

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,*
Ikotity István, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	32483
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Szakács László (MSZP)	32483
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32485
Sallai R. Benedek (LMP).....	32487
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	32489
Harrach Péter (KDNP)	32491
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32492
Bánki Erik (Fidesz)	32494
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32496
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	32498
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	32500
A köztársasági elnök által alaptörvény-ellenesség miatt visszaküldött, az Országgyűlés 2016. december 6-ai ülésnapján elfogadott „ A közigazgatási perrendtartásról ” szóló törvényhez benyújtott Törvényalkotási bizottság jelentéséről és módosító javaslat vitája	
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	32502
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	32503
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	32504
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	32507
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	32510
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	32511
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	32512
A köztársasági elnök által alaptörvény-ellenesség miatt visszaküldött, az Országgyűlés 2016. december 6-i ülésnapján elfogadott „ A közigazgatási perrendtartásról ” szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
32514	
A közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
32514	
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	
32515	
Az alapvető jogok biztosa a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesének titkos szavazással történő megválasztása /Dr. Bándi Gyula/	
32515	
A szavazás rendjének ismertetése:	
Gelencsér Attila jegyző	32516
A szavazás elrendelése	32517
A szavazás eredményének ismertetése	32517
A biztoshelyettes esküje	32518
A Magyarország Kormánya és az Iraki Köztársaság Kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	
32518	
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	
32518	
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	32519
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32520
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	32521
A határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorításával kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
32521	
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	
32522	
Felszólalók:	
Németh Szilárd István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32524

Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32528
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	32533
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32536
Dr. Hadházy Ákos , az LMP képviselőcsoportja részéről	32541
Demeter Márta (független)	32544
Dr. Vas Imre (Fidesz)	32548
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)	32549
Mesterházy Attila (MSZP).....	32552
Bányai Gábor (Fidesz).....	32554
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	32555
Bányai Gábor (Fidesz).....	32556
Farkas Gergely (Jobbik)	32557
Mesterházy Attila (MSZP).....	32559
Szilágyi György (Jobbik).....	32560
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	32562
Mesterházy Attila (MSZP).....	32563
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	32563

A Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevételére céljából, az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	32568
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	32568

Felszólalók:

Dr. Hörcsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32570
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32571
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32572

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada közötti Stratégiai Partnerségi Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32573
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	32573

Felszólalók:

Dr. Hörcsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32575
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32577
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32578
Mesterházy Attila (MSZP).....	32580
Bana Tibor (Jobbik).....	32580
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	32581
Szilágyi György (Jobbik).....	32582
Mesterházy Attila (MSZP).....	32583
Szilágyi György (Jobbik).....	32584
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	32585
Dr. Józsa István (MSZP)	32585

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	32586
---	-------

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyszerű bejelentés 300 négyzetméternél nagyobb lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő kiterjesztésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	32587
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	32587

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	32588
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	32590
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	32593
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	32595
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	32599
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	32603
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	32607
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	32608

Sallai R. Benedek (LMP).....	32608
Hollik István (KDNP).....	32609
Dr. Józsa István (MSZP).....	32611
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	32612
Szilágyi György (Jobbik).....	32613
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára.....	32614
Dr. Legény Zsolt (MSZP).....	32615
Dr. Galambos Dénes (Fidesz).....	32615
Szilágyi György (Jobbik).....	32616
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	32617

A mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről

szóló 2011. évi CLXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	32617
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	32618

Felszólalók:

Gyórfy Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	32620
Harangozó Gábor István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	32623
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	32624
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	32625
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	32627
Gyórfy Balázs (Fidesz).....	32630
Harangozó Gábor István (MSZP).....	32631
Dr. Apáti István (Jobbik).....	32632
Gyórfy Balázs (Fidesz).....	32637
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	32638
Dr. Apáti István (Jobbik).....	32639
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	32640

Napirend utáni felszólaló:

Ikotity István (LMP).....	32645
----------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	32648
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, CZERVÁN GYÖRGY államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
2. ülésnapja
2017. február 21-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 2. **ülésnapját megnyitóm.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Hegedűs Lorántné jegyzők lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik a mai munkánkat figyelemmel kísérik.

Most **napirend előtti felszólalások** következnek. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr: „Mi a fontos ennek a kormánynak?” címmel. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Tegnap meghallgathattuk, hogy az önök miniszterelnökének mi a fontos; általában egyébként az a fontos, ami a magyarok számára nem. Tehát ez az Unióval való harca, ez az állandó árnyékbokszolás, ahol valójában ő az, aki mindig magát a problémát hozza, ő maga a megoldásnak a gátja, viszont minekutána önök nem tudnak valós problémákra valós megoldásokat kínálni, a politizálásukat ez az árnyékbokszolás tölti ki állandóan az Európai Unióval.

Önök iszonyatosan messze kerültek a mindennapok magyar embereinek mindennapi, egyszerű, hétköznapi problémáitól, önök nem tudnak, már nem is képesek sem felismerni őket, sem pedig megoldásokat kínálni ezekre. Mit kínálnak önök egy magyar beteg embernek? Önök azt kínálják egy magyar beteg embernek, hogy menjen be a nemzetközi összehasonlításban ötödik legrosszabb egészségügyi ellátórendszerbe, ahol azok az országok, amelyek követnek bennünket, Lengyelország, Albánia, Románia és Montenegró, tehát önök elérték, és csak ezt a balkáni színvonalat képesek szinten tartani, de persze ez önöknek a magán klinikákból nem látszik, önök ennyire eltávolodnak a mindennapoknak a világából, önök annyira eltávolodnak ettől, hogy amíg az önök egyik minisztere helikopterrel jár esküvőre, addig a magyar egészségügyi intézmények többségében ilyen járművel nem lehet leszállni. Amíg a fideszes urizáló elit, ha csak az eső elől bemenekül egy plázába, akkor többet költ, mint amennyit egy magyar kezdő orvos keres, hogy ne is beszéljek itt, mondjuk, „Pénztáros” Lőrincről, aki fél óra alatt többet keres, mint amennyit egy magyar kezdő orvos, akkor nyilvánvalóan önöktől nem lehet várni semmilyenfajta megoldást.

Egy magyar kezdő orvos ma nagyjában-egészében az egyharmadát keresi annak, mint amennyit egy szlovák kezdő orvos keres. Szlovák! Tisztelt kép-

viselőtársaim, tisztelt urak, szlovák! Nem svéd, nem német, nem akarok olyan igazságtalan összehasonlítást tenni; egy szlovák kezdő orvosnak az egyharmadát keresi, ennyi a bére ma egy magyar kezdő orvosnak, és így nem csoda, hogy hiányoznak az orvosaink, minden három orvostól kettő hiányzik, mindennap három orvos és kettő nővér elhagyja ezt az országot, és önök ezeket a problémákat valójában fel sem ismerik. Már hallom előre, ahogy majd mondja az államtitkár úr, amikor majd befejezte az „elmúlt nyolcévezést”, hogy de hát hiszen itt egy béremelési program kezdődött el.

Tisztelt Államtitkár Urak! Elkésett és elégtelen. Nem tudja megállítani, nem is lassítja az orvosoknak és a nővéreknek az elvándorlását, önöknek az elefántcsonttornyokban, ahol ülnek, nagyon-nagyon messze attól az országtól, amelyet szolgálni kellene, ennyi időbe tellett az, hogy felhallatszon egy problémának a hangja, hogy már a problémát sem tudják vele megoldani. Elkésett és elégtelen.

Nővéreket fognak képezni. Újabb kettő és fél év telt el, amióta mondjuk ezt a problémát, amire az önök elefántcsonttornyokban, ahol nagyon messze állnak attól a néptől, attól az országtól, amelyet szolgálni kellene, felhallatszott, hogy itt probléma van. Jó reggelt kívánok, tisztelt magyar kormány! Most kell ezt elkezdni? Kinek fogjuk majd képezni, kinek fogják önök majd képezni a nővéreket? Németeknek? Osztrákoknak? Svédeknek? A magyar orvosoknak elég lesz 2018 novemberére, a nővéreknek 2019 októberére megemelni a bérét? Hát kinek fognak önök addigra már bért emelni?

Mi ezért mondtuk azt, hogy azonnal folytatni kell az orvosoknak a béremelését, egy sokkal nagyobb, drasztikus ütemben kell folytatni az orvosoknak a béremelését. Urak, legalább Szlovákiával legyen már versenyképes a magyar ajánlat! Mi ezért mondtuk azt, hogy 50 százalékkal azonnal meg kell emelni a nővéreknek a bérét, azonnal meg kell emelni a gazdasági és a műszaki dolgozóknak a bérét az egészségügyben, mert nem újakat kell először képezni, államtitkár urak, hanem azokat kell megbecsülni, akik ma is minden egyes porcikájukkal kiválóan teszik a dolgukat.

Önök nem teszik meg ezt a megbecsülést, mert nem is látják ezt a problémát. És mi ezért mondtuk azt, hogy ha jól teljesít a gazdaság, akkor minden évben fél százalékkal emeljük GDP-arányosan az egészségügyre költendő pénzt. Mert pénz van; önök azt szórják. Az elmúlt év végén 300 milliárd forintot költöttek el stadionokra, arra mindig jut, Várba költözésre, plakátháborúra, plakátkampányra, propagandára, és természetesen jutott még Mészáros Lőrinc horvát futballcsapatának is. Én úgy gondolom, hogy ennek a 300 milliárd forintnak az egészségügyben lenne a helye, és akkor jobb hely lenne Magyarországon, és jobb élet lenne itt.

Fontolják meg a javaslatunkat, és támogassák! Köszönöm a figyelmüket. (Szórványos taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem, a kormány nevében kíván-e valaki válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kezdem azt gondolni, hogy a Magyar Szocialista Pártban a belépési formanyomtatvány mellé egy olyasfajta tréningen is át kell esni, hogy hogyan lehet gyorsan elfelejteni azt, amit a Szocialista Párt tesz, hogy utána olyan dolgokat lehessen számonkérni, amelyek a saját korábbi ténykedésükkel ellentétesek.

Amikor önök ellenzékben vannak, akkor arról beszélnek, hogy az egészségügyre többet kellene költeni, többet kellene hogy keressenek az ápolók *(Gógös Zoltán: Mi emeltünk 50 százalékot!)*, többet kellene hogy keressenek az orvosok, többet kellene költeni a kórházakra, az egészségügy egészére. Majd amikor elkezdenek kormányozni *(Gógös Zoltán: Hány kórház volt akkor Vas megyében, államtitkár úr?)*, akkor ennek az ellenkezőjét kezdik el megtenni, hiszen önök bocsátottak el 6 ezer orvost és ápolót akkor, amikor kórházakat zártak be. Most arról beszél ön, hogy mennyire fontos lenne, hogy több orvos és ápoló legyen. Ez egyébként a kormányzatnak is a célja, ezért indítottuk el a rezidenstámogatási programot, amelybe már 3500 fiatal orvos lépett be, és 4,5 milliárd forintot költöttünk az ő ösztöndíjukra; azt hiszem, ez egy mindenki által elismert és sikeres intézkedés. Ezért indítunk a következő három tanévben is ösztöndíjprogramot *(Dr. Szakács László: Elkésett és kevés!)* az ápolók képzésére, ezért vezettük be MA-szinten, a Rektori Konferenciával együttműködve a felsőfokú ápolóképzést, mert úgy gondoljuk, hogy több ápolóra és több orvosra van szükség itthon *(Dr. Szakács László: Jó reggelt kívánok!)*, főleg orvosra van szükség. De önök ezzel szemben 6 ezer orvost és ápolót bocsátottak el a saját kormányzásuk idején, akkor, amikor bezártak feladatellátási helyeket. *(Gógös Zoltán: És hány kórház volt Vas megyében akkor?)*

Önök arról beszélnek, hogy béremelésre lenne szükség az egészségügyben, az ápolók esetén 50 százalékosra. Jó hírem van, tisztelt képviselő úr, 65 százalékkal növeljük *(Dr. Szakács László: 2019 októberében! Kinek?)* az ápolók fizetését a tavalyi, idei, jövő évi és 2019-es emelésekkel. De van egy rossz hírem is: emlékszik, amikor önök elvettek egyhavi bért az orvosoktól és az ápolóktól? *(Dr. Szakács László és Gógös Zoltán: Visszaadtátok?)* Akkor ez a fajta lelkesedés hol volt a szocialista frakcióból? Akkor itt voltak mindnyájan, kormányon voltak *(Dr. Szakács László: Kormányon vagy! Add vissza!)*, itt voltak mindnyájan, és megszavazták az egyhavi bér elvételét az orvosoktól és az ápolóktól. És most ön kiáll, aki elvett egyhavi bért, most ön feláll, és azt követeli, hogy 50 százalékkal növeljük a bért *(Gógös Zoltán: De azóta nyolc éve ti vagytok!)*, miközben

65 százalékkal növeljük ebben a négyéves programban, tisztelt képviselő úr.

Elkésett és elégtelen: ilyen szavakat használ ön, amikor ön egyetlenegy orvosi béremelést, egyetlenegy ápolói béremelést nem szavazott meg. *(Gógös Zoltán: Ezt honnan veszed?)* Nem szavazta meg azoknak a költségvetési alapját, és nem szavazta meg ezeket a törvényjavaslatokat itt a parlamentben. Ön egy olyan nemzetközi felmérésre hivatkozik a magyar egészségüggyel kapcsolatban, amely majdnem szó szerint azt tartalmazza, hogy a magyar kormány a bevándorlás kérdésével foglalkozik, és arra fordít erőforrásokat, ahelyett hogy például az egészségüggyel foglalkozna, és miért arra fordítja a politikai energiáját, hogy megvédje Magyarországot és megvédje Európát a bevándorlási hullámtól. És ön ezt tartja egy olyan egészségügyi felmérésnek, amely alapján itt a parlamentben egy felszólalást intéz a parlamentben lévőkhöz.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt mondja, hogy nővéreket kell képezni. Ki volt az, aki a középfokú ápolóképző, nővérképző intézményeket bezárta ebben az országban? Ki volt az, aki tömegesen bezárta ezeket Budapesten is és máshol is? Ki számolta fel ennek a rendszernek máig hatóan a középfokú képzési bázisát? Pontosan az önök kormányzata. És nekünk kell ezeket az intézményeket újra felbővíteni, ösztöndíjat adni, és segíteni abban, hogy amit önök leromboltak a saját kormányzásuk időszaka alatt *(Gógös Zoltán közbeszól.)*, mert egész egyszerűen ezt a területet, valljuk meg, önök úgy, ahogy van, átadták de facto az SZDSZ-nek, akinek semmi más nem számított, csak a privatizáció.

(9.10)

Ezért önök bólogattak ahhoz, Szocialista Pártként bólogattak ahhoz, hogy kórházi napidíjat és vizitdíjat vezessenek be. *(Gógös Zoltán: Hány kórház volt Vas megyében, és mennyi van most?)* Mondjanak egy másik európai szocialista pártot, aki erre lehet büszke, hogy kórházi napidíjat és vizitdíjat akart bevezetni! Hol van egy baloldali párt Európában, aki ilyen meglépett volna! Nem csoda, hogy utána az a politikai összeomlás is kísérte az önök tevékenységét, ami kísérte.

Mert ez volt az önök egészségpolitikája: a fizetössé tett egészségügy. *(Dr. Szakács László: Most a magánegészségügy olcsóbb?)* Ahol privatizálják a kasszákat, fizetössé teszik azt is, ha valaki belép egy kórházba, egy intézménybe, és önök ezt nevezik jobb hozzáférésnek, vagy ezt nevezik olyan politikának, amely segít, és az emberek valódi problémáin tud segíteni? Szerintem nem.

Arra viszont ez a kormányzat igenis büszke, hogy előbb a chipsadóból tudott 27 százalékos egészségügyi általános béremelést véghez vinni az előző ciklusban, ebben a ciklusban pedig az orvosoknak 107+100 ezer forinttal tudja emelni a fizetését, amire

a rendszerváltás óta nem volt példa - ilyen összegű orvosi béremelésre -, az ápolóknak, ahogy mondtam, összességében 65 százalékkal, a tavalyi évben 26 százalékkal, idén 12 százalékkal és aztán 8 és további 8 százalékkal tudja növelni ezeket a béreket. (Dr. Szakács László: *Így érjük el a szlovák bérek egy-harmadát!*) Bízunk benne, hogy ez sokakat fog megerősíteni a hivatása gyakorlásában. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Mikor lesz rend?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Érdeklődéssel hallgattam már az első napirend előtti felszólalást is, hiszen Rétvári Bence államtitkár úr azt mondja, hogy az MSZP-be való belépéshez valamilyen felejtési tréningen kell átesni. Minden bizonnyal a Fideszhez vagy a KDNP-hez való belépéshez valami Rodolfo-képzés van, hogy hogy lehet a közpénzeket eltüntetni. Erről szerettem volna napirend előtt beszélni.

De nem is ennyire a lopásról szerettem volna most beszélni, hanem a felelősségről és gyakorlatilag a bűnözők dugdosásáról. Tegnap Kósa Lajos felszólította itt napirend előtt az ellenzéket, hogy a 4-es metróról miért nem beszélünk. Nyilvánvalóan az kiabál, akinek a háza ég, és készsággel megteszem most, hogy beszéljünk a 4-es metróról és annak az ügyeiről. Hiszen gyakorlatilag olyan esetről van szó, ami gyakorlatilag rendszerszintű lett a magyar Fidesz-KDNP-kormányzás idején. Itt, Magyarországon, gyakorlatilag ellophatnak pénzt bűnözői csoportok, sokszor a kormányzathoz közel állóan, és az adófizetők közpénzből helytállnak a lopásért.

Nézzük ezen eseteket! Ha csak a pici pénzeket nézzük, akkor meg lehet említeni a játszótérbotrányt, ahol 1,8 millió forintot fizettek ki. Néhány akácfát összehorogattott egy cég, nem tűnt fel a polgármesternek, hogy az nem ér 10 milliót, nem tűnt fel az MVH-nak, hogy az nem ér 10 milliót, nem tűnt fel a kormánynak, hogy az nem ér 10 milliót. Majd amikor kiment Brüsszelbe és valaki megkérdezte, hogy néhány akácra öntözés miatt miért ennyi, önök csodálkoznak, hogy miért az OLAF tárja fel.

Önök lejáratták az országot a hozzá nem értésükkel, de gyakorlatilag meg lehet nézni azt, hogy mi történt speciális támogatásként azzal az 1,3 milliárd forinttal, amit az Országos Roma Önkormányzat részére biztosítottak. Valakik az Országos Roma Önkormányzatnál hűtlen kezelést, sikkasztást valósítottak meg vélhetően, de nem a felelősök megkeresése zajlik, hanem az adófizetők közpénzből helytállnak.

És nyilvánvalóan, ha így haladunk, el lehet jutni a 4-es metró ügyéig is, ami gyakorlatilag visszanyúlik a korábbi MSZP-kormányzásuk idejére, de ennek ellenére az a kérdés: Polt Péter legfőbb ügyészként és

a Fidesz-KDNP-kormányzat a borzasztó nagy elszámoltatás közben 2010 után hogy lehet, hogy nem vett észre semmit?

Nézzük a cselekményeket! Már 2009-től kezdve különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés gyanúja miatt zajlik nyomozás az adott ügyben a BRFK gazdasági főosztályán. Az egész nyomozás áthúzódása nyilvánvalóan a Fidesz-KDNP kormányzása alatt fejeződik be, és ezzel együtt megindult a hivatali vesztegetés gyanúja miatti eljárás. A gyanú a Metraport Bt. a Metcontrol Kft. és az AAM Tanácsadó Zrt. szerződéseit, valamint a Swietelsky Kft. szerződéseit vizsgálta. Rengeteg szakértői vélemény, tanúvallomás, valamint közbeszerzési dokumentum támasztotta alá, hogy ezek a visszaélések megtörténtek, de Polt Péter Legfőbb Ügyészsége ebben nem talált bűncselekményt. Semmilyen formában nem találtak ebben semmi bizonyítható eljárást.

Mit ad a Jóisten? A bizonyítékok egy részét az OLAF felhasználja, és minden további nélkül megállapítja a szabálytalanságot. Kiket fizetnek önök, hogy ezeket ellenőrizzék? Kik ülnek ott, akik ezeket megnézik?

Nézzük tovább! A Fővárosi Főügyészség és a Legfőbb Ügyészség szintén 2009-ben megindította az eljárást, ez is áthúzódó az önök kormányzati idejére. Zajlik nagyban 2010-től az önök elszámoltatása, amit beigértek a magyar választóknak, és a vesztegetés büntetnének gyanúja ügyében a magyar hatóságok minden banki adatot bekértek. A magyar nyomozati szervek szerint nem volt bizonyítható a bűncselekmény elkövetése. Megint mi történik? A bizonyítékok egy részét az OLAF felhasználja, és megállapítja a szabálytalanságokat és a visszaélést. Kiket foglalkoztatnak önök? Nem derülnek ki ezek a visszaélések, amik tőlünk ezer kilométerre kiderülnek? Ez hogy történik?

Ott van az Alstom-ügy. 2012-es büntetőügyben a Nemzeti Nyomozó Iroda, a Fővárosi Főügyészség, a Legfőbb Ügyészség folytatja le a nyomozást. A nyomozás tárgya: hűtlen kezelésről volt szó, de átváltoztatták vesztegetésre. Gyakorlatilag a bizonyítékok egy részét az OLAF felhasználta a megállapításai alátámasztására. A magyar nyomozati hatóságok a mai napig nem tettek vádemelést ebben az ügyben. A mai napig! Mitől van az, hogy az OLAF ugyanezen dokumentumok alapján meg tudja állapítani a szabálytalanságot? A BRFK korrupció és gazdasági bűncselekmény elleni osztálya 2015. október 29-én a nyomozást megszünteti, mert megszünteti, később a nyomozás tárgya... A feljelentést a BKV Zrt. vezérigazgatója tette 2013-ban. Zajlik a fideszes elszámoltatás, de gyakorlatilag semmi nem történik érdemben.

Ha végigmegyünk az egész ügy kronológiáján, mindenütt ott van, hogy önök dugdossák a tolvajokat. Közpénzből helytállnak minden egyes esetben a tolvajok helyett. Hogy lehet az, hogy ezt az inkompetenciát, amivel magyar elszámoló szervek vagy nyomozati hatóságok, ügyészségek nem tudnak megbir-

közni, azt Brüsszelben valaki átlátja? Miért ott tűnik fel, hogy egy villanykapcsoló nem 50 ezer forint, egy ajtó nem 2 millió forint? Mitől van ez, hogy az önök szakembereinek ez nem tűnik fel? Kit dugdosnak önök? Kit dugdos Polt Péter, aki ebben benne van?

Folyamatosan visszafelé mutogatnak, a saját felelősségüket pedig nem állapítják meg. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Kíváncsi vagyok, mikor lesz itt rend. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Az elhangzottakra Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Engedje meg, képviselő úr, hogy itt először is leszögezzem azt, hogy a 4-es metró ügye, ami az elmúlt 27 év talán legnagyobb korrupciós ügye, ami egyértelműen beazonosítható politikai összefüggéseket mutat az MSZP és az SZDSZ korábbi ország- és városvezetői kapcsán, sok kérdést felvet. Felveti többek között azt a kérdést, hogy az a politikai vád, ami a mindenkori ellenzék részéről megfogalmazódik a korrupcióval szemben, az egy valós küzdelem a korrupció ellen vagy nem más, mint egy eszköz arra, hogy az éppen aktuális kormányzaton ütni lehessen. És ezt egy kormány akkor tudja valóban igazolni, hogy az ő elkötelezettsége a korrupció elleni harcban megalapozott, amikor elővesszük a számokat és elővesszük a tényeket. Ilyenkor az is jó, ha olyan számokra tudunk hivatkozni, amit nem a kormány gyárt, hanem pont az a szervezet, amit ön is többször említett, az Európai Bizottság.

Ha megnézzük a 2007 és 2013 közötti európai uniós források felhasználásának mérlegét, akkor az Európai Bizottság mérlege szerint, aki a számlát kifizeti végső soron, Magyarországon 2 százalék alatt van a szabálytalanul felhasznált források aránya. Senkit nem szeretnék kimenteni az alól, ha bármennyi közpénzt vagy adófizetői pénzt eltulajdonít, hogy annak a mértéke, mivel alacsony, ezért szemet lehet hunyni efelett, de nagyon fontos megállapítani ezt, mert amikor a korrupciós vádak akár az LMP-től az MSZP-ig megfogalmazódnak a parlamentben, nagyon sok esetben vélelmekre, tények nélküli vádakodásokra támaszkodnak.

Egyetlenegy olyan OLAF-jelentés van a kormány kezében jelen pillanatban a 4-es metró kapcsán, ahol ténylegesen megállapításra került, hogy mely magánszemélyek mely politikai szervezetektől, pártoktól milyen állami és önkormányzati szervezetekkel összejárva loptak el 166 milliárd forintot Magyarországon. Függetlenül attól, hogy az ezen jelentésekben megvádoltak melyik politikai táborhoz vélik tartozónak magukat vagy köthetik hozzá a közvélemény képviselői, ugyanolyan elszámoltatással kell hogy szembenézzenek.

A magyar kormány felelősségi köre odáig terjed ki, hogy az összes rendelkezésére álló dokumentumot - legyenek azok a támogatási okiratok, legyenek azok a pénzkifizetés különböző igazoló dokumentumai - átadja azoknak a hatóságoknak, akik ezt a nyomozómunkát végzik, az Európai Bizottság részéről az OLAF-nak, a magyar hatóságok részéről az ügyészségnek. Utána az ügyészségnek, a rendőrségnek és a nyomozó szervezeteknek a feladata, hogy a bűnügyi szabályok alapján megállapítsák azt, hogy történt-e bűncselekmény, azt követően vádemelésre kerüljön-e sor vagy sem.

Ha ön figyelmesen végigolvassa azt az OLAF-jelentést, ami az SZDSZ-MSZP korrupciós ügyről szól, az nagyon világosan tartalmazza azokat a pontokat, hogy mely ügyek esetében támaszkodott az OLAF a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal, a magyar ügyészség és a magyar rendőrség nyomozómunkájára. Tehát nem egy olyan ügyről beszélünk, amikor négy évig nyomoz az Európai Bizottság bűnüldöző szerve, és a magyar hatóságok ebben az időszakban hallgatnak, hanem arról beszélünk, hogy ezek a szervezetek együttműködtek egymással, teljes egészében helyesen.

(9.20)

Ebben a tekintetben is szeretném megerősíteni, hogy az ügyektől függetlenül ott, ahol pénzügyi korrekcióra kerül sor, tehát amikor a magyar kormány az adófizetői pénzekből kell bármilyen korrekciót visszafizetni az Európai Bizottság részére, az a magyar kormány szerint nem kerül ott lezárásra, hogy a magyar kormány ezt a pénzt visszafizeti. Az egy megelőlegezett pénz, amit a magyar adófizetők pénzéből nekünk vissza kell fizetni a támogatóknak. Ezt a pénzt nekünk vissza kell követelnünk azoktól, akik ezeket a bűncselekményeket elkövették, akkor, amikor jogerős bírói döntés van az ő ügyükben, legyen szó akár magánszemélyekről, legyen szó akár cégekről. Az európai uniós források tekintetében meg szeretném nyugtatni a képviselő urat, hogy 5 százalék alatt van a behajthatatlan kintlévőség aránya, tehát az okozott kár visszatérítése kiemelkedően jó arányt mutat európai összevetésben is ebben a tekintetben.

Az M4-es ügy abban a kérdésben nagyon komoly lehetőségre vagy öntisztulásra ad lehetőséget a jelenlegi ellenzéknek, hogy valóban el tudjon határolódni azoktól a politikusoktól és azoktól a városvezetőktől, akik ma itt a korrupció ellen próbálnak meg felszólalni, de tevékeny részesei voltak a magyar költségvetés és a budapesti költségvetés kirablásának. Nemcsak arról beszélünk, hogy 166 milliárd forintot hogyan tulajdonítottak el magánzsebekbe, 166 milliárd forintot, ami közel akkora, mint a beruházás 2003-as indulásakor a 4-es metró teljes bekerülési költségének a tervezett összege, hanem arról is, hogy annak az 59 milliárd forintnak, amit várha-

tóan bírsággént ki kell fizetnünk, mi lesz a következménye.

Azok az emberek, akik ezekre a kérdésekre választ tudtak volna adni, és akik felelősek voltak miniszterelnökként - Gyurcsány Ferenc, korábban Medgyessy Péter, majd Bajnai Gordon, valamint a fővárosi városvezetés képviselőjében Demszky Gábor -, nem jelentek meg azon a parlamenti bizottsági meghallgatáson, ahol, ha valóban lenne bennük készség vagy bizonyíték arra, hogy ők tiszták ebben az ügyben, ezt igazolni tudták volna. Ezzel ők maguk ismerték el, hogy nemcsak tevékeny részesei, hanem végrehajtói és engedélyezői voltak Magyarország modern kori történetének legnagyobb korrupciós ügyének. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Az igazságosság érvényesülése a mindennapokban, avagy hogyan kezeljük a szegénységet” címmel Harrach Péter frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Most békésebb vizekre evezünk. 2007-ben az ENSZ Közgyűlése február 20-át, tehát a tegnapi napot a társadalmi igazságosság világnapjává nyilvánította.

Mit jelent az igazságosság? Annak idején 1891-ben született az első olyan dokumentum, ami ezzel foglalkozott, a Rerum novarum, ezt követte negyven év múlva - a címében is érzékelteti ezt - a Quadragesimo anno. Ezek fektették le az igazságosság elvi alapjait. A mi társadalomelméletünknek öt alapfogalma van, a perszonalitás, a szolidaritás, a szubszidiaritás, a közjó és a társadalmi igazságosság. Ez mit jelent? Elsősorban a szegénység elleni küzdelmet, mert ebben jelenik meg az igazságosság.

Beszélhetünk arról, hogy mit jelent a szegénység kockázata. Ha megengedik, egy-kettőt felsorolnák. Elsősorban a munkanélküliség vagy a munkaképtelenség, a nagycsalád vagy az egyszülős család, és ennek a részleteiről is beszélhetnénk: a munkalehetőség hiánya, a hátrányos térség, a képzetlenség. De nem is annyira ez a fontos, hanem inkább az, hogy mit tehetünk a szegénység ellen, és ki tehet.

Tegnap a parlamentben is hallottuk azokat a demagóg megjegyzéseket, hogy Magyarországon minden második ember éhezik. Nincs mit kezdeni az ilyen szövegekkel. Ez demagógia, hiteltelen és pártpolitikai célok érdekében használja a szegénység kérdését, megalázva ezzel azokat, akik tényleg szegények. Mert szegények ma is vannak Magyarországon, ezt nem lehet tagadni. De az, hogy a szegénység nőtt vagy csökkent, egy fontos kérdés.

Nézzük meg, ki az, aki tehet valamit a szegénység ellen: én azt mondom, hogy az egyén, a karitatív szervezetek, akár tagjai vagy önkéntesei vannak, az

állam és az önkormányzatok. De itt hadd emeljem ki azt, ami számomra a legfontosabb, az egyént, mert ha az egyénben nincs empátia, akkor nem működik a karitatív szervezet, se az önkormányzat, se az állam, de ha vannak olyan emberek, akik a saját jövedelmükből legalább időnként a szegény családok megsegítésére is szánnak, akiben van érzék arra, hogy a másik ember iránti szolidaritását ilyen anyagi kérdésekben is megélje, az képes arra, hogy szervezetben, az állam vagy az önkormányzat tisztségviselőjeként hitelesen foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel.

S akkor nézzük, mit tett az állam, mit tett a kormányzat, a parlament a szegénység visszaszorítása érdekében! Az első lehetőség a legfontosabb, mivel azt a kockázatot védi ki, amely a leginkább szegénységre vezet, a munkahelyteremtés. Jó érzés látni azt, hogy 5 százalék alatt van a munkanélküliség, hogy 700 ezer új munkahely létesült az elmúlt években. De én kiemelném a közmunkaprogramot is, mert az is százezres nagyságrendben segített embereken, akik egy része máris visszakerült a normál munkaerőpiacra. Folyik a képzés, átképzés, és a szakképzés átalakítása is ezt szolgálja. Ehhez kapcsolódik - és nagyon fontos kérdés - a kisjövedelműek megsegítése. Itt elsősorban a minimálbér-emelésre gondolok, a béremelésekre általában. Kiemelem a szakmunkás-minimálbér jelentős emelkedését, és ismét felhívom a figyelmet arra, hogy a két legnehezebb helyzetben lévő, a bérezés szempontjából leginkább hátrányos réteg, az ápolók és a szociális ágazat dolgozói is kaptak jelentős béremelést.

Elérkeztünk egy olyan ponthoz, ami nagyon fontos, a gyermekszegénység kérdéséhez. A családtámogatás, az ingyenes étkeztetés, az ingyenes tankönyv mind azt szolgálta, hogy Magyarországon ne legyenek éhezők és szegény helyzetben lévő családok. Nemcsak a szülők támogatása, hanem a gyerek közvetlen támogatása is ezt szolgálja.

Szólhatnék a nyugdíjasokról is, és itt talán valamit javasolhatnék is, hiszen vannak, akik a járulékfizetés hiánya miatt nagyon kis nyugdíjat kapnak. Szükséges lenne a legkisebb nyugdíj összegének az emelése. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Frakcióvezető úr felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Ahogy ön is mondta, a legfontosabb számpár, amit talán a társadalmi igazságosság, a szegénység, a szegénység visszaszorulása kapcsán lehet mondani, az az, hogy míg 2010-ben 3 millió 709 ezer embernek volt munkája, ennyi ember tudta bérből és fizetésből eltartani a családját, mára ez 4 millió 411 ezer főre emelkedett, azaz 700 ezerrel több ember tudja nem segélyekből, nem egyik napról a másikra, ha-

nem munkabérből fenntartani önmagát és fenntartani a családját.

Ha csak az egy évvel ezelőtti adatokat hasonlítjuk össze a mostaniakkal, az elmúlt egy év pozitív változásait nézzük, akkor is azt láthatjuk, hogy 152 ezerrel dolgoznak többen, mint egy évvel ezelőtt. Tehát az elmúlt egy esztendőben is nagyon nagy mértékben nőtt azok száma, akik munkát tudnak vállalni és hónapról hónapra fizetést kapnak. Ez anyagilag is előrelépést jelent, és nyilván a hétköznapi életvitel szempontjából is egy fontos előrelépés, valamint a gyermekek felnevelkedése szempontjából is fontos. S nemcsak azért lényeges ez, mert több pénzből tudják a gyermekeiket nevelni, több pénzből tudnak róluk gondoskodni, hanem azért is, mert a gyermekek is úgy nőnek fel, hogy látják, a szüleik nap mint nap dolgozni mennek. 700 ezer emberrel többen látják azt a gyerekeik, hogy nap mint nap dolgozni mennek.

Van egy olyan csoport, akik ápolási díjban részesülnek, akikről sokszor esik szó. 2010-ben itt is nagyon alacsony összegek voltak, huszon-harmincezer forint körüli összegből kellett eltartania magát annak, aki más hozzátartozójáról gondoskodik, az otthonában ápolja. Itt az elmúlt időszakban egy új kategóriát vezettünk be, a kiemelt ápolási díjat, amelynek az összegét is folyamatosan emeltük, legutóbb 53 ezer forintról 55 800 forintra, ezzel is évről évre segítve azokat, akik ápolási díjban részesülnek, akik a saját hozzátartozójuk ápolásáról gondoskodnak. Bízunk benne, hogy ez az összeg a gazdaság teljesítménye nyomán tovább emelkedhet, és az ápolási díjban részesülők esetében is további előrelépés történhet.

(9.30)

Képviselő úr is említette a minimálbér emelésének mértékeit. Itt érdemes összehasonlítani, hogy melyik időszakban mennyi volt. '98 és 2002 között, a polgári kormányzás időszakában a minimálbér egyhavi összegének éves átlagos emelkedése 7625 forint volt, míg az utána következő Medgyessy- és Gyurcsány-időszakban ez a 7600 forint 2937 forintra esett vissza. Ennyivel nőtt a havi minimálbér egyik évről a másikra abban a négyéves ciklusban átlagosan. Aztán 2010 és '16 között ez a 2937 forint 6250-re emelkedett, most pedig, ebben a ciklusban 8062 forint volt. *(Gógös Zoltán: Él meg ebből két hónapig.)* Tehát ha összehasonlítom a Medgyessy- és Gyurcsány-időszak 2900 forintját a mostani több mint 8000 forintra, akkor ebből látható, hogy a társadalmi igazságosság keretében melyek azok a politikai erők, amelyek a legkevesebbet keresőknek nagyot kívánnak segíteni, és kik azok, akik jóval kevesebbet, jóval kisebb összegű emelést hoznak. Azért tették ezt nyilván, hiszen a multcégek érdekét nézték, hogy ők olcsón jussanak munkaerőhöz. *(Gógös Zoltán: Nem volt adója, nem zavarja, államtitkár úr? Most meg van.)*

Fontos még a társadalmi igazságosság terén sok fő intézkedése a kormánynak, amit megtett. Ez a kormányzat az adócsökkentések kormánya. Mindenkinek csökkentette a személyi jövedelemadót, de leginkább azoknak, akik másokról gondoskodnak, akik gyermeket nevelnek. Az ő esetükben akár az általános 15 százalékos személyi jövedelemadó lehet 0 százalékos, hiszen nem kell sem adót, sem járulékot fizessenek akkor, ha átlagos jövedelem mellett, mondjuk, három gyermekről gondoskodnak.

Ez a kormányzat a munkahelyteremtés kormánya, hiszen annyi munkahelyet hozott létre, amennyit más ciklusban más kormányok soha meg sem tudtak közelíteni.

Ez a kormányzat az otthonteremtés kormánya. Havonta átlagosan 2 ezer család tudja a CSOK-ot igénybe venni. Az első feladatunk a devizahiteles probléma megoldása volt, ez után keletkezett egy új lehetőség, a családok otthonteremtési kedvezménye, ami iránt az érdeklődés százezres, de már a folyósított támogatott otthonteremtési kedvezmények mértéke is 37 ezer környékén van.

Ez a kormányzat a béremelések kormánya is. Az adócsökkentés mellett fontos a béremelés is, hiszen fontos, hogy ki-ki a saját megtermelt vagy megkeresett jövedelméből minél többet tudjon hazavinni. De az is fontos, hogy ez a bér minél inkább emelkedjen. Kezdődött ez a pedagógusoknál, folytatódott az egészségügyi dolgozóknál, rendvédelmi dolgozóknál, hivatásos állományú dolgozóknál, a járási kormányhivatalok ügyintézőinél, és még lehetne folytatni a sort a felsőoktatással és sok más területtel, a szociális területtel, ahol szintén nagy béremelésekre került sor.

Ez is és a természetbeni ellátások növekedése és a rezsisökkentés is a társadalmi igazságosságot szolgálta. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Fidesz képviselőcsoportjából „Az ember, aki ott sem volt” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bánki Erik képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem meglepő módon az elmúlt hét is a 4-es metróról, illetve az e tárgykörben történt OLAF-vizsgálatról, minden idők legnagyobb korrupciós botrányáról szólt. Mint megtudtuk az OLAF-tól, a 452 milliárd forintra duzzadt metrőberuházásból 272 milliárd forint felhasználása körül komoly problémák vannak, 166 milliárd forint esetében pedig konkrétan bűncselekmény, csalás, visszaélés és szabálytalanságok sorának gyanúja merült fel.

A 166 milliárd forintból 59 milliárd forint az Európai Unió által biztosított forrás, 77,7 milliárd forintot a magyar adófizetők pénzéből az állami költségvetés biztosított, 30 milliárd forinttal pedig a Fővá-

rosi Önkormányzat járult hozzá a beruházás megvalósításához. A főváros és a kormány most arra kényszerülnek, hogy az előző, liberális-szocialista városvezetés bűneinek következményeként 60 napon belül kialakítsák álláspontjukat, és 59 milliárd forintot, a vitatott tételek európai uniós támogatását fizessék vissza az Európai Unió részére.

Azt tudjuk, hogy a jelenlegi fővárosi városvezetést nem terheli felelősség, hiszen a jelentésből ez is világosan kiderül. Sőt, Tarlós István vezetésével a fővárosi Fidesz-KDNP-frakció több alkalommal tett kísérletet arra, hogy átláthatóvá, transzparenssé tegye a metróberuházás körüli szerződéseket, amit a liberális-szocialista közgyűlési tagok minden esetben leszavaztak.

Döbbenettel hallgattuk Demszky Gábornak a múlt hét csütörtökén a Budai Liberális Klubban megtartott előadásán, a 4-es metró ötletgazdájának és zászlóvivőjének a kinyilatkozását, miszerint a kérdéses időszakban őt fővárosi főpolgármesterként a beruházással kapcsolatban semmilyen felelősség nem terheli. Engedjék meg, hogy a következőkben felolvassak néhány olyan alternatív tény, ahogyan liberális szóhasználatban ezt ma divatos alkalmazni, amiket Demszky Gábor állít. Ezt követően ítélje meg mindenki saját maga, hogy ez a szürreális alternatív világ, amelyben az exfőpolgármester él, mennyiben korrelál a valósággal. Figyelem! A nyugalom megszarására alkalmas mondatok következnek.

Az OLAF-jelentés semmire sem jó, semmire nem való, csak egy kiindulópont, úgy általában az OLAF sem ér semmit, következőképpen elszámoltatásra sem alkalmas. Főpolgármesterként Demszky Gábor nem látott bele mindenbe. A metróval kapcsolatban csak három konkrét szerződésen van rajta a neve, azokkal semmi gond, tehát az ő felelősége fel sem merülhet. Ő csupán a 4-es metró protokolláris mozzanatait vezette, a BKV írta alá a szerződéseket. Az persze természetesen nem zavarja a volt főpolgármestert, hogy a BKV-vezért éppen ő nevezte ki.

A 4-es metróberuházás költsége műszaki és gazdasági szempontból is megfelelő - mondja egy olyan beruházásra, amely 199 milliárd forintos költségvetési tervezéssel indult, és volt olyan időpillanata a beruházásnak, amikor 452 milliárd forint volt a beruházás várható költsége. Tehát hűtlen kezelés itt nem történt. Az sem zavarja a volt főpolgármestert, hogy ezzel a beruházással nagyjából egy időben Madridban a budapesti metróépítés költségeinek egyharmadából építettek ugyanilyen hosszúságú metrószakaszt.

Valamint azt is mondta Demszky, nem tart attól, hogy eljárás indul ellene, sőt felajánlja segítségét a kormánynak. De az Országgyűlés Gazdasági Bizottsága elé ugyanakkor nem jön el, nem hajlandó beszámolni ott arról, hogy milyen információi voltak a beruházással kapcsolatban. Azt az álláspontját firtatni pedig szóra sem érdemes, miszerint az Alstomot, a Siemenst és a Swietelskyt a külföldi hatóságok vizsgálják. Tehát ez megint csak nem terheli

őt, hiszen azokat a szerződéseket is a BKV írta alá; ahogy már említettem korábban, ez esetben sem zavarja, hogy a BKV vezérét éppen ő nevezte ki.

Demszky Gábor tehát egy szakértő városvezető, aki csupán elindította a beruházást, majd innentől kezdve mossa kezeit. Ő az ember, aki igazán ott sem volt.

Komolyra fordítva a szót, tisztelt képviselőtársaim, az a helyzet, hogy Demszky Gábort erkölcsi és politikai felelősség egészen biztosan terheli a kialakult helyzetért. Azt, hogy jogi felelősség terheli-e vagy sem, majd az ügyészségi nyomozás, illetve a bírósági eljárás megállapítja. Ám annyit már most kijelenthetünk, hogy a liberálisok egykori üdvöskéje mindenképpen hibás. Ha részese volt minden idők legnagyobb korrupciós botrányának, akkor azért, ha nem volt részese, de tudott a korrupcióról és nem tett feljelentést, akkor pedig azért. Abban a valószínűtlen esetben pedig, ha úgy vezette ezt a várost 20 éven keresztül, hogy nem vette észre, hogy mi zajlik körülötte, akkor elnézést kérek tőle, de akkor pedig azért alkalmatlan, mert mindezek ellenére mégis jelöltette magát fővárosi főpolgármesternek.

A fenti alternatív logikával jó lenne visszamenőleg azt is megállapítani, hogy Demszky Gábor valójában nem is volt Budapest főpolgármestere. Azt gondolom, minden budapesti ezzel járt volna a legjobban, hiszen akkor ma Budapest sokkal előrébb tarthatna. Azt ugye egyikünk sem gondolja komolyan, hogy minden idők legnagyobb korrupciós botrányában Demszky Gábor volt főpolgármester nem érintett?

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedjék meg, hogy helyzetemmel visszaélve egy régi emlékemet idézzem fel; ugye, régi bűnöknek hosszú az árnyéka... '98-ban, amikor először kormányra kerültünk, azzal kellett szembesülnünk, hogy a Horn-kormány hivatali idejének utolsó napján a pénzügyminiszter, akit akkor Medgyessy Péternek hívtak, aláírta a 4-es metró támogatási szerződését, emlékezetem szerint 198 milliárd forint összegben.

A dolognak egyetlen baja volt, hogy erre az 1998. évi költségvetésben egy huncut fillér nem volt. Tehát egy olyan fedezetlen támogatási okiratot örökölt meg az akkor hivatalba lépő Orbán-kormány, ami minden jó szándék mellett is egyszerűen nem volt meg. Utána négy évig azon rugóztak a szocialisták és a liberálisok, hogy miért nem kezdődik meg a 4-es metró építése. Azért, mert nem volt meg rá a pénz. Az most már az OLAF-jelentésből is kiderült, hogy nemcsak a pénz hiányzott, hanem a műszaki,

szervezeti, irányítási és minden egyéb más, ilyen nagy projekthez szükséges előkészítés és felkészítés.

Ilyen előzmények után joggal érdekli az állampolgárokat, hogy ki a felelős az OLAF-jelentésben feltárt visszasságok bekövetkezéséért, és ha a felelőség megállapítása megtörténik, hogyan történik majd meg a felelősségre vonás.

(9.40)

A metródoszsiéból ugyanis egyre megdöbbentőbb információk látnak napvilágot. Azt a múlt hét óta tudjuk, képviselőtársam is utalt rá, hogy Demszky Gábor sem politikai, sem büntetőjogi értelemben nem tartja magát felelősnek. Büntetőjogi felelőségét természetesen nem tiszttem megítélni, meg sem kívánom előlegezni, ezt az igazságügyi szerveknek kell tisztáznia. A korábbi főpolgármesterről és a politikai pártjáról a választópolgárok pedig már ítéletet mondtak, hiszen megbuktatták őket, kiszorultak az országos és a fővárosi politikából, de még volt idejük a 4-es metró építését megindítani és túlnyomórészt bonyolítani.

Azt természetesen ennyi év után nem tudjuk megítélni, hogy ez egy politikai trükk volt-e a liberálisok és a velük karöltve várost vezető szocialisták részéről. Lehet, hogy úgy érezték, hogy a metróprojekt szerződéseinek megkötése az utolsó lehetőség arra, hogy ebből a nagy kalapból komoly összegeket ellopjanak, elcsaljanak akkor, amikor pontosan tudták, hogy a számlát már nem nekik kell állniuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány és a főváros megörökölte ezt a beruházást elődeitől a 2010-es választás után. Az most már ismert, hogy nem volt generálkivitelező, hogy a szerződések egymásra épültek, hogy a kivitelezők a munkaterületeken egymást akadályozták, hogy a három forrásból történő finanszírozás pedig bonyolult és átláthatatlan volt. A projekt megindulásakor azt sem verte senki nagydobra, hogy gyakorlatilag bármelyik vállalkozó korlátlan összegű követelést intézhet a beruházó felé. A főváros előtt akkor két lehetőség volt: vagy félbeszakítja a beruházást, vagy megpróbálja a károkat enyhíteni és a metróvonalat megépíteni.

Tarlós István felelős városvezetőként eljárva az utóbbi mellett döntött, az előnytelen szerződéseket a kivitelező korlátlan követelésérvényesítésének gátat szabva módosították, átláthatóvá tették a szerződéseket, és így a projekt önköltsége, ahogy ma már szóba került, 452 milliárd forintról mintegy 406 milliárdra csökkent.

Az OLAF-jelentés egy újabb kihívást jelent mind a kormány, mind a Főpolgármesteri Hivatal számára. A feladat ismét az, egyszer enyhíteni azt a kárt, amit a magyar állampolgároknak, a magyar adófizetőknek állni kell, ehhez pedig a kormány minden jogi és pénzügyi segítséget megad a fővárosnak. Ugyanakkor meg kell állapítani a felelősséget, és akinek a felelősségét megállapítják, azt felelősségre kell vonni,

és velük szemben a keletkezett károkat érvényesíteni kell. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr „Miért nem állnak ki a magyar munkavállalók mellett?” címmel jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, ön é a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha ez a kormányzat a helyzet magaslatán állna, akkor napi szinten azzal foglalkozna, hogy a népesedési krízis elhárítása mellett hogyan lehet legalább lassítani az elképesztő kivándorlási kedvet, és nyilvánvaló módon megvizsgálná azt is, hogy ha az Eurostat adatait vesszük górcső alá, tehát ne is a saját elképzeléseinket, akkor hogy fordulhat elő, hogy mondjuk, Luxemburg 2000 eurós átlagos minimálbérével szemben Magyarország a minimálbéres rangsorban a 17. helyen áll az érintett EU-tagországok között mindösszesen 412 eurós havi átlagos minimálbérrel. Ez a leggyengébb harmad közepén helyezkedik el nagyjából. Hozzá kell tennünk, hogy bár korábban a minimálbér adómentesen volt elérhető, a Fidesz-KDNP kormányzata ezen is változtatott, tehát az átlagosnál, az indokoltnál nagyobb adóterheléssel sújtotta még a legalacsonyabb kereseteket is. *(Közbeszólás a Jobbik sorából: Úgy van!)* Nyilvánvalóan nem véletlen, hogy a Jobbik vezetői korábban felszólították Orbán Viktort arra, hogy lépjen fel a hat-hétszeres nyugati, illetve magyar relációban tapasztalható bérkülönbség legalább csökkentésére, legalább az ollónak a szárai közelítsenek egymáshoz. Mindez a felszólítás a pozsonyi uniós csúcs előtt következett be. Orbán Viktor reakciója beszédes és egyértelmű volt: visszautasította mindezt, tehát a bérkülönbség kiegyenlítésének szándékát, hiszen szerinte ez nem tenne jót a magyar versenyképességnek. Itt van tehát a mély filozófiai szakadék és különbség közöttünk. Miközben önök a magyar munkaerő olcsón tartásával próbálnának versenyezni a piacon, a Jobbik egyértelműen minőségi munkahelyekben, termelést támogató adórendszerben gondolkodik, és állítjuk, hogy ez nemcsak a magyar munkavállalók, de minden magyar polgár érdeke. Szánalmas módon az Audi esetében, tehát a nálunk lévő multicégek, nagy társaságok esetében ez a kormányzat inkább hátráltatta a bérfejlesztést, mint hogy elősegítette volna, tehát saját polgárai érdekeivel szemben lépett fel.

Tehát meg kell vizsgálnunk, hogy mitől növekedhetnének a bérek hosszú távon. Ilyenkor várhatóan a válaszoló államtitkár fel fog állni, és azt mondja, hogy a Jobbik nem támogatta ennek az ágazatnak a bérfejlesztését, nem támogatta annak a csoportnak a bérfejlesztését. Ezt az aljas hazugságot azért fogják elmondani, és azért szokták önálló gondolatok híján - ott a papír, látom, már készülnek a jegyzetek -, mert a Jobbik nem fogadta el a költség-

vetési tervezetet. A költségvetési tervezetet azért nem fogadtuk el, mert a Várba költözésen keresztül rengeteg felesleges presztízsbetűzésen át olyan urizáló oligarcháknak, kiemelt társadalmi csoportoknak szóló százmilliárdos elkülönítések voltak ebben, amit jóérzésű magyar ember, országgyűlési képviselő nem támogathat. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Így van!)* Tehát a költségvetés egészére mondtunk nemet, nyilvánvaló módon mindenféle értelmesebb ágazati béremelésre nemcsak hogy igent mondtunk, de szorgalmazzuk is ezeket.

El kell hogy mondjuk, szeptember 1-jétől éppen ezért a Jobbik volt az, amely intenzív politikai kampányt kezdeményezett az európai bérunió elérése érdekében. Szövetségesekre találtunk már jóval több mint hét regionális országban és egyéb európai uniós tagországban, és a kormány helyett keressük ezeket a szövetségeket. Magyarország Kormánya helyett tematizálunk ezzel az európai térben, ami önmagában Orbán Viktor és csapatának a szégyene, Orbán Viktor ugyanis az érintett időszakban nem keresett nemzetközi együttműködést tekintve partnereket ebben a kérdésben, és ami még szégyenteljesebb, a kormány tagjai, barátai a soron következő európai uniós csúcson tömkelegén sem vetették fel tudomásom szerint egyszer sem azt az elképesztő szakadékot, ami a bérkülönbségek tekintetében tapasztalható.

El kell hogy mondjuk, ha az elvándorlást lassítani akarjuk, aztán megállítani, ha a fizetések tekintetében érdemi elmozdulást akarunk, ezt nem lehet elérni azzal a százalmas gazdaságpolitikával, amit az imént Lázár János foglalt össze a napokban. Most több mint 2200 milliárdnyi EU-s forrást akarnak lehívni, de egy köldökzsinóron tartott magyar gazdaság önálló teljesítmény, termelést támogató adórendszer, saját kézben lévő iparágak és normális szintű külpiacon való termelés nélkül nem tartható fenn, nem fejleszhető. Ezt kéne önöknek belátni. Az is százalmas, hogy a Mercedesnél, az Audinál maguknak a dolgozóknak kellett kiharcolni azt a bérfelzárkózást, aminek a tartalékai a piacon megvannak. A magyar piacon ott vannak a lehetőségek, de ezek közben az önök miniszterelnöke Szaúd-Arábiában azzal kampányolt, hogy jöjjenek Magyarországra a befektetők, mert itt olcsó a munkaerő. Ez a szégyen, ez a gyalázat, Magyarországnak nem ezzel kell és nem ezzel kellene versenyeznie! És eközben felszólítottam önöket arra a hétfőn, hogy a stratégiai szerződéseiket is vizsgálják felül, amelyeket multicégekkel kötöttek, hiszen több tízmilliárd forintnyi vissza nem térítendő forrást adnak teljesen indokolatlanul ezeknek a társaságoknak, miközben álláspontunk szerint a magyar kis és közepes méretű vállalkozásokkal kellene stratégiai szerződést kötni, hogy ezt az új rabszolgatartó társadalmat, amelyet kezdenek kiépíteni, felszámolhassuk.

A kérdés csupán annyi, hogy a tegnapi kocsmai szintű *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* kormányzati reakció után van-e

szándék önökben bármiféle érdemi elmozdulásra. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Cseresnyés Péter válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem akartam előhozni azokat az eseteket, amikor önök nem szavaztak meg bérfelzárkózással, béremeléssel vagy bérre rakódó adók csökkentésével kapcsolatos tetteket. Önök hozták vagy ön hozta elő, de tényleg ezek megtörténtek, tehát önök sok mindent nem támogattak, ami a magyar munkavállalók vagy éppen a magyar vállalkozók érdekeit szolgálta.

De azt hiszem, hogy ez a felszólalás arról a felelőtlenségről tett tanúbizonyságot, amely az önök felszólalásaiban, gazdaságpolitikáival, foglalkoztatáspolitikáival, bérlpolitikáival kapcsolatos felszólalásaiban megfogalmazódik, hisz olyan dolgokat kérnek számon, amelyeket ha önök megtennének - reméljük, nem fogják ezt megtenni -, abban az esetben jelentős mértékben csökkenne a magyar gazdaság versenyképessége. Ha a magyar gazdaság versenyképessége csökkenne, akkor csökkenne a magyar munkaadók és vállalkozók versenyképessége, és ha az ő versenyképességük csökkenne, akkor a magyar munkavállalók innák meg a levét.

(9.50)

Nem az történne, mint ami az elmúlt időszakban, négy éve folyamatosan folyik Magyarországon, hogy nemcsak bruttó értékben növekszik a munkabér *(Mirkóczki Ádám: Hányszor próbálkoztatok?)*, hanem nettó, reálértékben is jelentős mértékben növekednek a munkabérek, úgy, hogy közben egy soha nem látott mértékű foglalkoztatásbővülés történt Magyarországon.

Néhány számot hadd mondjak önnek, és akkor az Eurostatot is meg mindenfajta statisztikát nézgethet, hogy pontosabb képet kapjon arról, amiről az előbb beszélt. 2013-ban átlagosan 2,7 százalékkal, 2014-ben 4 százalékkal, 2015-ben 4,3 százalékkal nőttek átlagosan a reálbérek nemzetgazdasági szinten, és a tavalyi évben - kiugró módon - 7,4 százalékkal növekedett a reálbér. Ha megnézi azt a statisztikát, amit az előbb ön említett, akkor láthatja azt, hogy a közép-európai térségben a 2014-2015. évet figyelembe véve, Lengyelország kivételével magasabb volt a reálbér-növekedés *(Mirkóczki Ádám: Percenként többet loptok!)*, 2016-ban viszont az európai uniós átlagot tekintve jelentős mértékben növekedett a reálbér Magyarországon. Ez azt jelenti, hogy azt a felzárkózást, amit ön hiányolt, elkezdjük *(Z. Kárpát Dániel: Ne százalékokról beszélj!)*; természetesen azzal a felelősségtudattal, hogy csak ab-

ban az esetben lehet bért emelni, és reálbér-emelkedésre akkor lehet számítani, ha a magyar gazdaság ezt lehetővé teszi. *(Mirkóczki Ádám: Szégyen!)*

Ha figyelembe vette volna a 2002-2010 közötti, tízéves folyamatokat, látta volna, hogy felelőtlenül hogy lehet úgy bért növelni, hogy közben a gazdaság ezt a teljesítményt nem igazolja és nem teszi lehetővé, és egy olyan csődhelyzetet lehet okozni, mint amit a szocialista-liberális kormányzat okozott 2010-re Magyarországon. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)*

Természetesen az elmúlt időszakban mind a versenyszférában, mind a közszférában jelentős bér-emelkedés, reálbér-emelkedés is bekövetkezett. Ezeket a tényeket kellene önöknek tudomásul venni. *(Szilágyi György és Tessely Zoltán felváltva átszólnak egymásnak. - Ezt követően mindketten távoznak az ülésteremből, majd kis idő múlva visszatérnek.)*

És akkor az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elve, amit ön mondott, hogy az Európai Unió béreivel kellene felvenni a versenyt. Az a bizonyos bérfelzárkózás, amit én az előbb említettem önnek, ebbe az irányba mutat, tehát megkezdődik a bérfelzárkózás, hiszen az elmúlt időszakban a nyugati bérekhez viszonyítva is nagyobb mértékben emelkedtek a reálbérek Magyarországon.

Mi történne abban az esetben, ha az ön által kívánt minimálbér-emelkedést vagy minimálbérszintet európai uniós szintre emelnék? Belegondoltak önök abba, hogy ebben az esetben a magyar vállalkozásokat, nemcsak a Magyarországon működő külföldi, hanem a magyar vállalkozásokat, főként a magyar tulajdonú vállalkozásokat tennék tönkre, hiszen teljes mértékben hátrányos helyzetbe hoznánk őket, a versenyképességüket csökkentenénk le. Hiszen a magyar vállalkozásoknak egy nagyon komoly versenyhelyzetben kell hogy a foglalkoztatáspolitikai elvárásokat, a saját működőképességüket biztosítani tudják. Ezért vitatkozunk az Európai Unióval, hogy egyik pillanatról a másikra vezessünk be olyan elveket, amiket a magyar gazdaság jelen pillanatban nem tud megtenni, nem tud megvalósítani.

Ezért tartjuk fontosnak azt az elvet, hogy minden egyes lépést akkor tudunk megtenni mind a foglalkoztatáspolitikai, mind a gazdaságpolitikai területén, ha a magyar gazdaság ezt lehetővé teszi. És ha a magyar gazdaság lehetővé tesz lépéseket a bér-emelkedés területén, akkor ezeket a béremelési intézkedéseket, amelyeket közvetlenül a versenyszférába beavatkozva nem tudunk megtenni, csak például olyan közvetett módon, mint a minimálbér és a garantált bérminimum jelentős emelése, mint ahogy ez az elmúlt év végén egy megállapodás keretében történt, ennek a segítségével tudjuk megtenni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

És ezek a lépések, ahogy önnek felolvastam a statisztikai adatokat, az előző négy év statisztikai

adatait, azt bizonyítják, hogy a magyar gazdaság biztosítja ezt a lehetőséget, és így a magyar bérek is jelentős mértékben emelkednek reálértékben is, ami egy jelentős bérfelzárkóztatást biztosít. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Mirkóczki Ádám közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés 2017. évi tavaszi munkarendjét tartalmazó kártyanaptárak a Terembiztos Szolgálat pultjánál átvehetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a köztársasági elnök úr által alaptörvény-ellenesség miatt visszaküldött, az Országgyűlés 2016. december 6-ai ülésnapján elfogadott, a **közigazgatási perrendtartásról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/12234/17., a köztársasági elnök úr levele T/12234/18. számon a Parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata T/12234/20., a Törvényalkotási bizottság jelentése pedig T/12234/21. szám alatt a honlapon szintén elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek megfelelően megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság a 2017. február 15-ei ülésen a határozati házzsabály 79. § szerinti eljárásában megtárgyalta a T/12234. számú, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényjavaslatot, azzal a céllal, hogy az Alkotmánybíróság által alaptörvény-ellenesnek nyilvánított rendelkezések megfelelően módosításra kerüljenek.

Az Országgyűlés 2016. december 6-ai ülésén elfogadott törvényjavaslat egyes rendelkezéseit az Alkotmánybíróság a köztársasági elnök kezdeményezésére az 1/2017. számú határozata alapján alaptörvény-ellenesnek minősítette, és így a köztársasági elnök a törvényjavaslatot visszaküldte az Országgyűlésnek. Az Alkotmánybíróság határozatában foglaltak alapján az alaptörvény-ellenességet okozó rendelkezések a törvény szövegéből való elhagyásra, illetve módosításra kerülnek a Törvényalkotási bizottság javaslatának köszönhetően.

Az Alkotmánybíróság által alaptörvény-ellenessé minősített 7. § (4) bekezdést szükséges módosítani. Itt az volt az Alkotmánybíróság kifogása, hogy a törvényszöveg felsőbbbírósgként eljáró bírósággént aposztrofálta a fővárosi, illetve a megyei törvényszékeket, illetve bizonyos esetekben, kizárólagos illetékesség esetén, a Fővárosi Törvényszéket. A Törvényalkotási bizottság a felsőbbbírósgként eljáró

bíróság köznevet elhagyásra javasolja, így fővárosi és megyei törvényszékek, illetve kizárólagos illetékeség esetén Fővárosi Törvényszékként jelöli meg ugyanazt a szervet. Tehát a törvény abban a tekintetben nem változik, hogy ugyanaz a bíróság fog eljárni, csak nem felsőbíróságként eljáró bíróságként. Tehát érdemi változást a törvényben, ami a gyakorlatot jelenti, nem kellett hogy megvalósítsunk.

Meggyőződésem, hogy az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága által benyújtott módosítás kiküszöböli az alaptörvény-ellenességet, és teljes mértékben megfelel az Alkotmánybíróság határozatában foglalt kívánalmaknak, ezért kérem, hogy szavazatukkal a mai nap során támogassák a törvényjavaslat elfogadását, hogy az 2018. január 1-jén hatályba léphessen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni az előterjesztő képviselőjében. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Nem kíván.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Az időkeretek a hirdetőtáblán láthatóak. Amennyiben élni szeretne ezzel az Országgyűlés, megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni. Igen, most már jelennek meg a nevek. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjából Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

(10.00)

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a köztársasági elnök döntése, illetőleg az Alkotmánybíróság döntése nyomán került elénk. Ez a javaslat egy korrekció, amely arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság szempontjainak megfelelően korrigáljuk azt a törvényt, amelyet néhány hónappal ezelőtt az Országgyűlés elfogadott.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat megváltoztat néhány terminológiát, néhány kifejezést a törvényben, pontosít néhány szabályt. Ezek után azt lehet mondani, hogy a törvényalkotó eredeti szándéka szerint és az előterjesztő kormány eredeti szándéka szerint, de immáron minden szempontból alkotmányos jogszabály születhet, azaz a törvény eredeti szándéka nem változott, a törvény nem módosul abban az értelemben, hogy ugyanazok a bíróságok fognak eljárni közigazgatási ügyekben, mint amely bíróságokat az alkotmányellenesnek nyilvánított törvény határozott meg, de ahogyan mondtam, egy korrekció után fog sor kerülni ugyanerre az eredményre.

Miért tartom ezt fontosnak leszögezni? Azért, mert a törvényjavaslat a lényegben nem változtat, az igazságszolgáltatás hatékonyságát szolgálja a tör-

vényjavaslat - és a közigazgatás hatékonyságát -, és nem utolsósorban azt a jogállami szempontot, hogy a közigazgatás, a végrehajtó hatalom a bíróság kontrollja alatt működik a jövőben is. Tehát ezen változtatni soha nem volt senkinek szándéka, soha nem állt szándékában senkinek változtatni azon, hogy a végrehajtó hatalom, a közigazgatás bírósági kontroll alatt álljon. Amikről itt a vita folyt az elmúlt hónapokban, azok kizárólag hatásköri és illetékességi kérdések voltak: melyik bíróság kontrollálja a közigazgatást, hogyan tárgyalják ezeket az ügyeket, milyen eljárásban, de természetesen a lényeg mindig is a bírósági kontroll volt. A jövőben tehát immáron alkotmányosan tudnak kontrollt gyakorolni a végrehajtó hatalom tevékenysége felett a közigazgatási ügyekben eljáró bíróságok, vagy nevezzük őket közigazgatási bíróságoknak.

Ismert az a vita, hogy a kormány elképzelései között eredetileg egy önálló közigazgatási bíróság felállítása szerepelt, azonban a kormány azok után, hogy ennek a szükséges parlamenti többsége nem volt meg, nem volt meg az ehhez szükséges parlamenti többség, a kormány úgy döntött, hogy a rendelkezésére álló jogalkotási eszközökkel, a bírósági hatáskörök és illetékességi szabályok megváltoztatásával biztosítja azt, hogy a legfelkészültebb, hogy úgy mondjam, szakbíróságok tudják a közigazgatás kontrollját ellátni. Ezek a szakbíróságok pedig a törvényesen található, egyes esetekben, egyes ügyekben pedig kizárólagosan a Fővárosi Törvényszéken található vagy működik majd a jövőben olyan bíróság, amely a közigazgatást kontrollálja.

Összefoglalva tehát: a törvényjavaslat immár minden alkotmányos szempontnak megfelelően ugyanazt a célt szolgálja, mint amit a törvényhozás és a kormány együttesen az eredeti törvényjavaslat megalkotásakor célul tűzött. Köszönöm szépen a szót, és a képviselőcsoportom nevében kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! Megvárom, míg felteszi, nyugodtan, képviselő úr, majd ügyvis onnan indul az idő. Parancsoljon, képviselő úr, most már ön é a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon köszönöm a türelmet, elnök úr, és a szólás lehetőségét is. Azzal kezdte, azt mondta Répássy képviselő úr, hogy csupán korrekcióról van szó, az eredeti szándék nem változik. Vas Imre képviselőtársam a Törvényalkotási bizottság nevében annyit mondott már ide tartozó témaként, hogy érdemi változást nem kellett ezen a törvényen eszközölni.

Nos, megszoktuk már ezt a retorikát önöktől, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy amikor gyakorlatilag az önök szándékait egy az egyben felülírja

valami, legyen az akár a magyar Alkotmánybíróság, legyen az a Velencei Bizottság, legyen az az Európai Bíróság vagy az Európai Bizottság, és emiatt törvény módosításra kényszerülnek, akkor úgy próbálják azt eladni és előadni, mintha itt valójában semmi probléma nem történt volna, minden rendben lett volna, apró, kicsi módosításokat kell a még hatékonyabb jogérvényesítés érdekében tenni.

Az államtitkár úr bólogat, de most mindehhez képest én meg azt gondolom, hogy az eredeti törvény maga volt a szégyen, méghozzá az igazságügyi miniszter személyes szégyene, ugyanis egy olyan törvényt előterjeszteni, amire az Alkotmánybíróság azt mondja, egyébként az önök volt párttársa, a köztársasági elnök indítványa alapján, hogy a jogszabály sérti a jogbiztonságot, és sérti a bíróságok szervezétére vonatkozó előírásait az Alaptörvénynek, azt gondolom, az minden, csak nem apró korrekció, amikor ezt javítani kívánják.

Államtitkár úr, képviselőtársaim, azért egy picit legyünk már józanabbak! Tehát amikor egy Alkotmánybíróság azt mondja egy jogszabályról, hogy alkotmányellenes, és egyes rendelkezései, amelyeket megsemmisített, sértik a jogbiztonságot és a bíróságok szervezétére vonatkozó előírásokat, amelyek az Alaptörvényben foglalnak helyet, akkor az minden, csak nem kisebb korrekció, az a törvény lényege; és annál is inkább mondom azt, hogy a lényege, mert a szándékaikat illetően is a törvény lényegére vonatkozik.

Ugyanis, ahogy Répássy képviselő úr elmondta az imént, az önök szándéka valóban az volt, hogy a hivatalos retorika szerint önálló közigazgatási bíróságot hozzanak létre, a mi retorikánk szerint egy fideszes pártbíróságot. Ez a kétharmados támogatottság hiányában valóban nemhogy elbukott, de még be sem tudták terjeszteni az Országgyűlés elé. Ez volt a miniszter úrnak egyébként és még sokaknak másoknak, például Patyi Andrásnak is az egyik fő célkitűzése, hogy a mandátumuk alatt ez meg tudjon valósulni. Ehhez képest, amikor ez nem ment, akkor önök azt a megoldást választották, hogy egy feles törvénnyel gyakorlatilag megkerülik a kétharmados tárgykört, ezt nemegyszer megtették már szintén, és nemegyszer az orrukra koppintottak már szintén. Megkerülték tehát ismét a kétharmados tárgykört, és feles törvényben próbálták meg, mintegy sunnyogó, lappangó módon létrehozni a közigazgatási bíróságokat.

Szeretném mondani, hogy nem mi mondtuk, hanem önök mondták, hogy ez lenne a megváltás, és erre a jogbiztonság érdekében szükség van, mármint hogy önálló közigazgatási bíróságok alakuljanak. Mi végig azt mondtuk, amit egyébként most Répássy képviselő úr is mond, csak önöknél változik a széljárás, nálunk ez egy picit kevésbé van így, és ez változtatja az önök véleményét. Igen, ma is vannak közigazgatási bírák, bíróságok, és a munkaügyi és közigazgatási bíróságok keretében jogállami módon elbírálják ezeket az ügyeket. Ebben valóban nem kell

semmi változás, ezt mondtuk mi is, és ezt mondta egyébként az Országos Bírósági Hivatal elnöke is.

Szeretném hangsúlyozni azonban, hogy önmagában nem azzal van a probléma, hogy önálló-e a közigazgatási bírászkodás vagy nem, mert ilyen modell is van Európa-szerte, és olyan modell is van Európa-szerte, döntés kérdése, hogy mi melyiket választjuk. Csak ahogy szokták mondani, az ördög a részletekben rejlik, itt is erről volt szó: olyan módon, olyan szabályozási keretek közt kívánták megalkotni az önálló közigazgatási bíróságokat, ami gyakorlatilag azt tette volna lehetővé, hogy az önök pártkatonáit be tudják ültetni ezekbe a bíróságokba. Maximum a fele lehetett volna bíró azoknak, akik ezeket a posztokat ezen az új bíróságon betöltik, maximum a fele, tehát lehet, hogy csak a 20 százaléka vagy a 10 százaléka, ez döntés kérdése lett volna, és így álltak volna fel ezek a bíróságok. Magyarán szólva, az önök kipróbált embereit a közigazgatásból át-, beejtőernyőzték volna ezekbe a bíróságokba.

Ez az, amit mi az ellenzéki padosorokból a leginkább kritizáltunk és bíráltunk, magyarán, nem az önálló közigazgatási bírászkodás létét, létjogosultságát, hanem azt, ahogy önök ezt meg akarták valósítani, mert ez megint nem arról szólt, hogy valami jó strukturális reformot kívánnak átvinni, hanem arról, hogy ha a bíróságok megszállása egyenes úton nem sikerül, akkor megpróbálják kerülő úton, részletekben. Ennek a kerülő útnak az egyik része volt az, hogy megpróbálták kétharmad hiányában is ezt megvalósítani, megkerülve a kétharmados szabályozási tárgykört.

(10.10)

Ez az az apró módosítás, amit most önök kivezetnek a törvényből, és én azt gondolom, hogy ez mindennek tekinthető, még egyszer mondom, csak aprónak nem.

Ami viszont maradt. Nyilván üdvözljük azt, amit a Törvényalkotási bizottság - nyilván kényszerűségből - megtett, hogy ezeket a passzusokat kivette és átírta, de ezt a törvényt támogatni ennek ellenére nem fogjuk tudni. Nem fogjuk tudni azért, mert számos olyan szakmai hiba, probléma van benne, amelyik lehetetlenné teszi azt, hogy „igen” gombot nyomjunk a zárószavazáskor.

Hogy kettőt említsek abból, amik a legfontosabbak és elvi jelentőségűek. Megint csak azt mondom, nem azzal van a bajunk, sőt üdvözljük azt, hogy egyébként a polgári perrendtartástól elkülönülő, önálló közigazgatási eljárási kódex alakulna, és ez egységes szerkezetben jelenik meg. Ez jó, csak megint a megvalósítás módja az, ami nem jó. Ugyanis például, ami alapvető és elvi problémánk, hogy ahelyett, hogy önök vagy bírói létszámot emelnének, vagy a titkároknak adnák meg, mondjuk, albíró néven vagy bármilyen más néven, vagy akár ugyanígy megmaradna titkárnak, azt a függetlenséget, ami a

bíráknak kijár, és akkor lehet rájuk ilyen jellegű feladatokat telepíteni, amit önök most csinálnak; vagy pedig a titkárokra nem volna szabad olyan döntési jogköröket telepíteni, ami egyébként a bírákat, a bíróságokat illeti. A bírói függetlenségnek - nagyon sokszor beszéltünk már erről itt a Házban - több pillére van, nemcsak az utasíthatatlanság, hanem a státuszbeli függetlenség is. Ez mind a kettő korlátozott a titkároknál, mert a titkárok bár az adott döntésben nem utasíthatók, de egyébként igen, és státuszukat tekintve a függetlenségük lényegesen alatta marad a bírói függetlenségnek. Éppen ezért tehát egy alapvetően hibás koncepció az, hogy önök afelé mennek, hogy az egyébként megnövekedett bírósági terhet úgy próbálják enyhíteni, hogy a bíraktól átcsoportosítanak ügyköröket a titkárokhoz, bár nyilván alternatív módon, tehát hogy titkárok is intézhessék ezt. Nem ez a megoldás, tisztelt államtitkár úr! Vagy a titkárokat is olyan helyzetbe hozom - és kell hogy kövesse természetesen a javadalmazás is ezt a felelősséget -, ami megfelel a bírói függetlenség kritériumainak, és akkor lehet rájuk bírói munkát bízni; vagy pedig a bírói létszámot emelem, ez a második lehetőség; a harmadik pedig, hogy nem telepíttek oda többletfeladatot, ahogyan önök most egyébként ezt teszik. Márpedig nem is feltétlenül lenne szükséges, hiszen a másodfokú ügyek többségét vagy jó nagy részét most önök azonnal bíróságra utalják a fellebbezés után - miért? Miért ne tudná a fellebbezés kapcsán a közigazgatási hatóság ellátni ezt a másodfokú jogkört, és ezzel a bírósági ügyterhet tudnánk enyhíteni, más megközelítésben nem növelni? Lehet, még egyszer mondom, növelni, csak akkor teremtsék meg az anyagi és tárgyi feltételeket hozzá, és ne pótmegoldásokat keressenek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Mivel ennyi idő állt rendelkezésre, ennyit tudtam elmondani kritikaként. A javaslatot szakmai alapon sem tudjuk támogatni. Köszönöm a türelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahhoz, hogy ezt a javaslatot meg tudjuk ítélni, egy kicsit a múltba vissza kell mennünk, és az egész közigazgatási rendtartást, perrendtartást és a kormány igényét a különvált közigazgatási bíróságokra fel kell idéznünk. És pont nem az általános vitát szeretném ehhez a javaslatához megismételni, de ahhoz, hogy megérthessük, hogy mit és hogyan fogunk szavazni a zárószavazáson - ami egyébként nem lesz könnyű, majd el is fogom mondani, hogy miért, tehát nehéz ilyen helyzetben jó szavazatot leadni -, azért néhány gondolatban vissza kell mennünk, és látnunk kell azokat az irányokat, amelyeket a kormány a közigazgatási bí-

ráskodással és a közigazgatási joggal megpróbált meghatározni. Illetőleg ez úgy pontos, hogy az Igazságügyi Minisztériumnak és az igazságügyi miniszternek volt egy egyébként támogatható elképzelése, hogy valami történjen a közigazgatási bíráskodás és a közigazgatási jog megreformálása körül. Ebben még olyan elemek is voltak, amelyek a jelenlegi rendszerben, hogyha akár a polgári, büntető, közigazgatási bírósági igazgatás egységes rendszerét vesszük alapul, és itt az OBH-nak, OBT-nek a csúcs-szervekként való megjelenésére gondolok, ahhoz képest bizonyos hibákat megpróbált korrigálni a rendszer. Igen ám, de ezt nem úgy tette volna, hogy az egész bírósági rendszernek az ellenzék által régen problémaként felvetett pontjait próbáltuk volna meg közösen orvosolni, hanem hagyta volna a többi ágat, és a közigazgatási bíráskodásnál bizonyos részben kiemelte volna az OBH elnökének hatásköréből, akár ami a kinevezéseket illeti, és egy különálló rendszert hozott volna létre. Most itt beszélek azokról a javaslatokról is, amelyek egyébként benyújtásra sem kerültek, de egy csomagban készültek azzal, ami itt előttünk fekszik, és így külön került egyébként benyújtásra.

Annak ellenére, hogy nagyon sok támogatható pont volt ebben, mi elmondtuk, ahhoz nem járulunk hozzá, hogy a bíráskodás rendszere egy széttagolt rendszer legyen abban a tekintetben, hogy problémákat csak bizonyos részeken korrigálunk, és akár a büntető, polgári irányokat hagyjuk ugyanazokban a problémákban, és ott nem nyúlunk bele a rendszerbe. Egy sarokpontja volt ennek a dolognak, és ezt elmondtuk többször, és el fogjuk mondani a jövőben is, hogy ameddig ez a rendszer fennáll, mármint az, hogy gyakorlatilag az OBH-nak a mindenkori elnöke megteheti azt, hogy úgy kerüli meg a jogszabályokat, úgy kerüli meg a kinevezési szabályokat, amelyek esetében pont a Velencei Bizottság eljárása és Nyugat felől Magyarországra, a magyar kormányra nehezedő nyomás miatt némileg meg lett változtatva, ami a kinevezési sorrendek cseréjét, illetve a teljes szabadságnak némi korlátozását jelenthette, mármint az Országos Bírói Tanácsnak a hozzájárulásához kötve bizonyos kinevezéseket, illetve a ranghelyes cserét, nos, ebben benne maradt egy pont, amire már akkor felhívtuk a figyelmet, és ez az eredménytelenné nyilvánítás. Hogyha meg lehet tenni azt, hogy pályázatokat nem ranghelycserével bírál el az OBH mindenkori elnöke... - azért mondom, hogy mindenkori elnöke, hiszen a kísértés mindig nagy lesz, és ha ezek a szabályok maradnak, akkor ez mindig és továbbra is fennáll, tehát Handó Tünde elnöklete után is fennálló probléma lesz egyébként, biztos vagyok benne, de a lényeg az, hogyha ezeket megkerülve egy pályázatot, hiába érkezik több alkalmas pályázó, eredménytelenné lehet nyilvánítani, félre lehet tenni, és azt lehet mondani, hogy akkor senki se töltse be ezt a pozíciót, és ki lehet nevezni, meg lehet bízni átmeneti időre, ami akár több év is lehet, bárkit, akár a saját baráti körből, a saját ismer-

retségi körből, akkor nyilvánvalóan az az ember évek alatt azért kellő ismeretet szerez a helyi bíróságon, kellő támogatást is tud szerezni a bírák körében, vagy beletörődnek abba, hogy úgyszincs változás, hiszen több alkalmas jelölt közül nem lehetett kiválasztani, akinek végül is a vezetői pozíciót be kellene tölteni, és ezután - mit ad isten - jobb pozícióban tud akár egy korábban külsős emberként odatett bíró a vezetői pályázatra majd a jövőben pályázatot benyújtani. Szóval, így játsszák ki a szabályokat.

Egyébként ezt a nagyon minimális és kodifikációs szempontból is minimális módosítást kértük, és mit ad isten, az LMP és az MSZP részéről is az volt a felvetés, hogy ha ez korrigálásra kerül, akkor akár az a rendszer, amit akkor már sikerült egy elfogadhatóbb irányba terelni, az egész bírósági rendszerre ráhúzható lesz, és akkor tényleg tettünk valamit, korrigáltunk a bírósági működésen. Nos, nem ez történt, az igazságügyi miniszternek nem volt mandátuma arra, hogy a bírósági igazgatási és az igazságszolgáltatás rendszeréről tárgyaljon. Hogy ez hogy lehet, azt nem tudom, mi elmondtuk ott, hogy akkor kérjen mandátumot attól, aki erre jogosult, hogy megadja. Ez nem történt meg, és inkább félre lett téve az egész javaslat. És ez azzal járt, hogy kétharmados támogatás hiányában valahogy meg kellett próbálni önöknek kitágítani a kétharmados kereteket. Ezt egyébként elmondtuk akkor is, amikor részlegesen ezek a javaslatok benyújtásra kerültek, tehát lett, ami el lett vetve, és maradtak olyan javaslatok, amiket idehoztak, de még így sem sikerült a sarkalatosságot teljes mértékben megkerülni, és az Alkotmánybíróság nagyon helyesen kimondta, hogy ezeket a korrekciókat, amik most bejönnek, bizony meg kell tenni.

(10.20)

S önök ezt megint nem úgy tették meg, hogy mondjuk, egy egyeztetésen átbeszélték volna az ellenzékkel, hogy mely pontokhoz lehet a sarkalatosságot biztosítani, hanem egészen egyszerűen biztosra menve minden részt, ami sarkalatosságot tartalmazott, visszamódosítanak, és tulajdonképpen ezáltal is ezekben a pontokban a régi rendszer áll helyre még az elnevezésekben is. Úgyhogy azért nem lehet máshogy szavazni erre, mint mondjuk, egy tartózkodással, hiszen a kétharmados, beleerőltetett módosítások megbuktak. Viszont ez a része akár még igen is lehetne, de mégse lehet igennel szavazni, hiszen már egy korábban az ellenzék által elmondott és tudatosított történet volt, hogy ez lesz a vége, tehát nehogy már úgy nézzen ki, minthogyha itt a kormány kivételével mindenki bűnös lenne, hogy ez a helyzet előállt, úgy a köztársasági elnök, mint az Alkotmánybíróság vagy az ellenzék, miközben a kormány mindent megtett, hogy a közigazgatási bírászkodást előremozdítsa.

Én egyéb olyan részletkérdésekbe nem mennék bele, amelyek az általános vitákban és az egyezteté-

seken elhangzottak. Talán egy dolgot, egy fontos dolgot aláhúznék, ami a jövőben is előkerülhet, hogy mi nem támogattuk azt, hogy messze kerüljön az emberektől - és ez főleg a vidéki emberek szempontjából fontos - a bírászkodás, mert itt olyan tendenciák vannak, hogy olyan szakmai ügyek vannak, amiket csak régiós központokban lehet elbírálni. Az ügyek java része nem ilyen, és sajnos olyanokat hibáznak akár az önkormányzatnál vagy egyéb helyeken a közigazgatási szervek, hogy ezt akár helyi bíróságokon is helyre lehet tenni, tehát nem állja meg a helyét az az érvelés, hogy akár száz kilométert kelljen menni egy átlag állampolgárnak, hogy ő ott majd - feltételezve - megfelelő szaktudással fog találkozni; sok esetben nem így van, illetőleg akkor már elég problémás, ha egy egyszerűbb vagy közepesen nehéz ügyben ilyen messze, akár régiós központba, még nem is csak megyei központokba kell elutazni.

Úgyhogy ennél fogva sajnos az elhibázott rendszerre így csak tartózkodni tudunk. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a rendelkezésre álló időkeretben felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Répássy Róbert képviselő úr kért szót a Fideszből. Parancsoljon, képviselő úr! *(Dr. Répássy Róbert feltűzi a mikrofonját.)* Kérem visszaállítani ezt az öt másodpercet. *(Megtörténik.)*

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bátorkodom még hozzászólni, mivel a szavazásig még van időnk, ezért igyekszem meggyőzni az ellenzéki képviselőket arról, hogy szavazzák meg a törvényjavaslatot, ugyanis amely kifogásokat az előbb említettek, azok részben egy soha be nem nyújtott törvényjavaslatról szóltak, részben pedig tévedésen alapulnak.

Önök is tudják, hogy azt a törvényjavaslatot, ami önök kritizáltak, nem nyújtotta be a kormány, és most felesleges lenne belemenni abba, hogy a kritikájuk megalapozott vagy sem. De nem nyújtott be a kormány olyan javaslatot, amely egyébként az Alaptörvény szerint lehetséges közigazgatási különbíróóság felállításáról szól. Az a törvény egyébként erre lehetőséget nyújt, és ahogyan itt elhangzott korrekten, azért vannak olyan nyugat-európai országok, ahol így szervezik meg a közigazgatási bírászkodást.

De nem ilyen javaslatot nyújtott be a kormány, hanem azt javasolta, hogy jelöljük ki egyes törvényszékeket, amelyek ellátják ezt a közigazgatási bírósági feladatot. Igen, az a módszer, ahogyan az eredeti törvényjavaslat kijelölte ezeket a törvényszékeket, nem volt alkotmányos, de pusztán csak azért nem, mert tudja, olyan elnevezéssel illette a törvény ezeket a kijelölt törvényszékeket, amely elnevezés nincs összhangban a bíróságok szervezetéről szóló törvénnyel, amely egy sarkalatos törvény. Tehát a prob-

léma azért nem olyan bonyolult, és ezért állítjuk azt, hogy a törvényjavaslat az eredeti szándék szerint tud megszületni egy korrekció után, az eredeti elképzelés szerint. Tehát valóban kijelölt törvényszékek vagy ahogy ezt egyébként a perjogban mondják, kizárólagosan illetékes törvényszékek fognak eljárni ezekben az ügyekben, egészen pontosan: a törvényszékekhez hatásköri szabályokat kell módosítani, és a Fővárosi Törvényszék kizárólagossá tételéhez pedig egy illetékességi szabályt kell módosítani.

Tehát semmi galádságot nem tett, olyan rossz döntést nem hozott az Országgyűlés, amely nem lenne korrigálható. Még egyszer mondom, pusztán azért került elének újból ez a törvényjavaslat, mert nem jó megjelölést, a bírósági szervezeti törvénnyel összhangban nem álló megoldást választott az Igazságügyi Minisztérium. De nagyon hangsúlyozom sokadszorra, hogy egyébként azzal soha senki nem vitatkozott és nem is akart változtatni azon, hogy a közigazgatási tevékenység bírósági kontroll alatt álljon, a közigazgatási tevékenység egy szakbíróság kontrollja alatt álljon, egy olyan bíróság kontrollálja a közigazgatási tevékenységet, amely kifejezetten erre a célra kinevezett bírákból áll. Tehát igen, a közigazgatási bírák meghatározott szakmai életút után kerülnek ebbe a pozícióba, ebbe a tisztségbe, persze pályázati alapon azért, mert a közigazgatás kontrollja egy speciális szakmai tevékenységet igényel, speciális szakmai felkészültséget igényel, ezért soha semmilyen országban nem szokták azt vitatni, hogy például egy közigazgatási bíró kiválasztásánál az lehet szempont és fontos szempont, hogy van-e egyébként közigazgatási gyakorlata annak az adott jogásznak, akiből bírót neveznek ki. Tehát a közigazgatási gyakorlat normális országokban és normális jogállami megoldások között nemhogy hátrányt jelentene, hanem előnyt jelent a közigazgatási bírók esetében.

Tehát, tisztelt Ház, nyugodt szívvel ajánlom önöknek, és az ellenzéki képviselőknek is nyugodt szívvel ajánlom a törvényjavaslat megszavazását. Néhány óra múlva, talán egy óra múlva sorra is kerülhet ez a szavazás. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló ugyancsak a Fidesz képviselőcsoportjából Turi-Kovács Béla képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden, én azt gondolom, hogy érdemes megjegyezni, hogy azok a nem is félreértések, hanem félremagyarázások, amelyek a törvény körül eredetileg kialakultak, egyértelműen oszlottak el attól, hogy világos, hogy a kormány szándéka mire irányult. Én azt gondolom, hogy itt egy kicsikét, ha nem is önkritikát; de azért valóban folytatva azt, amit Répássy képviselőtársam elkezdett, jobb, ha a célokat pontosan, világosan és félreérthetetlenül

határozzuk meg. Itt is ezzel volt probléma. Egyértelmű volt a cél: szakszerű bíráskodást, olyan bíráskodást szeretnénk elérni, amely bíráskodás rövidebb határidő alatt és föltétlenül nagyobb szakértelemmel történik. Ha ez a cél, és ezt a célt megérti mindenki, akkor azt gondolom, hogy egy csomó aggály eloszlik. Ez az egyik dolog, amit fontosnak tartok elmondani.

A másik dolog, hogy az nem lehet kétséges, hogy van egy tanulsága ennek az ügynek, nevezetesen, hogy a sarkalatos törvények működnek, következésképpen ezek a sarkalatos törvények, amelyeket mi magunk fogadtunk el - és annak idején még én is némelyiknek túl szigorúnak tartottam a kétharmadhoz kötését -, nos, ezek a törvények bizonyos esetekben kifejezetten hatékonyak. Azért hatékony, mert jóllehet futottunk egy kört, amely kört meg kellett futni, mert az alkotmányos rend ezt kívánja, ugyanakkor el is oszlatott egy csomó olyan kételet, amely kételet enélkül benn maradhatott volna a rendszerben. A bírói rendszeren belül pedig az én meggyőződésem szerint kételet nem maradhatnak, az az a rendszer, amelyen belül feltétlenül el kell érni, hogy a közbizalmat úgy bírja, amely közbizalom biztos benne, hogy az alkotmányos renden belül jogszerűen, a törvényeknek megfelelően működik.

Én azt gondolom, hogy ha más nem, ezzel a kis körrel, amelyet futni kell, megérte ezt a kört megfutni, mert azt gondolom, hogy innentől kezdve egyértelmű és világos, hogy az ellenzék nem tehet mást, mint a legrosszabb esetben tartózkodik, de ha őszinte akar lenni, támogatja a törvényt. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál bólint.)* Tájékoztatom államtitkár urat, hogy tízperces időkeret áll a rendelkezésére. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(10.30)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni képviselőtársaimnak a hozzászólásokat. Bár, azt hiszem, a hozzászólások tartalmából is kiderült, hogy kicsit szélesebb kört merített fel a téma annál, mint ami konkrétan előttünk van. De nagyon jól rávilágított azokra a nehézségekre, amelyek a törvény megalkotásánál keletkeztek. Ugyanis sokszor éri a kormányzatot az a vád, hogy nem egyeztetet a pártokkal. Azt hiszem, hogy e törvénycsomagoknak pontosan az egyeztetésénél derült ki az, hogy az ellenzék semmilyen formában nem hajlandó kétharmados részeket elfogadni a törvényalkotási folyamatban, tehát nem

akarnak önálló közigazgatási bíróságot felállítani. Részben az MSZP a saját maga üldözési mániája által pártbíróságokat vizionált. Kicsit erős a mai alkotmányos rendszerünkön belül (Dr. Bárándy Gergely: *Hát, ha egyszer azt javasoltok!*), hogy bárki ilyen megpróbálna felállítani, vagy ezt sikeresen végig tudná vinni. Tehát megnyugtatom Bárándy képviselőtársamat: sem ilyen szándék, sem ilyen lehetőség nincs a kormányzat részéről sem és a magyar alkotmányos rendszeren belül sem.

A másik kérdéskör, amit Staudt képviselőtársam vetett fel: valóban az ellenzék megpróbált más sarkalatos törvényekben szabályozott kérdéseket hozzákötni ennek a csomagnak az elfogadásához, és ezért is döntött úgy a kormányzat, hogy nem nyújtja be, miután egy parttalan vita kerekedett volna belőle, netán a nem tudom, hányadik alaptörvény-módosítás víziójánál kötöttünk volna ki. Így nem lehet rendezett jogállami keretek között jogot alkotni, hogy mindent mindennel összekötünk, és gyakorlatilag nem tudunk eredményt elérni.

De az is kiderült Staudt képviselő úr felszólalásából, hogy egyébként az, hogy Magyarországon is legyen közigazgatási különbíróság, ahogy az Unió tagállamainak nagy részében van, önmagában nem alkotmányellenes, és ez bármikor újból behozható majd a Ház elé, ha a politikai csillagzat úgy fog állni. Nyilvánvaló, hogy ezt előbb vagy utóbb az utódaink meg fogják tenni a parlamentben.

A másik kérdéskör, hogy miért vagyunk ma itt. Nyilvánvaló, hogy a közigazgatási perrendtartás eredeti tervezete feltételezte, hogy egy önálló közigazgatási bíróság jön létre, ez azonban a most általam említett okok miatt nem valósulhatott meg, így valóban nem került benyújtásra ilyen tervezet. Tehát minden olyan mondat vagy vita, amit ennek keretében folytattunk a tisztelt Ház falai között, tulajdonképpen az ellenzék részéről felesleges volt, felesleges volt felvetni ezeket és vitatkozni róluk. Ennek a módosító munkának a során maradtak olyan kifejezések a törvénytervezetben, amelyek nem a kétharmadoság átlépését célozták, csak jelölni akartuk azt, hogy közigazgatási bíróságként jár el az egyébként most is létező bírósági szervezeten belül ezekben az ügyekben a bíróság. Ezt lehet szigorú módon úgy értelmezni, hogy átléptük az alkotmányosság kereteit, mert valóban más sarkalatos törvényben ez a kérdés másképp került szabályozásra. Ezért vagyunk ma itt.

Azt hiszem, hogy az a módosítás, amelyet a Törvényalkotási bizottság behozott a Ház elé, betű szerint követte az Alkotmánybíróság döntését. Itt megint csak azt mondom, hogy a pártok közötti egyeztetés ebben az esetben, miután az Alkotmánybíróság előírta, hogy mit kell tennünk, kicsit túlértékelné a mi szerepünket, hogy még alkotmánybírósági döntés után majd okosabbat találunk ki, mint amit előírtak számunkra. Tehát ezért ez a tervezet van itt ma előttünk.

Azt hiszem, hogy akik ezt nem fogadják el, azok az Alkotmánybíróság döntését nem fogadják el. Tisz-

telettel kérem képviselőtársaimat, hogy szavazzák meg ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalra még a mai ülésnapunkon sor kerül.

Most 11 óráig szünetet rendelék el. 11 órakor határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

(Szünet: 10.33-11.03)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Gelencsér Attila és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a köztársasági elnök által alaptörvény-ellenesség miatt visszaküldött, az Országgyűlés 2016. évi december 6-i ülésnapján elfogadott, **a közigazgatási perrendtartásról** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/12234/17. számon, a köztársasági elnök levele T/12234/18. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát T/12234/20. számon, jelentését pedig T/12234/21. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házsabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincsen lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Először a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12234/20. számú módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 128 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 50 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a közigazgatási perrendtartásról szóló, ki nem hirdetett törvényt az ímént elfogadott módosításokkal. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényt 127 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a közigazgatási ügyintézéshez kapcsolódó egyes illetékek és díjak megszüntetéséről** szóló T/13091. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13091/9. számon, összegző jelentését pedig T/13091/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3., 4. és 5. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 2. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozzunk.

A 3. számú módosító javaslatot Hadházy Ákos indítványozta. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elutasította.

A 4. számú módosító javaslat Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Az 5. számú módosító javaslat Hadházy Ákos indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 126 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

A 2. számú módosító javaslat Szabó Sándor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül elutasította.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13091/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 180 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13091/13. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 180 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(11.10)

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztés tárgysorozatra vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ennek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Vona Gábor, Jobbik és képviselőtársai által Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról címmel

T/12895. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 22 igen¹ szavazattal, 131 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az alapvető jogok biztos a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesének** titkos szavazással történő választása. Engedjék meg, hogy megkülönböztetett tisztelettel köszöntsem az alapvető jogok biztosának jelöltjét, dr. Bándi Gyula urat és családját. *(Taps.)* Köszöntöm dr. Székely László urat, az alapvető jogok biztosát *(Taps.)*, az Országgyűlés állandó meghívottjait és valamennyi kedves vendégünket.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy 2016. november 30-án dr. Szabó Marcel helyettes biztos úr lemondott megbízatásáról annak érdekében, hogy betölthesse alkotmánybírói tisztségét. Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 7. § (2) bekezdése alapján helyettesének személyére az alapvető jogok biztos a tett javaslatot, és azt kezdeményezte, hogy az Országgyűlés biztoshelyettesé dr. Bándi Gyula urat válassza meg.

Tisztelt Országgyűlés! A hatáskörrel rendelkező bizottságok a jelöltet meghallgatták, és megválasztását egyhangúlag támogatták. Az előterjesztés és a jelölt szakmai életrajza S/13597. számon a honlapon elérhető.

Felhívom képviselőtársaim szíves figyelmét, hogy az Alaptörvény I. cikk (2) bekezdés e) pontja, valamint a 30. cikk (3) bekezdése alapján az alapvető jogok biztos helyettesét az Országgyűlés a képviselők kétharmadának, azaz 133 képviselőnek a szavazatával hat évre választja meg. Az Országgyűlésről szóló törvény rendelkezései alapján a jelöltet titkos szavazással kell megválasztani.

Tisztelt Országgyűlés! A titkos szavazás menete a következő. A képviselők a Duna-parti folyosón vehetik át a szavazólapot a képviselők neve szerinti ábécésorrendben négy csoportban. Tájékoztatom önöket, hogy a szektoroknál egy darab szavazólapot, továbbá egy borítékot vehetnek át. Kérem, hogy az átvétel tényét az asztaloknál elhelyezett íveken aláírásukkal igazolni szíveskedjenek. Kérem, hogy a szavazás során vegyék igénybe a folyosó végén elhelyezett szavazófülkéket. Kérem önöket, hogy a szavazólapon a jelölt melletti négyzetbe helyezték el jelölésüket.

Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy röviden ismertesse a szavazás szabályait, képviselőtársaimat pedig tisztelettel kérem, hogy a helyükön - ismétlem: a helyükön - hallgassák végig ezt. Jegyző úr!

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Szavazni csak a hivatalos szavazólapokkal lehet. Érvényes szavazatnak csak az minősül, amit a

¹ Kósa Lajos (Fidesz) tévesen szavazott.

szavazólapon szereplő jelöltre adtak le a neve mellett „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” négyzetben elhelyezett két egymást metsző vonallal. Érvénytelen az a szavazat, amelyről nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy a képviselő kire, illetve hogyan szavazott. Semmis az a szavazat, amit nem a hivatalos szavazólapon adtak le, amelyikről hiányzik a bélyegzőlenyomat, illetve ha a szavazólapot a képviselő átveszi, de nem dobja be az urnába.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben a szavazólap kitöltését bárki elrontja, a szavazatszámláló bizottság urnánál tartózkodó tagjai azt bevonják, és helyébe új lapot adnak ki.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A szavazási idő alatt az ülésterem Duna-parti folyosóján csak képviselők, illetőleg a szavazásban közreműködő munkacsoport tagjai tartózkodhatnak.

Bejelentem, hogy a szavazatok leadására 20 perc áll rendelkezésre, erre 11 óra 36 percig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most a titkos szavazás és az értékelés időtartamára 40 perces szünetet rendeltek el.

(Szünet: 11.16-12.02)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Gelencsér Attila és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérem, foglalják el helyüket, folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a szavazatszámláló bizottság befejezte munkáját. Megállapította, hogy a titkos szavazásban 184 képviselő vett részt. A jegyzők megállapították, hogy a szavazási eljárás a jelöltre érvényes és eredményes volt.

Dr. Bándi Gyula személyére az urnában megtárlt szavazólapok száma alapján 184 képviselő adta le szavazatát. Ezek megoszlása a következő. Érvénytelen szavazat nem volt. Az érvényes szavazatok száma tehát 184. Ebből az igen szavazatok száma 178. (Taps. - Dr. Bándi Gyula a páholyban felállva köszöni meg a tapsot.) A nem szavazatok száma 5, a „tartózkodom” szavazat száma 1.

Az Országgyűlés dr. Bándi Gyulát mai napi hatállyal az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesének megválasztotta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az ünnepélyes eskütétel és az esküokmányok aláírása következik. Felkérem dr. Bándi Gyula urat, az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettesét, fáradjon a terem közepére, és tegye le az esküt. Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy olvassa elő az esküszöveget, az Országgyűlés tagjait pedig, hogy szokásunknak megfelelően felállva hallgassák meg azt. (A teremben lévők felállnak. - Dr. Bándi Gyula a terem közepére lép. - Gelencsér Attila előolvassa az eskü szövegét.)

DR. BÁNDI GYULA, az alapvető jogok biztosának a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó helyettese: Én, Bándi Gyula fogadom, hogy Magyarország és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom. A jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettesi tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segéljen! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most felkérem Mórning József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott biztoshelyettes urat pedig, hogy kézjegyével lássa el azokat. (Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Mórning József Attila gratulál dr. Bándi Gyulának, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Dr. Bándi Gyulának elsőként Kövér László, Kósa Lajos, dr. Vejkey Imre, dr. Harangozó Tamás, Volner János, Schmuck Erzsébet és Fuzik János gratulál.)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében dr. Bándi Gyula úrnak eredményes munkát és sok sikert kívánjak, egyúttal megköszönjem kedves vendégeinknek a részvételt.

Tisztelt Országgyűlés! Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Előtte kétperces technikai szünetet rendeltek el. (Rövid szünet.)

Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Iraki Köztársaság Kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13473. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2016 novemberében egyezményt kötöttünk az Iraki Köztársasággal a jövedelem- és vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről. Az egyezmény a miniszterelnöki határozatban kapott felhatalmazás alapján lefolytatott egyeztetéseket és a kormány döntését követően került aláírásra Budapesten.

Az egyezmény alkalmazása kizárja a magánszemélyek, illetve a vállalkozások jövedelmének kettős adóztatását, meghatározva, hogy az egyes jövedelemfajták, illetve vagyontípusok tekintetében melyik szerződő államnak milyen körben van adóztatási joga.

Az egyezmény a szerződő felek illetékes hatóságai számára lehetőséget biztosít adóügyi információcserére, továbbá arra is, hogy bármelyik szerződő fél

egyeztető eljárást kezdeményezzen az egyezményben foglaltak megfelelő végrehajtása érdekében.

(12.10)

A magyar-iraki egyezmény tartalmilag kiegyensúlyozottan igazodik a partnerállamok gazdasági érdekeihez, a jövedelem és vagyon adóztatásának rendezését tekintve pedig megfelel a nemzetközi gyakorlatnak, valamint az OECD-modellegyezményben, továbbá annak kommentárjában elfogadott elveknek és szabályozásoknak. Mindamellettt összhangban van az általunk eddig megkötött más kétoldalú adóegyezményekkel, jól szolgálja a kétoldalú kapcsolatok fejlődését és a befektetők érdekeit.

Az egyezmény elfogadásával a régiókból elsőként fogunk adóztatási kérdéseket rendező ratifikált egyezménnyel rendelkezni az Iraki Köztársasággal. Jelenleg a régiókból Csehország folytat adóegyezmény-tárgyalásokat Irakkal, illetve zárta le azokat, valamint Románia, továbbá Ukrajna folytat tárgyalásokat, de az adóegyezmények aláírására, ratifikálására az említett államok esetében még nem került sor.

Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy az egyezmény kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Csenger-Zalán Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. 15 perces időkeret áll a rendelkezésére.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A kettős adóztatás elkerüléséről szóló nemzetközi szerződések alapvetően mind egy kaptafára készülnek, az előttünk fekvő egyezmény is az e területen mértékadó OECD-modellegyezmény szabályait követi. Egy olyan exportvezérelt gazdaság számára, mint amilyen a magyar, létfontosságú, hogy kétoldalú gazdasági kapcsolataink ne csak hagyományos piacainkkal fejlődjenek dinamikusán, de új piacokat is meg tudjunk hódítani. Ehhez azonban elengedhetetlen a jogilag megfelelően szabályozott környezet, a jogi feltételeknek a megléte.

Az Irakba irányuló exportunk összege az elmúlt évtizedben meglehetősen széles értékek között ingadozott, az elmúlt néhány évben jellemzően igen szerény, 25-35 millió dollár között alakult. Az adóegyezmény megkötése kedvezőbb, áttekinthetőbb

gazdasági és jogi hátteret biztosít mindkét szerződő fél befektetői számára, így az egyezmény megkötésére, a gazdasági kapcsolatok élénkülésére, a tőkebefektetések növekedésére számíthatunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanakkor azt is alá kell húznunk, hogy Európa biztonsága szempontjából Irak stabilitása ma az egyik legfontosabb kérdés. Az iraki kormány évek óta sorsdöntő harcot folytat az Iszlám Állam nevű barbár terrorszervezet ellen, amelynek megsemmisítése nélkül nem lehet beszélni európai biztonságról, nem lesz megoldás a bevándorlási válságra, a migrációs válságra sem. A térségben nem vallások és népek között dúl háború, az Iszlám Állam minden embert és minden vallást fenyeget, magát az emberiséget, magát az emberi civilizációt támadja.

Az iraki kormány egyelőre az ország területének nagyjából harmadán nem tudja érvényesíteni az állam főhatalmát, 4,5 millió belső menekült tartanak számon, és 10 millióan élnek humanitárius segélyen. Ha az Iszlám Államot belátható időn belül nem sikerül legyőzni, akkor ezek az emberek minden bizonnyal elindulnak a jobb élet, vagyis Európa irányába, és ne legyen kétségünk azzal kapcsolatban, hogy a terroristák ezt a hullámot is ki fogják használni, ami beláthatatlan fenyegetést jelent.

Iraknak mindenki támogatására szüksége van, hogy le tudja győzni az ellenséget, és megteremthesse a biztonságot és a stabilitást. Magyarország is támogatja ebben, eddig 3 millió eurót fizettünk az Unió újjáépítési alapjába, 190 millió forintnyi humanitárius segélyt küldtünk a térségbe, és 100 ösztöndíjat biztosítottunk iraki hallgatóknak magyar egyetemeken. Nos, ennek a stabilitásnak a megteremtéséhez járul hozzá a maga eszközeivel ez a szerződés is, ezért kérem, hogy támogassák a becikkelyezését a törvényjavaslatnak. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a történelmi pillanat van, hogy minden szavával egyetértettem az előtttem elhangzó fideszes képviselőtársamnak, úgyhogy az idő rövidsége miatt nem ismételném ezeket a pozitív dolgokat és azokat az érveket, amelyek miatt valóban szükség lenne egy ilyen kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményre az Iraki Köztársasággal.

Úgyhogy igazából csak annyit szeretnék hozzátenni a mai vitához, hogy valóban a rendezett jogi környezet segíti a gazdasági kapcsolatok erősítését, és valóban politikai szempontból is van hozadéka ennek az egyezménynek. Ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója természetesen támogatja ezt az egyezményt. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, egy egy kaptafára készülő egyezményrendszer újabb darabja van előttünk, tehát tulajdonképpen külső ajánlások, megoldások alapján egy egyébként jó irányba mutató dokumentumot kívánnak most aláíratni - idézőjelben - a Magyar Országgyűléssel a kormányzó pártok.

Azt kell mondanunk, hogy a kettős adóztatás elkerülése egy olyan, tulajdonképpen általánossá vált célt jelöl, amellyel szemben itt különböző érveket, vitapontokat nem is nagyon lehetne és nem is nagyon lenne értelme felhozni. Amivel talán lehetett volna gazdagítani a felvezetőt, az az, hogy milyen típusú tőkebefektetésekre számít a kormány Irak irányából vagy akár a térségből, régióból. Tehát egy átgondolt gazdasági koncepció ismertetése biztos, hogy használt volna, de alapvetően az előttünk fekvő egyezményt és tervezetét támogatjuk, támogathatjuk.

A kormány figyelmébe csak annyit ajánlanék, hogy ha már a térség kerül szóba, mondjuk, Irak és a gazdasági folyamatok, akkor jó ismerőseikkel való kapcsolattartásukat is tartsák szem előtt azt illetően, hogy ha Irakban nyitnak olyan irodát, ahol a letelepedési kötvényeiket árusítják, diszkontáron pörgetik ki ezeket, látható, hogy számos esetben a kötvényüzletágban fiktív kötvények bevonásával, akkor ez a gazdasági stratégia legalábbis megkérdőjeleződik. Ha pedig nem látjuk tisztán a részleteit, mert a felvezetőben erről nem volt szó, akkor élhetünk azzal a feltételezéssel, hogy a kormányzat külpolitikája és külgazdasági folyamatirányítása terén is olyan vadhajtásokra fogja ragadtatni magát, mint amilyen a kötvényüzletága volt.

Tehát ha van ráhatásuk a jó barátaikra, akkor szíveskedjenek bezárni azt az iraki irodát, szüntessék meg a kötvénybiznisszt, ne csak kivezessék, hanem véglegesen szüntessék azt meg, és teljesen egyértelmű az elvárás részünkről, hogy ha már támogatjuk a jó irányú gazdasági folyamatokat támogató egyezményeket, akkor önök is viselkedjenek tisztességesen más, de azért mégis ideköthető gazdasági folyamatok kapcsán.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorai-
ban.)*

(12.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A másik két frakció nem jelezte felszólalási szándékát. Független képviselő nincs a teremben. Megkérdezem, akar-e valaki kettő percben felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem, van-e további képviselői felszólalási szándék. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincsen.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik a **határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorításával kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13976. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszak terrortámadásai, így a berlini és az isztambuli merénylet is egyértelműen rámutatott a terrorizmus és a migráció összefüggésére. Míg korábban főként Franciaország, Belgium és Németország voltak a terroristák fő célpontjai, ma már fennáll a veszélye annak, hogy a terroristák tevékenysége az információk szerint a frankofon területekről áttolódni látszik Közép-Kelet-Európa felé.

Magyarországnak a fokozódó terrorveszély, a Nyugat-Európában már jelen levő biztonsági kockázatok miatt az az érdeke, hogy azok az illegális bevándorlók, akiknek a menekültkérelme jogerősen még nem került elbírálásra, az országban ne mozoghassanak szabadon.

Az elmúlt pénteken, csak az elmúlt pénteken 235-en próbáltak meg illegálisan bejutni Magyarországra, ami idén rekordnak számít. A rendőrök, a határrendészek és a katonák 171 embert megakadályoztak abban, hogy illegálisan belépjenek az ország területére, 64 embert feltartóztattak, és visszakisértek az ideiglenes biztonsági határzárhoz. A kormány január 11-i ülésén úgy döntött, hogy szigorítani kell a menekültügyi eljárás szabályait annak érdekében, hogy Magyarország és a magyar emberek biztonságban legyenek.

A déli határon nemcsak saját állampolgáraink biztonságát, hanem Európa minden állampolgárának biztonságát is védjük. Ezzel a törvényjavaslattal tovább növeljük Magyarország és a magyar emberek biztonságát, tehát szigorítjuk a jogi határzárát. A benyújtott javaslatban a legfontosabb változás az a korábbiakhoz képest, hogy a menekültkérelmet benyújtóknak az eljárás teljes ideje alatt a jogerős elbírálásig nem lesz joguk magyarországi tartózkodásra. Az elismerést kérő kizárólag a tranzitónában nyújthatja be az elismerés iránti kérelmet. Ezen személyek kijelölt tartózkodási helye a tranzitóna lesz.

A kormány célja ezzel a megelőzés, hogy az esetleges nemzetbiztonsági vagy terrorfenyegetettségi szempontból kockázatot jelentő személyeket kiszűrje. A tranzitónában való tartózkodás eddigi, maxi-

mum 4 hetes időtartama helyett a tartózkodás maximális időtartama a jogerős döntés meghozataláig tart. A mostani szabályozás szerint, ha 4 hét alatt nem sikerült lefolytatni a menekültügyi eljárást, akkor be kellett engedni az országba a kérelmezőt.

Tisztelt Országgyűlés! A határon lefolytatott eljárás szabályai alkalmazhatók lesznek a különleges bánásmódot igénylő személyekkel szemben is, például kiskorúak, betegek, mozgáskorlátozott személyek esetében is. Kivételt jelentenek a 14 év alatti, kísérő nélküli kiskorúak, akik esetében továbbra is gondoskodunk a megfelelő gyermekvédelmi intézményben történő elhelyezésről.

A sérülékeny, különleges elbánásban részesítendő személyek nemzetközi és hazai előírások szerinti elszállásolását, egészségügyi és egyéb szükséges ellátását biztosítjuk. A menekültkénti elismerés hiányában a kérelmezőnek a jogerős és végrehajtható döntést követően az érkezési irányban el kell hagynia a tranzitónát, további ellátásban nem részesül.

Az ország területén illegálisan tartózkodó személyt nemcsak a határjeltől számított 8 kilométeres sávon belül lehet az ideiglenes biztonsági határzár kapujához kísélni, hanem az ország egész területéről. Ezzel a megoldással minden kérelmet a határon lefolytatott eljárás keretében kell elbírálni.

A közrend fenntartása érdekében egy új szabálysértési tényállás kerül megalkotásra a javaslat szerint, amely szerint az a menedékkérő, aki a kijelölt helyen való tartózkodásra vonatkozó szabályokat megsérti, szabálysértést követ el és elzárással sújtható.

Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott törvényjavaslat tartalmazza a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény, a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény, az államhatárról szóló 2007. évi LXXXIX. törvény, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosítását.

Tisztelt Országgyűlés! A terrortámadásokra adott európai hatósági intézkedések alapján jól látszik, hogy a hangsúly egyre inkább a menekültügyi intézkedések szigorítása felé tolódik el egész Európában. A magyar álláspont egyértelmű és világos: osztja a visegrádi négyek álláspontját: Európa határait meg kell védeni, a határőrizet meg kell erősíteni.

Ez a törvényjavaslat is hozzájárul Magyarország és Európa szuverenitásának megvédéséhez, az állampolgárok biztonságérzetének növeléséhez. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot, támogassa Magyarországot és a magyar emberek biztonságát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Németh Szilárd

Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy az új nemzeti politikánk egyik legfontosabb törvényjavaslata fekszik előttünk, ha nem a legfontosabb, amely az Európára és így Magyarországra nehezedő illegális bevándorlás megállítását, átpozicionálását szolgálja.

A történet nem új senki előtt, hiszen ha csak az elmúlt két évet tekintjük, 2015-16-ot, akkor jól látható, hogy ennek a törvényjavaslatnak az előzményei megszülettek, és egy, az emberekkel folytatott konzultáció, illetve egy népszavazás kapcsán adódtak azok a kérdések, amelyekre aztán a parlament többsége választ tudott adni. Itt is elég egyértelmű volt, hogy sajnos bármit is szeretnének a magyar emberek, bármi is az akaratuk, igazából csak a felelős kormányra és az őket támogató kormánypártokra támaszkodhatnak ebben a kérdésben.

Az első a nemzeti konzultáció 2015 tavaszán, ahol több mint 1,1 millió ember válaszolt levélben vagy interneten a feltett 12 kérdésre, és a 12 kérdés elég egyértelművé tette, hogy a magyar emberek azt kívánják, hogy védjük meg Magyarországot, védjük meg Magyarország határait, védjük meg az európai és a magyar kultúránkat, a magyar emberek lét- és közbiztonságát, és ne engedjük teret annak a nyomásnak, amit az európai uniós bürokraták ebben a kérdésben gyakorolnak, jelesül, hogy akár a schengeni, akár a dublini egyezményeket hajtsuk félre, és ne teljesítsük az abban foglalt kötelezettségünket, nyugodtan engedjük rá a bevándorlókat, ráadásul a törvénytelen, illegálisan érkező bevándorlókat az országra.

Ennek volt a következménye, ha jól emlékszünk, vártuk az Európai Uniónak az egységes, kialakított álláspontját meg a megszervezett határőrzését és hogy mi legyen. Több mint 390 ezer ember rohanta le az országot. Emlékszünk még a déli határrészekre, akár a szerb-magyar határra, a horvát-magyar határra, emlékszünk a Keleti pályaudvarra, az autópályán bolyongó emberek ezreire.

(12.30)

Jól látható, hogy mi volt az a fejetlenség, és egyébként akkor is már világossá vált előttünk, hogy nemcsak egy fejetlenségről van szó az Európai Unió részéről, hanem egy direkt eltervezett akcióról, mert ők azt mondták, hogy a bevándorlás jó dolog, hiszen azzal két ügyet is szolgálhatunk. Egyrészt Németország hiányzó munkaerőjét lehet helyrepopozni, másrészt pedig a demográfiai mélyrepülésen is velük kívántak segíteni.

Nos, a magyarok ebből nem kértek, és így a saját kezünkbe kellett vennünk a dolgok irányítását. Em-

lékszünk arra, hogy műszaki és jogi határozat hoztunk létre. Első körben az ideiglenes biztonsági határozatra és a gyors telepítésű drótakadályra gondoltunk. Ezzel egy stabil műszaki akadályt jeleztük, hogy határ van, a határon megerősítettük a határőrizeti feladatokat ellátó rendőrséget, három ezer határőrszolgálatot vettünk fel, illetve irányítottuk elő három ezer határőrszolgálat felvételét és a határra való rendelkezését. A Magyar Honvédséget olyan helyzetbe hoztuk, hogy részt tudjon venni ebben a feladatban. Sokkal szigorúbb bevándorlási, migrációs törvényeket alkottunk. Két fontos dolog: az egyik, hogy az embercsempészek ezentúl szigorúbb büntetést kaphatnak Magyarországon, másrészt pedig ennek a műszaki határozatnak a leküzdése bűncselekménynek számít. Most ezek az intézkedések pillanatok alatt bebizonyították, hogy nekünk van igazunk. Ha a határt megvédjük, ha Magyarország és egyben az Európai Unió schengeni határát megvédjük, akkor nem tudnak arra jönni a bevándorlók, tehát hihetetlen drasztikus módon lecsökkent egyik napról a másik napra a bevándorlók száma. Ott volt egy kisebb csata is. Megtámadták az egyik magyar határáteljárót, amit aztán itt az ellenzék politikusa Gyurcsány vezetésével egy békés ellenállásnak, demonstrációnak neveztek, de akik ott azt végigélték, bizony azoknak inkább halálfelelőmük volt, mint hogy békés demonstrációt vettek volna észre ebben a támadásban.

Nos, a szerb-magyar határt megvédtük, akkor áttolódott a rendszer a horvát-magyar határra. Ott is ugyanezt meg kellett tennünk, és gyakorlatilag a határozatok őszi átadása után, szeptemberi és novemberi átadása után nullára, zérusra redukálódott a határáteljárók száma. Nem volt érdemes erre jönni az Európai Unió felé. Ez a déli, délkeleti, tehát a nyugat-balkáni határ megvédését jelentette. Időközben ezek a brüsszeli megkísérelték azt, hogy ha már bent vannak legalább másfél millióan az Európai Unióban, akikről azt sem tudják, hogy kicsodák, miért jöttek, mit akarnak, közben itt-ott robbantgattak Párizsban, Brüsszelben, nagyon komoly terrorcselekmények is voltak, és egyértelművé vált mindenki számára, hogy a terrorizmus és az illegális bevándorlás kéz a kézben jár, tehát egészen eddig, egészen nagyon szélsőséges esetekig itta meg Európa a levét ennek a bevándorlási politikának, de azért még húztak 19-re lapot, mert azt mondták, hogy akik bent vannak, azokat osszuk szét valamilyen matematikai képlet, valamilyen matematikai algoritmus alapján a többiek között, akik nem hívták őket. Mert volt, aki hívta őket; azt mondta, hogy jöjjenek nyugodtan, aztán megnevezte azt is, hogy melyik országból, milyen állampolgárságúak jöhetnek - akkor csak szírek érkeztek Európába gyakorlatilag. Tehát jól látható, hogy milyen különbség volt a magyar, a folyamatosan elátkozott és gyalázott, itt, a parlamentben is az ellenzék által és Brüsszelben meg elég egyértelműen elátkozott, gyalázott magyar állásponttal szemben. Erre még tetézték azt, hogy akkor legyen egy kötelező szétosztási mechanizmus. Gyakor-

latilag mindenféle létszámstop, felső korlát nélkül kívánták ezt megvalósítani.

Ekkor kellett egy újabb lépést tenni, ez pedig már 2016 ősze, a népszavazás. Itt a népszavazáson is sajnos egyértelművé vált, ütötte-vágta a belső ellenzék - akár a baloldali, akár a jobboldali ellenzékre gondolok - a népszavazást, majd a népszavazás következtében csaknem 3 millió 400 ezer ember, 3 362 222 ember (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Akkor most mennyi is pontosan?*) szavazott egy irányba, tehát majdnem 99 százalék azt mondta, hogy bizony ne engedjük azt, hogy az Európai Unió bürokratái a fejünk fölött nem magyar állampolgárokat betelepítsenek Magyarországra. Megszületett ez a döntés is.

Azt gondolom, a legkeményebb támadás a Jobbik részéről ért bennünket, hiszen nem vártuk azt, hogy a pártelnök kinyilatkoztatta, hogy aki nem szavazza meg az Alaptörvény illetően módosítását, az gyakorlatilag hazaáruló - hát, nem tetszetek megszavazni. Ez egy nagyon kemény támadás volt. A baloldali ellenzékétől nem vártunk mást, mert folyamatosan a migránsok mellett álltak, gyámolították őket, összejátszottak a Soros-birodalom által itt működő és magukat migránsbarátnak nevező, migránspolitikát elősegítő, nemzetpolitikát gyalázó szervezetekkel (*Derűtség a Jobbik soraiból.*) Nos, megtörtént a népszavazás. Alaptörvény-módosítás nem lett. Az alaptörvény-módosítás hiányában, abban az alkotmányos környezetben, amiben ma is vagyunk, abban az alkotmányos környezetben kellett meghoznunk a döntéseinket. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Magadat szavaztad le! Te szavaztad le!*)

Közben azért az jól látható... (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Te magad szavaztad le!*) - bármit kiabálnak, szerintem érdemes a kérdéssel magával foglalkozni; én ezt nem is akartam különösebben említeni, hogy milyen helyzetben vagyunk, mert a kérdés ennél sokkal súlyosabb. Jól látható, hogy az Európai Unió, Brüsszel nem mondott le arról, hogy egyébként Nyugatról ide áttolják az illegális bevándorlókat. Sőt, most tapasztalhatjuk a hírekben, hogy az osztrákok úgy önállóan is megteszik ezt a kérdést, még akkor is, ha egyébként utána még nem lehet fellelni azokat, akiket szerettek volna ide átküldeni. Tehát mindenféleképpen változtatnunk kell a jogi környezetben.

De ha megengedik, itt egy titkosszolgálati jelentésből, nyílt titkosszolgálati jelentésből (*Mirkóczy Ádám: Melyikből?*) szeretnék felolvasni. Ami még egyébként fokozza a helyzetet, hogy a szakértők több korábbi, elsősorban Európában és Amerikában az elmúlt években elkövetett terrormerényletet magányos farkasoknak tulajdonítottak, amelyekhez az Iszlám Állam vagy az al-Kaida és társaik csak inspirációt nyújtottak. A megvalósult és időben megakadályozott merényleteket vizsgáló nyomozások eredménye azonban arra mutat rá, hogy a terrororganizációk által a nyugati országokban hatékonyan radikalizált személyeket az IÁ szíriai és iraki helyszínekről

online utasította, sokszor a legapróbb részletekig a támadást megelőző legutolsó másodpercig - és még folytathatnám ezt az új helyzetet egyébként, ami előállt. Ezzel a Nemzetbiztonsági bizottság az elmúlt ülésén foglalkozott, mármint úgy, hogy a magyar nagykövetségeknek és külképviseleti szerveknek lehetőséget adtunk arra, hogy kivédjék az ilyen kibertámadásokat, de jól látható, hogy a szolgálatok is azt jelentik, hogy azok a terrrorszervezetek, amelyeknek az emberei már bent vannak itt Európában, komoly kapcsolatban vannak. Azt gondolom, hogy ebben az új helyzetben, és amit államtitkár úr említett az előbb, hogy ismét fokozódó nyomás van a határon, és az előrejelzések, a titkosszolgálati előrejelzések azt mondják, hogy akár a Közel-Kelet tekintetében, akár Észak-Afrika, sőt Belső-Afrika tekintetében is milliók állnak készen, hogy megint megszervezék őket az embercsempészek. Ráadásul azt tapasztaljuk, azt a teljesen elképesztő dolgot, hogy az olaszok továbbra is a kimentett illegális bevándorlókat Olaszországban teszik partra, a görögök nem hajlandók semmit sem csinálni, ezért cserébe az Európai Unió bármit elnéz nekik, és kitömi a kasszát pénzzel. Szóval, ebben a helyzetben megint csak Magyarországnak kell lépni.

Most már nem vagyunk annyira egyedül, mint eddig voltunk, hiszen a V4-ekkel nagyon szoros együttműködésünk van, a V4-ekhez egyébként bizonyos kérdésekben most már csatlakoznak a balti államok; hárman is, Szlovénia, Horvátország, illetve az Európai Unióba és a schengeni határok közé készülő Szerbia és gyakorlatilag a Balkánon pedig Bulgária is a támogatóink között vannak, és azt mondják, hogy az a jó politika, amit mi képviselünk.

Ez a törvényjavaslat, ami előttünk fekszik - és amiben most döntenünk kell -, ez a határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorításáról szól. Itt szeretném mindenkinek mondani, tudom, hogy az lesz az első, legalábbis a szocialista képviselőknek, hogy most is van erre lehetőség, amit szeretnénk végrehajtani. Nem igaz, az egy speciális lehetőség. A menekültügyi őrizetbe vétel bűncselekmény esetén vagy speciális esetekben, nagyon kis százalékban, minimális, tehát még egy százalékban sem használható.

(12.40)

Tehát egy ilyen tömeges bevándorlás okozta helyzetben, amire alapul, tehát az Alaptörvényre és ennek a helyzetnek a kihirdetésére és meghosszabbítására alapítja a kormány ezt a törvényjavaslatot, ebben a helyzetben körülbelül annyit ér, mint halottnak a beöntés.

A cél elég egyértelműen megfogalmazódik a törvényben. Az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat a határt illegálisan átlépő bevándorlók őrizetbe vételét és a határra történő visszakísérését, valamint a schengeni országhatárok maradéktalan megvédését tűzi ki célul. Azt gondolom, ez elég egyértelmű, és az

indokolásban még további, teleologikus meghatározásokat, céltételes feladatokat is látunk.

Nézzünk meg egy-két dolgot, hogy a törvény hogyan próbálja ezt elősegíteni! Nyilvánvaló, hogy az őrizetbe vétel a legfontosabb passzusa ennek a törvénynek, hogy most már nemcsak 8 kilométeres mélységben, hanem gyakorlatilag az ország bármely területén és az országba bárhonnan beérkező, akár a visszatoloncolt, illegális migránsokra is alkalmazható.

A tranzitóna van kijelölve kötelező tartózkodási helyként, ezt be kell tartaniuk, és a menekültügyi eljárás teljes időszakát és egyébként a jogorvoslati szakaszt is itt kell eltölteniük. Újdonság, hogy azoknak, akik már a jogorvoslati szakaszba lépnek, tehát egyszer már elutasították, saját maguknak kell állni a költségeket, hogy itt vendégül lehessen őket látni. Egyébként azok, akik eljárás alá vannak vonva, a nemzeti szabályoknak és sztenderdeknek megfelelő ellátást kapnak Magyarországon.

És van még egy nagyon fontos része, hogy Szerbia felé, ahonnan egyébként érkezhettek, nyitott a tranzitóna. Tehát ha valaki úgy érzi, hogy neki itt nem jó, nem megfelelő, akkor szabadon elhagyhatja Magyarországot területét. És az egésznek a jogi alapja, még egyszer szeretném hangsúlyozni, a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kihirdetése.

Én arra kérem képviselőtársaimat, bár sok véleményem nincs, hogy minden oldalról támogatni fogják, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot a magyar emberek érdekében és a magyar emberek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* akaratát kifejezve, együtt és közösen támogassuk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP a menekültválság tetőpontján, 2015 augusztusában, azaz immár több mint másfél éve javasolta, hogy a menedékkérelmeket ne az ország különböző szegleteiben, hanem a déli határ közelében bírálják el. Javasoltuk, hogy az ország déli határának közelében alakítsanak ki normálisan felszerelt, megfelelő kapacitásokkal rendelkező, minden érintett hatóság közreműködésével működő befogadóállomásokat. Azt is javasoltuk, hogy az európai szövetségeseinkkel szoros együttműködésben alakítsuk ki az elutasított menedékkérők hazatoloncolásának rendszerét.

Javasataink süket fülekre találtak. Ehelyett maradt a hazug, kétszínű kormányzati politika, ugyanis miközben a schengeni határok védelméről papoltak, aközben a menekülteket hagyták szépen csendesen Nyugat-Európába szivárogni. Többször bemutattuk, hogy ezen a határkerítés és az olykor nagyon büsz-

kén emlegetett, úgynevezett jogi határozat érdemben mit sem változtatott.

Az írásbeli kérdéseimre megküldött belügyminiszteri válaszokból egyértelműen kiolvasható, hogy a tranzitónákba jelentkező menedékkérők jelentős részét beléptették az országba, majd hagyták Nyugatra távozni. 2016-ban közel 50 ezer menekültügyi eljárást szüntettek meg. Jelentős részben nyilván azért, mert a kérelmezők, a bevett szöfordulattal élve, ismeretlen helyre távoztak. Aligha kétséges, hogy az ismeretlen hely szinte minden esetben Nyugat-Európát jelenti.

Ennek a kormányzati politikának egyik ikonikus eleme a körmendi sátorábró. Nemcsak az országba újonnan beléptetett vagy az ország belsejében elfogott menedékkérőket, de az összes korábban működő létesítmény lakóját is e nyugati határszéli, téli szállásra nyilvánvalóan alkalmatlan sátorábróba szállították, a legzordabb téli időjárás közepette is. Majd álszent módon rácsodálkoztak, hogy milyen csúnya normaszegők ezek a migránsok, hogy mindenki Ausztriába szökik. Tényleg, milyen meglepő! Vajon hogyan jut eszébe ilyen galád gondolat az osztrák-magyar határtól néhány kilométerre didergő menekülteknek? Tehát ugyan határkerítéssel nehezített terepen, de végső soron Magyarországon keresztül is nyitott az út Nyugat felé. Persze, ebben nincsen semmi egyedülálló, hiszen az úgynevezett balkáni migrációs útvonal összes kormánya a menekültek Nyugatra továbbításában látja a kiutat.

Azonban azt a pófátlanságot egyedül Orbán Viktor engedte meg magának, hogy mindeközben mind a magyar, mind az európai közvélemény felé a schengeni határok legnagyobb védelmezőjeként állítsa be magát. Akárhányszor számon kértük önöktől a Magyarországon nyom nélkül eltűnt menedékkérők ezreit, sőt tízezreit, rendre az volt a válasz, hogy az EU nem engedi a menedékkérők mozgásszabadságának korlátozását. Ennél cinikusabb válasz aligha létezik egy olyan kormánytól, amelyik éppen maga szállította a nyugati határszélre felállított sátorábrókba a menedékkérőket.

Ráadásul a válasz még objektíven sem állja meg a helyét. A menekültügyi őrizet intézményét ismeri ugyanis mind az uniós, mind a magyar jog, sőt az uniós dokumentumok rendszeresen fel is szólítják a tagállamokat annak alkalmazására. A magyar hatóságok azonban a menekültválság csúcspontján, 2015-ben és 2016-ban annyi őrizetet sem rendeltek el, mint az azt megelőző években. Míg 2014-ben 4829 esetben rendeltek el menekültügyi őrizetet, addig ez a szám 2015-ben 2393, 2016-ban 2621, vagyis fele volt annak az időszaknak, amikor nem volt még menekültválság. Annak a szabálynak pedig ugyancsak nem szereztek érvényt, hogy a menekültkérők a befogadóállomást az eljárás ideje alatt csak engedéllyel hagyhatják el.

Ilyen előzmények után Orbán Viktor valami hatalmas innovációként adja elő itt az Országgyűlésben, hogy most aztán tényleg őrizetbe veszik a me-

nedékkérőket. E törvényjavaslatot olvasva azonban nyilvánvaló, hogy Orbán Viktor tegnap itt, a parlament ülésén hazudott. Ez a törvényjavaslat ugyanis nem a menedékkérők őrizetbe vételéről szól, amit egyébként ma itt a Belügyminisztérium és a Fidesz vezérszónoka is megerősített. Az a szó, hogy őrizet, ebben a törvényben nem szerepel, kizárólag csak az indoklásában olvasható, ott is csak politikai PR-szöveggént.

A törvényszöveg valójában arról rendelkezik, hogy a menedékkérők kötelező tartózkodási helye nem az ország belsejében található valamely befogadóállomás, hanem a tranzitóna lesz. Teljes egészében itt kell lefolytatni a menekültügyi eljárást. A menedékkérő azonban nem lesz bezárva, nem lesz őrizetben tartva. A tranzitónát bármikor elhagyhatja, azonban Magyarországra nem léphet be, azaz csak a határos szomszédos ország felé hagyhatja el a tranzitónát.

Tehát minden ellenkező handabandázással szemben az előttünk fekvő törvényjavaslat lényege nem a menedékkérők fogva tartása, hanem a rátólasa a szomszédos országokra. A különbség talán csak annyi lesz, hogy ezúttal nem az osztrák határra, hanem a szerb határra szállítanak mindenkit, legalábbis egyelőre. Ha azonban ismét nagy lesz a nyomás, akkor felteszem, gyorsan használatba veszik a horvát határon felállított tranzitónákat, vagy az eddigi gyakorlat szellemében akár az osztrák-magyar határra is kerülhet már tranzitóna.

Orbán Viktor mintaadó európai modellként hivatkozik kormánya gyakorlatára, azonban nincsen ebben semmi mintaadó. Csak a menekültek tologatásának eddigi gyakorlatát folytatja, egyre rafináltabb jogi köntösbe öltöztetve. Ez az őrült, felelőtlen játék, amit egész Európa játszott és ami végül az egész kontinens biztonságát megrengette, nem példaértékű és nem is mintaadó. Ezt a politikát minél többen folytatják, a végén annál keservesebb dráma lesz belőle.

Persze, a nemzeti önzés politikája ideig-óráig hozhat látszólagos eredményeket. Tény, hogy a határkerítés megépítése után valóban kevesebb menekült lépett be Magyarország területére, azonban a kerítés és a határozat csak ideiglenesen terelte el a jobb és biztonságos életre vágyók útját, az Európára nehezedő nyomást nem csökkentette. Amint a többi ország is hasonló intézkedéseket fogantatosított, a menedékkérők ismét Magyarország felé vették az irányt. Ezért nyújtanak be újabb és újabb javaslatokat, mert meg akarják nyerni a „ki tolja hatékonyabban a szomszédjára a problémákat” versenyt.

A nemzeti önzés politikájából, az „oldjuk meg kétoldalú megállapodással, okosban” mentalitásból csak katasztrófa lehet. Érdemi megoldást eddig is és a jövőben is az egymás érdekeire tekintettel lévő erőteljes, egységes uniós fellépéstől várhatunk. Ugyanis legyen világos: nem Orbán Viktor kardcsörtetése miatt érkezik ma kevesebb menedékkérő a balkáni migrációs útvonalon, mint 2015-ben, hanem

az Európai Unió és Törökország megállapodásának és a balkáni országok szoros együttműködésében fokozatosan végrehajtott határzárásának köszönhetően.

(12.50)

Amíg nem tudjuk enyhíteni azokat a válsággócokat, amelyek otthonuk elhagyására kényszerítik az embereket, addig nem alakíthatjuk ki a védelemre nem jogosultak hazatoloncolásának feltételeit, addig a menekültválság valódi kezelésére esélyünk sincs.

Kérem én, milyen úton lehet hatékonyabban ezeket a célokat elérni. Ha Szijjártó Péter hoz tető alá kétoldalú megállapodást Líbiától Afganisztánig, vagy ha az Európai Unió egységesen fellépve ösztökéli együttműködésre a vonakodó származási országokat? Legyen bármennyire széthúzó és nehézkes is az európai politika, mégis inkább ez utóbbi hatékonyságában hiszünk. Meg kell érteniük végre, hogy amíg nem találunk megoldást arra, miként juttatjuk haza a határainknál kopogatókat, addig nincs megoldása ennek a feladványnak. A most benyújtott törvényjavaslatuk ezekről a legfontosabb kérdésekről ismételtelen nem mond semmit, csak folytatódik a szomszédos országokkal játszott csiki-csuki.

Ajánlom figyelmükbe, tisztelt képviselőtársaim, hogy milyen megoldást ad a törvényjavaslat a tranzitónákban elutasított kérelmeket követő eljárásra. Mindössze annyit mond a menekültügyi törvény most beiktató új paragrafusa a (10) bekezdésében, idézem: „Az elismerését kérő a további jogorvoslattal nem támadható döntés közlését követően a tranzitónát elhagyja.” De vajon mi lesz, ha az elutasított kérelmező nem hagyja el a tranzitónát? Vajon mire gondolt az előterjesztő, amikor ezt a szabályt beleírta a javaslatba? Kiutasítják? Miként? Be sincs léptetve az országba. Vagy beléptetik, aztán kiutasítják, majd őrizetbe veszik? Vagy ha beléptetik, akkor mi értelme van az egész tranzitónás eljárásnak? Vagy egyszerűen a rendőrök és a katonák majd kilökdösik az egyébként elutasított menedékkérőket, gyermekeikkel együtt? A fiatal anyákat fogják kilökdösni fizikailag az országból?

Államtitkár Úr! És ha a szemközti oldalon a szerbek ezt megúnják, és ők is felállnak, akkor milyen helyzeteket fog ez a törvényjavaslat önök szerint teremteni, azzal az egy mondatral, hogy a menedékkérő majd elhagyja magától az országot? A szerb hatóságok válaszreakciója annak fényében különösen éles lehet, hogy feltehetően a szerb-magyar határra kerülnek a bizonyítottan nem Szerbián keresztül érkező menekültek a javaslat értelmében, sőt még az idegenrendészeti eljárás alatt állók is, márpedig a szerb hatóságok aligha fogják átellenül szemlélni, hogy Magyarország minden, a területén jogszerűtlenül tartózkodó külföldit egyszerűen hagy átsétálni vagy éppen kilökdös Szerbia területére. Kérdéses továbbá, hogy mi lesz a menedékkérőkkel, ha az eljárás meghaladja a négy hetet, ami az uniós jog

szerint kötelező a kérelmezők beléptetésének engedélyezésére. Beengedik őket az országba vagy nyíltan uniós jogot sértenek?

Láthatják, a törvényjavaslat éppen a legfontosabb kérdésekre nem ad szerintünk választ, így aztán az előttünk fekvő törvényjavaslat nem ad választ a két legégetőbb menekültpolitikai kihívásra sem. Mi lesz akkor, ha nem heti néhány száz, hanem 2015-höz hasonlóan ismét menekültek tömegei indulnak útnak? Mi lesz akkor, ha az orosz-ukrán konfliktus intenzitása nő, és menekültek ezrei, tízezrei vagy százazrei jelennek meg az északkeleti határainknál? Mert ugye önök sem gondolják komolyan, hogy a határvonal mindössze 60 méteres sávjában kialakított tranzitónában elhelyezhető több ezer, esetleg több tíz- vagy több száz ezer ember a kérelmük elbírálásáig? A mostani kérelmezői létszám mellett ez még megoldható, de mi lesz később, hiszen éppen a kormányzati illetékesek szokták hosszan fejtegetni, hogy milyen hatalmas tömegek állnak készen arra a Balkánon és Törökországban, hogy nyugat felé induljanak. Ami egy Ukrajna felől érkező esetleges menekülthullám veszélyét illeti, kormánypárti képviselőtársaim a kárpátaljai magyarokat és más, Ukrajna felől menekülő embereket is a 60 méteres sávban kialakított tranzitónákba zárnák? Önök szerint ez velük szemben is elfogadható megoldás lenne?

Ami a határvonal 60 méteres sávjában kialakítható tranzitónákat illeti, feltehetően még a kormány is érzi, hogy ebből baj lehet, ezért kerülhetett bele a törvényjavaslatba „a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben tranzitónák céljára eltérő helyen található létesítmény is kijelölhető” bekezdés. Kérdés persze, hogy hol kívánják ezeket megvalósítani. Ha nem is a határsávban kívánják megvalósítani, mondjuk, teszem fel, például Debrecenben akarják kijelölni ezt a helyet, mert nyilván Kósa Lajos ennek nagyon örülne, ott hogy fogják betartani ezt a szabályt, hogy a tranzitóna nem Magyarország területe felé elhagyható? Ezekre a kérdésekre a törvényjavaslat mit sem mond.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP vezérszónokaként már a 2015 februárjában megtartott politikai vitanapon rögzítettem elvi álláspontunkat a menekültügyi szabályozással szemben támasztott elvi követelményekről. Eszerint, idézem: „Az MSZP minden, a menekülthullám kezelése érdekében előterjesztett észszerű, szakmai javaslatról kész tárgyalni, amely a magyar emberek biztonságát erősíti, és a menedékkérőket emberként kezeli, azaz humánus és tisztességes elbánást biztosít számukra.” A most benyújtott törvényjavaslat célja nyilvánvalóan nem a humánus és tisztességes elbánás biztosítása, de a rengeteg aggály és kérdőjel, valamint az átfogó megoldáskeresés teljes hiánya miatt az is több mint kétséges, hogy a magyar emberek biztonságát egyáltalán szolgálja-e a javaslat. Ez ma egyáltalán nem látható, ezért a törvényjavaslatot jó szívvel ebben a formájában támogatni nem tudjuk, az MSZP várhatóan a zárószavazáson tartózkodni fog.

Tisztelt Képviselőtársaim! Reagálva egy kicsit leginkább a fideszes vezérszónoklatra is. Szóval, önök védik meg Magyarország határait? Önök védik meg Európa határait, a schengeni határokat, a magyar embereket, amikor 15 ezer gazdasági bevándorlót hoztak ide letelepedési kötvényeken keresztül? Amikor 4 ezer orosz kapott a moszkvai vízumgyáron keresztül úgy magyarországi és európai uniós beutazási engedélyt, hogy azt sem tudják önök sem, hogy kik voltak azok? És ezek után, amikor ez lebukott, kiderül, hogy valószínűleg évi 400 milliós bizniszt pörgetve, a külügy beleegyezésével és segédlemével még jobban felpörgették a moszkvai vízumgyárat, és még azt sem tudjuk, hogy hányan és milyen engedéllyel jöttek be Magyarországra? Orbán Viktor megengedheti magának ebben az országban, hogy egy arab milliárdos, akit egyébként terrorizmus finanszírozásával vádolnak, az ő személyes kérésére a találkozásuk miatt, minden szabályt felrúgva bejöhessen ebbe az országba? Amikor ma meg kiderül, hogy egyébként Ukrajna tekintetében a honosítási eljárással visszaélve ezrek kaphattak magyar és ezzel együtt európai uniós útlevelet, teljesen törvénytelenül? Világosan látszik, hogy ezek nem mások, mint ukrán szervezett bűnözői körök, bűnözők, és lehet, hogy terroristák ezrei. Önök védik meg Magyarországot, a magyar állampolgárokat és az Unió határait? Nevetséges, képviselőtársaim!

Ezek a legutóbbi ügyek, amelyeket felsoroltam itt a felszólalásom végén, világosan mutatják azt, amit egyszer már Orbán Vikornak itt a parlamentben a szemébe mondtam: az, hogy megengedhetőek ezek az ügyek Magyarországon, azt mutatja, hogy itt a magyar kormány, Orbán Viktor és saját kormánya jelenti az igazi nemzetbiztonsági kockázatot, és közvetlenül veszélyeztetik az itt élő emberek biztonságát ezekkel az egyébként általában, minden esetben korrupcióra visszavezethető ügyekkel. Szégyelljék magukat!

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Firtl Máttyás képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A migrációs nyomás és válság közepette és annak ellenére Magyarország a kezdetektől fogva az Európai Unió egyik legbiztonságosabb országa, éppen ezért nem kell hogy szégyelljük magunkat, ez tény. Ez a kormányzat határozott és működőképes megoldásainak köszönhető, amelyekkel az illegális bevándorlással szemben a magyar családok, emberek, közösségek védelme érdekében hatékonyan és eredményesen lépett fel. Magyarország a migrációs válság kezdete óta tetteivel bizonyította, hogy az illegális bevándorlásnak megálljt kell és lehet parancsolni.

Mára már Európa több országa, aki a kezdetekkor a magyar megoldásokat támadta, sajnos ártatlan emberéletekkel fizetett az illegális bevándorlást és a korlátlan migrációt megengedő felelőtlen politikájáért. Magyarország azt is bebizonyította, hogy a rend és a közbiztonság területén elért eredmények védelme a megfelelő eszközökkel biztosítható, miközben több bevándorlaspárti európai országnak az illegális bevándorlással összefüggő terrortámadásokkal, fenyegetettséggel, zavargásokkal, az erőszakkal és a bűnözések jelenlétével kellett szembesülniük, ami még elkésőbb, azok áldozataivá váltak.

Tisztelt Ház! Az európai migrációs válság nem ért véget, mint ahogy már az elhangzott, a magyar határra nehezedő nyomás az elkövetkező években sem fog megszűnni, ezért az ország biztonságának védelme, határaink védelme továbbra is kiemelt nemzetbiztonsági ügy. Határainkon belül a közbiztonságunk, a mindennapjaink védelme továbbra is kiemelt fontosságú ügy.

(13.00)

Az illegális bevándorlás, a folytatódó migrációs nyomás minden jel szerint nem csökkenni, hanem nőni fog, és egyszerre fenyegeti a mindennapok biztonságát, kultúránkat, de az eddig elért gazdasági eredményeinket is.

Minden esetben, hangsúlyozzuk, a menekültekkel szemben tudjuk és teljesítjük kötelességünket, de saját közösségeink, családjaink védelme, a magyar emberek felhatalmazása arra kötelez, hogy világosan különbséget tudjunk tenni a törvénytisztelő módon hazánkba érkező idegen és a törvényeinket nem tisztelő, adott esetben mindennapjaink nyugalma és biztonságát veszélyeztető migránsok között. Ez utóbbiak többszörös áldozatai az embercsempészetnek, a meghívást és a beengedést felelőtlenül ígérgető politikusoknak, saját hiszékenységüknek, akiket megértünk, de akik követeléseinek nem engedhetünk, mert nem szeretnénk Magyarországon fenyegettségben élni.

A migránsokat ellenőrizetlenül befogadó országok mindennapos fenyegetettségét akarjuk és fogjuk Magyarországtól távol tartani, a terrortámadásokat, a zavargásokat, az erőszakot, a bűnözést, az etnikai és kulturális összetűzéseket. Ezért a jelenlegi törvényjavaslat a határt illegálisan átlépő bevándorlók őrizetbe vételét és határra való visszakísérését, gyakorlatilag az ország határainak és a schengeni határok tényleges megvédését tűzi ki célul, hogy senki se léphessen be jogosulatlanul Magyarország és az Európai Unió területére.

Meggyőződésünk, hogy határaink védelmének, a belső biztonságunk védelmének eddigi, az elejétől kezdve bevált módszerét továbbra is alkalmazzunk kell és alkalmazni fogjuk. Ez esetben a tömeges bevándorlás hatékony kezelése érdekében a magyar határon, a tranzitónában lefolytatott eljárások sza-

bályainak szigorítására teszünk a törvénycsomag módosításával javaslatot. Ez a fizikai határvédelem folyamatos erősítése mellett a jogi határzár megerősítését jelenti, amit a jelenlegi törvénycsomag módosításának javaslata az eddigieknél még biztonságosabbá tesz. A T/13976. számon benyújtott jogszabálycsomag módosításának célja a határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorítása, hogy Magyarországon ne tartózkodjanak ellenőrizetlenül bizonytalan státuszú emberek, akiknek az országon belüli mozgása és szándéka nem ismert; hogy törvénytelen úton az országba érkezők ne járkhassanak szabadon Magyarország területén, településeinken.

*(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Ház! Komoly biztonsági kockázatot jelentenek a nyitott táborok, ahonnan a migránsok eddig szabadon bárhová távozhattak. Az új szabályok értelmében a migránsoknak a tranzitónában kellene megvárniuk kérelmük jogerős elbírálását, és az egész ország területéről vissza kell kísérni őket a tranzitónába. Eddig négy hétig lehetett a tranzitónában tartani a bevándorlókat, és utána be kellett őket engedni az országba, a törvényjavaslat alapján a menekültkénti elismerés hiányában a kérelmezőnek jogerős és végrehajtott döntést követően az érkezés irányába el kellene hagynia a tranzitónát, további ellátásban - sürgősségi, egészségügyi ellátás kivételével - nem részesül.

A törvényjavaslat továbbá meghatározza azt, hogy a tranzitónában nemcsak elfogadhatatlanságot vizsgál a bevándorlási hivatal, hanem érdemi eljárásra is sor kerül. Ezzel az eljárás hatékonyabbá válik, a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben minden kérelmet a határon lefolytatott eljárás keretében kell elbírálni.

Egy új szabálysértési tényállás került megfogalmazásra, megalkotásra, amely szerint a menedékkérő, aki a kijelölt helyen való tartózkodásra vonatkozó szabályokat megsérti, szabálysértést követ el, és elzárással sújtható.

A törvénycsomag módosításával kapcsolatban fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a sérülékeny, különleges elbánásmódban részesülő személyek nemzetközi és hazai előírások szerinti elszállásolását, ellátását, egészségügyi és egyéb szükséges ellátását a törvényjavaslat biztosítja a menekültügyi eljárás teljes ideje alatt, ideértve a jogorvoslati, bírósági felülvizsgálati eljárás időtartamát is.

Tisztelt Ház! Az eddigi tapasztalatok alapján számítunk rá, hogy az új szabályozást mind Brüsszel, mind a bevándorlás párti szervezetek változatlanul támadni fogják majd, de amint eddig is, ugyanúgy az elkövetkezendőkben is megvédjük magunkat, tekintettel arra, hogy lelkiismeretünk is ezt diktálja, és felhatalmazást is erre kaptunk, miután a magyar állampolgárok többsége is a bevándorlási szabályok

szigorítása mellett foglalt állást. Fontos, hogy ezzel együtt Európát is védjük, Európa biztonságát is erősítsük, hiszen a jogszabály módosítását részben éppen az teszi szükségessé, hogy a migránsok, kiismerve a korábbi jogszabályokat, azokkal visszaélnek, mint ahogyan az uniós jogszabályokkal szemben is visszaélnek.

Tisztelt Ház! Magyarország 2010 óta tartó eredményeiben, sikereiben, megerősödésében minden magyar ember munkája és törekvése benne van, mindezek tisztelete, megbecsülése, értékeink, jövőnk védelme kötelez arra, hogy minden lehetséges eszközzel tegyünk meg mindent úgy, amit kötelességtudatunk, lelkiismeretünk diktál Magyarország biztonsága érdekében. Ezért a KDNP frakciója a törvénycsomag módosítását támogatja, a frakció nevében pedig ugyanerre kérem a tisztelt Országgyűlést és képviselőtársaimat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha önök egy korrekt és felelős kormány, illetve korrekt és felelős pártszövetség lennének, és korrektül állnának egy vitához, akkor annyiban el tudnám intézni ezt a mai felszólalást, hogy a javaslat céljával egyetértünk, tartalma megfelel a kitűzött céloknak, és a Jobbik frakciója támogatni fogja.

Amellett azonban, ahogy Németh Szilárd kommunikációs ámokfutása nyitányként megadta az alaphangot a mai vitában, nem mehetek el szó nélkül. Tehát egyszer az életben, hogyha valamit nemzeti ügynek, biztonságpolitikai kérdésnek titulálnak, egyébként nagyon helyesen, mert pártállástól, vallástól, kortól, nemtől, mindentől függetlenül közös ügy, nemcsak Magyarországon, hanem Európában is a biztonság, akkor annak megfelelően álljanak már bele, és ne kezdjenek azzal, hogy páros lábbal - egyébként teljesen hazug módon és csúsztatásokkal tele - beleszállnak az ellenzék különböző frakcióiba, majd nagy kegyesen, a nemzeti ügyre hivatkozva azt kérik, hogy támogassuk ezt a javaslatot. Természetesen mi nem vagyunk ilyen arrogáns pökhendiek, mint önök, ezért fogjuk ezt a javaslatot támogatni attól függetlenül, hogy azt ki nyújtotta be, mert azt nézzük, hogy elsősorban mi jó az országnak, mi szolgálja az itt élő emberek biztonságát, ennek megfelelően próbálunk felelősen dönteni.

De ugyanez önökről nem mondható el. És ha nekem nem hisznek, akkor nyugodtan keressék a parlamenti információs rendszerben, szinte szóról szóra ugyanez a javaslat elemeiben, tartalmában és

még jogi megfogalmazásában is, amit 2015. június 16-án benyújtottunk a Magyar Országgyűlésnek. Ez a javaslat - itt egy másik jegyzőkönyv - 2015. szeptember 30-án került a Honvédelmi és rendészeti bizottság elé. Ezt a javaslatot önök - például az előttem szóló KDNP-s képviselőtársam - itt leszavazták, ugyanezt, amit most behoznak, és egyfajta győzelmi zászlóként az ország elé és elének tárnak (*Dr. Apáti István: Hoppá!*), hogy ha ezt támogatjuk, akkor az ország biztonságát szolgálják.

Németh Szilárd nagy ívű beszédében 0:0-nál arra hivatkozott, hogy 2015 tavaszán egy sikeres nemzeti konzultációt zárt - egyébként, hozzáteszem, a mi adóforintjainkból is - a kormány. Nem volt olcsó, de legalább drága. És ott arra az eredményre jutottak, hogy 1,1 millió ember azt kérte önöktől - meg elvileg akkor tőlünk is -, hogy tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy nemcsak fizikai, nemcsak hatósági, hanem jogi határozás is legyen és jogi garanciák is legyenek annak érdekében, hogy Magyarországra ne jöhessenek bizonytalan eredetű és identitású emberek menekültkérelemre hivatkozva.

(13.10)

Akkor kérdelem én: az 1,1 millió ember akarata ellenére mi akadályozta meg önöket, hogy 2015 szeptemberében támogassák ugyanezt a javaslatot? Csak nem az önök pökhendisége, vagy csak nem a munkájuk nem végzése, hogy egyébként fogalmuk nem volt róla, hogy mi áll benne? Bár egyébként megnéztem a jegyzőkönyvet, elmondtam a bizottsági ülésen, hogy mi van benne. A Honvédelmi és rendészeti bizottságban bölcsen csak tartózkodva utasították el, de az Igazságügyi bizottságban már kerek nem gombokat nyomtak. Hadd ne soroljam fel az érintett képviselőtársaik nevét, van, aki a teremben van, van, aki nincs. Hát, ez az önök politikájának a tökéletes optikája! Így kormányozzák ezt az országot, ilyen felelősök és ilyen korrektek. Erre szoktam én mondani, hogy az sem igaz, amit kérdeznek. És nem véletlenül mondom, mert minősíthetetlen, amit egyébként a fontos, ami elemi érdeke minden állampolgárnak, a fontos ügyekben tesznek. Most nem akarok visszautalni az olimpiára vagy egyéb más kérdésre, ez bizottságpolitikai kérdés, és ebben is ezt művelik.

Terrorizmus elleni küzdelemről hadoválnak, önök mindent megtesznek kizárólag azért, hogy ebben az országban rend legyen, és boldogan elmondják, hogy Európa legbiztonságosabb országa. Azért abban maradunk legalább egymás között, és zárójelben jegyezzük meg, hogy ez aztán cseppet sem önökön múlik. Egyébként én nem vitatom, hogy az egyik legbiztonságosabb ország, de ez nem az önök teljesítményének köszönhető, hanem sok más mutatónak. Egyébként szeretném fölhívni, kár, hogy Németh Szilárd nincs itt, mert fölsorolta azokat az elemeket, amelyekkel hozzájárultunk az ország biztonságához. Egyetlenegy olyan elemet nem hallottam,

amelyet egyébként hosszú hónapokkal vagy adott esetben évekkorábban ne a Jobbik javasolt volna, és egyébként ne támogattunk volna, egyetlenegy olyat nem hallottam. Az Alaptörvény volt, amit egyébként ma önök szavaztak le például, szép csendben, okosan, de leszavazták. Úgyhogy nekem ne jöjjenek azzal, hogy itt a Jobbik micsoda merényletet követett el a magyar társadalom ellen! Igen, igen, leszavaztuk az önök javaslatát, mert megmondtuk jó előre, hogy pénzért sem.

Lehet itt vigyorogni, Vas Imre képviselőtársam, a helyzet az, hogy önök pénzért bárkit, bárhonnan, bármikor. (*Közbeszólás az ellenzék soraiból: Így van!*) Mondhatnak akármit, ha Juncker vagy Merkel az általuk oly szeretett, nem tudom, milyen lélekszámú kvótákra önöktől most kötvényt vásárolna, akkor nemhogy nem akarnák beengedni, hanem ragaszkodnának hozzá, hogy jöjjenek. Önök beszélnek a terrorizmus kockázatáról, amikor tavaly november végén, december elején 80 kilométerre a fronttól, az Iszlám Állam elleni fronttól irodát nyitnak egy erbíli plázában, azzal a kikiáltással, hogy 60 ezer euróért jöhetnek a schengeni övezeten belülre? Akik tétlenül nézik hosszú éveken keresztül, hogy vízumgyár működik Moszkvában (*Dr. Apáti István: Bizony!*), hogy milyen üzletemberekkel - idézőjelben az üzletember - üzletel a magyar kormányfő vagy annak családtagjai, vagy a magyar Külügyminisztérium és annak cégei kikkel folytatnak, milyen üzleteket? Önök hivatkoznak nemzetbiztonsági kockázatok kiküszöbölésére? Teljesen hiteltelen és teljesen elképesztő az, amit művelnek! És most, amikor folyamatosan hazudnak abban is, hogy már nincs szükség a kötvényre, ez csak az államháztartás miatt volt, ez egy gazdasági manőver, van önök közül... (*Kontrát Károly: Elnök úr, hívja fel a képviselő úr figyelmét, hogy a törvényjavaslatról beszéljen.*) Államtitkár úr, én meghallgattam, ön is hallgasson meg! (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Államtitkár úr, miért nem... (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Felhőborító! A 12. percnél kezdett el róla beszélni. - Z. Kárpát Dániel: Németh Szilárd munkaértekezletének köze sem volt hozzá. Ő se tudta, mi a tényállás? - Dr. Vas Imre: Látszik, hogy nem is értették.*) Államtitkár úr, nem hallottam (*Az elnök csenget.*), hogy szólt volna Németh Szilárdra, aki 13 percig teljesen másról beszélt, és az utolsó 2 percben tért rá a javaslatra. (*Zaj.*)

Én annyiból nem árultam zsákbamacskát, hogy elmondtam az elején, hogy egyébként a javaslat tartalmával, céljával egyetértünk, fogjuk is támogatni, és többek között azért is értünk egyet, mert önök előtt két évvel benyújtottuk ugyanezt. Lehet vigyorogni, nyugodtan! (*Dr. Apáti István közbeszól.*) Legközelebb, ha bizottsági ülésre jönnek, legalább olvassák el a beadott indítványt, és úgy szavazzanak! (*Dr. Apáti István: Miért nem olvastad el? ...mint egy atomvillanás.*)

ELNÖK: Uraim! Képviselőtársaim! Vezérszónoki felszólalás van, ilyenkor a vezérszónokot megza-

varni egyik vagy másik oldalról sem lehet. Öné a szó, képviselő úr, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Visszatérve az Alaptörvényre, lehet azt mondani, és lehet ezt az önök mögött álló, közpénzen kistafirungozott, lakájmédia propagandagépezetet fölhasználva beállítani úgy, hogy itt ki a hazaáruló, én arra az egy apróságra hívnám fel a figyelmet, hogy a hazaárulózás nagyon szép olyanoktól, akik egyébként mindent megtesznek azért, hogy ha valaki pénzt ad, akkor semmi probléma semmivel. Ez az önök által működtetett konstrukciók lényege, és ez az önök által hozott jogszabályok, az összes jogszabály kiskapuja. Minden egyes jogszabályban benne van annak a lehetősége, hogy ha egyébként valaki kellően vastag pénztárcával vagy bankszámlával rendelkezik, akkor teljesen mindegy, hogy harmadik országból jön, teljesen mindegy, hogy a magyar titkosszolgálatok tudnak-e egyébként száz százalékban garantálni olyan garanciákat, hogy az az ember nem tagja semmilyen szervezett bűnözői körnek, nem jelent Magyarországra nézve biztonságpolitikai kockázatot vagy éppen Európa más schengeni övezetbe tartozó tagállama részére, ilyeneket nem tudnak, de ha van pénze, jöhet; azokon pedig, akik nem feltétlenül tagjai ennek a szűk elitnek, azokon meg erőt demonstrálnak.

Nincs ezzel baj az ország biztonsága érdekében, soha nem mondtuk, hogy akkor ők jöjjenek, csak azt mondjuk, hogy ne alkalmazzunk kettős mércét. Azt mondjuk, hogy zárjunk le minden olyan kiskaput, amit egyébként önök rendre meghagynak, hogy se a szegény, de akkor a gazdag se, legyen az egyszerű migráns vagy éppen rossz szándékú terrorista. Van bárki önök közül, aki föl mer állni, és felelősen azt mondani, hogy az eddig kötvényt vásárlók vagy a vásárlók után jövő, családjegyesítés céljával beérkező emberek között nem jelent senki biztonsági kockázatot? (Z. Kárpát Dániel: Németh Szilárd.) Soha senki nem tudta még bizonyítani sem a Nemzetbiztonsági bizottság zárt ülésén, sem a Honvédelmi és rendészeti bizottság zárt ülésén, sem egyik szolgálatnál, mert minden kérdésem arra vonatkozik, hogy mi, akik rendelkezünk nemzetbiztonsági átvilágítással, pontosan tudjuk, hogy milyen szűrőkön kell átmenni, és egyébként mit végez az elhárítás, az Alkotmányvédelmi Hivatal annak érdekében, hogy rólunk felelősen ki tudja jelenteni azt, hogy sem mi, sem a környezetünkben fennálló személy vagy egyéb más viszonyok nem jelentenek kockázatot. De egy karibi térségből érkezőre el tudja ezt mondani akár az Alkotmányvédelmi Hivatal, akár a Terrorrelhárítási Központ? Egy Ázsiából érkezőre ezt el tudja mondani? Egy Belső-Afrikából, ahol egyébként állami pénzből hirdetnek önök letelepedési kötvényeket, el tudja mondani? Nem tudja elmondani, mert fizikai képtelenség, mert nem megy ki környezettanulmányra, azt sem tudja bizonyítani, hogy az általa megadott dokumentumok egyébként igazak-e vagy

hamisak, vagy azt is pénzért vásárolta, mint ahogy a lebukott orosz üzletember esetében is ez kiderült. Ez egy tőlünk független és önöktől független biztonsági kockázat.

Emlékezzenek vissza, hogy mekkora felháborodás volt, amikor az első kvótákról szóló számok napvilágot láttak. Ha jól emlékszem, olyan 1100 főben szerették volna Brüsszselből Magyarországra kényszeríteni az első turnust a kvóták ügyében - hogy felháborodtak, hogy kikérték maguknak! Ennek a számnak már a sokszorosát engedték be pénzért. Csak kötvényeken keresztül minimum 8 ezer embert, akit a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal statisztikai kezelnek. Aztán hogy még mennyi van folyamatban, azt nem tudjuk, hogy az önök által üzemeltetett vízumgyáron keresztül Moszkvából több mint 4 ezer - ennyit tudunk, jóval több mint 4 ezer vízum lett kiadva -, hogy mennyi jött be, nem tudjuk. És akkor önök ki merik felelősen jelenteni, hogy senkinek semmilyen aggodalma ne legyen, a biztonságot garantáljuk? Legalább egyszer az életben, tényleg, ha nemzeti ügy és biztonságpolitikai kérdés van, akkor beszéljünk őszintén!

De visszatérve és rövidre zárva, ezt a javaslatot fogjuk támogatni, egyetlenegy kérdés azonban még mindig marad, hogy ezek a tranzitónák hol lesznek. Mi van akkor, ha fokozódik a nyomás, és mondjuk, a jelenleg kialakított tranzitóna fizikálisan nem képes ellátni azt a sok embert, akkor mi történik? Tehát van-e A-, B-, C-, egyéb alternatív terv földrajzilag, vagy helyszínen, ahová kijelölik az új, vagy amerre bővítik, ha a szükség úgy hozza, az új tranzitónákat?

(13.20)

Kell-e félni adott esetben a déli határszakasz közelében lévő településeken élőknek? Mert sokszor megígérték, hogy bezárjuk az összes tábor, a nyílt táborokat zárttá tesszük, és egyébként megszüntetjük. De nem szűntek ezek meg. Nagyon sokszor megígérték, de nem történt semmi. Ez most még egy nyitott kérdés. Reméljük, hogy nem lesz rá szükség - de mi van, ha kicsi lesz a mostani kapacitás? Erre azért jó lenne, ha válaszolnának. Egyébként meg fontosnak tartjuk, és igen, szögezzük le, hogy az önök által 2015-től napjainkig hivatkozott álláspont, mely szerint az Európai Unió nem engedi a menekültek őrizetbe vételét, egy ordas nagy hazugság volt. 2003-as Európai Unió tanácsi és egyéb uniós dokumentumok is kifejezetten lehetőséget biztosítanak rá. Önök ezzel szándékosan nem éltek, a nagy kérdés, hogy miért. Azt önöknek kéne megmagyarázni, hogy mi történt az elmúlt két évben, amitől felébredtek, hogy 2015-ben még leszavazták ezt a javaslatot, 2017 februárjában pedig letették, mint egy piros uttit az asztalra, hogy megvan a megoldás.

Jó lenne, ha ebben a kérdésben nem ilyen szinten kellene kommunikálni, de azok után, amit Németh Szilárd előadott, azt gondolom, hogy sokkal

inkább visszafogtam magam, mintsem megtehettem volna indulatból és szembesítem azzal a sok-sok hazugsággal, amit egyébként elmondott és amit önök műveltek az elmúlt időszakban sajnos ilyen kérdésekben is, ami nem kellene hogy pártpolitikai szintre degradálódjon, és ilyen vitákat folytassunk. Mindenesetre fogjuk támogatni, bármit is gondoljanak. Köszönjük szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hadházy Ákosnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Az elején természetesen el kell mondani, hogy abban talán egyetértünk, illetve biztosan egyetértünk, hogy a menekültkérdés egy hatalmas kérdés Magyarország számára és Európa számára, és nem hiszem, hogy itt bárki ezt megkérdőjelezné. Abban talán már nem, hogy ez kinek kérdés és kinek probléma. Nyilvánvalóan Európának, Magyarországnak, nyilvánvalóan probléma a menekülőknek, és nyilvánvalóan probléma azoknak az országoknak, amelyeket ezek az emberek otthagynak.

S abban sem biztos, hogy egyetértünk, sőt biztosan nem értünk egyet, hogy politikus annál nagyobb bünt nem tud elkövetni, mintha emberek nyomorát, emberek félelmeit vagy emberek indulatait a saját maga hasznára fogja felhasználni. Márpedig ez a törvény erről szól. Én kihasználom ezt a lehetőséget, és annak ellenére, hogy ön nemmel integet a fejével, egy másik példát is mondanék, hogy kik azok, akik ezt a görénységet még el tudják követni.

Volt egy ilyen ember, egy miniszter, nem Magyarországon, hanem Görögországban, Panosz Kammenosznak hívták, aki 2015. március 10-én a The Telegraph tudósítása szerint azt mondta, hogy 10 ezer menekültnek fognak adni útlevelet ahhoz, hogy bemehessenek a schengeni rendszerbe, és meg fogják nyitni Törökországnak a határait abban az esetben, ha Európa cserben hagyja őket a pénzügyi válságban, nem segíti meg őket, akkor „elárasztjuk őket menekültekkel”, és még rosszabb lesz Berlinnek, ha a gazdasági menekültek áradatában néhány dzsihádistát is küldünk, az Iszlám Állam terroristáit fogjuk küldeni. Azt mondta, ha lecsapnak ránk, mármint a németek, akkor mi is lecsapunk rájuk, és minden migránsnak fogunk adni papírokat, hogy eljuthassanak a schengeni övezetbe, és eljuthassanak Berlinig. Ez egy görénység! Ugyanezt mondta Nikosz Kociasz külügyminiszter is, gyakorlatilag ugyanezzel a tartalommal.

Amit önök csinálnak, az is ugyanaz: emberek nyomorát és emberek indulatait, az emberek félelmeit arra használják, hogy az önök politikai hasznát ezzel learassák, és hogy elvegyék a figyelmet komoly problémákról. Emberek halálát valóban okozhatja a politika. Okozhatja a politika akkor, ha nem teremti

meg a biztonságot, de nagyon sokféle más módon is okozhatja a politika, és önök ezekkel az alibi törvényekkel ezekről a mulasztásokról szeretnék a figyelmet elterelni. Okozhatja emberek halálát, valószínűleg jóval-jóval több ember halálát, mint amit eddig, hála istennek, a terrorizmus okozott, például az, hogy nincs fertőtlenítőszer a kórházak és a rendelőtintézetek mosdóiban. Nincs! Nagyon sokban nincs WC-papír sem. Ezzel kórházi fertőzéseket, kórházban összeszedett fertőzéseket fognak okozni, és ebben ki lehet mutatni, hogy hány ember hal meg; nehéz kimutatni, de ki lehet mutatni, hogy hány ember hal meg.

Vannak egyéb, már statisztikailag nehezebben kimutatható, nem olyan látványos dolgok, mint amikor egy bomba felrobban, de igenis halálesetek a következményei annak, hogy például nagyon sok orvos elmegy Magyarországról. Ennek is a kormány politikája az oka. Akkor, amikor Szekszárdon egyetlen orvos van ügyeletben, az pedig egy öreg, nyugdíjas belgyógyász doktor, és ő fogja az egész sürgősséget ellátni, abban bizony emberek halhatnak meg, és akkor is, ha egy tapasztalatlan orvosra bízzák az ügyeletet. Ebben emberek halnak meg, csak nem olyan látványosan, de ugyanúgy a kormányzati munka következménye. És ezek az alibi törvények, mint ez is, erre valók.

Ha nem foglalkozunk azzal, hogy falvak tucatjaiban akkora a drogprobléma, amit el sem tudunk képzelni, és falvak tucatjaiban a fiatalság és a középkorú emberek egy jó része a drog mámorában úszik, vagy abban talál csak magának vigasztalást, ezzel nem foglalkoznak, nincs drogpolitika, nem létezik, addig volt drogpolitika, amíg úgy látták, hogy ezzel talán lehet valamit csinálni, talán ezzel lehet heccelni az embereket, ez az ötlet jutott önöknek az eszébe, hogy majd kell kötelező drogvizsgálatot csinálni, addig volt róla szó, aztán kijött, hogy ebből nem lehet politikai tőkét kovácsolni. Ez nem érdekes! Pedig ebben is halnak meg emberek.

Aztán halnak meg alkoholizmusban. Magyarországon 800 ezer ember alkoholbeteg, de nem foglalkoznak vele. Nincs politika, nincsenek ilyen törvények. Miért nincsenek olyan törvények, hogy ezzel mit kezdünk? Arról is egyetlenegy dolog jutott eszükbe, hogy esetleg az alkoholboltokat be kell vinni a dohányboltokba. Semmi másról nem szól. Miért nem erről beszélünk? Nem egy ember hal meg benne, nem tíz ember, hanem emberek százai, ezrei halnak meg ebben a problémában, és ezzel a problémával egyszerűen évek óta önöknek nem volt kedvük dolgozni, mert azzal nem lehet jó kampányokat csinálni.

S még lehetne folytatni a társadalombiztosítással. Megszüntették az elmúlt évben szépen csendesen az Országos Egészségbiztosítási Pénztárt, egyszerűen bedarálták, betették az Emberi Erőforrások Minisztériumába, szétszélednek az emberek onnan, bizonyos lábait betették a kormányhivatalokba. Egyetlenegy dolog: amikor megkérdeztem, hogy ez

mire való volt, azt mondták, hogy azért, mert így majd új programokat lehet csinálni milliárdokért. Az, hogy még egészségügy egyáltalán van, egyrészt azoknak az orvosoknak és ápolóknak köszönhető, akik itthon maradtak, az ő hősiességüknek, másrészt azoknak a szakembereknek, akik az Országos Egészségbiztosítási Pénztárban a szaktudásukat teljesen az országnak adva, nem túl sok pénzért, megpróbálják az egyre-egyre kevesebb pénzből mégis működőképesen tartani az egészségügyet. De önök megszüntetik! Ezzel is emberek halhatnak meg, ha ez tovább folytatódik.

S lehetne még nagyon sok más példát mondani, és fogok is. *(Kontrát Károly: Nem a törvényjavaslatról beszél a képviselő, elnök úr!)* Ez mind a törvényre mutat, amiről beszélek, az mind a törvényről beszél. A törvény egy alibi törvény, egy fölösleges törvény, csak arra való, hogy önök tematizálják úgymond a közéletet, hogy ne arról beszéljünk, ami fontosabb. De akkor hadd használjam ki ezt az időt, bármennyire is kellemetlen, tudom, hogy kellemetlen. Minden, amit mondok, mind a törvényről beszél, mind azt magyarázza, hogy miért kell ez a törvény.

Amikor végigjön egy olyan úton, amit nem tisztítottak le rendesen, mert arra nincs uniós forrás - az út megépítése nagyon jó buli, mert azt el lehet három-négyszeres áron számolni. Uniós pénzből megépítik, de utána, amikor már le kellene tisztítani, arra meg már nincs uniós forrás. Abban is emberek fognak meghalni. Az is a kormány felelőssége. Nem olyan látványos, mint amikor robban egy bomba, hála istennek, hogy nem robbant, egyetlenegy ember halt meg, az egy rendőr volt, aki egy magyar szélsőjobboldali emberen való rajtaütésnél halt meg. Hála istennek, hogy csak itt tartunk, és milyen szörnyű, hogy az az egy ember meghalt.

De ezen kívül sok-sok ember - ki lehetne számolni - hal meg az önök slendriánsága, az önök nemtörődömsége és az önök politikája miatt. Egészen biztos, mert ismerek ilyet, hogy a devizahiteleséknél is voltak öngyilkosságok, amelyek összefüggtek azzal, hogy Matolcsy úr nem volt hajlandó lemondani azokról a nyereségekről, amit a devizahitelek átállása szállított. Ezekről is elveszi a figyelmet ez a törvény. Ez mind összefügg ezzel a törvénnyel.

(13.30)

160 forintért is lehetett volna váltani a devizahiteleket, nem tették meg, mert ezen lehetett nyerni. Több száz milliárd forintot nyert rajta Matolcsy úr, amivel szórakozik, ami bizony nagyon kellemetlen lenne, de a migránskérdéssel, a menekültkérdéssel el lehet feledni. És akkor, amikor már nincs semmilyen ötlet, akkor behozok egy ilyen törvényt, ami tulajdonképpen nem szól semmi másról.

Lehetne beszélni az oktatásról is. Emberek lehet, hogy nem halnak meg, de tönkremegy az életük

akkor, ha rossz tankönyvekből és rossz tantervekkel dolgoznak. Több tíz milliárd forintot loptak el, akármennyire is tetszik nevetni, több tíz milliárd forintot loptak el az oktatási reformból, aminek következtében gyerekek szörnyű tankönyvekből, szörnyű tanrendekkel tanulnak. Gyakorlatilag nem javult, hanem rosszabbodott a helyzet, és ezzel önök a jövőnket veszik el. Lehet, hogy ezek a gyerekek nem halnak ebbe bele, de az biztos, hogy tönkremegy a jövőjük, tönkremegy az életük önök miatt. És lehet itt szépen ezen nevetni.

Ezek a törvények gyakorlatilag erről veszik el a figyelmet. Önök is nagyon jól tudják, hogy már a mai szabályozás sem nagyon különbözik attól, mint amit önök be akarnak vezetni. Önök is nagyon jól tudják, hogy gyakorlatilag már ma is a napok többségében jóval több menekült van fogságban, mint amennyi a nyílt befogadóállomásokon, és önök is nagyon jól tudják, hogy mind az uniós jog, mind pedig a magyar jog megengedi azt, hogy 6 hónapig zárt helyen tartásuk a menekültkérdőket. Tulajdonképpen egyetlenegy különbség lesz, ha ezentúl ezt a 14 éven aluliakkal is meg tudják tenni.

Ez a törvény egy görény törvény. Ez csak arra való, hogy eltegyék a figyelmet a valódi problémákról. Köszönöm szépen. *(Közbeszólásra:)* Sajnos megtörtént.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr utolsó szavát nem akarom kommentálni, ami a jelzõt illeti; szíve joga, de a Ház méltóságát durván sérti.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselő tartózkodik bent a teremben, megkérdezem képviselő asszonyt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, független képviselő. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Újra egy nagyon érdekes törvény fekszik előttünk, és ahogy itt a vitában hallgattam, többször felmerült, hogy mi tartozik ehhez a konkrét törvényhez és mi hangozhat el a vitában, mi nem. Az a nagy szerencsénk, hogy még létezik olyan, hogy általános vita, és az általános vita keretében van lehetőségünk arra, hogy megnézzük, hogy egy bizonyos jogszabály milyen környezetben valósulhat meg. Azt gondolom, hogy Magyarországon több dologról is beszélnünk kell, ha biztonsági kockázatról, biztonsági kihívásról beszélünk. Tehát ilyenformán, azt gondolom, legitim minden, ezzel a témával kapcsolatos vita itt a Házban.

Németh Szilárd említette azt, hogy menekültek hogyan bolyongtak Magyarország teljes területén. Szeretnék emlékeztetni rá, hogy pontosan a magyar kormány és politikai utasításra a magyar állami intézményrendszer volt az, ami ilyenformán hagyta azt, hogy ez megtörténhessen. Emlékezzünk arra, hogy amikor az Országgyűlés bizottságainak 2015

elején igenis volt arról információja, hogy milyen biztonságikörnyezet-változás várható, hogy milyen menekülthullám várható, 6, illetve 7 hónap telt el anélkül, hogy ellenzéki javaslatok ellenében is a kormány bármit tett volna azért, hogy felkészüljön arra a helyzetre, ami szembejön. Sem az állami intézményrendszer nem készítették fel, sem a megfelelő infrastrukturális követelményeket nem teljesítették ebben az időszakban. Azt gondolom, ez hatalmas bűne a magyar kormányzatnak. Óriási bűne! És az ellenzék többször, több fórumon, több bizottságban felhívta arra a figyelmet, hogy igenis cselekvésre van szükség. Hiszen igaz az, hogy ténylegesen megváltozott a biztonsági környezet. Látjuk azt, hogy nagyon sok helyen a világban még mindig megvannak a konfliktusok, látszik az, hogy tényleg nemzetközi összefogással lehet bizonyos konfliktusokat kicsit csitítani, de még mindig nem születtek sajnos érdemi megoldások.

Tehát igen, lehet arra számítani, hogy ennek vannak olyan következményei, amelyek a jövőben Európában ilyenformán felbukkannak. De ilyen esetben sem engedhető meg a több hónapos késlekedés. Tehát innentől kezdve nekem, amit a kormány mond, nem tud semmilyen szempontból hiteles lenni. És amikor már elkezdtek cselekedni, utána is mi történt? Hónapokon keresztül, sőt majdnem egy évig áldatlan állapotok voltak a magyar határon mindazok számára, akik a háború elől menekültek, mindazok számára, akik az ott lévők közül próbáltak intézkedni, akár például a Bevándorlási Hivatal és a munkatársai, mind pedig azok számára, akik a határon szolgálatot teljesítenek: rendőrök és katonák.

Most látjuk azt, hogy próbálják már ezt finomítani, volt téliesítés meg egyéb dolgok. Egyébként képviselőtársammal meg tudtuk nézni ezt személyesen is a határon. Azt gondolom, ez nem volt elegendő, de látszik az, hogy ebben már vannak lépések. De sok-sok hónap telt el úgy, hogy az állam azoknak a biztonságát sem garantálta - vagy ellátását -, akik érkeznek, menekülnek a háború elől, de azokat sem, akiktől azt várta el, hogy megvédjék Magyarországot, hogy ott szolgálatot teljesítsenek, és maximálisan el tudják látni a feladatukat. Reményemet fejezem ki, hogy a jövőben az ottani állapotok javulni fognak. Nagyon kérem, hogy erre figyeljenek oda.

Továbbá egy olyan komplex helyzettel áll szemben Európa is, Magyarország is, és tényleg, itt ne beszéljünk külön csak Magyarországról, hiszen egy komplex megoldás szükséges ennek a helyzetnek a kezelésére és jövőbeni kezelésére, és egy ilyen megoldást együtt tudnak a tagállamok megvalósítani. Ez nem merülhet ki csupán rendszeti intézkedésekben. Nyilvánvalóan van olyan eleme is, de vannak humanitárius elemei, vannak jogi elemei, mint például önkéntes is egy jogi megoldással próbálkoznak, vannak politikai elemei. Hiszen látjuk azt, hogy az Európai Unió és Törökország megállapodása hozott érdemi változást a helyzetben. Tehát ezeket az elemeket mindenképpen ki kell emelni és ezek csak és kizáró-

lag együtt tudnak működni. Az Európai Unió is közösen tud fellépni ebben a dologban.

Nagyon fontos az információ, mert ugye, nagyon sokan egy az egyben, nagyon hibásan, összemossák a menekültkérdést és a terrorizmust. Bizonyára mindenhol vannak jó emberek, meg mindenhol vannak rossz emberek. Azt gondolom, ez így, egy az egyben nem mosható össze. Az tény, hogy biztonsági kockázatok lehetnek, viszont ilyenkor az információ nagyon fontos, és arra kell törekedni, hogy minél szorosabb nemzetbiztonsági együttműködés is legyen az Európai Unión belül is.

Ennek nyilvánvalóan lehetnek feltételei, hiszen nagyrészt ez a bizalmon alapul. Tehát nyilvánvalóan Magyarországnak arra kellene törekednie, hogy az a bizalom, ami az információ megosztásához szükséges, fennálljon Magyarországgal szemben. Ez alapvető feltétel, és nem vagyok benne biztos, hogy a kormány ezért mindent megtesz, sőt inkább sokszor úgy tűnik, hogy rombolja ezt a helyzetet. Tehát láttuk azt, hogy az elmúlt másfél év arról szólt, hogy a kormány saját belpolitikai érdekei szerint forgasson egy olyan helyzetet és problémát, ami egyébként valós, és ami-re valós intézkedések és megoldások kellenek együttesen.

Azzal, ha egy-egy szeletét ragadják ki ennek a helyzetnek, nemcsak hogy az emberek félelmére alapoz és félelmet kelthet az emberekben, ez egy óriási bűn, ahogy Hadházy képviselő úr is említette, de a másik oldalon a megoldást is nagyon-nagyon távol viszi. Tehát, ha egyetlenegy pontra fókuszálnak, akkor képtelenség egy komplex megoldást kidolgozni, és ezzel a kormányzat figyelmét saját maga tereli el egy nagyon-nagyon hibás irányba.

A javaslatban szerepel az, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet feltételeit kibővíti a kormány. Látjuk azt, hogy olyan feltételek voltak meghatározva, egészen egzakt számok. Tudjuk, hogy az elmúlt hónapokban ezek a számok nem álltak fönn, de most úgy látszik, úgy ítélték meg, hogy ha a migrációs helyzettel összefüggő bármilyen veszélyeztető körülmény fennáll, akkor már szükséges lenne fenntartani ezt a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet. Ez véleményem szerint pusztán annyit tesz, hogy parttalanná válik ez az egész helyzet, kérdés, és lényegében a kormány ezzel a dologgal úgy sáfárkodik, ahogy akar. Sajnos, a bizalom nincs meg a kormányzat irányába részünkről sem és nagyon-nagyon sok ember részéről sem, hogy megfelelően kezelje ezt a helyzetet, amit kezelnie kell.

Szóba került a terrorizmus elleni küzdelem; ezt mint külön témát említeném. Itt nyilván fontos kiemelnünk például a szervezett bűnözés elleni küzdelmet. Mind a két témában megkérdezném, hogy hogyan védi meg a kormány Magyarországot.

Miről beszél a kormány akkor, amikor Gaith Pharaon bejöhett Magyarországra azzal, hogy magyar részről, nagykövetségi részről történt meg annak az információnak a rögzítése, hogy a miniszterelnökkel fog vacsorán részt venni? És innentől kezd-

ve a teljes állami intézményrendszer becsukta a szemét, mintha semmi nem lenne, mindegy, hogy van ujjlenyomat vagy nincsen, a homlokával ad lenyomatot, bejöhét Magyarországra. Hogy védik meg például egy ilyen embertől Magyarországot, hogy védi meg az a kormány, az az állami intézményrendszer, amely pusztán egy szűk kör üzleti érdekeit szolgálja ki politikai megrendelés alapján? Hogyan lehet bárkinek a megvédéséről beszélni ilyenkor? - már a saját üzleti érdekeken kívül, gondolom.

(13.40)

Letelepedési kötvények: szintén hatalmas biztonsági kockázat. Sajnos, volt rá több példa is, ahol kiderült, hogy igenis bűnözők is jöhettek Magyarországra. Teljesen átláthatatlan módon olyan offshore-cégeken keresztül adják el az állami kötvényeket, árusítják ki, amelyek egy forint adót nem fizetnek Magyarországon, és semmilyen nemzetgazdasági haszna nincsen ennek. Ja, hogy az az öt-hat-hét offshore-cég több mint százmilliárdot kaszált már most, ott biztosan van haszna. És egyébként el fog jönni az az idő - mert ez nem lesz elfelejtve -, amikor igenis azok, akik erre politikai utasítást adtak, tehát a politikai felelősök is csakúgy, mint akik végrehajtották ezt az egész konstrukciót, ugyanúgy, ahogy a Pharaon-ügyet, ugyanúgy, ahogy a moszkvai vízumkibocsátások ügyét, igenis felelősségre lesznek vonva ebben a kérdésben. *(Dr. Répássy Róbert: Ezt a függetlenek mondják?)* Mert ezek érdemi biztonsági kockázatok, amikről beszélek.

Tehát innentől kezdve, bármilyen nyilatkozata a kormánynak arra nézve, hogy megvédi Magyarországot, megvédi a magyar embereket, teljességgel hiteltelen, és egy elképesztően abszurd helyzet alakul ki, hiszen nem kell itt menekülni sehonnan vagy tömegesen megjelenni a magyar határon, hanem egyszerűen politikai megrendelésre az állami intézményrendszeren keresztül mindenki minden dokumentumot megkap ahhoz, hogy bejőjön Magyarországra, sőt az Európai Unió területén belül is szabadon mozoghatnak ezek az emberek. Az Unió biztonsága is ki van szolgáltatva.

Persze, ez nem látványosan történik, és látom én, hogy a kormányzat nem szívesen beszél erről a dolgról. Én biztosíthatom önöket, hogy fogunk még beszélni erről a dolgról, és legalább akkora elánnal, amit láttunk önöktől az elmúlt másfél évben a menekültkérdésben, legalább akkora elánnal kellene foglalkozzanak azokkal az ügyekkel, amikor igenis mindenféle érdemi ellenőrzés nélkül több ezer ember, tízezrek jöhetnek be Magyarországra, köztük terrorizmus finanszírozásáért körözött bűnözők is, és sokan mások, pusztán egy szűk kör üzleti érdekei miatt.

Ez is egy óriási kockázat, és én azt javaslom, hogy kezdjenek el foglalkozni ezekkel az ügyekkel. Azt gondolom, hogy ezeket mindenféleképpen töb-

ben is napirenden fogjuk tartani. Köszönöm szépen. *(Dr. Hadházy Ákos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek, elsőként az írásban felszólalásra jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Felszólalásra következik Vas Imre képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Európa biztonságára a legnagyobb veszélyt a migrációs válság és a terrorista támadások jelentik. Egyértelműen kijelenthető, hogy a schengeni övezet eddigi legnagyobb válságáról beszélhetünk. Itt az idő, hogy az Európai Unió vezetői végre megállítsák az illegális migrációt, és megvédjék az európai embereket. Azonban amíg az Európai Unió vezetése nem tud elfogadható megoldást felmutatni, csak a nemzeti szinten született szabályozás lehet hatékony és eredményes.

Az államhatár védelme, valamint a közrend és a közbiztonság fenntartása érdekében olyan komplex jogszabályalkotási és szervezési döntések születtek eddig, amelyek hozzájárultak Magyarország és egyúttal a schengeni térség hatékony védelméhez. Már rég nem lehet vita abban a kérdésben, hogy Európa veszélyben van, és az illegális bevándorlás fenyegetést jelent az emberek mindennapi életére. A nőkre jelenleg a bevándorlás és a migránsok betelepítése jelenti a legnagyobb veszélyt, ezt jól mutatja, hogy az európai nagyvárosokban, ahol a migránsok megjelentek, ugrásszerűen megnőtt a nők és a gyermekek elleni erőszakos bűncselekmények száma.

Az eddigi intézkedések együtt hatékonyan bizonyultak, a tavaly bevezetett mélységi határőrizet is hatásos, de a gyakorlati tapasztalatok, a nyugat-európai terrortámadások aggasztó hírei újabb változásokat indokolnak. Szükséges a jelenlegi jogszabályi környezet módosítása annak érdekében, hogy a megalapozott nemzetközi védelmi igénnyel rendelkezőket minél gyorsabban és hatékonyabban be lehessen azonosítani, és az ilyen védelmi igénnyel nem rendelkező, illegális migránsokat ki lehessen utasítani.

Az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat e cél megvalósítása érdekében újabb szigorításokat vezetne be Magyarországra, a magyar emberek biztonságának érdekében. Nyugat-Európában az illegális bevándorlók több olyan cselekményt is elkövettek, amely érdemi biztonsági kockázatot jelentett ezen országokban. Ki kell zárni annak a lehetőségét, hogy a menedékkérők az ország területén a szabályok kijátszásával szabadon mozoghassanak, és így bűncselekmények és terrorcselekmények potenciális elkövetőivé váljanak, ezzel növelve a biztonsági kockázatokat és a terrorveszélyt.

Ezt a célt szolgálja az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely öt törvény módosításából áll, amelynek legfontosabb eleme annak megteremtése, hogy az

idegenrendészeti hatóság a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetben az idegenrendészeti őrizetet a tranzitónában foganatosítsa, valamint ott kötelező tartózkodási helyet jelöljön ki. A menedéjog iránti kérelmet a továbbiakban kizárólag a tranzitónában lehet benyújtani, és az ország területén illegálisan tartózkodó személyt tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején nemcsak a határjeltől számított 8 kilométeres sávon belül lehetne a tranzitónába kísérni, hanem az ország egész területéről. E rendelkezés álláspontunk szerint jelentősen csökkenti az illegális bevándorlók által okozott biztonsági kockázatokat. Meg kell akadályozni az elutasított, illetve azon menedékkérők országon és Európán belüli szabad mozgását, akiknek kérelmében még nem született végleges, jogerős és végrehajtható döntés, a jelenlegi törvényjavaslat pedig ezt a célt szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A migráció kérdése Magyarország jövőjéről szól. Magyarország egy olyan pályára lépett az elmúlt években, amelyre a fejlődés, a stabilitás és a biztonság jellemző. Hazánk biztonsága közös nemzeti érdekünk, ezért a Fidesz-frakció az emberek biztonsága és a rend megeremtése céljából maradéktalanul támogatja a kormány azon intézkedéseit, amelyek az állam hatékony védelmi funkciójának kiépítését és működését szolgálják.

A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, hogy ezek a szükséges változások életbe léphessenek, mert ezekkel a módosításokkal a biztonsági kockázat csökkenthető.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hőrcsik Richárd képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. HŐRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Lassan már két éve annak, hogy a migrációs válság meghatározza mindennapjainkat és egyúttal azokat az uniós napirendi pontokat is, amiket itt tárgyalunk a tisztelt Házban.

Szomorúan látjuk, hogy ezzel a kihívással nem igazán tud mit kezdeni az Európai Unió. Ráadásul azt is látjuk az Európai Unióban tavaly június óta a Brexit miatt, hogy bizony megerősödött egy úgynevezett dezintegrációs folyamat. S azt is mondhatnám, hogy az Európai Unió történelmének legnagyobb válságát éli át ezekben az esztendőkből.

(13.50)

De maradjunk, tisztelt képviselőtársaim, a migrációnál, a migrációs válságnál! Azt látjuk, hogy az elmúlt két év során számos olyan javaslat született Brüsszelben, ami nem igazán hozott megoldást a migrációs válság kezelésére. Ahogy hallottuk Vas

Imre képviselőtársunktól is, mivel az uniós jogszabályok szerint a kontinens külső határainak a védelme az adott ország nemzeti hatáskörébe tartozik, ezért az elmúlt esztendők során a magyar kormány kezdeményezésére az Országgyűlés törvények elfogadásával biztosította a magyar határ védelmét.

A magyar megközelítés ebben a kérdéskörben kezdetektől fogva világos, egyértelmű és konzekvens volt: a fizikai és a jogi határzárnak a megerősítése, ezáltal a migrációs áramlat ellenőrzése. Magyarország nem lehet átjáróház, és úgy vélem, hogy mindnyájunk közös feladata, hogy a schengeni térségen belül a szabad mozgás elvét biztosítsuk mindenki számára. Igenis, külső biztonság nélkül nem lehet belső szabadság.

Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy éppen 2017-ben tíz éve lesz annak, hogy Magyarország a schengeni térség tagja lett. Én még emlékszem arra, hogy órákat kellett várni az osztrák-magyar határon. És emlékszem arra is, hogy mit jelentett például választókerületemben, Sátoraljaújhelyen a határelőőrzés megszüntetése a határ mindkét oldalán élőknek. Hiszen Zemplénben, a másik oldalon több mint 40 ezer fős tömbmagyarság él. És igenis egyértelmű, hogy a schengeni rezsimhez való csatlakozás egy könnyebbésséget hozott gazdaságilag, kulturálisan és politikailag is. És ez, úgy hiszem, hogy nemzetpolitikai érdek, hogy megőrizzük Schengen vívmányát.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, fontos az, hogy ne engedjük, hogy Schengen a migrációs válság áldozatává váljon. Éppen ezért fontos az a törvényjavaslat, ami előttünk fekszik, ami valójában - hallottuk - három pillérre épül, és ezt, úgy hiszem, hogy újólag is meg kell erősíteni: 1. a menekültügyi eljárás határon történő lefolytatásának a szabályai; 2. a schengeni országhatárok maradéktalan megvédése; 3. Magyarország és így az Európai Unió területére történő jogosulatlan belépés megakadályozása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió Tanácsának elnökségét ebben az évben Málta látja el. Volt alkalmam a COSAC elnöki találkozón idén januárban La Valettán megtapasztalni, miként is képzei a migrációs válság kezelését a máltai elnökség akár az uniós, akár a tagállami szinten. A tavalyi év, jól tudjuk, még a relokációról, a kötelező áthelyezési mechanizmusról szólt, mára azonban, úgy hiszem, és a tárgyalásaim során is ezt tapasztaltam, hogy egyfajta konszenzus jegyei rajzolódni ki a migráció külső aspektusai kapcsán.

Ma már senki nem vitatja az Európai Bizottságnál vagy az Európai Parlamentben, hogy a migrációs válság nem átmeneti, hanem tartós jelenség. Jól tudjuk azt is, hogy Afrikában milliók állnak készen, hogy a következő években Európa felé vegyék az irányt. Így a máltai elnökség is a migráció kiváltó okai kezelésére és a kibocsátó országokkal való együttműködésre helyezi a hangsúlyt. Végre elértük ezt is! És az egyik fő célkitűzés Líbia stabilitásának az elősegítése. Látható tehát, tisztelt képviselőtársaim, hogy lépésről lépésre igenis érvényesülnek azok a

szempontok, amelyeket Magyarország régóta hangsúlyoz a migrációval kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szóban forgó törvényjavaslat, úgy vélem, hogy jól illeszkedik a migrációs válság kezelése során eddig hozott törvények sorába. Látjuk világosan, hogy a megalkotásnak, e törvény megalkotásának a fő indoka, hogy a menedékkérők gyakran nem várják meg a menekültügyi eljárás végét, nem akarnak együttműködni a magyar hatóságokkal, és ismeretlen helyre távoznak, illetve felszívódnak, ahogy szoktuk mondani, és ez bizony számtalan galibát okozott már, és tragédiát okozott nemcsak Magyarországon, hanem elsősorban Németországban. Ezt senki nem akarja. Nem is politikus, hanem csak józan paraszti ésszel tudjuk végiggondolni: hogyan akarjuk ellenőrizni a migránsáradatot, hogyha szabadon járhatnak a migránsok esetük elbírálásáig? Bizony, itt van egy apró luk az európai jogszabályon, amit igenis kihasználnak a migránsok jól felfogott érdekükben, és sajnos ez eddig sikeresen működött részükről. És jól tudjuk azt is, hogy az ismeretlen helyre távozás valamely régebbi tagállamot jelent. Nem maradnak Magyarországon, hanem mindenki Németországba igyekszik, és igenis ezek a menedékkérők eltűnnek a hatóságok szemei elől, ezzel nem kis veszélyt keltve nemcsak hazánk, de egész Európa biztonsága számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy méltó választ kíván adni ez az előttünk fekvő törvényjavaslat arra, hogy a menedékkérők a szabad mozgás lehetőségével ne éljenek vissza. Lehet e megoldást adott esetben szigorúnak tekinteni, de egyszerűen ellenőrzötté másképpen nem lehet tenni ezt a folyamatot, bárhogya is csűrjük vagy csavarjuk. A menekültügyi eljárás lefolytatásának ideje alatt - a törvényjavaslat elfogadása esetén - tehát a menedékkérő személynek kötelező tartózkodási hely lesz kijelölve. Így tehát a menedékkérő személyek nem szívódhatnak föl, nem tűnhetnek el nyomtalanul a magyar és az európai hatóságok szeme elől.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogi határzár megerősítése, úgy vélem, azért is indokolt, mivel a menedékkérők tagállamok közötti kötelező áthelyezése egyszerűen nem működik. Elég megtekinteni például az Európai Bizottság legutóbbi, két héttel ezelőtt közzétett jelentését, ami alapján egyértelmű és világos, hogy alig pár ezer menedékkérő áthelyezésére került sor. Alig pár ezer!

Ez is mutatja, hogy a menedékkérők kötelező elosztása helyett továbbra is a külső határok védelme kell hogy az elsődleges cél legyen, amelybe, úgy hiszem, ez a törvényjavaslat jól illeszkedik. Éppen ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr! Tisztelt Országgyűlés! Az írásban bejelentett felszólalások végére értünk. Most normál időkeretben kér szót

Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

(Gelencsér Attilát a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.)

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A hozzászólásokat hallgatva döntöttem el, hogy egy dolog miatt én is hozzászólnék ehhez a törvény mostani vitájához. Hallottam képviselőtársaimtól a komoly aggodást a biztonsági kockázatok növekedése miatt, a schengeni övezet veszélyeztetettsége miatt vagy éppen a terrorizmus veszélyének a növekedése miatt. Ez az aggodás szerintem helyes, hiszen olyan korban élünk, amikor bizony oda kell figyelni ezekre a veszélyekre, nem engedhető meg, hogy akár egyetlenegy esetben is a biztonsági ellenőrzésen egy ilyen biztonsági kockázatot jelentő személy is átjuthasson, és ne adj isten, Európában vagy bárhol máshol a világon tragédiát okozzon. Tehát ez a felvetés mindenféleképpen helyes.

Aztán hallottam a képviselőtársaimtól, próbálom pontosan idézni őket, hogy nem lehet Magyarország átjáróház, szabadon járhatnak ezek az emberek, a szabad mozgással nem szabad visszaélni, mert nem erről szól a schengeni rendszer, és ezekkel mind-mind egyet is értene az ember, de akkor felmerül egy kérdés, hogy a menedékkérőkre, a migránsokra vonatkoznak ezek a mondatok, de a bűnözőkre nem. Tehát hogy van az, hogy legálisan juthatnak be Magyarországra bűnözők, legyen szó bármilyen bűncselekményt, gazdasági bűncselekményt elkövetőről, prostituálról vagy éppen terrorizmussal összehozható személyről?

(14.00)

Hogy van az, hogy legálisan bejuthatnak ezek az emberek ma Magyarországra? Hogy van az, hogy amikor azt vitatjuk a Házban, és azt kérdezzük a különböző minisztériumoktól bizottsági ülésen vagy éppen itt a parlamentben, hogy azok a bűnözők, akik például Moszkvában kaptak vízumot és Magyarországra beléphettek, azok a személyek is - mint kiderült - bűnözők voltak, és elkapták őket éppen valahol Spanyolországban vagy Franciaországban, ezek az emberek azért nem jelentenek Magyarországra nézve biztonsági kockázatot, mert nem léptek be Magyarországra, hanem a schengeni zóna más országaiba mentek. Most meg a vitában azt hallgatom, hogy a schengeni zóna védelme mindenekfelett van, ami egyébként egy helyes állítás. Vagy azt halljuk, hogy az a baj a migránsokkal, hogy nem akarnak Magyarországon maradni, hanem mennek tovább külföldre, hogy ők visszaélnek a szabad mozgás lehetőségével. Na de a bűnözők is visszaélnek vele, államtitkár úr! *(Kontrát Károly: El is fogjuk őket!)*

Tehát én azt szeretném, azt várnám el a kormánytól, hogy bizony napirendre kellene tűzni azt a kérdést, hogy a jogi határozat ne csak a migránsokra vonatkozzon, hanem a bűnözőkre is. Ma Magyarországon 22 helyen, 16 országba van kiszervezve a vízumkiadás lehetősége harmadik országok irányában, ezek az intézmények schengeni vízumot adnak, és látjuk, hogy ez Moszkvában éppen hogyan működött, vagy a képviselő asszony által felhozott szaúdi üzletember esetében hogy működött. Tehát bizony érdemes lenne arról is beszélünk, miközben féltjük a schengeni zónát a menedékkérőktől, féltjük az országot a menedékkérőktől, hogy államtitkár úr, ugyanígy féltjük az országot meg a schengeni zónát a prostituáltaktól meg a bűnözőktől is, meg a potenciálisan terrorizmusgyanúba keveredett, ideérkező úgymond vállalkozóktól, jöjjenek azok éppen Oroszországból vagy bármely más irányból.

Es azt se pontosan érti az ember, hogy miért ad egy kormánytag ehhez menlevelet. Én ott ültem azon a nemzetbiztonsági bizottsági ülésen, ahol államtitkár úr is ott volt, és ahol beszámoltak a szolgálatok arról, hogy mit hogyan tettek ebben az ügyben. Sajnos erről nyilvánosan nem nagyon lehet beszélni, hiszen zárt ülés keretében történt, de annyi talán elmondható, hogy mindenki azt mondta, hogy minden tökéletesen működött, vagy azért nem csinált valaki valamit, mert nem volt hozzá joga, vagy akinek volt hozzá joga, azt mondta, hogy mindent szakmailag fantasztikusan elvégzett és minden tökéletes volt.

Ehhez képest tudjuk, amit tudunk, hogy bizony igenis bűnözők bejuthattak Magyarországra schengeni vízummal, a schengeni térségbe, megsértve ezeket a szabályokat, és grasszállhattak a szabad mozgás lehetőségével visszaélve az Európai Unióban.

Még egyszer mondom, nem értem azt, hogy Fazekas Sándor, az önök egyik kollégája miért nem tud arra a kérdésre válaszolni, hogy ha volt egy nemzetbiztonsági hivatali vizsgálat, amit az önök által felügyelt AH végzett el, ezen ez az ember megbukott, tehát ha megbukott, az azt jelenti, hogy az a hatóság, amelyik felelős az ilyen biztonsági kockázatok kiszűréséért, az azt mondta, hogy ez az ember biztonsági kockázatot hordoz.

Ez megtörtént egyszer 2011-ben, majd megtörtént még egyszer 2013-ban. Tehát ha valaki elsőre még nem olvasta volna el a jelentést, az másodszorra ugyanúgy elolvashatta volna, és azon a bizottsági ülésen - ahogy államtitkár úr is végighallgatta - csak bővült az a lajstrom, ami miatt ezt az embert biztonsági kockázatot hordozó személynek minősítették. Akkor a kérdés az, hogy miért fontos a magyar kormány egyik képviselőjének, hogy ez az ember folytathassa az üzemeltetést.

Tehát önök féltik a bevándorlótól meg a migránstól meg a menedékkérőtől Magyarországot, de hozzájárulnak politikai szinten ahhoz, hogy ezek az emberek bejöhessenek az országba, és bűncselekményeket követhessenek el.

Tehát még egyszer mondanám, hogy azt kérnénk, azt javasolnánk, hogy tárgyaljon a kormány arról is - reméljük, a Külügyi bizottságban lesz rá újra lehetőség -, hogy ez a vízumkiadási szisztéma hogy működik, és vajon jól működik-e, és azt kérném illő tisztelettel, itt a vitát hallgatva a kormány tisztelt tagjaitól, hogy a jogi határozat - még egyszer mondom - ne csak a menedékkérőkre, a szerencsétlenekre vonatkozzon, hanem a bűnözőkre is meg a kurtizánokra is. Köszönöm szépen a figyelmet.

*(Hegedűs Lorántné a jegyzői székben
Ikotity István váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Bányai Gábor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoporthoz. Ön a szó, képviselő úr.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A figyelemfelkeltés címen hadd mondjam el, hogy az előterjesztés címe: határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorításával kapcsolatos egyes törvények módosítása. *(Mirkóczki Ádám: Általános vita!)* Ez így igaz, általános vita, csak hogyha a törvényről beszélünk, talán több haszna lenne mindannyiunk számára. *(Mirkóczki Ádám: Összefügg!)* Kétségtelenül összefügg, köszönöm, képviselő úr.

Amit szeretnék hozzátenni ehhez az egész üggyhez, a legtöbb, főleg baloldali képviselőtársamnak a mai napig fogalma sincs arról, hogy mi volt Magyarországon '15-ben, mi volt ez a migrációs krízishelyzet, ami Magyarországot és Európát érte. A mai napig nem fogják fel, hogy mitől menekült meg az ország a műszaki határozat, az élőerős védelem és a többi jogi és egyéb intézkedésnek köszönhetően. Ha tudnák, akkor másképp állnának ehhez a kérdéshez, és megköszönnék mind a Belügyminisztériumnak, mind a Honvédelmi Minisztériumnak és az ott dolgozó rendőröknek és katonáknak, hogy megvédték az önök hazáját, és bármilyen furcsa, megvédték a schengeni határ ránk bízott részét. Ezt tessék tudomásul venni, és köszönjék meg azoknak, akik ezt megtették önök helyett is.

Hiszen Demeter Márta, aki most nincs itt, de amikor még az előző pártjában ült, vagy amikor a pártjában ült, akkor ők még azt mondták, hogy ez nem kérdés, ez egy álprobléma, amit Orbán Viktor és a Fidesz és a kormány előterjesztett a migrációval kapcsolatban.

Higgyék el, a mai napig így is látják szerintem, ő és a baloldali képviselőtársai, hogy ez a mai napig álprobléma, és ez csak egy kommunikációs húzás volt, amit kikérek magamnak, hiszen jómagam is ott, a határ mentén élek, és a térség képviselőjeként, Bács-Kiskun déli részén mi láttuk, hogy mi folyt és mi lett volna, hogyha nincsenek a döntéseink.

Szeretném itt kifejtetni önöknek, hogy mi fog történni, ha a törvény hatályba lép. Először is azok a táborok, amelyek ideiglenes jelleggel nyitottak meg, zárt vagy nyílt formában, legyen ez Röszkén, legyen ez Kiskunhalason, legyen ez Körmenten, Szentgottárdon, Balassagyarmaton vagy éppen más magyar városokban, településeken, ezek a táborok ki kell hogy ürüljenek. Ha ezek a táborok kiürülnek, akkor az összes tábor működése, fenntartása okafogyottá válhat. Tehát amit régóta szeretnék magam is, meg sokan itt, ebben a Házban, ezek a táborok megszűnhetnek, hiszen a tranzitónak a határ mentén lesznek, a határsávban lesznek elhelyezve, akármekkora is lesz az igény, vagyis az a tömeg, ami ránk fog terhelődni, ott lesznek ezek elhelyezve, és az eljárás ott fog lefolytatódni. A legfontosabb, amit elmondott több fideszes képviselőtársam, és a jobbkiosok megértették, hogy az, ami eddig történt, hogy grasszállhattak a bejövő migránsok, és legtöbb esetben, 95-96 százalékban mohamedánok és nem keresztények, és nagy részük, 85 százalékuk férfi, éltes, 15-30 közötti korosztályú férfitömeg, ezek gyakorlatilag eltűntek, ahogy itt elmondták. Láttuk nap mint nap, hogy kaptak 24 órás lehetőséget arra, hogy elhagyják a táborait, de soha nem tértek vissza oda. Magyarán: ki tudtak jutni, és ebből is van most probléma éppen Hegyeshalom és környékén, mert az osztrákok elkapták ezeket az ideiglenesen nálunk tartózkodó és Ausztriába vagy Németországba szökni kívánó egyéneket. Tehát higgyék el, ez az újabb jogi kapuzárás meg fogja teremteni azt, hogy mind a táborok, mind a menekültügyi kérdések is, ha minden igaz, Magyarország részéről nyugvópontra fognak kerülni.

Engedjék meg, hogy egy szóval még itt, bár nincs itt ő sem, de majd megbeszéljük talán négy-szemközt: hogyha Hadházy Ákost Hunyadi János ismerte volna, akkor a Száva és a Duna torkolatánál régen belemerítette volna a kardját és kivégeztette volna, aki így beszél az ország védelméről, beszélt volna, mondjuk, a XV. században, az nem érte volna meg a nándorfehérvári diadalt sem. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Vesszük, értjük a kritikát, hogy nem eleget beszélünk magáról a javaslatról, azért halkan hadd jegyezzem meg, hogy a miniszteri expozé előadó államtitkár úr 5 perc 30 másodpercet volt képes beszélni erről a javaslatról, a fideszes vezérszónok meg még ennyit sem, hiszen ő olyan 15 percet beszélt, de 13,5 percnél kezdett el bármit mondani, ami a javaslatot érintette volna. Mondjuk, nem is zavart össze minket azzal, hogy részleteiben ismertette volna a javaslatot.

Megvédték a katonák és a rendőrök a határokat, ezért köszönet illeti őket. Így van. És őket ki védi meg? Ki védi meg? Szedett-vedett sátrak vannak felállítva mínusz 20 fokban? Lent voltam. Nem tudom, hogy ön lent volt-e, én lent voltam. Tákolmányokban ácsorognak a mínusz 20 fokban, ilyen erdőből kivágott fákból összetákoltt magaslesekben? Láta ön, hogy Ausztriában hogy oldották meg ezt a kollégák? Hogy képesek voltak lerakni egy nyamvadt konténer az állománynak, ami hűtött, fűtött, és emberi körülmények között láthatják el ezt a nehéz szolgálatot? Hogyan van az, hogy a 100 milliárd forintba, amit eddig elköltöttek a határzárásra, pont az nem fér bele, hogy az itt, Magyarországon szolgálatot teljesítő fiúk és lányok, hölgyek és urak tisztességgel láthassák el ezt a szolgálatot? Én többször lent voltam. Nem normális az, ami lent van, képviselőtársam, szégyene ennek az országnak, de leginkább szégyene ennek a kormánynak.

És miért kerülik a témát? Én is elmondtam a vezérszónoklatom végén, a többi ellenzéki képviselőtársam, most legutóbb Mesterházy Attila kérdezett rá újra - miért kerülik a témát?

(14.10)

Ma itt Schengenről, Magyarország határának biztonságáról meg a magyar emberek biztonságáról szóló javaslatot tárgyalunk önök szerint is. Mikor lesz már felelőse annak, ami itt zajlik? Mikor hullanak fejek, képviselőtársaim? Meddig ülnek még - elnézést, hogy így fogalmazom -, mint a tők, amikor arról beszélünk, hogy egyébként az európai és a magyar emberek biztonságát pénzért árulják, és komoly nemzetbiztonsági kockázatot jelentenek ennek az országnak? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Egy mondat, köszönöm szépen, elnök úr. A párizsi terrormerénylet elkövetői Budapesten tanyáztak napokig egyébként Magyarországon - még mielőtt a dicsőhimnuszt hallgathatnánk tovább. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm, elnök úr, a szót. Jelen pillanatban, ha tisztelt képviselőtársam lemenne, a határ mentén látná, hogy milyen védelem alatt állnak a katonáink, de azt jelzem önnek, hogy ezek a katonák nem arra várnak ott a határon, hogy bent egy sátorban üldögéljenek naphosszat, hiszen a terepen vannak kinn a határsávban. A műszaki határzár mellett ott járnak autókkal vagy éppen gyalogosan. Tehát az, hogy most milyen lest építettek maguknak vagy milyen védőeszközt, vittünk oda mi magunk is, amikor nem voltak még kiépítve a táborok, a tranzitóna, kaptak különféle naptól védő vagy széltől védő helyeket, de a lényeg nem ez. Ők azért

vannak ott, hogy megvédjék a határainkat. Az ellátásukat a Magyar Honvédség és a Belügyminisztérium biztosítja. Vannak laktanyáik, lehet, hogy iskolában kialakított épületeik, de vannak. Nem kényeztetve, de katonáemberként tudják, hogy mi a dolguk, ők nem egy ötcillagos ellátásra vannak fölkészítve ilyen esetben.

Ez egy rendkívüli helyzet, ehhez nem méltó, de ehhez hasonló helyzetben voltak esetleg, amikor nem volt - tegyük fel, amikor ön lenn járt, nem a fagyok idején, hanem a nyári időszakban még voltak kellemetlen pillanatok, de megkapták a megfelelő ellátást a Magyar Honvédség és a magyar rendőrség munkatársai. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további felszólalások következnek normál időkeretben. Megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy Mirkóczki Ádám képviselőtársam is jelezte, a Jobbik frakciója tudja támogatni ezt a javaslatot, már csak azért is, mert olyan javaslatok köszönnek benne vissza, amiket mi már korábban benyújtottunk, egyébként önök leszavazták. Örülünk, hogy azért egy-két év késéssel rájöttek, hogy mégiscsak előremutató, helyes javaslatok voltak ezek, és tényleg olyan pozitív változások fognak történni ennek a javaslatnak az elfogadásának köszönhetően, mint például hogy nemcsak 8 kilométerre a határon belül lehet elfogni a menekülteket, hanem az ország egész területén, és lehet őket tranzitónába kísérni, vagy pedig éppen az, hogy nem menekülttáborokba, hanem tranzitónákba fogják őket elkísérni, ahol a menedékjog iránti kérelmüket be tudják nyújtani, és annak elbírálásáig ott lesznek.

Nem is ezt a részét szeretném megismételni Mirkóczki Ádám felszólalásának, hanem én is inkább helyi illetőség gyanánt a választókerületem központja, Kiskunhalas szempontjából szeretnék kérdéseket feltenni államtitkár úr felé. Bízom benne, hogy válaszolni is fog nemcsak zárszavában, hanem korábban is, ugyanis nemcsak bennem, hanem a kiskunhalasi választópolgárokban is számos kérdés fogalmazódott meg. Már néhány nappal ezelőtt egy helyi médium egy hírt hozott le ebből a törvényjavaslatból, és annak kapcsán is többen megkerestek, hogy ez pontosan milyen változásokat fog eredményezni a kiskunhalasi nyílt, illetve zárt menekülttábor kapcsán.

A kérdéseim feltevése előtt csak egy nagyon rövid történeti visszatekintés. Jómagam a Jobbik képviselőjeként számtalan alkalommal jeleztem, és több ezer ember igényét kiskunhalasi és környékbeli ember igényét jeleztük azáltal, hogy mi felszólaltunk a nyílt és a zárt táborok bezárása mellett, tudván azt, hogy lehetne más módon is munkahelyeket teremteni, ugyanakkor ezek a menekülttáborok igenis biz-

tonsági kockázatot jelentenek. Egyébként Bányai Gábor képviselőtársam is elsőként írta alá az erről szóló aláírásgyűjtést, illetve vette át a bezárást követő több ezer aláírást, bízván abban, hogy sikerül eredményt elérni.

Nagyon szeretném, hogy valóban eredménye legyen, ugyanakkor nem látunk olyan garanciákat, ami akár ebből a törvényjavaslatból is következne. Márpedig azért nem látunk ilyenfajta garanciákat, mert van ebben a törvényjavaslatban egy olyan kitétel, miszerint a kormány tranzitónát bárhol kijelölhet. Mi történik abban az esetben, ha egy megnövekedett migránsáradat esetén a határ menti tranzitónák megtelnek, és szükség lesz újabb tranzitónák kijelölésére? Fennáll-e annak a lehetősége, hogy a kiskunhalasi befogadóállomások ilyen tranzitónastátusz fognak kapni, ezáltal újra, ha most tegyük fel, ki is fognak ürülni, akkor utána újra meg fognak telni?

Kérem államtitkár urat, hogy adjon ez ügyben egy megnyugtató választ a kiskunhalasiaknak, hogy ha valóban sikerül azt elérni, hogy ez a mostani állapot, az, hogy sok migráns van Kiskunhalason, meg fog szűnni, a későbbiekben ez nem fog újra megváltozni. Ez igenis egy fontos kérdés, és foglalkoztatja a kiskunhalasiakat.

Egyáltalán mi lesz tényleg abban az esetben, ha e törvény elfogadásának köszönhetően elszállítják Kiskunhalas nyílt és zárt táborából a mostani ott lévő menekülteket egy határ menti tranzitónába? Ebben az esetben mi lesz a menekülttábor sorsa? Bányai Gábor képviselőtársam nagyon optimistán azt mondta, hogy meg is szűnhet. Én akkor ezt szeretném államtitkár úrtól egy megerősítésként kérni, hogy ez valóban így fog történni, és Kiskunhalason nem lesz a jövőben menekülttábor.

Felmerülnek még további kérdések akár a határ menti tranzitónák kapcsán, akár pedig, ha mondjuk, később mégis úgy fordulna a helyzet, hogy Kiskunhalas ilyen kijelölt tranzitóna lenne, akkor felvannak-e arra készülve a menekültügyi őrizeteseink, hogy akár tömeges kitöréssel kell szembenéznünk. Sajnos volt erre példa Debrecenről Kiskunhalason át, Békéscsabán keresztül az ország több részében. Felvannak-e erre megfelelően készülve? Mint ahogy szintén számtalan kérdés érkezik hozzám, és sok emberben merül fel a közegészségügyi problémákra adandó válasz, hogy ilyen esetekre felvannak-e önök megfelelő módon készülve.

Összességében tehát szeretném még egyszer arra kérni államtitkár urat, hogy reagáljon ezekre a felvetésekre, nyugtassa meg a kiskunhalasi embereket, és nyugtasson meg minket abban, hogy bezárásra kerülnek ezek a menekülttáborok. Egyben pedig, ha ez valóban így történné, az ott dolgozók munkahelyeiről - akár egy börtön létrehozása esetén, ami már többször felmerült a város életében - ilyen módon tudnak gondoskodni. Úgy gondolom, hogy ez egy reális forgatókönyv lenne, és tényleg mindenki számára megnyugtató módon zárulhatna ez a menekültügyi kérdés Kiskunhalason a börtön létrehozásá-

val, az emberek továbbfoglalkoztatásával, egyben pedig az ott lakók és a környékeliek biztonságérteinek megerősítésével. Kérem ez ügyben válaszait. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Bányai Gábor képviselő úr hozzászólása indított újabb hozzászólásra. Egyrészt azt kívánom képviselő úrnak, hogy hasonlóan jó körülmények között végezze a munkáját, mint a határőrség és a rendőrség kollégái odalent. Tehát remélem, hogy ön is ennyire jó körülmények között végezheti majd a munkáját a következő időszakban képviselőként *(Dr. Répássy Róbert közbeszólása.)*, ilyen luxus körülmények között, mint ahogy ők ott dolgoznak.

A másik, hogy ilyen a parlamenti műfaj, képviselő úr, hogy egy témához kötődően az általános vitában sokféle vélemény hangozhat el, és még nem a Fidesz taggyűlésén ülünk, hogy ön megmondhassa azt, hogy az ellenzéki képviselők mihez milyen módon és hogyan szóljanak hozzá. *(Bányai Gábor: Nem mondtam.)* És ha arról beszélnek az önök képviselőtársai, hogy a schengeni zónát védeni kell, akkor kérem, a schengeni zóna védelméhez sok minden más is hozzátartozik, például az általam említett vízumshopping, a vízumokkal való üzletelés. Vagy egy mai indexes hír, amire biztosan államtitkár úr is majd vagy a minisztérium is kell hogy reagáljon, ami arról szól, hogy az Index tudósítása szerint Ukrajnából csalárd módon lehet hozzájutni magyar útlevelelnek, magyar állampolgársághoz, és erről beszámolnak hosszasan, hogy milyen módon, hogyan lehet ezekhez az útlevelekhez hozzájutni. Tehát magyarul, nemcsak a vízumkiadás kapcsán van rés a pajzson, hogy így fogalmazzak, ezen a fantasztikus jogi határozaton, hanem úgy tűnik, hogy már konkrétan útlevelet és magyar állampolgárságot is lehet csalárd módon szerezni Magyarországon.

A tavalyi évben májusban és júliusban fordultam a Belügyminisztériumhoz ezzel a kérdéssel. Egyszer, azt hiszem, 15 kérdést tettem föl ez ügyben, egyszer meg legalább 6-8 másik kérdést júliusban az önök válasza után. Akkor természetesen úgy nyilatkoztak, hogy minden fantasztikusan rendben van, ilyen probléma nincs Magyarországon, ki van zárva, hogy csalárd módon juthassanak ukrán bűnözők adott esetben magyarországi állampolgársághoz úgy, hogy semmi közük nincs a magyar nemzetiséghez természetesen. Tehát erre is szeretném államtitkár úr figyelmét felhívni, hogy nemcsak a vízumkiadással van probléma látható módon, hanem bizony a letelepedés megkönnyítésével is, hiszen gonosz emberek, bűnözők visszaélnék ezzel, és jó lenne, ha a Ház ezeket is tudná tárgyalni, hogy meg tudjuk védeni a schengeni zónát, hogy bűnözők ne tudjanak visszaélni a szabad mozgás lehetőségével a schengeni

zónán belül, és hogy ez a jogi határozat, még egyszer mondom, ne csak a menekültekre vonatkozzon, hanem a bűnözőkre is. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr a Jobbik-képviselőcsoportból kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mint ahogy képviselőtársaim elmondták, mi támogatjuk a szigorítást, de azt is el kell mondanunk, főleg azért, mert kritika ért egyes képviselőket azért, hogy tágabb értelemben is beszélünk az ország biztonságáról. Egy ilyen kérdésnél, amikor az ország biztonságáról beszélünk, akkor óhatatlanul is felmerülnek egyébként a kérdéshez kapcsolódó különböző kérdések, amelyeket nyugodtan meg lehet beszélni.

(14.20)

Az egyik ilyen helyzet, hogy például, ha határőrizetről beszélünk, akkor valóban a határon szolgálatot teljesítő rendőrök és katonák milyen módon és milyen körülmények között kénytelenek teljesíteni a szolgálatukat. Bányai Gábor azt mondta, hogy ez egy rendkívüli helyzet. Ez a rendkívüli helyzet elfogadható, mondjuk, egy-két hónapra keresztül, hogy arról beszéljünk, hogy rendkívüli helyzet, hirtelen kell megoldani valamit. De ez most már két éve tart. Ez már nem olyan rendkívüli helyzet, hiszen már sajnos azt kell mondani, hogy a határunkat állandóan védeni kell az újabb és újabb migránsrohamokkal szemben. Bőven lett volna idő arra, hogy javítsunk azon a lehetőségen és azon a helyzeten, ahogy a szolgálatot kell teljesíteniük a határőröknek vagy pedig a rendőröknek.

A másik a biztonsági kérdéseket vizsgálva, hogy ne tegyünk különbséget - és ebben egyet kell értenem azon képviselőtársaimmal, akik szóvá tették - olyan emberek között, mondjuk, az anyagi helyzetüket illetően, akik esetleg nemzetbiztonsági kockázatot jelenthetnek az országunkra, tehát ne legyen különbség a szegény migráns és a gazdag migráns között, még akkor sem, ha egyébként a gazdag migráns, akit mi gazdagnak nevezünk, lehet, hogy ugyanolyan szegény migráns, és Szíriából érkezett, mint aki, mondjuk, ott áll a határon és nem tud átjönni, csak annyi különbség van, hogy mondjuk, annak a szegény migránsnak már Szíriában az ISIS adott annyi pénzt, hogy letelepedési kötvényt vásárolhasson önöktől. Akkor az az ember egy más elbírálásban kell hogy részesüljön? Annyi a különbség, hogy tudtak neki annyi pénzt biztosítani, hogy önöktől letelepedési kötvényt vásárolhasson, önöknek ez bizniszt jelenthessen, és abban a pillanatban már ez az ember nem jelent akkora nemzetbiztonsági kockázatot?

kázatot, pedig ugyanarról az emberről beszélünk, csak az egyik oldalon nincs pénze, a másik oldalon pedig van neki arra, mondjuk, közel 400 ezer eurója, hogy önökkel nekiálljon és üzleteljen. Vagy ugyanez, hogy mennyivel jelent nagyobb nemzetbiztonsági kockázatot jelen pillanatban egy határon várakozó, aki be szeretne jönni a schengeni övezetbe, mint mondjuk, Ghaith Pharaon, aki Orbán Viktorral tud találkozni, akinek önök intézik a vízumkérelmét és minden egyebet, hogy bejöhessen Magyarország területére.

S ha már nemzetbiztonsági kockázatról beszélünk: mennyivel jelent nagyobb nemzetbiztonsági kockázatot az a határon várakozó szír bűnöző, mint azok az orosz bűnözők, akik bejöhhetnek ebbe az országba különböző trükkökkel kapcsolatosan? Ezek mind-mind ugyanúgy biztonsági kockázatot jelentenek. Tehát mi arra törekedtünk eddig is - erre is szoltak a javaslatunk, erre is szolt egyébként az alaptörvény-módosításnál is a javaslatunk, amit önök nem hajlandóak elfogadni és megérteni -, hogy ne tegyünk különbséget emberek között aszerint, hogy éppen mennyi pénzük van, hanem akik biztonsági kockázatot jelentenek, azok előtt próbáljuk meg lezárni a kiskapukat.

Persze, itt fölmerülnek azok a kérdések, hogy vajon önök miért nem hajlandóak ez ellen tenni. Súlyos kérdések merültek föl az elmúlt időszakban is, még akár Magyarország miniszterelnökével vagy akár az ön főnökével kapcsolatban is, államtitkár úr. És nem adnak rá válaszokat. Engem például érdekel, és úgy gondolom, ebben az országban válaszolni is kellene rá, hogy ha egy olyan súlyos vád elhangzik Magyarország miniszterelnökével kapcsolatosan, hogy ő egymillió eurót kapott bűnözőktől azért, hogy itt az orosz maffia nyugodtan tudjon működni, vagy az ön főnökével kapcsolatban megfogalmazódik olyan vád, hogy havi tízezer márkát kapott annak idején - mert akkor még német márka volt -, hogy itt orosz bűnözők tudjanak működni, akkor erre válaszolni kell. Én remélem, hogy ez nem igaz. *(Kontrát Károly: Nem igaz!)* De akkor erre válaszolni kell, ezeket a kérdéseket tisztázni kellene, ha nincsenek a hírek szerint olyan videofelvételek, amik ennek az ellenkezőjét bizonyítanák, mert csak akkor érdemes erről nem beszélni, ha vannak erre bizonyítékok is. Tehát én azt mondom, hogy ez mind-mind olyan biztonsági kockázat, amit le kellene zárni.

Azt mondják önök, hogy hogy jön ide, mondjuk, például a Kiss Szilárd-féle vízumügy. Úgy jön ide, hogy Kiss Szilárd kicsiben csinálta azt, amit utána Rogán Antal most már nagyban, és amit önök törvényesítettek, hiszen itt még csak egy bizniszelés folyt a vízummal. Államtitkár úr, lehet, hogy kellemetlen önnek ezt hallgatni, csak tudja, ön jelen pillanatban egy olyan pozícióban van, és már hosszú évek óta olyan pozícióban van, ahol ön pontosan ugyanúgy tudja - és én tudom azt, hogy ön szakmailag is abszolút felkészült, és pontosan átlátja a helyzetet -, mint én, hogy akik letelepedési kötvényt vásárolnak,

ugyanúgy biztonsági kockázatot jelentenek erre az országra.

Ön ugyanúgy tudja! És azt is tudja, hogy az ön munkáját nehezíti meg az, ha ide beengedünk embereket pénzért, akik nincsenek normálisan átvizsgálva, és lehet, hogy olyan cselekményeket fognak Magyarországon elkövetni, amik utána a Belügyminisztériumra óriási terheket rónak - ön is tisztában van vele, meg én is. Az a probléma, hogy én fölszólalok ezzel szemben, ön pedig csöndben marad azért, mert mondjuk, Rogán Antal nagyobb hatalommal bír, mondjuk, ebben a kormányban, mint ön.

Higgye el nekem, mi csak egy dolgot szeretnénk: ebben az országban szűnjön meg minden olyan kiskapu, ahol biztonsági kockázatot jelentő emberek bejöhhetnek az országba, és bármit elkövethetnek Magyarország sérelmére és a magyar emberek sérelmére. Bármi olyan intézkedést eddig is, amit önök annak érdekében hoztak, hogy az országot megvédjük, a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatta. Ezután is támogatni fogjuk. Mi csak azt szeretnénk, ha még hatékonyabbak lehetnénk, és mindenféle kiskaput lezárnánk azok elől az emberek elől, akik nem olyan szándékkal érkeznek ebbe az országba, ami megengedhető lenne. Mi szeretnénk garantálni a magyar emberek és szeretnénk garantálni Magyarországot biztonságát, Magyarországot védelmét.

Ehhez véleményünk szerint foglalkozni kell nagyon-nagyon sok ügyvel, és nagyon sok olyan kérdésre választ kellene kapni, amely kérdések ott lebegnek akár a kormány, akár a magyar miniszterelnök feje fölött, s ezekre válaszokat várnának az emberek, és nem a nagy hallgatást.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Répássy Róbert képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Mesterházy képviselő úr felszólalása indított hozzászólásra, mert arról oktatta ki Bányai Gábor képviselőtársamat, hogy inkább olyan körülmények között végezze a munkáját, mint ahogyan a határon szolgálatot teljesítő katonák és rendőrök.

Tisztelt Ház! Természetesen a dolog érdeme szempontjából nincs jelentősége, de a kezembe került egy 2013. márciusi hír, mely szerint Mesterházy Attila és Molnár Zsolt képviselő urak az Országgyűlés ülése helyett egy budapesti wellnessközpontban töltötték a napjukat. Bizonyára valami hasonlóan kényelmes szolgálatot akarnak általában a katonáknak is, csak nem mindenki olyan arcátlan, mint az MSZP akkori elnöke volt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra jelentkezett Mesterházy Attila képviselő

úr. Parancsoljon! *(Dr. Harangozó Tamás: Újra államtitkárnak kell lennie!)*

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Igen, ezt akartam mondani, hogy értem, Répássy úr, a szomorúságot, hogy már nem államtitkár, és meg kell szolgálni a bizalmat, hátha elérhet valamilyen pozíciót. Én azt gondolom, hogy érdemes inkább a témához ragaszkodni, és a téma az, amiről mi beszéltünk, hogy önök miért adnak menedéket bűnözőknek, és miért adnak politikai fedezetet olyan embereknek, akik visszaélnek ezzel a lehetőséggel; ebben kéne számot adni.

Önnek van lehetősége Fazekas Sándor minisztert megkérdezni frakcióüléseken, hogy miért fedezi Kiss Szilárdot éveken keresztül. Szerintem ez egy izgalmasabb kérdés, mint hogy én a szabadidőmet hol töltöm, de legközelebb önt is meghívjuk, szívesen kifizetem a belépőt is önnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is szeretném megköszönni a kormánypárti képviselőtársaim, a Fidesz-KDNP-frakció tagjainak a hozzászólását, amelyben támogatták a tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslatot *(Dr. Apáti István: A mienket nem köszöni meg?)*, amelynek egyébként - itt is újra kihangsúlyozom - az a célja, hogy a magyar emberek, Magyarország biztonságát javítsa, növelje, és az Európai Unió polgárainak is a biztonságát elősegítse. Ez egy világos cél, amelynek megfogalmazása érdekében terjesztettük elő ezt a törvényjavaslatot, és köszönöm szépen mind a vezérszónokoknak, mind Németh Szilárdnak, mind Firtl Mátyásnak, illetve a felszólaló kormánypárti képviselőknél, Vas Imrének, Hörcsik Richárdnak, Bányai Gábornak a támogatást *(Mirkóczki Ádám: Miért csak nekik?)*, hiszen örülök annak, hogy ők ezt a kérdéskört egy olyan fontos kérdésnek tartják, amelynek megoldása Magyarország, a magyar emberek biztonságát segíti elő.

(14.30)

Világosan ki kell mondani és az expozémban erre kitértem, azzal kezdtem, hogy ma már egyértelmű, senki nem vonja kétségbe, tisztelt képviselőtársaim, hogy a migráció és a terrorizmus között összefüggés van. *(Mirkóczki Ádám: Ezt is mi mondtuk először!)* A legújabb információ, amely egyébként a Nemzetbiztonsági bizottság legutóbbi ülésén elhangzott, a szolgálatok tájékoztatták a bizottság tagjait, aki ott

volt, az hallhatta, hogy a terrorfenyegetettség területe áttevődik a frankofon országok területéről *(Mirkóczki Ádám: Nem is vitattuk!)* Közép-Kelet-Európába is. Ez ellen védekezni kell. *(Mirkóczki Ádám: Ezt régóta mondjuk!)* Magyarország Kormány kezdettől fogva, a migrációs válság kirobbanása óta világosan kimondja, hogy legfontosabb feladat a határok megvédése, a schengeni szabályok betartása, azt mondjuk, hogy a hotspontokat az Európai Unió határain kívül kell létrehozni, és azt is mondjuk, hogy a gazdasági migránsokat, a gazdasági bevándorlókat és a valódi menekülteket már ott, az Európai Unió határain kívül kell szétválasztani.

Tisztelt Országgyűlés! Bízunk abban, hogy ez a törvényjavaslat hozzájárul ahhoz, hogy a terrorfenyegetettség csökkenjen, hogy a megelőzés eredményes legyen, hiszen úgy gondolom, hogy ez a legfontosabb, ez a kötelessége a kormánynak, a szolgáltatóknak, a Terrorelhárítási Központnak, a rendőrségnek. Azon dolgozunk, hogy ezt a fenyegetettséget megelőzzük, és Magyarországot, a magyar embereket biztonságban tudjuk. Nagyon sajnálom, hogy az ellenzéki képviselők közül többen a biztonság kérdését cinikusan fogalmazták meg, hogy na és mi van akkor, ha Magyarország az Európai Unió legbiztonságosabb országa. Képviselőtársaim, ez egy érték. Ez egy olyan fontos érték, amely elsősorban az itt élő emberek szempontjából érték, de érték egész Európa szempontjából is, hiszen Magyarország tekintélye az elmúlt időszakban az Európai Unióban és szerte a világban nőtt. *(Dr. Harangozó Tamás: Nem is kicsit!)* Ehhez nagymértékben járult hozzá a migrációval kapcsolatos magyar álláspont és a magyar tevékenység. Mi ugyanis nemcsak beszéltünk róla, tisztelt képviselőtársaim, hanem mi a valóságban is megvédtük az uniós határokat, a schengeni külső határt *(Mirkóczki Ádám: Mikor?)*, megvédtük az uniós polgárokat, megvédtük a magyar embereket, megvédtük Magyarország biztonságát.

Emlékeznék 2015. szeptember elején - 3-án, 4-én, ha jól emlékszem - azokra a napokra, amikor elfogadta a parlament a törvényeket, több mint 13 törvényt módosítottunk, részben kétharmados, részben feles törvények voltak ezek. *(Mirkóczki Ádám: Meg is szavaztuk!)* Ezeknek köszönhetően létrehoztuk a hármas védelmet, a jogi határozatot, a jogi védelmet, az élőerős védelmet és a fizikai védelmet, a kerítést kiépítettük.

Azt is szeretném elmondani, hogy ezt a hármas védelmet fokozatosan, folyamatosan, állandóan karban kell tartani. Több ellenzéki képviselőtársam kritikával élt például a személyi állomány ellátása, illetve a technikai meg egyéb feltételek kapcsán, hogy milyen körülmények között tudják ellátni a feladatot, amiért egyébként most is köszönetet mondok a tisztelt Ház előtt. Szeretném elmondani, hogy az elmúlt időszakban manőverutat építettünk, a kerítést olyan technikai eszközökkel szereltük fel, amelyeket most nem akarok felsorolni, de amelyek az eredményesebb határvédelmet elősegítik. Előkészí-

tettük a második kerítés építésének feltételeit (*Dr. Harangozó Tamás: Az állományról beszélj!*), tehát ha szükséges, akkor megépítjük ezt, hogy még jobban tudjuk... Javítottuk, folyamatosan javítottuk. Köszönöm szépen az ellenzéki képviselőtársam felszólítását. Folyamatosan és fokozatosan javítjuk a személyi állomány ellátását mind a ruházatot illetően, mind az egyéb ellátási formákat illetően. Ezt folyamatosan meg fogjuk tenni a jövőben is. Állandóan figyelemmel kísérjük és javítjuk ezt az ellátást, amire nagy szükség van, hiszen ez teszi lehetővé, hogy a magyar emberek, Magyarország biztonságban legyen.

Ami Harangozó Tamás képviselő úr hozzászólását, azt a vádat illeti, hogy hagyjuk a migránsokat Nyugat-Európába távozni, szeretném elmondani, hogy ez az uniós határszabályok betartásának következménye volt. Azokat a szabályokat kellett alkalmazni akkor, amelyeket az Unió előírt. 2013 januárjától meg kellett szüntetnünk az idegenrendészeti őrizetet, ezért állhatott elő az a helyzet, hogy a migránsok nyílt táborból eltávozzanak, és ezért szűntek meg az eljárások. De most új helyzet lesz, hiszen ha ezt a törvényjavaslatot a parlament elfogadja, akkor a tranzitónában kell megvárni az eljárást, a kérelem elbírálását, és csak a valódi menekültek kaphatnak védelmet, mint ahogy eddig így volt. Az elmúlt évben, 2016-ban, ha jól emlékszem, ötszáz-egynéhány menekült kapott nemzetközi védelmet Magyarországon. Akik erre rászorulnak, a jövőben is megkapják ezt; akik pedig nem, azok a tranzitónában megvárják, amíg elbírálják a kérelmet, és utána elhagyják a tranzitónát. Egyébként Harangozó képviselő úr azon kérdésére, hogy mi lesz azokkal, akik nem hagyják el, azt szeretném válaszolni, hogy ők idegenrendészeti őrizetbe kerülnek, és kiutasításra kerülhetnek például. (*Dr. Harangozó Tamás: De nincsenek az országban!*) Úgyhogy ez a (*Dr. Harangozó Tamás: Behozzuk, és úgy kivisszük őket?*) helyzet. Bízunk benne, hogy erre nem nagyon kerül sor, hiszen a tranzitóna Szerbia felé nyitott, és el tudják hagyni a tranzitónát.

Ami a kárpátaljai magyarok helyzetét illeti, szeretném elmondani, hogy jelentős részük magyar állampolgár is, és a magyar állampolgárookra vonatkozó szabályokat alkalmazzuk. Egyébként is mindent megteszünk annak érdekében, hogy megvédjük a kárpátaljai magyarokat. Bízunk abban, hogy a helyzet stabilizálódik Ukrajnában, és nem kerül sor arra a helyzetre, amit a képviselő úr lefestett e tekintetben.

Ami pedig a Magyarország miniszterelnökére vonatkozó kijelentését illeti, ezt visszautasítom, és arra kérem képviselőtársamat, hogy mivel ez a megállapítása teljes mértékben alaptalan, kérjen bocsánatot a miniszterelnök úrtól. (*Dr. Harangozó Tamás: Melyik alaptalan?*) Képviselő úr, nem is emlékszik, hogy mit mondott? (*Derűlttség a kormánypárti padosorokban.* - *Dr. Harangozó Tamás: Én emlékszem!*) Képviselő úr, jó reggelt kívánok!

Ami Mirkóczki Ádámnak a Jobbik vezérszónokaként elmondott hozzászólását illeti, szeretném elmondani, hogy sajnálom, hogy úgy fogalmazott, hogy a terrorizmussal összevissza hadoválnak. Képviselő úr, mi nem hadoválunk a terrorizmussal és a terrorfenyegetettséggel, hanem korrekt tájékoztatást adunk e tekintetben és elmondjuk, hogy milyen veszélyek leselkednek ránk, ha nem teszünk meg mindent annak érdekében, hogy megvédjük Magyarországot és a magyar embereket. E tekintetben mindenképpen ez a megállapítása alaptalan.

Ami a tranzitónák helyét illeti, a törvényjavaslat egyelőre a lehetőségét teremti meg az eddigi helytől eltérő helyen való kijelölésre. Ez egy lehetőség. Jelenleg előkészítő munka folyik, a jelenlegi tranzitóna szükség szerinti, igény szerinti bővítése van napirenden elsősorban, és ezen dolgoznak a munkatársaink. Bízunk abban, hogy a bővítés elegendő lesz arra, hogy ezeket a feltételeket tudjuk teljesíteni.

Ami Hadházy Ákos képviselő úr hozzászólását illeti - aki nincs jelen -, az teljesen megalapozatlan, hogy emberek nyomorát használjuk ki politikai haszonszerzés céljából. Ezt teljes mértékben visszautasítom, hiszen a migrációs válság során tett magyarországi intézkedések ezt egyáltalán nem támasztják alá. Az a célunk, hogy megvédjük az országot, megvédjük a magyar embereket, megvédjük az Uniót, és ezeket a szabályokat egyre inkább, egyre több ország veszi át, egyre többen követik ezt a példát.

(14.40)

Ami a migrációs helyzetet illeti, én elmondtam, egy friss számot mondtam, azzal kezdtem az exozét, hogy az elmúlt hét péntekén, csak pénteken 235-en próbáltak bejönni Magyarországra, tehát a veszély nem múlt el, a veszély jelenleg is fennáll, és pontosan az a felelősségünk, hogy ennek a veszélynek az elhárítása érdekében tegyünk meg mindent azért, hogy a biztonságot tudjuk szavatolni.

Egyébként szeretném elmondani, hogy ezek az intézkedések válsághelyzet esetén alkalmazandók, nem főszabály szerint, ha megszűnik a válsághelyzet, akkor a normál szabályok lépnek életbe, ezek egy kivételes helyzetre adott kivételes válaszlépések. És más uniós országok is védekeznek az illegális migráció ellen, amelyek nem rendelkeznek külső határral, például Ausztria vagy Németország állandó belső határellenőrzést vezetett be, amit folyamatosan hosszabbítanak, az osztrák belső határellenőrzés nagyon sok magyar embert érint. Mi azt mondjuk, hogy a külső határokat kell megvédeni, és akkor nincs szükség erre a belső határellenőrzésre. Bízunk abban, hogy a most tárgyalandó törvényjavaslat elfogadása esetén és a gyakorlatban való hatálybalépése esetén ezek a belső határellenőrzések megszűnnek a szomszédos országokban.

Tisztelt Országgyűlés! Elhangzott Kiskunhalas kérdése is a mai vitában. Én szeretném megköszönni

Bányai Gábor képviselőtársamnak azt, hogy meghívott engem, és Kiskunhalason is a helyszínen tudtam tájékozódni a halasi helyzetről. Szeretném megköszönni az együttműködését, és valóban, a halasiakat köszönet illeti azért, hogy helyet biztosítottak - egyébként az ő pályázatuk alapján kerültek oda mind a nyílt, mind a zárt befogadó létesítmények. Egyébként, ha úgy alakul a helyzet - hogy válaszoljak a jobbikos képviselő úr kérdésére is -, hogy ez a törvény hatályba lép, működik, és folyamatosan csak azok léphetnek be Magyarországra, akik védelmet kapnak, illetve folyamatosan ki tudjuk vonni a jelenlegi helyükről, a jelenlegi szállásukról azokat a személyeket, akik akár nyílt, akár zárt befogadóban vannak, akkor nyilvánvaló, hogy ez egy új helyzetet jelent. Én ennél többet most nem szeretnék mondani, de a törekvésünk az, és tisztában vagyunk azzal, hogy milyen fogadtatása van egyébként a migránsoknak azokon a településeken, ahol vannak. Mi az önkormányzatokkal rendszeres kapcsolatban vagyunk, és figyelemmel kísérjük azt, hogy a településeken élők biztonsága meglegyen, hogy a biztonságukat szavatolni tudjuk.

MSZP-s képviselő urak, illetőleg a jobbikosok is, meg talán Hadházy Ákos is az LMP-ből, idehozta a letelepedési kötvény kérdését, ami nem tárgya ennek a törvényjavaslatnak, de szeretnék elmondani egy fontos kérdést (*Bana Tibor közbeszól.*), és itt is megismételni - több helyen is elmondtuk -, hogy négyes szűrőn mentek át a letelepedési kötvényt igénylők, tehát négyes szűrőn, és a biztonsági ellenőrzés valóban kiszűrte sok olyan kérelmet (*Mirkóczki Ádám közbeszól.*), amely veszélyt jelenthetett volna Magyarországra vagy a magyar biztonságra, ezeket a kérelmeket elutasították az illetékes szervek, tehát ezek nem kaptak letelepedési kötvényt. (*Mirkóczki Ádám közbeszól.*) Tehát szeretném aláhúzni, hogy ez így történt.

Még Mesterházy Attila képviselő úr kérdésére, hogy a jogi határozat a bűnözőkre és a kurtizánokra is terjedjen ki - szó szerint ezt mondta, idézem tőle (*Mesterházy Attila: Így van!*) -, nyilvánvaló, hogy a magyar hatóságok minden bűnözővel szemben fellépnek egyébként, ha már itt bűnözőket említett, határozottan fellépnek Magyarország minden területén, minden településén a bűnözőkkel szemben, és egyébként az a személy, akinek a legutóbbi nemzetbiztonsági bizottsági ülésen történt tevékenysége, illetőleg a vízumügyek kérdésében tett tevékenysége kapcsán az illetékes hatóságok tájékoztatást adtak a Nemzetbiztonsági bizottság tagjainak zárt ülés keretében, szeretném elmondani, úgy, ahogy elhangzott, hogy nyomozás van ebben a kérdésben, ezt ön is hallotta, mivel jelen volt azon a nemzetbiztonsági bizottsági ülésen. Ezt a magyar hatóságok hozzáállásának illusztrálására szerettem volna elmondani.

Tisztelt Országgyűlés! Én bízom abban, hogy a mai vita is hozzájárult ahhoz, hogy rávilágítsunk arra a fontos kérdésre, hogy van lehetőség Magyarország és a magyar emberek megvédésére, és ezeknek a

szabályoknak az elfogadása esetén csökken a magyar emberekre leselkedő veszély. Bízunk abban, hogy ezt a törvényjavaslatot a parlament a megtárgyalás után elfogadja, erre kérem tisztelt képviselőtársaimat, és köszönöm szépen a hozzászólásokat, amelyek egy része egyébként jelentős mértékben elkalandozott a törvényjavaslat tárgyától, céljától, de bízunk abban, hogy az eredeti célok megvalósulnak, erre kérem a tisztelt képviselőtársaimat. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából, az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13474. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, kedves államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. A Tunéziai Köztársaság és az Európai Unió kapcsolatrendszerét az 1995. július 17-én aláírt euromediterrán megállapodás szabályozza. Jelen törvényjavaslat célja a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Tunéziai Köztársaság közötti kulturális társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv kihirdetése.

Magyar részről a megállapodás és a 2004-es uniós bővítéssel kapcsolatos jegyzőkönyv egy, az Országgyűlés által 2011-ben elfogadott törvénnyel került kihirdetésre. A csatlakozási okmány értelmében az új tagállamoknak a megállapodáshoz való csatlakozását a megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv elfogadásával hagyják jóvá. A jegyzőkönyv alapján az Európai Unióhoz 2007-ben csatlakozott tagállamok, úgy Románia, mint Bulgária a megállapodás szerződő feleivé váltak.

Tisztelt Képviselők! Az Európai Unió Tunézia legnagyobb kereskedelmi partnere, Tunézia külkereskedelmi forgalmának 60 százaléka az Európai Unióval történik, a külföldi befektetések 70 százaléka érkezik az Európai Unióból - mármint Tunézia nézőpontjából. A 2011 és 2016 között Tunéziának

nyújtott uniós támogatás 2 milliárd euró volt. A 2015. júniusi terrortámadás következtében és a gazdasági nehézségek miatt is indokolt volt Tunézia számára sürgősségi autonóm kereskedelmi intézkedések bevezetése, az Európai Unió például lehetővé teszi a tunéziai vállalatok számára, hogy közvetlenül hozzáférjenek az uniós piacokhoz, Tunézia pedig képes lesz fokozatosan megnyitni a saját piacait az Európai Unió vállalkozásai számára.

Az EU stratégiai érdeke egy erős, demokratikus és stabil Tunézia megteremtésének támogatása, ezért a 2011-es tunéziai forradalom óta az Unió politikai, pénzügyi és technikai segítséggel támogatja az ország demokratikus átalakulását. Az elért jelentős haladásra való tekintettel 2014-ben az Unió és Tunézia megállapodott abban, hogy a kiemelt partnerséget a továbbiakban is kialakítja, illetve mélyíti. A kétoldalú kapcsolat jogalapja továbbra is az 1998 óta hatályban lévő társulási megállapodás. A 2013-2017-es időszakra vonatkozó európai szomszédságpolitikai cselekvési tervvel is alátámasztott kiemelt partnerség célja a politikai együttműködés és a gazdasági integráció megerősítése. Ezen túl a felek együttműködnek a terrorizmus elleni küzdelem erősítését célzó intézkedések egyeztetése során is.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar-tunéziai kapcsolatok tekintetében kiemelkedő, hogy a tuniszi kormány prioritásként kezeli a kétoldalú gazdasági kapcsolatokat, és modellértékűnek tartja a magyar gazdaságpolitikát és gazdaságdiplomáciát.

(14.50)

Magyarországot Tunézia fontos közép-kelet-európai partnerének tekinti. A tunéziai vezetés nagyra értékelte, hogy Magyarország az elsők között nyilatkozatban fejezte ki együttérzését a 2015-ben történt terrortámadásokat követően. Tunézia nagyra értékeli továbbá, hogy hazánk nem szigorította az országra vonatkozó utazási tanácsait.

Tunézia 2015-ben Magyarország hatvanadik kereskedelmi partnere volt. A kétoldalú kulturális, tudományos és felsőoktatási együttműködési munkatervet 2013 végén írta alá Tunézia és Magyarország, ami Stipendium Hungaricum ösztöndíjat biztosít Tunézia számára. Magyarország az eddigi évi 100 fős ösztöndíjkeretet a 2017-18-as tanévtől 150 főre emelte. 2016 szeptemberétől már összesen 186 tunéziai hallgató vesz részt e programban. Hazánk felajánlása összhangban van a 2016. december 1-jei EU-Tunézia Társulási Tanácson elhangzottakkal, amely szerint az EU nagy figyelmet szentel annak, hogy az EU az Erasmus-program keretében 1500 tunéziai hallgatónak biztosítson tanulmányi lehetőséget az Európai Unió tagállamaiban található egyetemeken.

Tisztelt Országgyűlés! A tunéziai határrendészeti szervek a Líbiában zajló konfliktusok, valamint a szubszaharai afrikai államok felől érkező migrációs

nyomás miatt a magyarhoz hasonló határigazgatási nehézségekkel küzdenek. Magyarország schengeni külső határőrizettel kapcsolatos kapcsolatai, különösen a jelenleg is tartó migrációs nyomás fényében, rendkívül értékesek lehetnek a tunéziai rendvédelmi és határőrizeti szervek számára.

A Nemzetközi Migrációs Politikai Fejlesztési Központ nevű, a migrációval és határőrizeti rendszerek fejlesztésével foglalkozó regionális nemzetközi szervezet felelős az Európai Unió déli partnerségi politikájának keretében elindított pilot projekt tunéziai megvalósításáért. A szervezetnek 1995 óta Magyarország is tagja. A pilot projekt 2015. december 1-jétől 2019. július 31-ig tart, amelyet az Európai Unió és a Svájci Államközösség közösen finanszíroz. A projekt célja, hogy a tunéziai rendvédelmi szervek operativitását és hatékonyságát olyan szintre fejlessze a többéves képzéssel és gyakorlatozással, hogy megfeleljenek a jelenlegi határőrizeti és migrációs kihívásoknak. A pilot projekt megvalósításában Magyarország is részt vesz konzultációs jogkörrel.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Kérem, hogy az EU-tunéziai, illetve a magyar-tunéziai kapcsolatok további erősítése érdekében támogassák a törvényjavaslatot. Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hőrcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tunézia ma alighanem az észak-afrikai térség egyik legstabilabb állama, amely a 2011-es forradalom, az arab tavasz óta példaértékű eredményeket ért el, azt is mondhatnám, hogy az észak-afrikai országok közül egyedül. Erre tekintettel is - ahogy államtitkár úr említette az exorzéjában - az Európai Unió 2014-ben kiemelt partnerség kialakításáról döntött Tunéziával, amelynek célja elsődlegesen politikai volt, a politikai együttműködés fejlesztése, de emellett legalább ilyen fontos volt a gazdasági integráció megerősítése is. Mindezt a 2013-17-es időszakra vonatkozó európai szomszédságpolitikai terv is megerősítette.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez utóbbit mint az Euromediterrán Parlamenti Közgyűlés tagjának többször volt alkalmam megtárgyalni, majd megvitetni mind az Euromed plenáris, mind pedig politikai bizottsági ülésén az elmúlt évek során. Úgy vélem, hogy ezek az erőfeszítések sikeresek voltak egyrészt az Európai Unió felé, másrészt pedig visszahatólag Tunézia felé is. Sikeres az együttműködés, hiszen Tunézia külkereskedelmi áruforgalmának közel kétharmadát - ahogy államtitkár úrtól is hallottuk - az uniós tagállamokkal folytatott árucseré adja,

amelynek a volumene 2015-ben elérte a 20 milliárd eurót.

Itt említem meg, hogy Magyarországgal kapcsolatban szintén rendben találjuk ezeket a rendszereket, mert hiszen a Magyar-Tunéziai Gazdasági Vegyes Bizottság hatékonyan működik, és a kétoldalú gazdasági kapcsolatok további élénkítésére új kereskedelmi képviselő megnyitására született döntés. Ez egy jó jel arra, hogy nemcsak a politikai, hanem a gazdasági együttműködés is jól alakul Tunézia és Magyarország között.

És nagyon fontosnak tartom mint egyetemi tanár megemlíteni - ahogy államtitkár úr is az expozéjában szövegezte - a Stipendium Hungaricum ösztöndíjprogramját, hiszen a részt vevő tunéziai hallgatók száma már a korábbi években is meghaladta a százat. A közelmúltban ezt a létszámot a másfélszeresére növeltük, és kiterjesztettük a doktori képzésre is. A tunéziai fiatalok oktatásába való befektetés, úgy hiszem, egyben az ország jövőjébe való befektetést is jelenti.

Szeretném megemlíteni, hogy szoros történelmi szálakat is ápolunk, 1956 ugyanis nemcsak számunkra fontos év, ez egyben a tunéziai függetlenség dátuma is. Ekkor létesítettünk diplomáciai kapcsolatokat Tunéziával.

Tunézia mindemellett csodálatos turisztikai célpont. Az odautazó magyarok beszámolóik szerint a biztonsági helyzet megfelel az elvárásaiknak, és ismételen nagyon sok magyar turista látogatja Tunéziát. Magyarország az elmúlt időszakban nem rontott az ország biztonsági besorolásán, ezzel is támogatva a turisztikai szektort.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország alapvető érdeke, hogy Tunézia politikai és gazdasági stabilitása fennmaradjon. Ha ezt komoly fenyegetés érné, akkor az Európára háruló bevándorlási nyomás bizony tovább nőne, ezért Magyarország és Európa alapvető érdeke a minél szorosabb politikai és gazdasági együttműködés. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérnökének. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A 2011-es tunéziai forradalom óta az Európai Unió politikai, pénzügyi és technikai segítséggel támogatja Tunézia demokratikus átalakulását. A demokratikus átmenetben elért jelentős haladásra való tekintettel 2014-ben az Unió és Tunézia megállapodott abban, hogy kiemelt partnerséget alakít ki. A kétoldalú kapcsolatok jó alapja továbbra is az 1998 óta hatályban lévő megállapodás.

A 2013-17-es időszakra vonatkozó európai szomszédságpolitikai cselekvési tervvel is alátámasztott kiemelt partnerség célja a politikai együttműködés és a gazdasági integráció megerősítése és mélyítése. Tunézia részesül az európai szomszédságpolitikai eszköz keretéből is. 2014 márciusában Tunézia és az Európai Unió mobilitási partnerséget indított. Az ország külkereskedelmi áruforgalmának 63 százalékát adja az Európai Unió tagállamaival folytatott kereskedelem, amelynek összértéke 2015-ben 20 milliárd euró volt.

Az országgal szoros együttműködés alakult ki a terrorizmus elleni küzdelemben is. Tunézia a régió pozitív szereplője, amely nyitottsággal és együttműködéssel tekint Európára. Az Unió továbbra is stratégiai partnernek tekinti tehát Tunéziát. A jegyzőkönyv az utolsó jóváhagyó okirat letétbe helyezésének napját követő első hónap első napján lép hatályba. Az Európai Unió és a tagállamok nevében az Európai Unió Tanácsa 2015. február 9-én jóváhagyta ezt a jegyzőkönyvet.

Tekintettel arra, hogy Tunézia részéről még nem történt meg a ratifikáció, a jegyzőkönyv hatálybalépésének napja ugyan még nem határozható meg, ettől függetlenül ez egy előremutató, szükséges lépés, éppen ezért a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérnökének. Parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat gyakorlatilag formalitás, Bulgária és Románia 2007-es európai unió csatlakozása miatt van rá szükség. A jegyzőkönyvet egyébként ezt megelőzően 2006-ban módosították, akkor többek között hazánk, Magyarország EU-s csatlakozása miatt került erre sor.

Az euromediterrán megállapodás Tunéziával még 1998-ban lépett hatályba, azóta további hat térségbeli országgal kötött az EU hasonló egyezményt.

(15.00)

Ezek célja, hogy fokozatosan kialakítsanak egy szabadkereskedelmi övezetet, illetve szorosabbra fűzzék az egyéb együttműködési formákat. A 2011-es tunéziai forradalom óta az Unió még nagyobb figyelmet fordít az országra, pénzügyi, politikai és technikai segítséggel támogatja.

Fontos azonban kiemelni, hogy a jelenlegi migrációs válság idején Tunéziának óriási a felelőssége. A térségben ez az egyik legnagyobb, nevezzük így, kibocsátó ország, és az állam láthatóan nem tesz kellő

erőfeszítéseket azért, hogy területéről ne indulhasanak el bevándorlók ezrei a tengeren keresztül Európa felé. A múlt héten például maga a tunéziai miniszterelnök nyilatkozott úgy, hogy nem támogatják azt, hogy az országukban migránstáborok létesüljenek a tengerből kimentett migránsok elhelyezésére. Ezen a ponton tehát kicsit árnyalnám azt a képet, ami itt az előző felszólalások során kirajzolódott.

Azt gondolom, hogy mivel az Európai Unió kiemelten támogatja Tunéziát, nagyobb együttműködési hajlandóság lenne elvárható részükről a bevándorlás kérdésében. Úgy hiszem, tisztelt államtitkár úr, hogy ez egy fontos szempont az előttünk fekvő törvényjavaslattal kapcsolatban. Erre is figyelmet kell fordítanunk akkor, amikor az európai uniós szintéren megnyilatkozunk, és a kormány kialakítja álláspontját.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ettől függetlenül természetesen magát a javaslatot, ahogy arra már utaltam, a Jobbik képviselőcsoportja támogatni tudja, igennel fogunk tehát rá szavazni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket, jó napot kívánok. Folytatjuk munkánkat. A vezérszónoki felszólalások végére értünk, így aztán független képviselő szólhatna, de minthogy nem tartózkodik ilyen a teremben, ezzel a lehetőséggel nem tud élni senki. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Képviselői felszólalások következhetnek. *(Nincs jelentkező.)*

Tisztelt Országgyűlés! Minthogy senki nem jelentkezett felszólalásra, így az általános vitát lezárom, és próbálom ebben az ütemben folytatni az egész napot. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Ugye, érthető okokból, minthogy vitát nem gerjesztett, az előterjesztő nem kíván válaszolni. Így aztán a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség - közlöm önökkel.

Folytatjuk a munkánkat **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada közötti stratégiai partnerségi Megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájával a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13919. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Csepreghy államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja egyrészről

az Európai Unió és tagállamai, másrészről pedig a Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodás kötelező hatályának Országgyűlés általi elismerése és törvényben való kihirdetése.

Kanada egyike az Unió tíz stratégiai partnerének, és az Európai Közösség 12. legfontosabb kereskedelmi partnere is egyben. A megállapodás célja a kétoldalú együttműködés megerősítése számos külpolitikai és ágazati területen, úgymint a nemzetközi béke és biztonság, a terrorizmus elleni küzdelem, a válságkezelés, a tengeri biztonság, az energia, a közlekedés, a kutatás-fejlesztés, az egészségügy, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, de olyan fontos területeket is érint, mint a tudomány és a technológiai fejlesztések.

A megállapodás további célja, hogy fokozza az együttműködés azon formáit, amelyek közvetlen hatást gyakorolnak az egyes tagállamokra, illetve állampolgárokra, például a fiatalokat célzó oktatási és kulturális programok és a konzuli védelem területén.

Tisztelt Ház! Megelőlegezve az ellenzéki képviselők várható kritikáit, szeretném rögzíteni, hogy az Európai Unió és Kanada között párhuzamosan folyó, de a stratégiai megállapodástól független az átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás, amelyet CETA néven ismerhettünk meg. Tehát két, egymástól teljesen különböző dokumentumról beszélünk ebben a pillanatban. Ez az előzetes vita, illetve az ahhoz való viszonyulás szempontjából, azt gondolom, fontos információ.

Az előbbi a felek közötti politikai és gazdasági együttműködés általános elveit, területeit és annak módjait szabályozza, az utóbbi pedig a kétoldalú kereskedelmi kapcsolatok konkrét feltételeit és szabályait tartalmazza. A két megállapodás egymástól független, önálló nemzetközi szerződés. A köztük lévő kapcsolat mindössze abban áll, hogy a stratégiai partnerségi megállapodás 28. cikkelyének (7) bekezdése szerint az emberi jogok vagy így ennek keretében a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozása... - különösen súlyos és lényegi megsértése alapot adhat a CETA felbontására is. Ennyi a kapcsolat a két dokumentum között.

Lázár miniszter úr a 2017. február 16-i kormányinfón megerősítette, hogy már a CETA aláírása előtt alapos kormányzati és parlamenti egyeztetésre is sor került, és a kormány meggyőződése, hogy ha feltételeket és felfüggesztéseket, megszorításokat fűzünk ehhez az egyezményhez, illetve ennek elfogadásához, akkor ez Magyarország érdekeivel összeegyeztethető megállapodás.

Ez több mindenre vonatkozik, jogi kérdésekre és természetesen a kormány álláspontja szerint kereskedelmi kérdésekre egyaránt. Magyarország, együttműködve több más tagállammal, például Németországgal, sikeresen érte el, hogy a CETA végső szövege megnyugtató garanciákat adjon számunkra a mezőgazdasági kérdések és a GMO-mentesség területén is.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Kanada nemzetpolitikai, biztonságpolitikai és gazdaságpolitikai szempontból is kiemelt fontossággal bír Magyarország számára. A 2011-es népszámlálás adatai alapján 316 765 kanadai vallja magát magyar származásúnak, a velük való kapcsolattartás egy nemzeti kormány számára egyértelmű prioritás. Célunk továbbá, hogy a közös érték- és érdekrendszer alapján a NATO-alapító tag Kanadához fűződő szövetségi viszonyt szorosabbá tegyük a Magyarország-EU-Kanada hármas kapcsolatrendszerben. Kanada 2016 első 11 hónapjában Magyarország 44. legfontosabb kereskedelmi partnere volt, a magyar feldolgozott-baromfi-export komoly eredményeket ért el az elmúlt tíz évben Kanadában, 2015-ben hazánk a harmadik legnagyobb exportőr volt a kanadai piacon.

Tisztelt Országgyűlés! Zárásul szeretném elmondani, hogy a megállapodás létrehozása összhangban áll a kormány azon törekvésével, hogy Magyarország az Európai Unió tagjaként a harmadik országokkal való együttműködés megerősítését és elmélyítését támogassa, ezáltal bilaterális kapcsolatokat fejlesszen. Ennek keretében kérem a tisztelt Országgyűlést a törvényjavaslat támogatására.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hőrcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HŐRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés napirendjén gyakran szerepelnek nemzetközi szerződéseket kihirdető, illetve azt követően a kötelező hatályát elismerő törvényjavaslatok. Kanada vonatkozásában, ugye, a legtöbb embernek az EU és Kanada között megkötött átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás, angol rövidítésének megfelelően a CETA jut eszébe. Ez természetes, hiszen ez a gazdasági megállapodás számtalan vitát váltott ki Európában, mint a Magyar Országgyűlésben is. Hiszen tavaly októberben határozatot fogadtunk el a CETA aláírásával kapcsolatos álláspontból.

Külön köszönöm államtitkár úrnak, hogy megelőlegezve a felesleges vitákat, említette azt, hogy igen, a stratégiai partnerségi megállapodás nem azonos a CETA-val. Tehát két külön dologról van szó, bár sokan összetévesztik. Hiszen a stratégiai partnerségi megállapodás aláírására, a CETA-hoz hasonlóan, 2016. október 30-án Brüsszelben, a 16. EU-Kanada-csúcson került sor.

Ez a megállapodás az EU-Kanada-kezesekről szóló '96. évi együttes politikai nyilatkozat helyébe lép majd. Figyelembe véve a szerződő felek közötti szoros történelmi köteléket és a fokozatosan fejlődő - vagy azt is mondhatnám, elmélyülő - kapso-

latokat, valamint azon szándékukat, hogy ambíciózus és innovatív módon mélyítsék kapcsolataikat, az EU és Kanada közötti stratégiai megállapodásról szóló egyeztetések egyébként már 2011-ben megkezdődtek, és ha jól emlékszem, 2014 májusában záródtak le.

(15.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! A stratégiai partnerségi megállapodás tehát egy keretjellelű egyezmény, amely egyrészt megerősíti a szerződő felek közötti politikai kapcsolatot és együttműködést, másrészt a kereskedelmen kívül számos területen - úgy szoktuk mondani - magasabb szintre emeli a kapcsolatokat. Úgy vélem, hogy a megállapodás megfelelő alapot és keretet biztosít az EU és Kanada közötti kétoldalú és multilaterális együttműködésnek, mivel az a területek széles spektrumát öleli fel. Olyan lényeges témákat érint, mint például az emberi jogok, a nemzetközi béke és biztonság kérdése, nagyon-nagyon fontos a terrorizmus elleni küzdelem. Ezeket a területeket mindenképpen szükség van az államok közötti együttműködésre, illetve az EU és az Unió kívüli térség közötti összefogásra. A megegyezés továbbá kiterjed a hétköznapi életet érintő kérdésekre is, mint a kultúra, az oktatás vagy éppen az ifjúság kérdésköre. Tehát a megállapodás a jövőnk meghatározó kérdéseket is felölel, különös tekintettel a fenntartható fejlődésre, a tudományra, a kutatásra és az innovációra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A megállapodás transzatlanti kapcsolatokban betöltött jelentőségét számomra az is jelzi, hogy Justin Trudeau kanadai miniszterelnök éppen a múlt héten személyesen szólalt fel az Európai Parlamentben a két, Kanadával kötött szerződés vitájában. Ehhez kapcsolódva szeretném én is megjegyezni, hogy néhány nappal ezelőtt, 2017. február 15-én az Európai Parlament plenáris ülése nagy többséggel fogadta el a CETA és a stratégiai partnerségi megállapodás megkötéséről szóló állásfoglalását.

Az Európai Parlament döntéseivel a két megállapodás bizonyos rendelkezései ideiglenesen alkalmazhatóvá válnak. A megállapodás hatálybalépéséig, összhangban annak a 30. cikkével és feltételezve az abban előírt értesítések megtételét, a megállapodás meghatározott részeit ideiglenesen alkalmazni kell az Unió és Kanada között, de csak annyiban, amennyiben az uniós hatáskörbe tartozó kérdéseket érintenek, például beleértve a közös kül- és biztonságpolitika kidolgozására és végrehajtására vonatkozó uniós hatáskörökbe tartozó kérdéseket is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A megállapodás a politikai párbeszédre és konzultációra irányuló olyan mechanizmusokat is meghatároz, mint például a miniszteri szintű vegyes bizottság, melynek társelnökei Kanada külügyminisztere és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője. Mivel a stratégiai

partnerségi megállapodás vegyes szerződésnek számít, azaz tagállami hatáskörbe tartozó kérdéseket is tartalmaz, ezért a nemzeti parlamenteknek is ratifikálniuk kell, tehát ezért kerül most a tisztelt Ház elé ez a dokumentum.

Magyarország szempontjából úgy vélem, hogy a keleti nyitás mellett nélkülözhetetlennek tartom az Európán kívüli térségek irányában a kapcsolataink megerősítését, különös tekintettel egy olyan fontos szövetségesre, mint Kanada. Tudniillik ez az ország rendkívül fontos szerepet játszik a transzatlanti kapcsolatainkban, a kétoldalú relációnk kiegyensúlyozott, és úgy vélem, ezért elérkezett az idő ahhoz, hogy magasabb szintre emeljük a kapcsolatainkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezenkívül - ahogy államtitkár úr is említette - nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy Kanada az 1956-os forradalmat követően mintegy 40 ezer magyar honfitársunknak adott politikai menedéket. Nagy tisztelettel tartjuk számon, hogy a kanadai kormány 2010 júliusában a nemzeti történelmi örökség részének nyilvánította az 1956-os magyar migrációt, és jelenleg is mintegy 315 ezer magyar honfitársunk él Kanadában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy a megállapodás életbelépését követően kapcsolatainkat sikerül még magasabb szintre emelni Kanadával. A stratégiai partnerségi megállapodás megfelelő keretet biztosít az EU és Kanada közötti párbeszédre és sokoldalú együttműködésre, és ezért kérem képviselőtársaimat a megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat elfogadására. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm, képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A megállapodás célja a kétoldalú együttműködés megerősítése számos külpolitikai és ágazati területen. Ezek között találjuk a nemzetközi békét és biztonságot, a terrorizmus elleni küzdelmet, a válságkezelést, a tengeri biztonságot, a globális kormányzást, az energiát, a közlekedést, a kutatást és a fejlesztést, ezen túl az egészségügyet, a környezetvédelmet és az éghajlatváltozást, de olyan fontos területeket is érint ez a megállapodás, mint a tudomány és technológia.

A megállapodás további célja, hogy fokozza az együttműködés azon formáit, amelyek közvetlen hatást gyakorolnak az egyes állampolgárokra, például a fiatalokat célzó oktatási és kulturális programok és a konzuli védelem. A megállapodásról szóló tárgyalások 2011-ben kezdődtek, majd a feleknek 2014. május végén sikerült megállapodniuk. 2014. szeptember 8-án az akkori kanadai külügyminiszter és Ashton, az Európai Unió kül- és biztonságpolitikai főképviseleje Ottawában bejelentették a megállapo-

dás parafálását, melyet Brüsszelben, 2016. október 30-án írtak alá. Megítélésünk szerint a megállapodás létrehozása összhangban áll azzal a törekvéssel, hogy Magyarország az Európai Unió tagjaként a harmadik országokkal való együttműködés megerősítését és elmélyítését támogassa és ezáltal bilaterális kapcsolatait fejlessze. Ezen túlmenően ennek a megállapodásnak van jelentős politikai eredménye is, vagy talán felértékelődött politikai eredménye, hiszen ma a világban megfigyelhető egyfajta bezárkózás, egyfajta izolacionizmus. Az Amerikai Egyesült Államok elnökének megválasztása óta erre számos jel mutatkozik. Tehát a bezárkózás versus nyitás is nemcsak a bilaterális kapcsolatokban, hanem nemzetközi szinten is komoly dilemmaként jelenik meg, és valóban ebben - ahogy Hörcsik képviselőtársam mondta - a kanadai miniszterelnök sokkal inkább a nyitás, a sokszínűség és a multikulturalizmus zászlaját viszi a kezében. Kanada egyik alapvető értéke vagy az alapvető értékeinek egyike ez a fajta multikulturalizmus és az a fajta nyitottság a világra, ami jellemzi a mostani és a korábbi miniszterelnökök sokaságának a politikáját Kanada részéről.

A mi megítélésünk szerint a mai világban nemcsak konkrét haszna van egy ilyen stratégiai megállapodásnak, hanem politikai jelentősége is van a mai globális politikai szinten, hogy ezzel is egy jelzést lehessen küldeni a populistáknak, hogy bizony a bezárkózás mindig káros, és a nyitás, természetesen ha az ésszel történik, az pedig a nemzetek érdekét szolgálja. Éppen ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatja ezt a megállapodást. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen egyezmény, vagyis egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodás a hagyományos, államok közötti stratégiai partnerségi megállapodás, számtalan hasonlóval rendelkezik már az Európai Unió. Ha szigorúan maradnánk ennek az egyezménynek a szövegénél, akkor néhány diplomatikus mondatot kellene csak elmondanom, és aláhúznom azt, hogy a Jobbik képviselőcsoportja természetesen ennek a kihirdetését támogatni tudja, de miután államtitkár úr is már megnyitotta az EU-Kanada szabadkereskedelmi megállapodás ügyét, és a Fidesz vezérszónoka, Hörcsik Richárd részéről is hangzottak el ezzel kapcsolatban gondolatok, ezért nem állhatom meg, hogy néhány mondatot ebből a szempontból is hozzáfűzzek ehhez, már csak azért is, mert fontos ellentmondásokra szeretnék rávilágítani.

A múlt héten volt legutóbb az Európai Parlamentben szavazás az EU-Kanada szabadkereskedelmi egyezményről, vagyis az átfogó gazdasági és ke-

reskedelmi megállapodásról. Ismételten egy furcsa nagykoalíció alakult ki ott, hiszen a Fidesz európai parlamenti képviselői ezúttal is együtt szavaztak az MSZP, a DK és az Együtt EP-képviselőivel, nemzeti önrendelkezésünket teljesen feladó egyezményvel összefüggésben. Ha megnézzük azt a megállapodást, ami előttünk fekszik, akkor bizony ki kell mondani, hogy a Kanadával kötendő szabadkereskedelmi megállapodást éppen olyan pontokon támadják annak ellenzői, melyek sarkalatos részét képezik a most tárgyalt egyezménynek is.

(15.20)

Ilyen például a szegénység elleni küzdelem, egyes elemzések szerint ugyanis a CETA hatására több százezer munkahely szűnhet meg Európában, ami családok lecsúszásához, elszegényedéshez vezethet.

De nemcsak ebből a szempontból kritizálja a Jobbik - és nemcsak a Jobbik, hanem számtalan civil szervezet, köztük a Zöld Válasz szervezet is Magyarországon - ezt a szabadkereskedelmi egyezményt, hanem arra is felhívtuk a figyelmet minden alkalommal, hogy az átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás csökkenteni az európai fogyasztóvédelmi és környezetvédelmi sztemderdeket, hiszen elég arra emlékeztetnem, hogy Kanada az elmúlt pár évben kezdte meg az úgynevezett olajhomok kitermelését, ami egy rendkívül környezetszennyező eljárás. Azzal tehát, hogy önök a kormány részéről, a Fidesz és a KDNP frakciói részéről támogatták itt a parlamentben is a CETA-t, és az Európai Parlamentben is képviselőik így szavaztak, hozzájárultak ehhez a környezetbolás irányába ható lépéshez.

De munkajogi szempontból, a GMO-mentesség feladása oldaláról és egyéb más vonatkozásban is számtalanszor hangot adtunk nemcsak itt, hanem nemzetközi szinten is kritikáinknak, mi voltunk azok, akik ezt következetesen végigvittük itt és az Európai Parlamentben is. Az önök oldaláról pedig egy kettős beszéd volt jellemző sokáig, most viszont már egyértelműen látszik - noha természetesen majd parlamenti ratifikációra kerül sor a folyamat végén, ahogy ez elhangzott a Fidesz vezérszónoka részéről -, hogy ha ez még az önök kormányzása alatt történik, akkor az a napnál is világosabb, hogy ezt támogatni kívánják. Mi abban bízunk, hogy ez már nem így lesz, és 2018-ban a megalakuló Jobbik-kormány egy, a nemzeti önrendelkezésünket teljes mértékben szemé előtt tartó hozzáállással fog állni a Kanadával kötendő szabadkereskedelmi megállapodás kérdéséhez is.

Persze - visszakanyarodva az elején elmondottakhoz - ez nem jelenti azt, hogy jelen egyezmény ne lenne támogatható, nagyon is az, viszont felveti azt a gondolatot, és ez az az ellentmondás, amiről felszólalásomban igyekeztem beszélni, amire próbáltam rávilágítani, hogy mennyire őszinték az ebben megfogalmazott nemes elképzelések, célok és alapelvek,

amikor egy másik szerződéssel éppen ezzel ellenkező irányban tesznek lépéseket a szerződő felek. Azt gondolom, hogy erről is beszélni kell, és fontos volt, hogy ennek az ellentmondásnak hangot adjak itt az Országgyűlésben a Jobbik képviselőcsoportja részéről, de amint mondtam, a jelenleg előttünk fekvő stratégiai partnerségi megállapodást mi is támogatni tudjuk majd a szavazás során. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most, minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalás következik: Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, csak Bana képviselőtársamnak a mondatai inspiráltak arra, hogy egy észrevételt tegyek. Öröm, hogy támogatják ők is ezt a megállapodást, de egy kérdésem lenne, hogy amikor Putyin elnök Magyarországon jár, akkor a magyar szuverenitás feladásától miért nem félnek ennyire. Tehát amikor Oroszországgal kapcsolatos kérdések vannak, akkor hirtelen a Jobbik frakciója nem fél a szuverenitás feladásától, hogyha gázszerződésről van szó, akkor nem fél tőle, ha Kanadával kötünk valamit, vagy az Európai Unióval csinálunk valamit, akkor meg mindig aggódnak a magyar szuverenitás feladásától. Pedig azt azért tudjuk, hogy például a Paksi Atomerőmű finanszírozása jelentős részben - egyelőre úgy tűnik, hogy teljes egészében - orosz államkölcsönből finanszírozandó. És ma már azért azt is látjuk, hogy nemcsak katonákkal lehet elfoglalni egy országot, hanem pénzzel vagy éppen adóssággal is.

Úgyhogy én örülnék, ha ezt az aggódást, ezt a kritikát egyéb más ilyen tárgyalásoknál is a Jobbik frakciója meg tudná fogalmazni, amikor Oroszországról van szó. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Bana képviselő úr, két percben!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mesterházy Attila MSZP-s képviselőtársam szavaira szeretnék reagálni. A Jobbik minden esetben nemzeti önrendelkezésünket, szuverenitásunkat tartja szemé előtt, akár itt az Országgyűlésben, akár az Európai Parlamentben, akár más nemzetközi szinten szólalunk meg vagy kerül sor valamilyen szavazásra. És természetesen, amikor az Oroszországgal való viszonyról van szó, akkor is ezt tesszük.

Azért szeretném emlékeztetni képviselőtársamat arra, hogy a nyilvánosság vonatkozásában Paks ügyében a mi álláspontunk is egyértelmű volt, így is szavaztunk mi a parlamentben, és ez ügyben komoly kritikáinknak is hangot adtunk. De azt látni kell azért, hogy ha Magyarország szeretne előbbre jutni a

nemzetközi politikában, és ehhez a geopolitikai, geostratégiai érdekeinket a lehető legnagyobb mértékben kívánjuk érvényesíteni, akkor bizony Németországgal, Oroszországgal és Törökországgal a lehető legjobb, legkiegyensúlyozottabb viszonyra kell törekedni. És itt most számtalan szakmai részletkérdésbe is bele lehetne menni, akár energiapolitikai vonatkozásban is.

Azt alá szeretném tehát húzni még egyszer, hogy mi mindig ezt mérlegeljük akkor, amikor egy adott ügy kapcsán kialakítjuk az álláspontunkat. És igen, ahogy emlékeztettem rá, bizony Paks ügyében is a nyilvánosság tekintetében nem is tudnám felsorolni, hogy hány alkalommal mondtuk el itt az Országgyűlésben, hogy ezzel kapcsolatban nekünk is komoly kritikáink vannak, de azért azt gondolom, hogy itt Közép-Európában mérlegelnünk kell azt, hogy kikkel milyen szövetségi rendszerbe próbálunk tömörülni, és az egyoldalú, a nyugat-európai vagy inkább úgy fogalmaznék, euroatlanti függés az viszont káros volt az elmúlt 27 év során Magyarország számára.

Árnyaltabban látjuk tehát ezt a kérdést, de ettől függetlenül meg lehet nézni azt, hogy bizony nemzetközi szinten minden esetben azt tartottuk szemünk előtt, hogy Magyarország szuverenitása mellett érveljünk és lépjünk fel, és így fogunk tenni a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Legény Zsolt képviselő úr, normál fel szólalóként, parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarok vitát generálni Bana képviselőtársammal, régebben, amikor még az Európai ügyek bizottságában foglaltam helyet, egyszer-egyszer szóba került már ez. Mondjuk, azt most eléggé megrökönyödve hallottam, hogy azt mondta, hogy az euroatlanti függésünk - ami szerintem nem függés volt - káros volt Magyarország számára. Ez számomra minimum, hogy kérdőjeles vagy véleményes volt.

De természetesen nem ezzel szeretnék foglalkozni; azzal inkább, amit említett Bana képviselő úr, hogy kvázi úgy festette le, mintha ez a bizonyos megállapodás, ami most a Ház előtt fekszik, a CETA előszobája lenne. Mi ezt nem így ítéljük meg, nem így látjuk ennek a megállapodásnak a tartalmát, ez a megállapodás szerintünk egy általános, egy keretjellegű ad. És a CETA-ban pedig valóban vannak nagyon fontos és nem apró részleteket magában rejtő rendelkezések, amelyekben szerintünk is még változtatni kell, és az alapján lehetne majd egy jó CETA-t elfogadni. Ez, ami most előttünk fekszik, egy keretmegállapodás, és ahogyan említette vezérszónokunk, Mesterházy képviselőtársam, az MSZP támogatni fogja ezt az előttünk lévő megállapodás-tervezetet.

Azt szeretném kiemelni, anélkül, hogy nagyon nagy világpolitikai folyamatokra világítanék rá, de

egy aktuálisan bezárkózó USA láttán, amit most látunk, vagy azt, hogy a befelé fordulás jellemző az Amerikai Egyesült Államokra inkább, ekkor egy ilyen megállapodás, amit az Európai Unió és az Európai Unió tagállamai részéről Kanadával meg kívánunk kötni, az kifejezetten a nyitottság üzenete, vagy a nyitottságot foglalja magában. És szerintem ez egyébként üdvözlendő dolog. Ha elutasító lenne az Európai Unió és a tagállamai is, amikor a kilépni készülő britek meg nem lennének elutasítók és ők külön kötnének egy megállapodást a kanadaiakkal, akkor abba a helyzetbe navigálhatnánk magunkat, mintha azt mutatnánk, hogy az EU valamit képtelen elintézni. Én Európai Unió-párti vagyok, ezt nagyon sokszor elmondtam már, éppen ezért, azt gondolom, ha ez erősíti a helyzetünket, a pozíciónkat, akkor támogatni kell ezt a megállapodás-tervezetet.

Ezért tehát, ahogyan említettem, a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik, két percben!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem szóltam volna hozzá, de Farkasházy... *(Bana Tibor: Mesterházy! - Derűltég.)* - bocsánat, Mesterházy képviselő úr felszólalása erre sarkallt. Kicsit úgy éreztem magam - és bocsánatot kérek még egyszer, tényleg csak véletlen volt -, mint amikor tegnap a miniszterelnök úr itt a parlamentben, aki az elmúlt 27 év legkorruptabb kormányát vezeti, azt mondta, hogy az egyik legnagyobb feladatuk az lesz, hogy a korrupt Jobbik-politikusokat ne engedjék a hatalomba. És most ugyanezt éreztem egy kicsit, hogy ön most azt mondja, hogy a Jobbik ne játssza ki az oroszok részére a nemzeti szuverenitásunkat, és hogy ne veszélyeztessük.

Képviselő úr, volt ebben az országban annak idején egy olyan rendszer, sajnos több évtizeden keresztül, amelyik kijátszotta az oroszok - akkor Szovjetunióknak hívták - számára ennek az országnak a szuverenitását, amikor diktatúrában kellett élnünk, és ha én jól tudom, akkor még mind a mai napig nincs megcáfolva az, hogy önök annak a pártnak, amelyik ezt lehetővé tette, deklaráltak a jogutódjai.

(15:30)

Innentől kezdve ez legalább annyira furcsa volt az ön szájából, mint amennyire furcsa volt tegnap Orbán Viktor szájából, amikor minket vádol korrupcióval, amikor, még egyszer mondom: az elmúlt 27 év legkorruptabb kormányát Orbán Viktor vezeti. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Így aztán még jobban megjegyezhetjük képviselőtársaink nevét, mert most Mesterházy képviselő úr következik.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Azért gondoltam, hogy szólok, hogy a nevemet meg tudja jegyezni a jobbikos képviselőtársam, és talán - ahogy elnök úr is mondta - minél többet mondja, annál könnyebb lesz megjegyezni, szóval Mesterházy, ipszilonnal írom, és két „t”, egy „l” az Attila.

Én nem ezt vontam kétségbe, tisztelt képviselőtársam, egyszerűen arról beszéltem, hogy egyenlő mércével kell mérni. A geopolitikai rendszerben az teljesen helyes és normális, hogyha Magyarország úgy próbálja meghatározni a saját helyzetét, hogy figyelembe veszi, hogy mely országok veszik körül, milyen államok vannak hatással a tevékenységére. Oroszországot nem fogják elvontatni Magyarország közeléből, tehát egészen biztosan hatással lesz Magyarországra.

Én pusztán azt mondtam, hogy én azt veszem ki az önök szavaiból általában, hallgatva a parlamenti és egyéb más megszólalásait, hogy elnézőbben bánnak a szuverenitás, függés kérdésével akkor, amikor Oroszországról van szó. Ez az én benyomásom személyesen. Bana képviselő úr elmagyarázta, hogy szerinte ez nem így van, én ezt érdeklődéssel hallgattam.

Az viszont nem igaz, és alapvetően ezért szerettem volna szót kérni, amiről Bana képviselő úr beszélt, hogy ez az euroatlanti csatlakozásunk, az ehhez az értékrendhez való tartozás egyértelműen káros Magyarország számára. Hiszen ha önök ezt így ítélik meg, akkor azért kellene kampányolniuk, hogy lépünk ki a NATO-ból is meg az Európai Unióból is, hiszen ha ez a függés rossz, akkor nincs más megoldás, mint hogy ezekből a rendszerekből ki kell lépni. Én pusztán azt az elköteleződést szerettem volna megerősíteni, amit a magyar emberek is kimondtak, népszavazáson ráadásul, jelentős többséggel, hogy bizony Magyarország mindig is az európai kultúrkörhöz tartozott, nemcsak most, hanem az elmúlt több száz évben, és tulajdonképpen az, hogy a NATO-nak és az Európai Uniónak lettünk a tagjai, ezek egy intézményes - hogy mondjam - kifejeződései ennek a kulturális kötődésnek.

Azt is látom, hogy a NATO-tagságunk szavatolja Magyarország szuverenitását, abban a formában, hogy ha ne adj’ isten, Magyarországot bármilyen támadás érné, akkor az 5. cikk alapján egy egész szövetségi rendszer mozdulna meg Magyarország védelme érdekében. Szerintem ez erősíti például nemcsak a biztonságot, hanem a magyar nemzeti szuverenitás megőrzését is.

De ugyanez igaz a gazdaságra, hiszen a Költségvetési bizottságban képviselő asszonnyal többször megvitattuk ezt a kérdést, amikor Varga Mihály minisztert hallgattuk meg, hogy az európai uniós források nélkül a magyar GDP nem tudna ilyen eredményeket elérni. Tehát magyarul: nem a magyar gazdaság teljesít ilyen jól, hanem bizony ehhez szükség van az európai forrásokra, és ez számokkal bizonyítható, hogy Magyarország nettó haszonélvezője az európai uniós forrásoknak, és valószínűleg az egyé-

nek szintjén is érezhető ez a pozitív hatás az életszínvonalban, a szabad mozgás lehetőségében, és a többi.

Tehát pusztán csak azt szerettem volna mondani, hogy ez az euroatlanti függés szerintem magyar nemzeti érdek, ugyanis a függést úgy kell értelmezni, hogy Magyarország a szuverenitásának esetleg bizonyos kisebb darabkairól lemond, ezt beteszi a közösbé, és utána egy közös sáfarkodás történik ezzel. Tehát nem úgy zajlik ez a dolog, hogy Magyarországot utasíthatják erre vagy arra vagy amarra, hiszen Európa mi magunk vagyunk, a NATO mi magunk vagyunk, tehát a magyar miniszterek, a magyar kormány álláspontja ugyanúgy, ugyanolyan szavazattal esik latba, mint ahogy bármely más tagországé.

Tehát csak erre szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy bizony szükség van arra, hogy ezeknek a szövetségi rendszereknek Magyarország tagja legyen, és a kormánynak ez a mostani szándéka pedig szerintem egy helyes irányba tett lépés. Bárcsak minden egyes más esetben is hasonló szerződéseket hoznának ide a parlament elé, akkor egészen biztosan Magyarország a nemzetközi szinten is több eredményt tudna elérni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szilágyi képviselő úr, Jobbik, két percben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Mesterházy képviselőtársam - megtanultam a nevet -, ennek lenne értelme egyébként, hogy erről vitatkozzunk. Hiszen amit most ön elmondott, abban van, amivel egyetértek, van, amivel egyáltalán nem. Az, hogy az európai kultúrkörhöz tartozunk, ez egyértelmű; ez az európai kultúrkör - nekem ez is meggyőződés - azért létezhet a mai napig, mert Magyarország nagyon sokszor védte ezt az európai kultúrkört a történelme során, és valóban azért is lehetünk itt.

Az, hogy nekünk egyértelműen ez a függés vagy akár a NATO-csatlakozás, akár az európai csatlakozás egyértelműen, mint ahogy ön kijelentette, hogy ez nekünk csak pozitív dolog lehet, tehát hogy mi nettó haszonélvezői vagyunk, ezen már vitatkoznék. Én nem azt mondom, hogy ez nekünk teljes mértékben rossz, én azt mondom, hogy egyszer erről el kellene kezdeni beszélgetni, húzni kellene egy egyenleget, meg kellene vizsgálni, hogy Magyarország mennyit veszített és mennyit nyert ezekkel a csatlakozásokkal. Meg kellene vizsgálni, hogy adott esetben azzal, hogy mi a NATO tagjai vagyunk, valóban érvényes-e az, hogy a NATO megvédene minket egy-egy konfliktusnál, hiszen volt már arra példa, amikor NATO-tagországot ért konfliktus más részéről, és a NATO mégsem avatkozott közbe. Vagy mi van akkor, amikor két NATO-tagország között lenne konfliktus? Ez is egy ugyanolyan kérdés, hogy akkor a NATO vajon mit csinálna. Tehát ezek olyan fontos kérdések szerintem, amelyekről valóban lehetne beszélni, hiszen azért azzal sem értek egyet, hogy „kisebb da-

rabkairól” mond le. Magyarország nem kisebb darabkairól mondott le bizonyos lehetőségeinek, hanem elég nagy szeletekről, gondoljunk csak akár a mezőgazdaságra vagy az élelmiszeriparunkra vagy bármi másra ezzel kapcsolatban.

Tehát lehetne erről vitatkozni és lehetne beszélni. Mi sem azt mondtuk egyébként soha, hogy ki kellene lépni az Európai Unióból, csak mindig félremagyarázták a szavainkat. Mi azt mondtuk, hogy meg kell vizsgálni, hogy az a csatlakozási szerződés, amit szerintünk egyébként elég hibásan tárgyaltak le, és vannak olyan pontok, amelyeket újra kellene tárgyalni ebben a szerződésben, ezeket hogyan lehetne megváltoztatni, és ezért kellene küzdeni, hogy minél jobb legyen Magyarország helyzete. Természetesen mi Európához tartozunk, és valóban jóban kell lennünk azokkal az országokkal és azokkal az államokkal is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), amelyek még hatással vannak hazánkra. Köszönöm szépen. (*Taps, közbeszólás a Jobbik soraiban: Úgy van!*)

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Természetesen senkit nem akadályozok meg felszólalásában, de kötelességem felhívni a figyelmet, hogy ez a napirendi pont az Európai Unió és Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodás kihirdetéséről szól. Értem, hogy az értelmezés térben, időben széles, nekem ez tetszik, csak a napirendi pont meg itt előttem van, úgyhogy méltóztassanak ehhez ragaszkodni, hogy ne kelljen itt a házszabályt előhúzni a fiókból.

Legény Zsolt képviselő úr, két percben.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Instrukcióinak megfelelően járok el, és szeretnék visszatérni a napirendhez. Arra szerettem volna még felhívni a figyelmet, hogy legjobb tudommal eddig még csak Észtország ratifikálta ezt az előttünk álló megállapodástervezetet az Unió tagjai közül. Ezért azt gondolom, hogy ha a Magyar Országgyűlés nem elsőként - ez nem egy verseny -, de hogyha másodikként, vagy legalábbis mondjuk úgy, hogy a lista elején ratifikáljuk ezt a bizonyos előttünk álló tervezetet, azzal talán egy picit még tudunk is növelni a saját ázsiónkon. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon köszönöm példás felszólalását. Józsa képviselő úr normál hozzászólóként, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szigorúan figyelve arra, amit majdnem kimondott, hogy itt van a fiókban a házszabály, én a napirendhez, a Magyarország és Kanada, illetve Magyarországnak az Európai Unió tagállamként Kanadával kötendő stratégiai együttműködési megállapodása bizonyos aspektusairól szeretnék szólni.

Én úgy gondolom, hogy egy ilyen kicsi országnál, mint Magyarország, amelyik tagja egy nagy európai szövetségnek, különös jelentősége van annak,

hogy ha próbál garanciákat állítani a demokratikus működése mellé, akkor ilyen egyezményeket köt. Ezek az egyezmények ugyanis óhatatlanul tükröt jelentenek minden ország működése számára, így Magyarország működése számára is. Tehát amikor a magyar ellenzék azt mondja az ő dicső kormányának, hogy baj van a demokratikus intézményrendszerrel, baj van azzal, ahogy itt esetleg a média vagy a választási dolgok történnek, akkor az ellenzék kifejezetten szerencsésnek tartja, hogy ilyen stabil, jól működő demokráciákkal köttetnek mégis - mondhatni: annak ellenére, ami az országban történik - stratégiai megállapodások. Talán ilyen eszmecserék keretében olyan impulzusok érhetik a kormányzat meghatározó tagjait - persze, hogy ki mennyire meghatározó tagja ennek a kormányzatnak, azt nem olyan egyszerű meghatározni, mert ennek a kormányzatnak egyetlen meghatározó tagja van, és az azért úgy meghatározza az összes többit. (*Derűtség.*) Természetesen a jelenlévők mindig kivételek. (*Derűtség.*) Úgyhogy én nagyon üdvözlendőnek tartom azt, hogy Magyarország Kormánya, dicső kormánya ezt felvállalta, hogy egy ilyen merész tükörbe belenéz.

(15.40)

Lásson túl rajta, nézze meg, hogy hogyan működik egy olyan demokratikus intézményrendszerrel bíró, a fékek és ellensúlyok rendszerét konzekvensen működtető ország, mint például Kanada, és igyekezzen nemcsak a saját, hanem az ország javára kamatoztatni, amit egy-egy ilyen stratégiai együttműködési megállapodás jelent. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Az a kötelességem, és nem más miatt teszem, hogy megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdem államtitkár úrtól, kíván-e reagálni. (*Jelzésre:)* Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen az ismételt szólás lehetőségét. Öröm volt végighallgatni az MSZP és a Jobbik évődését, hiszen mind a két párt vezérszónoka az első mondatai között mondta ki azt, hogy támogatja a kormányzati indítványt, ezért abban a tudatban vagy abban a hitben lehattunk volna, hogy olyan túl nagy vita nem alakul ki, aztán mégis. Azt gondolom, hogy az elmúlt fél órával halálos sebet sikerült ejteni mindazokon a kritikusokon, akik azt mondták, hogy a parlament intellektuális képessége alulértékelt, és alulmúlja azt a közigényt, ami Magyarországon megfogalmazódik.

Minél több ilyen vitát kívánok a kormány nevében a Magyar Országgyűlésnek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tájékoztatom önöket, kedves képviselők, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvénynek az egyszerű bejelentés 300 négyzetméternél nagyobb lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő kiterjesztésével összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13849. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként ismét Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának mint előterjesztőnek adom meg a szót. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen az ismételt szót. Megnyugtatom az ellenzéki frakciókat, hogy a mai napirendnél ez az utolsó előterjesztés, amely a kormány képviselőjében a Miniszterelnökség által gondozott.

Egy olyan törvényjavaslat szerepel most önök előtt, amelynek a megvitatása lényegében 2016 tavaszán kezdődött el, akkor döntött arról a Magyar Országgyűlés, hogy a 300 négyzetméternél kisebb alapterületű lakóingatlanok esetében a korábbi engedélyezési eljárás helyett egy egyszerűbb bejelentési eljárás keretében támogatja a családok otthoneremtési programját. A kormány azt gondolja, hogy a „Magyarország erősödik” egy jó szlogen, de az még jobb, ha emögött valós tartalom is van, ezért azon túlmenően, hogy az államháztartási számok, az államadósság alakulása, a költségvetési egyensúly mind-mind kiváló értéket mutatnak, ha az elmúlt 27 év különböző adatait hasonlítjuk össze egymással, ez az erősödés csak akkor igaz, ha ez a hétköznapi életben is megjelenik a családok mindennapjaiban, ezért a családi otthoneremtési program elindítása annak a bizonyítéka, hogy valóban nemcsak a plakátokon, hanem a valós életben is ezek a szlogenek megállják a helyüket.

Ha eltelik egy jelentős idő egy ilyen új rendelkezés bevezetését követően, akkor érdemes időről időre visszahozni az Országgyűlés elé a tapasztalatokat, és megvitatni azt a kérdést az országgyűlési képviselőkkel, hogy hogyan tudnánk még inkább életszerűbbé, még inkább jobbá tenni egy ilyen típusú javaslatot. Ez a most önök előtt fekvő javaslat is lényegében ezt a célt szolgálja.

Tavaly arról döntött az Országgyűlés, hogy 300 négyzetméter nagyságú lakóingatlanig lényegében bejelentési kötelezettséget ró csak az építetőkre ahelyett, hogy a korábbi engedélyezési eljárás kellene nekik átmenniük. Ennek az intézkedésnek a statisztikai eredményei úgy néznek ki, hogy míg 2015-ben 12 ezer lakásépítési engedély benyújtására került sor, addig 2016-ban 21 500 építés kezdődött meg, és a rendelkezésre álló statisztikák közül ebből

12 ezer az egyszerűsített bejelentés keretrendszerén belül.

A most önök előtt fekvő törvényjavaslat két területen fogja vagy szeretné módosítani az eddigi rendelkezéseket. Az egyik egy technikai jellegű, ami az illetékes hatóságok tekintetében egy feladatátrendezést eredményez. A másik, amely, azt gondolom, hogy ennél sokkal fontosabb, az pedig az, hogy a kormány szándékai szerint a 300 négyzetméterig szóló egyszerű bejelentési kötelezettséget ki szeretnénk terjeszteni új lakás építésére vagy új ház építésére és bővítés esetén a 300 négyzetméter feletti ingatlanokra is, természetesen csak abban az esetben, amennyiben nem üzleti célú ingatlanokról van szó, hanem magánlakást szolgáló ingatlanokról. Ennek alapvetően vidéken van jelentősége, ahol több generáció együttélését szolgálhatják ezek a szabályok, és ott, ahol valóban ez érvényesül, akkor a 300 négyzetméteres határkiesés átlépése valóban indokolt lehet. Minden más esetben, ahol nem a lakást segítő, hanem üzleti célú beruházásokról van szó, ott pedig a szigorú eljárási szabályokat kell a következő időszakban is értelmezni.

Megelőlegezve azt a kérdést, ami várhatóan fel fog merülni, a beépítettség szabályai nem változnak, tehát egy ingatlan esetében a telek beépíthetősége szab egy korlátot ennek a lehetőségnek. Tehát ezeknek a szabályoknak a betartása mellett szeretné a kormány feloldani a korábbi 300 négyzetméteres engedélyezés nélküli, tehát bejelentéshez köthető beépítési vagy építési maximumot, és kiterjeszteni ezt a 300 négyzetméter feletti ingatlanokra. Ez a legfontosabb módosítása ennek a javaslatnak, ehhez szeretném kérni a kormány nevében az országgyűlési frakciók támogatását. Köszönöm, elnök úr, a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Galambos Dénes képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Csepreghy Nándor államtitkár úr felvezetőjében foglaltakhoz kapcsolódóan szeretném folytatni azzal, amelyet miniszterelnök úr a tegnapi, a tavaszi ülés kezdetén tartott beszédében mondott, hogy a 2017. év az otthoneremtés éve is.

Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat abba a trendbe illik, amelyet államtitkár úr már jelzett, hogy a kormány célja, hogy egyszerűbbé és átláthatóbbá tegye az új lakóépületek létesítésének és a meglévő lakóépületek bővítésének építési engedélyezési eljárását. Ennek első lépése volt, amikor 2016. január 1-jétől egyszerűsítésre kerültek az új, 300 négyzetméter összes hasznos alapterületnél nem nagyobb lakóépületek létesítésére vonatkozó engedélyezési eljárások. 2017. január 1-jétől, második lé-

pésként kiterjesztésre került az úgynevezett egyszerű bejelentés intézménye a 300 négyzetméter összes hasznos alapterületet meg nem haladó bővítésre és átalakításra is.

Tekintettel az ebben a témában az államtitkár úr által is jelzett igényekre és a felmerült jogos felvetésekre, az előttünk fekvő T/13849. számú törvényjavaslat célja az, hogy az egyszerű bejelentés intézményének köre tovább bővüljön. A törvényjavaslat azt tűzte ki célul, hogy a 300 négyzetméter feletti nem kereskedelmi célú bővítések, épületbővítések vagy az épített lakóépületek az egyszerű bejelentési eljárás keretében, a rendszer hatálya alá tartozva szintén abba a körbe tartozzanak, amelyek révén bővül az a paletta, amelyet szeretnék jelezni, hogy a választókerületben is jogos igényként merült föl. A korábbi törvényjavaslatok tárgyalása során is jeleztük, hogy vannak olyan építési igények, amelyeket államtitkár úr is jelzett, több generáció részéről megjelenő jogos igények, amelynek vidéken van jelentősége, alá tudom támasztani: a saját választókerületben, Fejér megye 4. számú választókerületében a vidéki településeken kialakult korábbi építési trendeknek megfelelő lakásoknak a bővítése, illetve annak megfelelően több generáció céljára szolgáló átalakítása.

Ahogy a törvényjavaslat indokolása is tartalmazza, a 300 négyzetméter feletti mérethattárral azok fognak élni, akik a saját lakhatásuk megoldásában keresnek a saját lehetőségeik között telkek hiányában, új telkek hiányában megoldást. *(Sic!)*

(15.50)

Ez pedig a bővítés területe is, amelyet szintén lehetővé tesz az előttünk fekvő törvényjavaslat. Így a rokonok, házastársak, illetve a gyerekek többgenerációs együttélése valósítható meg, és azt gondolom, hogy ez olyan kívánatos cél, amely a meglévő lakásállomány észszerű hasznosítását is szolgálja, és jelentős mértékben csökkenti nemcsak az otthonteremtést *(sic!)*, hanem az elvándorlást azokról a településekről, ahol a korábbi évtizedekben kialakult építkezési szokásokat kell egy korszerűbb és gyorsabb rendszerben most megoldanunk.

A jogpolitikai indokát felvázolva, és egyetértve az államtitkár úr felvezetőjében foglaltakkal, illetve az általam az előzőekben elmondottakkal, ezt a célt is szolgálja többek között az, hogy az építésügyi és az építésfelügyeleti hatósági jogkörökben is próbáljék teremtani a törvényjavaslat oly módon, hogy az építésfelügyeletet némiképp tehermentesítve, tulajdonképpen a járási hivatalok új struktúráját is követve, az építésfelügyelet az úgynevezett jókarbantartási kategóriák - és ez egy olyan fogalom, amely összefügg a településkép-védelemmel, nem megyek bele, a lényeg az, hogy az építésfelügyeleti hatóságokat próbáljuk mentesíteni az alól, hogy a kiemelt járási központokba visszük ezzel a módosítással ezeknek a feladatoknak az ellátását, ami nagyon

fontos, mert a településkép-védelmet sem szabad figyelmen kívül hagynunk, és a technikai szabály ebben a történetben nagyon helyes és jó irányt vett.

Ami megint csak nagyon fontos még, látszólag technikai, de fontos kiemelni, hogy a hatályon kívül helyező rendelkezések között fellelhetünk egy olyan irányt is, amely az Étv. 1. mellékletét módosítja, illetve a módosítást hatályon kívül helyezi, nevezetesen azt, hogy egy kormányrendeletre bízva annak a differenciálását, amelyet eddig törvény tartalmazott, mégpedig azt, hogy csökkentésre nyílik lehetőség a korábbi tarifális rendszerben, differenciáltabb elbírálással.

Tehát a jogpolitikai célok és a jogtechnikai megoldások együttesében a Fidesz-frakció támogatja a kormány törvényjavaslatát, és kérem, hogy önök is támogassák. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa István képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném megnyugtatni rögtön, hogy alkotmányos joga akárhány előterjesztést előterjeszteni a Ház elé, tehát ne érezze magát korlátozva. Mi, akik itt vagyunk, esküt tettünk, hogy a magyar jogszabályokat betartjuk és betartatjuk, tehát önt alkotmányos jogaiban itt semmiféle korlátozás nem érheti. Úgyhogy tegyen nyugodtan akárhány előterjesztést - mondjuk, ne pont ilyet, mint ez.

Ez ugyanis, ha finoman akarok fogalmazni, nem a kispénzű emberek problémáját kezeli itt 300 négyzetméter felett, hanem esetleg másét. Tehát nem a CSOK-osok, hanem a csókosok problémáira talál esetleg bizonyos megoldást, de még ez sem egészen biztos. Ugyanis, ha megnézzük az előzményeket, itt nekem le van írva, úgyhogy pontosan tudom idézni, hogy 2015. december 15-ei ülésnapján kivételes eljárásban fogadta el a Magyar Országgyűlés az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló T/8196. számon benyújtott törvényjavaslatot, amelyet a 2015. évi CXII. törvényként hirdettek ki. Ez a CXII. szám akár még jó is lehetne, vannak ilyen nemzetközi gyakorlatok, amiben a 112-es ilyen általános segélyhívóként szerepel; itt is ezt, hogy 300 négyzetméter alatt bármit bármikor enyhe bejelentés alapján, természetesen csak ami összhangban van az egyéb építéshatósági és állékonysági követelményekkel, 16 napon belül el lehet kezdeni, szóval ezt hirdették ki ebben a 2015. évi CXII. törvényben.

Az a törvényjavaslat, ahogy a parlamenti vitában már akkor is elmondtuk, az elfogadásakor ellentétes volt az Alaptörvény környezet védelmére vonatkozó rendelkezéseivel. És mint ahogy a bevezetőmben elmondtam, mi rendkívüli módon elköteleztük magunkat a törvényes rend betartatását illetően, akkor

is elmondtuk, hogy ez törvényellenes, mert nemcsak a környezet védelmére vonatkozó törvényi rendelkezésekkel ütközött az az akkor elfogadott törvény, hanem csorbította az önkormányzatok településkép-védelmével kapcsolatos jogait is.

Én nagyon örültem, amikor fideszes képviselő-társam említette, hogy milyen nagy hangsúlyt kívánnak helyezni, meg hogy fontos szempont a településkép alakulása, és valóban így van. Tehát az, hogy az épített környezet, amely hosszú évtizedekre, esetenként évszázadot meghatározó időszakra ingatlanokkal gazdagítja a lakókörnyezetünket, hogy ez milyen környezeti, településképi megvalósításban történik, az egyáltalán nem mindegy. És az sem mindegy, hogy egy települési önkormányzatnak ennek az alakítására van-e módja vagy kizorol-e az ilyen törvény adta lehetőségek köréből. Tehát az a törvény, az a bizonyos CXII. törvény módosította az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvényt a 300 négyzetméter hasznos alapterületnél kisebb lakóépületek építésére. Ez már kvadrál az államtitkár úr emlékeivel, valóban 2016. január 1-jétől vált ez hatályossá, amikor is egyszerű bejelentési eljárást vezetett be ezeknek a lakóépületeknek az építése elkezdésére.

Az a meglátásunk, hogy a saját miniszteri kijelentésükkel élve, a kormányzat abban az esetben a sietséggel az építésügyben is túltolta a biciklit, mert egy elnagyolt, elkapkodott szabályozás született, amit Lázár János miniszter úr korrigált is, na, nem azonnal, de azért benyújtotta az épített környezet alakításáról és védelméről szóló előbb említett '97. évi LXXVIII. törvény módosításáról a T/9369. számú megfogalmazott törvényjavaslatát.

Ezen javaslat alapján az egyszerű bejelentéshez kötött építkezéseknél is be kell tartani a környezetvédelmi szabályokat, emellett megszületett a településképi törvény is, ami bizonyos mértékig visszaadja az önkormányzatok döntési jogának egy részét a településkép alakításában. Ez az előterjesztés végül is visszaigazolása annak, hogy amit mi mondtunk a 2015. december 15-én elfogadott, kicsit hevenyészett törvényjavaslattal kapcsolatban, az nem nélküli az életszerűségét és a valósággal való összhangját, magyarul igaz. Tehát nem az alternatív valóság része, hanem a tényleges magyar valóság része. Ilyen értelemben ez a korrekció valamit helyre rakott a dolgon.

Elmondanám még, hogy amit most elő kívánnak terjeszteni, mielőtt cizellálnám, hogy ez kinek jó, kinek nem jó, ez a jelen törvényjavaslat az egyszerű bejelentési intézményt tovább bővíti. Egyszerű bejelentéssel történhet az eddigiek mellett, tehát amire már eddig is lehetőség volt 300 négyzetméter alatt, most a meglévő lakóépület 300 négyzetméter összes hasznos alapterületet meg nem haladó bővítésén túlmenően, valamint ezen építési munkákhoz szükséges tereprendezés, támfalépítés esetén is. Természetes személy építető 300 négyzetméter összes hasznos alapterületet meghaladó új lakóépületet érintő építési tevékenységére is elegendő a bejelen-

tés, ha azt saját lakhatás biztosítása céljából végzi, és az így megépült új lakóépület egy lakásnál többet nem tartalmaz.

(16.00)

Itt jön az, hogy tényleg többgenerációs lakások építhetők, nagyon egyszerű módon, ha valakinek erre pénze van, ugyanakkor szintén egy alkotmányos jog a tulajdonnal való szabad rendelkezés joga. Tehát valaki, akinek van rá pénze, úgy dönt, hogy indulásként saját céljaira megépít bejelentési kötelezettséggel, mondjuk, egy 300 négyzetméter jelentősen meghaladó, mondjuk, 400-500 négyzetméter hasznos alapterületű lakóingatlant, ez azért már, akárhol építi is az országban, a 100 millió forintot meghaladja. És utána alkotmányos jogával élve úgy dönt, hogy ezt mégsem saját lakás céljaira veszi igénybe, miután megszerezte a használatbavételi engedélyt, hanem esetleg a megváltozott életkörülményeire tekintettel - ami természetesen megtörténhet, különösen, ha valaki több generáció együttélésében gondolkodik - eladja. Tehát ez, hogy saját célra történik az építkezés, meglátásunk szerint semmiféle korlátot nem jelent. Piaci célra ugyanúgy lehet ezzel az egyszerű bejelentéssel építkezni. Tehát ez az indoklás nem zárja ki vagy nem korlátozza, hogy a kereskedelmi célú építkezés is bekerüljön, be tudjon kerülni ebbe a nagyon kedvezményezett kategóriába.

Érdekesen érinti az építési és az épületfelügyelet közötti hatáskör megosztását ez a törvényjavaslat, változik ez a feladatmegosztás. Nehezen értelmezhető, hogy hogyan. Itt egy-egy szakértői véleményt juttattak el hozzánk a napirend tárgyalását megelőzően. A véleményező úgy értékeli ezt a részét az előterjesztésnek, hogy azáltal, hogy a javaslat egy egyszerű bejelentési eljárást ír elő a jelenleg hatályos építési engedélyezési eljárás helyett, ez azt jelenti, hogy például a kertvárosi részeken az adott feltételek fennállása esetén nem az építésügyi hatóság, hanem az építésfelügyelet fog végül is eljárni, ellenőrizni, megállapítja, hogy a feltételeknek a használatbavételi eljárás során az épület megfelel-e, így az építési osztálynak ezen a területen - általában így nevezik ezeket az egységeket - főszabály szerint megszűnnek a feladatai. Tehát döntően utólag fogják elbírálni, hogy igazából megfelel-e a szükséges előírásoknak az az épület vagy nem.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez igazából azoknak, akik nem tartoznak a Fidesz baráti köréhez, egy kiszolgáltatott helyzetet teremt. Mert amikor van egy szabályos építésengedélyezési eljárás, akkor az építető, illetve az ő megbízásából eljáró tervező az építési hatósággal tisztázza, hogy ott, azon a konkrét helyen hogyan kell az egyes szabályokat értelmezni, illetve hogy az a terv, amit ott terveznek, megfelel-e ezeknek a szabályoknak. Tehát nem vakon ugrik a sötétbe, hogy majd a végén eldöntik, hogy megfelelő, elfogadható módon fektettek-e be arra az adott

építményre akár tízmillió forintokat, hanem előre tisztázottak a játékszabályok.

Ezzel szemben az indokolás 5. §-a azt írja le, hogy a jókarbantartási eljárás építésfelügyeleti hatóságtól való elkerülését realizálja ez a javaslat. Igaz, hogy ez az eljárás a szöveg szerint az építésügyi hatósághoz kerül, de az eljárásra vonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyezi a javaslat 6. § c) pontja. Tehát ez egy lényegében szabályozatlan helyzetet látszik teremteni. Ez a szabály mondta meg ugyanis azt, hogy a hatóság jogszabályban meghatározott ellenőrzést végez, köteles végezni a meglévő építmények körében, az ellenőrzésen tapasztalt eredményeképpen kötelezheti az építmény tulajdonosát a szükséges munkálatok elvégzésére, vagy elrendeli az építmény felülvizsgálatát, a szükség szerinti építési munkák elvégzését, ha az építmény állapota az állékonyságot, az életet és az egészséget, a köz- és vagyonbiztonságot nem veszélyezteti. Tehát itt nem biztos, hogy mindenki fogja tudni a jelen törvény elfogadását követően, hogy mi a dolga. Egy biztos, hogy vagy hiba történt, vagy ennek a szabálynak az elhagyása valamilyen okból szándékos volt. Ez az a szabály, és az építésfelügyeleti és az építésügyi hatóság közötti hatásköri változások is azt a gyanút erősítik, hogy ennek a törvényjavaslatnak is kizárólag sajátos csoportérdekek képezik az alapját, és nem feltétlenül az, amit önök a bevezetőben elmondtak, hogy az ország gazdasága, az emberek otthonteremtése és ilyen nemes célok szolgálata megvalósuljon.

Mindezt figyelembe véve az MSZP képviselőcsoportja a törvényjavaslatot most sem tudja jó szívvel támogatni, nem tudja támogatni. Egyértelmű, hogy a korábban erővel átvitt egyszerűsítési javaslat nem váltotta be a hozzáfűzött elvárásokat, nemcsak egyszerűbbé vált, hanem bizonytalanabbá is az építésügy helyzete, de az elrontott szabályozás újabb foltoztatása okán és ürügyén a kormánypártok jelen előterjesztéssel is úgy tűnik, hogy csak azoknak kedveznek, akik számíthatnak az ő baráti egyetértésükre. És nincs egyértelmű normatív támpont arra vonatkozóan, hogy ki hogyan, milyen konkrét tervek mentén, illetve milyen településvédelmi szempontok mentén tud jó állampolgár lenni, és tudja azt követően a lakására az engedélyt megkapni.

Mindezek alapján azt támogatjuk, hogy egy gyorsított, egyszerűsített engedélyezési eljárásban lehessen építeni, legyen lehetőség konzultálni az építési hatósággal, de azt, hogy ilyen, kicsit „lovak közé a gyeplőt” módon történjen az építés szabályozása, illetve ilyen nagy értékű épületek építésének az elkezdése, ezt kifejezetten veszélyesnek tartjuk. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hollik István képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt

Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár úr és képviselőtársaim is beszéltek a törvényjavaslat céljáról, ezt nem ismételném meg, de engedjék meg, hogy két újabb, eddig fel nem vetett szempontra hívjam fel az önök figyelmét. Az egyik az, hogy mindannyiunk számára ismert az, hogy a 2008-as válság után az ingatlanpiac nemcsak Magyarországon, hanem az egész világban megroppant, az építések száma meredeken visszaesett. A kormánynak 2010 után, de '14 után még inkább kiemelt célja volt az, hogy az építőipart támogassa, hiszen az nagyban hozzájárul a gazdaság növekedéséhez. Én azt gondolom, hogy ha ez a cél kiemelt célja a kormánynak, akkor az is cél kell legyen, hogy az építéssel kapcsolatos szabályokat át kell tekinteni, azokat lehetőség szerint minél egyszerűbbé kell tenni annak érdekében, hogy ezeknek az építkezéseknek - itt ugye magáncélú építkezésekről, nem kereskedelmi célú építkezésekről van szó - az adminisztratív terhet csökkenteni tudjuk. Én azt gondolom, hogy ezen az úton indult el, vagy ez volt az az alapgondolat, ami életre hívta azt a törvényt, amely első körben a 300 négyzetméternél kisebb lakóingatlanok esetében bevezette az egyszerű bejelentés intézményét, pontosabban felváltotta azt a bonyolult engedélyeztetési eljárást, ami korábban hatályos volt.

(16.10)

Én azt gondolom, hogy ez egy helyes törekvés volt, és eltelt már e törvény bevezetése óta annyi idő, hogy ennek a tapasztalatait átszűrve a kormánynak a szakértőin tovább lehessen menni. Ez az egyik szempont.

A másik szempont, hogy a kormányzat, illetve a Fidesz-KNDP is elkötelezett az otthonteremtés mellett, ezért mondta a miniszterelnök úr is tegnap, hogy 2017 az otthonteremtés éve lesz, és ezért fordít egyébként a kormány 211 milliárd forintot az otthonteremtési programra. A családi otthonteremtési kedvezmény 2015-ös bevezetése óta már 36 ezer igénylést fogadtak be, ez majdnem 90 milliárd forintot jelent, és csak tavaly decemberben majdnem 10 milliárd forint értékben kötöttek szerződéseket, az összes CSOK-támogatás majdnem 60 százalékát, 51 milliárd forintot az új lakást építő vagy vásárló családok vették fel. A támogatásoknak csaknem a felét nagycsaládosok kapták, vagy azok, akik vállalták, hogy legalább három gyermeket nevelnek, további 5 ezer családnak tudtunk 22 milliárd forint értékben áfa-visszatérítést adni.

Én azt gondolom, hogy ezek a számok is mutatják azt, hogy az otthonteremtés terén is egy jó irányba indultunk el, és azt gondolom, hogy amikor bürokráciacsökkentésről vagy a jogszabályoknak az egyszerűsítéséről beszélünk, akkor azt is figyelembe kell venni, hogy a családi otthonteremtési kedvezményt egyre több család veszi igénybe, egyre többen szeretnének építeni, és nyilván hogyha szeretnének

építeni, akkor fontos, hogy őket se terhelje túlzott bürokrácia.

Én azt gondolom, hogy ezzel a törvényjavaslat-tal, amely most előttünk van, ezeknek a családoknak szeretnénk segíteni, hiszen a jelen javaslattal az egyszerű bejelentés intézményének a köre a korábban meghatározottakon kívül tovább bővül, most már, az új szabályozásnak köszönhetően, amennyiben elfogadjuk ezt, a 300 négyzetméter feletti, nem kereskedelmi céllal épített vagy bővített lakóépületek is megvalósíthatók lehetnek egy egyszerű bejelentéssel. Én azt gondolom, hogy ez azért fontos, mert jelenleg egy 300 négyzetméter méret feletti lakóházban, ahol jellemzően több lakás van - az államtitkár úr említett egy vidéki többgenerációs házat, de egyébként említhetünk egy városi társasházat is -, ahol mondjuk, valaki a földszinten lakik, és a földszinti lakáshoz szeretne egy 10-20 négyzetméteres szobát építeni, korábban nem volt elvégezhető az ilyen típusú bővítés egyszerű bejelentéssel akkor sem, ha az adott magánszemély tulajdonában lévő lakás 300 négyzetméter alatt volt, azért nem, mert a teljes lakóingatlan 300 négyzetméter felett van. Az új rendelkezéssel, azt gondolom, hogy ezt az ellentétet oldja fel a szabályozás, és ez megváltozik, így megnyílik az út az ilyen típusú lakások egyszerű bejelentéssel történő bővítésére is. A jelen törvényjavaslat természetesen - azért ezt fontos kihangsúlyozni - nem érinti a 300 négyzetméter alapterület alatti, értékesítési céllal épített lakásokat.

Mindezek alapján én azt gondolom, hogy ez a jogszabály, amennyiben ezt elfogadjuk, segíteni fog a családoknak abban, hogy ha egyébként új otthont szeretnének teremteni, vagy a már meglévőt akarják bővíteni, és ehhez például családi otthontermelési kedvezményt vesznek igénybe, akkor az a szabályozási környezet is egyszerűbbé és könnyebbé váljon, amivel nekik erre lehetőség nyílik ezt megtenni.

Így ezek alapján én azt mondom, hogy a KDNP támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, és azt kérem ellenzéki képviselőtársaimtól is, hogy gondolják meg, és támogassák ők is ezt az alapvetően a családok érdekében tett törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, jelen esetben a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Józsa képviselőtársunk itt az előbb igen hosszan és részletesen mondta el az egyszerűsített bejelentési eljárásnak a jogtörténetét. Én ezt most egy mondatban összefoglalom: Rogán Antal első miniszteri tevékenységével széttrökködt a teljes magyar építésjogot, majd ezt utána a Miniszterelnökség megpróbálta valamilyen úton-módon viszszaigazítani a településképi törvénnyel, ugyanakkor

mind ebbe a törvénybe, tehát az építési törvénybe, mind pedig a településképi törvénybe egyre inkább beszűrődik a politika és az üzlet.

Ez is erről szól, ennek az előttünk fekvő törvényjavaslatnak semmi köze az építészethez, ez vegytisztán üzlet. Mert - egyébként most Hollik képviselőtársamnak reagálva - mondja már meg nekem, hogy milyen család az, amelynek az otthontermeléséhez 300 négyzetméternél nagyobb ingatlanra van szükség, mondjuk 500-ra? Don Corleonéről beszélünk? Milyen családkról? Önök mégis milyen társadalmi hatást várnak ettől a törvényjavaslattól? És hogyha már itt tartunk, akkor kérem, engedje meg nekem, és külön kérem az államtitkár urat, hogy figyeljen rám egy picit, tehát én azt gondolom, hogy amikor itt állok önök előtt, akkor én olyan állampolgárként beszélek, nem egyszerűen ellenzéki képviselőként, hanem egy olyan állampolgárként, aki aggódik a hazájáért, aggódik azért a vizuális környezetért, amely ebben az országban minket körülvesz, az értékekért leginkább, és látva azt a nagyon súlyos és veszélyes utat, amire most a kormányzat minket ezzel kényszerít, hogy ez milyen negatív hatásokkal járhat. Tehát kérem, hogy gondolkodjunk most együtt egy picit azon, hogy ennek az előttünk fekvő törvényjavaslatnak mi lesz a hatása valójában a magyar társadalomra.

Kezdjük ott, hogy az épített környezetünk ettől szebb lesz-e, jobb lesz-e, a vizuális kultúránk javulni fog-e. Biztosan nem, hiszen most már nemcsak a 300 négyzetméter alatti, de most már a 300 négyzetméter fölötti építmények esetében is mindazon gátak, fékek és szabályozott keretek, amelyeket eddig az építésjog azért izzadott ki magából hosszú évtizedek munkájával, hogy ne lehessen Magyarországon vállalhatalanul ronda házat építeni, azok most gyakorlatilag hatályon kívül helyeződnek. Mert, igen, most már 300 négyzetméter fölött sem kell majd sem tervtanács, nem lesz semmilyen társadalmi vita, hogy az adott tervezett építmény bárkinek tetszik-e vagy sem, mindezen előírások, keretek fel lesznek függesztve, kizárólag a beépítési százalék, az építési hely, az építménymagasság, a beépítési mód és a minimális zöldfelület, ez fog számítani. Hogy egyébként hogy néz ki az a konkrét épület, az senkit nem fog érdekelni, illetve nyilván a szomszédságot fogja érdekelni, meg egyébként a lakóközösséget majd a későbbiek folyamán, de ott és akkor senkit nem érdekelhet, mert nincsen hatósági eljárás, hanem egyszerűen bejelentés van, és utána pár napon belül már el is lehet kezdeni építkezni gyakorlatilag most már egy akármekkora épületet, hogyha azt mondjuk, hogy az lakóépület céljára szolgál.

Vajon kevesebb lesz-e a konfliktus polgár és polgár között, szomszéd és szomszéd között azáltal, hogy ezt a törvényjavaslatot behozzuk? Hiszen a törvénynek az a lényege - nem? -, hogy a társadalmi békét szolgálja, minden törvénynek valójában, amelyet mi itt megalkotunk ebben a házban. Hát, én nem gondolom, hogy ezt ez a törvényjavaslat szolgálja,

hiszen - még egyszer - akármekkora, ezt a 300 négyzetmétert nagyon sokszor emlegethetjük, de az lehet ezer is, tízezer négyzetméter is lehet, amiről most itt beszélünk, akármekkora épület megvalósulhat, és gyakorlatilag egy szép napon arra ébredhetnek a szomszédok, hogy elkezdődnek a földmunkák, és egy toronyház épül ott mellettük, és erről senki nem szól nekik.

Tudom, hogy egy nagyon abszurd élethelyzet az, amit most mondok, államtitkár úr, de sajnos ebből a törvényből kiolvasható, megmondom, hogy miért: mert az a szabályozási környezet, amit önök ide, ebbe a törvényjavaslatba belefoglaltak, tele van számtalan kiskapuvval, amivel, higgye el nekem, vissza fognak élni, mert az építőpiacon nemcsak jó szándékú, becsületes, tisztességes magyar emberek vannak, hanem sajnos, mondjuk ki, vannak olyan ingatlanbefektetők, akik igen, értékesítési célból hoznak létre ingatlanokat. Mondok egy konkrét példát, tervezési program lesz a következő, figyeljenek ide: ezer négyzetméter, száz szoba, nagy a család, sokat jönnek látogatóba a rokonok, mindezt apartmanos megoldással kell kialakítani az építész-tervezőnek. Fel sem merül senkiben, hogy ezer négyzetméter egy lakás. Hát, igen, gazdag ember, szereti a kényelmet, és ezt, igen, ez alapján meg lehet csinálni.

(16.20)

Majd megvan a használatbavételi engedély, és már másnap ez az ember ezt a házat belső átalakítással leválaszthatja, eladhatja úgy, mint társasház, mert erre itt lehetőség van. Tudniillik nincs szabályozva benne, hogy hány év után lehet ezt továbbértékesíteni. A tulajdonhoz fűződő jog a legalapvetőbb alkotmányos jogunk, ezt senki nem korlátozhatja, így ez a törvény sem teszi. Tehát az az épület, amit én megépítettem magamnak, mert én szeretem a kényelmet, szeretem a szépet meg a nagyot, a használatbavételi engedélyem megvan hozzá, utána azt csinálom vele, amit akarok. Igen, ezek után Garancsi István egy szép magas házat, most már tudjuk, hogy 65 méternél magasabbat is építhet nyugodtan ott a Kopaszi-gát végén, most éppen talán 200 méterben gondolkodik, vagy valami egészen magas felhőkarcolóban, igen, gyakorlatilag azt is megépítheti, ha az építménymagasságra, a beépítési százalékra, a minimális zöldfelületre vonatkozó előírásokat betartja. Semmi másra nem lesz szüksége.

Egyébként meg kiknek kedvez? Ez nem a vidékieknek kedvez, tisztelt államtitkár úr. Megmondom, hogy kiknek kedvez. A belvárosi kerületekben, képviselje el, mostanában az a divat, hogy megemelik az úgynevezett szintterületi mutatót. A szintterületet lefordítom magyarra, azt jelenti, hogy az összes beépített négyzetméter osztva a telek területével. Budapesten belül van egy ajánlás, hogy mennyi az ideális szintterületi mutató az egyes kerületek számára. Ezt jóval meghaladóan határozzák ezt meg, és rend-

re-módra megkapják a felmentést a budapesti főépítésztől, ami szerintem baj. Ezek után, igen, meg lehet majd csinálni, hogy a belvárosi kerületekben tetőtér-beépítések jöjjenek létre, s nem egy, hanem akár több szint magasságban, mert a beépítési magasság ezt egyébként lehetővé teszi egy csomó helyen. Úgy gondolom tehát, hogy ez alapvetően üzleti érdekeket fog szolgálni, a társadalmi hatása katasztrofális lesz, semmi nem indokolja, amit egyébként jó szándékú, tisztességes törvényhozásban itt élénk tárva el lehetne mondani.

S még egy dolgot hadd mondjak el: milyen abszurd élethelyzeteket teremthet ez a törvény? Két dolgot említek. Már meglévő lakások esetén az első probléma az, hogy ma Magyarországon gyakorlatilag akárhova be lehet jelentkezni. Ez bármilyen furcsa, meglepő és elgondolkoztató, de így van. Tessék visszaemlékezni Joav Blum esetre, aki egy pajtába jelentkezett be, és ott kapta meg a lakhatási engedélyét. Neki oda szólt a lakcímkártyája.

A második: mekkora helyre lehet ma bejelentkezni, mekkora az egy főre jutó minimális négyzetméter? Ilyen nincs, sőt kifejezetten alaptörvényellenes ezt meghatározni, olyannyira, hogy néhány önkormányzat szerte Magyarországon megpróbálta, hogy legalább egy kutyakennel nagyságban határozza meg az egy főre jutó négyzetmétert. Az európai uniós ajánlás szerint ez 10 négyzetméter, de Magyarországon már 6 négyzetméter is elegendő egy kutyának. De egy embernek akár egytized négyzetméter is elég. Ezért aztán Borsodban, Békésben meg a Dél-Dunántúlon kialakult egy olyan népi játék, hogy bizonyos segélyekért meg települési támogatásokért, ami ha az egyik faluban egy kicsit több, mint a másik, fél falvak átjelentkeznek egy lakásba. El tudja képzelni ön, hogy ez alapján adott esetben százan laktak egy lakásban, és mind a százan akár tulajdonosok is lehetnek, mert miért ne... *(Dr. Apáti István közbeszólására:)* Akárhol lehet, pontosan, ahogy a képviselőtársam is mondja, és egyszerre mindannyian dönthetnek úgy, hogy beadnak ilyen egyszerűsített bejelentési eljárást, és akár mind a százan dönthetnek úgy, hogy egyszerre 300 négyzetméter fölé bővítik azt az adott ingatlant. Milyen káoszt fog ez jelenteni akár ebben a konkrét helyzetben? Nyilván egy abszolút kisarkított élethelyzet volt, amit mondtam, de sajnálatos módon ezen törvény alapján még ez is elképzelhető.

Úgyhogy higgye el nekem, hogy most nem retorikai fordulat az, amit mondok, mert noha ellenzéki képviselő vagyok, és ezzel a retorikai fordulattal sokszor szoktunk élni, de most tényleg komolyan gondolom, hogy ezt vonják vissza. Ez teljesen értelmetlen, felesleges és káros.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Államtitkár urat tájékoztatom, hogy a vezérszónoki kör után tudok szót adni. Most pedig az LMP vezér-

szónoka következik, Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit szürreális érzés itt ülni és hallgatni ezt a vitát. Miközben néhány fideszes képviselő arról beszél a tavaszi ülészak második ülésnapján, hogy az ország legnagyobb problémája az, hogy mindazok a családok, akik éppen 300 négyzetméter fölött szeretnének építkezni, ezt nem tudják engedély nélkül megtenni. Ez egy akkora gond, hogy a 300 négyzetméter fölöttieket engedélyeztetni kell, hogy ez most viszi a prímet, és a Fidesz-KDNP ennél fontosabb bajt nem lát a magyar társadalomban.

Közben hallgatom itt a vitát és azt látom, hogy önök ezt komolyan gondolják. Hollik képviselőtársam azt mondja, hogy ez a magyar családokat segíti. A KDNP-s családokat lehet, az olyan politikai dinasztiákat, amikor a fiú is benne van a politikában, már az is jönni akar az önkormányzatba; ott lehet, hogy ez gond, de a magyar társadalom többségében nem.

Megmondom őszintén, hogy nagy érdeklődéssel hallgattam jobbikos felszólalótársamat, mert amikor én ezt átolvastam, nem gondoltam volna, hogy ezzel alapvetően ilyen nagy probléma lehet, de valóban vethet fel ilyeneket. Nem tudom elképzelni, hogy hány ilyen lesz, hogy hány ember lehet a magyar társadalomban, aki azt mondja, hogy építeni szeretnék 300 négyzetméter fölött egy családi házat, de csak azért nem teszem, mert engedélyeztetni kell. Hány ilyen család van? Hány igény érkezett be, akik beadták, hogy tisztelt államtitkár úr, borzasztó családi problémám van, a családom megélhetési gondokkal küzd, de bezzeg ha 300 négyzetméter fölött építhetnék családi házat, akkor aztán eljönne a jólét, a polgári demokrácia meg a jóléti európai állam. Pont ez hiányzik!

Tehát teljesen szürreálisnak tűnik ez így 2017 elején, miközben úgy kezdődött az év, hogy egy fiatal ember megfagyott Magyarországon, utána úgy kezdődött, hogy nem lehetett kijönni Pesten, mert a várható élettartamuk csökkent azoknak, akik az utcán sétálgattak a szmoghelyzet miatt. Tehát dugig vagyunk olyan társadalmi problémákkal, oktatási, egészségügyi rendszerbeli problémákkal, amikről a kormány úgy tesz, mintha nem is tudna róla, hogy léteznek, és bejönnek azzal, hogy a 300 négyzetméter fölötti ingatlanokra ne kelljen építési engedélyeztetési eljárást lefolytatni.

Lehet azt mondani, hogy olvassuk el pontosan, részletesen a jogszabályt, a kodifikált szöveget és beszéljünk arról, de ennek a politikai vonatkozásaira, arra, hogy milyen világban élnek önök és milyen társadalmi problémákkal szembesülnek, ez tökéletesen rámutat. Ez a jogszabály indikálja az önök értékrendszerét. Mert mi a legnagyobb gondjuk? Az a legnagyobb gondjuk, hogy azt a tömérdek pénzt,

amit elloptak a bűnszervezeteik, már nem tudják hova tenni, és már úgy szeretnének építkezni, hogy lehetőség szerint ne kelljen az engedélyeket megkérni ezekre az ingatlanokra. Gyakorlatilag ez a jól ismert fideszes út, a bürokráciacsökkentés álcájába van bújtatva, és a közjó szempontjából lesz feltüntetve az egész, holott egyértelműen arról van szó, hogy néhány ember, néhány gazdag - Mészáros Lőrinc újabb villát épít Budán valahol? - igényeinek akarnak megfelelni.

Az, hogy ez idáig is milyen jogi normákat sértettek a korábbi eljárásaik, szemlélatomást nem fontosak. A törvény legutóbbi módosítása gyakorlatilag így is sérti már a közösségi jogokat és szándékokat, és indokolatlan mértékben korlátozza az építési törvényt más törvények, helyi rendeletek és a települések harmonikus fejlődését célzó előírások megvalósulásán keresztül. Tehát teljes mértékben, tökéletesen egyetértek jobbikos képviselőtársammal, a 2016. évi LXXIV. törvény a településképző védelméről mintha nem létezne. Innentől kezdve megszűnt, hatályon kívül helyezték egy ilyen rendelkezéssel. Bárki, aki bemegy a településre és akar egy ilyen építést, nincs jelentősége.

Korábban egy engedélyeztetési eljárásban, főleg amíg nem volt összevonva a hatóság, a különböző szakhatósági rendelkezések egy konszenzusra törekvéssel megpróbálták az ágazatokat értékesíteni. Tegyük fel, egy településképzőben van egy helyi védett épület vagy egy műemlék épület, ami mellett egy csilibili kis kocsmá nem annyira mutatott jól. Akkor az építési szabályzatban, a műemlékvédelmi hivatali eljárásban, esetleg helyi védettségek esetében a természetvédelmi hatóságot, ha olyan park vagy fasor van, be kellett vonni, figyelembe kellett venni a szakhatóságok véleményét. Amikor ezt az egészet összegyűrték egy kormányhivatalba, megszűnt ez a kontroll. Innentől kezdve az alapjelző hatóság, amely az építészetet foglalkozik, egymagában felülbírállhat minden véleményt. Most ezt az egész eljárást még inkább kiherélik, mert gyakorlatilag arról van szó, hogy megszüntetik azt a folyamatot, amivel bármilyen kontrollt lehetne gyakorolni.

S nyilvánvalóan az is érdekes, hogy mindezt milyen áron. Gyakorlatilag az építészeti tervezői szakma túlterhelésével, mert ha jól értem a jogszabályt, mindent a tervezői felelősségre hárítanak át. Amikor készültem erre a vitára, az építészeti kamara honlapját bujkálva láttam, hogy azt írja a kamara, hogy a törvény a tervezői felelősséget indokolatlan mértékűvé duzzasztja azzal, hogy a mindennapi törvényi és jogszabályi megfelelést teljes mértékben a tervezők felelősségévé teszi, miközben a tervező feladata az építetők érdekeinek való legteljesebb mértékű megfelelés.

Tehát gyakorlatilag arról van szó, hogy valaki megrendeli, az fizeti, innentől kezdve a tervező nem egy hatóság, nem mondja azt a megrendelőjének, hogy ez városképileg is rossz, meg helyi védett fasor van, meg nem illeszkedik oda.

(16.30)

Nyilvánvalóan ez elvárhatatlan a tervezőtől. Még mindig a kamarai vélemény: hogyan képes az építész a gyakran eltérő építetói közösségi, törvényi és szomszédsági érdekeket egy személyben összehangolni, különösen, ha ugyanabból az egy kézből kapja a fizetését? A tervezők számára a felső határ eltörlésével a felelősség mértéke is beláthatatlan lesz. Nincs olyan felelősségbiztosítás, ami ezekre a kockázatokra fedezetet nyújtana az építészek számára.

Gyakorlatilag önök azt mondják, hogy a kormány szabad kezet ad mindenben, mindent csinálnak a tervezők, az ő felelősségük minden. Innentől kezdve gyakorlatilag szabad a rablás, vagy amit tudnak, ki mit tud megfizetni. Mindennek nyilvánvalóan az a társadalmi háttere, hogy gyakorlatilag az egész rendszerben ott van ez az úrgazdag réteg, amit önök tolnak maguk előtt, az újonnan meggazdagodott, európai uniós forrásokot lenyúló, közpénzeket bitorló (*Dr. Apáti István: Vadásztársaságot alapító.*), vadásztársaságot alapítgató és ehhez hasonló eljárásokban gazdagodó réteg, míg a magyar társadalom jelentős része ezzel nem szembesül.

Például, államtitkár úr, tisztelettel érdeklődöm, megvan-e az a statisztikai szám, hogy Magyarországon jelenleg az épített ingatlanok egyharmada még mindig nem éri el az összkomfortos szintet; jelen pillanatban Magyarországon az épületek egyharmada. Ez azt jelenti, ha az összes lakóingatlant nézzük, hogy egyharmaduk még mindig nem rendelkezik olyan fűtési rendszerrel és melegvíz-ellátási rendszerrel, ami az európai életet biztosítaná. Ehhez képest mi nem azt próbáljuk jogszabályokkal elősegíteni, hogy hogyan tudjuk megteremteni annak hátterét, hogy segítsünk azoknak a családoknak, akik erre rászorulnának, nem. Mi segítséget nyújtunk adminisztrációs terhek csökkentésével azoknak a családoknak - óh, vajon hány ilyen lehet az országban? -, akik 300 négyzetméter fölötti ingatlant szeretnének építeni. Tehát meg kell nézni, hogy gyakorlatilag hány ember lehet.

Önök azon kevesek kormánya, azon kevesek pártja, akik befolyással tudnak lenni a médiára meg a gazdasági életre, de nem szembesülnek azzal, hogy alapvetően mi az, ami Magyarország társadalmának fontos lehet. És ha már itt tartunk, az építészeti szabályozásnál, nem szeretnék hazafelé beszélni, hogy az LMP mindig beszél Paksról meg ilyenekről, de az építészeti szabályozásnál, nem tudom, három éve, négy éve mondjuk, hogy hogyan kellene előtérbe hozni azokat az energiahatékony építészeti rendszereket, amelyek segítenék azt, hogy egy tartós, fenntartható rezsiszűkítés valósuljon meg.

De önök ebben nem érdekeltek. Az nem fontos, hogy ezek az ingatlanok milyenek lesznek, nem fontos, hogy mennyire lesznek energiahatékonyak. Most minden további nélkül lehetne kodifikálni azt, hogy hogyan lehet ugyanannak a rétegnek, amelynek önök kedvezni akarnak, mert annyi pénzük van, hogy 300

négyzetméteres házat építenek, hogy innentől kezdve csak aktív házakat vagy passzív házakat hozzanak létre, és lehetőség szerint ne energiazabáló hatalmas ingatlanokat.

Elmondom, hogy miért látom ezt problémának. Most még nem tudják, de ezeket az embereket is becsapják. Ugyanis, ha egyszer lesz egy normális kormánya ennek az országnak, amelyet nem a lopás motivál, meg megpróbálja a magyar társadalmat képviselni, akkor teljesen természetesen ezt a teljesen jogtalanul meggazdagodott néhány ezer családot, akiket önök most helyzetbe akarnak hozni, előbb-utóbb kell egy vagyonadóval az ilyen jellegű luxus-költéseit meg az uszodáit, meg a négy-öt garázsát valamilyen adóval sújtja. Nem elvárható ez? Mert hogy fogunk utánamenni annak a közvagyonnak, amit kiszivárogtatnak? Mi lesz a megoldása annak, hogy akik most hozzájutottak mindenféle etikátlan eszközzel, lopással, csalással ezekhez az európai uniós forrásokhoz, azokon majd egyszer valaki számonkérje ezt a vagyonosodást?

Nagyon bízom benne, hogy eljön az, amikor a 300 négyzetméter fölötti ingatlanoknál igenis meg lesz az vizsgálva, hogy azoknak az építészeti kivitelezésével kapcsolatos források hogyan jöttek össze. És akkor nyilván vissza lehet térni erre a jogszabályra konkrétan, hogy ismét erről merengjünk egy kicsit. Tehát megkérdezem, ha annyira a családok a fontosak, mert ugye, önöknek azok a családok a fontosak, amelyek 300 négyzetméter fölött tudnak építkezni, de ha esetleg az összes többi családra gondolnának. Mi van azzal a szociális lakásépítéssel, a fiatalok lakáshoz jutásával, a külföldről hazaérkező fiatalok otthonaival, a meglévő, de szükséges felújításokra, korszerűsítésekre, energiahatékony-szűkítésre, korszerű magánlakás-állományra? Azok miért nem fontosak? Azokról miért nem hozunk be ide jogszabályt? Miért nem vitázunk ezekről?

Tudják-e önök, hogy a hazai lakásállományban a legutóbbi népszámlálási adatok szerint a 80 négyzetmétert nem éri el a legtöbb családnál. Ez a túlnyomó többség. Tudom, hogy ezekkel kevésbé szembesülnek, azért mondom el. Az önök baráti köreibben, a KDNP-s haveroknál biztosan a 300 négyzetméter a szokás, ennek ellenére népszámlálási adat, konkrét statisztika, hogy 80 négyzetmétert nem éri el a lakások többsége. Gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy olyanoknak csinálnak jogszabályt...

Nagyon-nagyon érdekes kérdés, hogy kinek fontos ez, ki kezdeményezte ezt, hogyan találták ezt ki. Nem szeretném államtitkár urat megbántani, de nagyon kíváncsi lennék, hogy ki volt az, aki egy reggel felébredt, és azt mondta, hogy Magyarország legfőbb problémája az, hogy a 300 négyzetméter fölötti épületekre engedélyeztetési eljárást kell lefolytatni. Ki találta ezt ki, milyen társadalmi háttér, társadalmi egyeztetés, társadalmi igény van emögött? Mert nyilvánvalóan jelen pillanatban csak a kárait és a veszélyeit láthatjuk. Azért hívom föl itt még - a fővárosban vagyunk - erre az építészeti szabályozás-

ra sokak figyelmét, mert azt hiszem, hogy itt kollégák vannak olyan részéről az országnak, ahol hegyes-dombos vidékek vannak, hogy minden további nélkül lehetséges, hogy a lakásaik, ablakaik elé olyan ingatlanok kerülnek, hogy örökre megváltozik nemcsak az ingatlanjuk értéke, hanem az életminőség azáltal, hogy mit fognak látni onnantól kezdve az ablakból.

Ákárhány ilyen esetet tudok mondani a Bükk térségéből, amikor újjgazdagok megveszik a telket, és felhúzzák a parasztházak mellé a két-három szintes luxusvilláikat. És ez ezeknek a villáknak az építését fogja csak erősíteni, semmi mást. Nyilvánvalóan erőből át fogják nyomni, feltételezem, hogy ez a menetrend. Arra leszek kíváncsi egy év múlva, majd a választások hajrájában, hogy mondják már meg, hogy hány ingatlan épült ezeknek az engedélyezéseknek a hatására, mennyi lett konkrétan 300 négyzetméter fölött, amit a magyar családok igénybe vettek, és kik azok. Mert az, hogy ez nem az általános magyar emberek érdekében kitalált jogszabálytervezet, meggyőződésem. A gondom az, hogy mint oly sok mindenben, ez is a kevesek Magyarországot és a néhányak érdekeit képviseli csak.

Mindazonáltal nem tudom, államtitkár úr nem-e veszi zokon és nem-e haragszik meg ezért (*sic!*), azt kell bejelentsem, hogy a Lehet Más a Politika frakciója nem fogja támogatni ezt a jogszabálytervezetet, és nem kívánjuk ezt megszavazni. Hiszen alapvetően nem érezzük úgy, hogy a közösség érdekeit szolgálná.

Záró mondatként, bár ez szokott legkevésbé érdekelni bárkit, ennek egy fontos szempontja az is, hogy alapvetően ököpolitikai érdekeket képviselve nagyon-nagyon aggasztónak tartjuk azt a folyamatot, ami nemcsak az építészeti kultúránkkal kapcsolatban romboló hatású, amiről jobbkios képviselőtársam részletesen beszámolt, de konkrétan a természeti értékek megvédésével, a helyi védett értékekkel kapcsolatos törekvésekben is alapvetően nagyon komoly veszélyt rejt. Ennek megfelelően, ha van erre mód, én azt gondolom, a Fidesz-KDNP, ha esetleg meggondolná a sorsát, és visszavonná ezt a javaslatot, az a magyar társadalom számára szerintem örvendetes volna. Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, tisztelt képviselő úr. Teljesen nyilvánvaló, hogy csak lendületes felszólalása indokolja és tette azt itt lehetővé, hogy az „e” kérdőszócska használatát a magyar nyelvtanban megbontotta. Kérem szépen, ahogy mindenki, úgy a Magyar Országgyűlésben természetesen erre is figyeljünk, mint a nemzeti kulturális identitás része, ami természetesen nem befolyásolja mondanivalójának tartalmát. Csak gondoltam, lehetőséget adok arra államtitkár úrnak, hogy levegőt vegyen, mint-hogy ő következik. Csepreghy államtitkár úr ugyanis szólásra jelentkezett. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! A

vezérszónoki kör után azért gondoltam szólni, hogy megnyissam a lehetőségét még egy körnek, mert gyakran elhangzik, hogy érdemi vita nem alakul ki itt a törvényjavaslatok kapcsán. Mindig tiszteletben tartottam az elmúlt egy-másfél évben, amióta van lehetőségem itt vitázni önökkel, a szakmai érveket, de engedje meg, elnök úr, hogy a demagógiára most se válaszoljak. Megpróbálok azokra a részekre koncentrálni, amelyek szerintem érdemi kormányzati reakciót követelnek.

Először is, és lesz némi átfedés a három ellenzéki felszólalónak adandó válaszomban, ezért elnézést kérek, de először Józsa képviselő úrra szeretnék reagálni, aki lényegében világvége hangulatot keltett, és azt mondta, hogy az új építésügyi szabályozás, ami tavaly januártól elindult, és ami a mostani törvény-módosító javaslattal folytatódik, nem mást, mint bizonytalanságot teremt az építőiparban. Most, képviselő úr, ez a bizonytalanság azt eredményezte, hogy 2015-höz képest 2016 első 9 hónapjában több mint duplázódott a megkezdett építések száma. Ebből a duplázódásból 12 ezer család esetében, ami a legalacsonyabb kalkuláció szerint is 36 ezer embert jelent, az egyszerűsített eljárás volt, ahol ezt az otthontermelési programot megindították, és elkezdték magát az építkezést.

Tehát azok a bizonytalansági tényezők, amiket ön említett, azt eredményezték, hogy 2015-höz képest több mint duplázódott a Magyarországon megkezdett otthontermelések száma a családok részéről.

(16.40)

Aztán azt is elmondta, hogy milyen mérhetetlen károkat okoz a törvény, merthogy milyen korlátokat bont le, utána meg saját maga mondta el, hogy a településkép-védelmi törvény és egyéb más kormányzati rendelkezések - amelyek az ön által is megvitattott és a parlament által elfogadott törvényeknek köszönhetően létrejöttek, illetve elfogadásra kerültek az Országgyűlésben - miért akadályai ennek. Elfogadom én, hogy nehéz az ellenzéki műfaj, de itt érdemes a kormánynak ezeket a magas labdákat, amikből ön jócskán szórt ide erre az oldalra, leütöni.

Engedje meg, hogy arra a kérdésre is reagáljak, amely például Sallai képviselő úrnál is szóba került, hogy ez nem szolgálja másnak az érdekeit, mint a gazdag családokét. Igenis, van olyan család jó pár Magyarországon, ahol nem tudják megengedni maguknak azt, hogy önálló telket vásároljanak akár több millió forint értékben, és indokolt esetben tudnak a családi telken, a szülők vagy a nagyszülők telken építkezni, amennyiben a beépítési korlátok ezt lehetővé teszik. Egy ilyen család esetében egy ilyen építési beruházás, ami ettől kezdve meghaladja a 300 négyzetméteres ingatlankorlátot, az igenis telekvásárlás nélkül tud megtörténni. Tehát valóban segítséget tud nyújtani, több millió forintot tud megspórolni rengeteg magyar családnak. Tehát nem csak

a gazdagabbakat érinti ez a típusú intézkedés, mint ahogy azt ön említette.

De amúgy, ha már erről beszélünk, akkor engedje meg, hogy egy önmagát nemzetinek gondoló kormány nevében arról is beszéljek, hogy igenis, mi fontosnak tartjuk a középosztály megerősítését is. Mert akkor is, ha egy szegényebb, és akkor is, ha egy gazdagabb család épít, azok a beruházások a magyar foglalkoztatást növelik, azok a beruházások a hazai építőipari, kereskedelmi forgalmat növelik, és azok a beruházások a különböző járulékokon keresztül a magyar államkasszát bővítik. Tehát azt gondolom, hogy itt nem érdemes különbséget tenni szociális alapon vagy valami osztályalapon aközött, hogy kiket milyen típusú kedvezmények érintenek.

Az összes olyan intézkedés, ami a mai törvényt módosító javaslattal önök előtt szerepel, egyáltalán nem írja felül a településkép-védelmi törvényt, amelyre a tavaly év végén az Országgyűlés által elfogadott törvényt módosítás következtében minden önkormányzatnak lehetősége van idén október végéig ezeket a dokumentumokat elkészíteni, és a kisebb önkormányzatok jelentős állami, kormányzati segítséget is kaptak, hogy ezt megtegyék.

Az eljáró hatóságok tekintetében azt gondolom, amit Sallai képviselő úr is napirendre vett, hogy ez egy technikai kérdés. Tehát az, hogy mi az a feladat, amit állami ellenőrző hatóságoknak el kell látni, és ezt korábban több háttérintézmény tette meg, most pedig adott esetben a kormányhivatal teszi meg, ez indifferens abból a szempontból, hogy miként érvényesül a leírt jog Magyarországon a végrehajtás tekintetében. Tehát nem az a garanciája egy építési szabály betartásának, hogy ezt hány állami hivatal, hány kormányhivatal, hány háttérintézmény ellenőrzi, hanem az, hogy azok a szereplők, akik eljárnak a kormány nevében vagy az államot képviselve, azok végzik-e azokat a feladataikat, ami a magyar törvények maximális betartására vonatkozik.

Itt átugranék a Hegedűs Lorántné képviselő asszony által elmondottakon, de visszatérek erre, csak a tervezői felelősség kérdésében engedje meg, hogy megkérdezzem, képviselő úr, vagy felvessem, feltegyem a kérdést, hogy miért probléma az, hogy a tervezői kivitelezés esetén a tervezőnek igenis felelőssége van. Tehát miért nem az egy normális eset Magyarországon, hogy ott, ahol a tervezőnek egy papírt le kell tennie, aki ismeri a törvényeket, akinek tisztában kell lennie azzal, hogy milyen szabályok betartása mellett kell egy lakóingatlant megépíteni, annak igenis jogi és pénzügyi felelőssége van abban a tekintetben, hogy az a munka, amit ő elvégzett, utána ha nem felel meg a szabályoknak, és ebből fakadóan kár éri az építető család, aki értelem-szerűen ezzel a szaktudással, ezzel az ismerettel nem rendelkezik, akkor igenis, a tervezőnek egy biztosítási jogviszony keretében felelősséget kell tudni vállalnia akár úgy is, hogy ennek az anyagi terheit ő vállalja, nem pedig az építető, aki hozzá képest nem szakértő.

Amennyiben ez a rendszer megvalósul és így működik, akkor valóban megteremtődik a garanciája annak, hogy nem az építetői igények maradéktalan kiszolgálása, hanem az építetői igények kiszolgálása és a törvények maradéktalan betartása mellett épülnek meg azok a lakóingatlanok, amelyek ebben a rendszerben így megépülhetnek Magyarországon. Tehát a tervezői felelősség kérdését egy ördögtől való ügyként bemutatni, ez ugyanolyan felelőtlenység az én meggyőződésem szerint, mint azt mondani, hogy nem terhel felelősség, mondjuk, egy orvost abban az esetben, ha neki felróható okból orvosi műhiba keretében az általa kezelt beteg, mondjuk, meghal. Tehát ez a kérdés ebben a tekintetben semmiben nem különbözik egymástól. Igenis, aki felvesz pénzt valamilyen szolgáltatás elvégzésére, az a tervező, az a mérnök vállaljon felelősséget azért a munkáért, amit letesz az asztalra, vagy ne írja alá azt a dokumentumot. Tehát igenis, ennek a szakmai kontrollnak a megalakítása vagy létrejötte nagyon fontos.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony két kérdést tett fel lényegében a bevezetőben. Az egyik a politika és az üzlet beszűrődése az építőiparba. Igen. A családpolitika és az építőipar, erről a két történetről beszélünk. Én csak egy skiccet vázoltam magamnak. Ott, ahol mondjuk, három generáció, nagyszülők, szülők és gyerekek - családalapító fiatalokról beszélünk - egy telken építkeznek ott, ahol a beépítési lehetőségek ezt lehetővé teszik, a 300 négyzetméter: 50 négyzetméter a nagyszülők lakására - de ez csak egy példa, ezt a csúszkát bármeddig lehet mozgatni -, 100 négyzetméter a szülők és 150 négyzetméter a fiatalok esetében, azt gondolom, ez nem egy túlzóan nagy és a magyar átlagtól jelentősen eltérő éleletteret kialakító építkezés, amit igenis, abban az esetben, amennyiben egy telken valósul meg, már csak azzal a több millió forinttal is beljebb lehet hozni, ami a telekvásárlásnak, építési telek vásárlásának a költsége.

Hogy a vizuális környezet hogyan, miként alakul, képviselő asszony, ha valaki ebben a parlamentben ezt tudja, pont képviselő asszony kell hogy tudja, hogy ez nem ezektől a szabályoktól függ. Most az egész építési keretrendszernek egyetlenegy szabályához nyúlunk hozzá, ami az építési engedélyezési eljárás kérdésköre a lakóingatlanok esetében. Sem a településkép-védelmi törvényt, sem pedig más törvényeket, ami ezt lehetővé teszi, ez nem befolyásolja.

Amennyiben a beépíthetőségre vagy az építési szabályokra, paraméterekre vonatkozóan vannak problémái akár a Jobbiknak, akár az MSZP-nek vagy bármelyik parlamenti frakciónak vagy akár a szakmának, akkor ezt teljesen más rendelkezésekben kell leszabályozni, vagy önkormányzati, vagy pedig állami szinten. Erre nyitottak vagyunk. Azt gondolom, hogy ebben a kérdéskörben lehet sok mindenben vita a parlamentben az ellenzék és a kormánypárt között, de talán pont az építési történet volt az, ahol szerintem a legtöbb ellenzéki módosító indítványt fogadtuk be az elmúlt évben, ott, ahol

valóban érdemleges hozzászólások voltak, és azt gondolom, egyikőjüknek sem érdemes napirenden kívülre menni, mert akkor van értelme ezeknek a vitáknak, ha valódi párbeszéd zajlik ebben a tekintetben a felelősen gondolkodó ellenzék és az önmagát felelősnek tekintő kormányzat között. Ezért azt szeretném kérni, hogy a későbbiekben konkrét módosító javaslatokat amennyiben benyújt, akkor azt ugyanúgy fogjuk kezelni, mint ahogy kezeltük a korábbi törvények esetében.

Egy utolsó hozzászólás, ami az összes felszólalást érinti. Azt gondolom, nem lehet úgy törvényt alkotni Magyarországon, hogy azzal a feltételezéssel élünk, hogy bárki, akire ezek a törvények vonatkoznak, az abból a megfontolásból fog bármilyen cselekményt végrehajtani, hogy becsapja az államot és megkerülje a törvényeket. Azt szeretném kérni a magyar ellenzék képviselőitől, hogy bízzanak jobban a magyar állampolgároknak, talán akkor a közhangulat is egy kicsit jobb lesz Magyarországon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most kétperces kör következik. Elsőként Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik, két percen. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tartok tőle, hogy ön végtelenül jóhiszemű, és nem veszi észre, hogy ebben a törvényjavaslatban hány kiskapu van elrejtve. Most kérdezek valamit öntől. Egyfolytában otthonderemtsérről beszélünk, meg családpolitikáról, lakásépítésről, és a többi. Ön azt mondja, hogy ezek alapján kizárható, hogy ez bármilyen módon, mondjuk, irodaépítésre vonatkozzon? Államtitkár úr, tehát irodát tudok én ez alapján építeni ön szerint? *(Csepreghy Nándor: Nem.)* Nem. Na, akkor tévedni méltóztatik.

A probléma a következő. Ahogy az előbb is elmondtam önnek, én úgy gondolom, hogy tudok építeni egy 3000 négyzetméteres lakást magamnak, ami apartman jellegű kialakítású, mert nekem ez így tetszik, megrendelem az építéstől, aki teljes felelősséget vállal mind a 3000 négyzetméterért. Szépen megépítjük, azonmód meg is kapom a használatbavételi engedélyt, majd utána, ha ez az épület, mondjuk, egy VT-ben áll, tehát egy településközponti vegyes építési övezetben, és egyébként ott az építési szabályok megengedik más, lakástól eltérő funkció használatát is, senki meg nem tilthatja nekem, hogy ne kérjek egy rendeltetés mód-változtatást. Ez ebben a törvényben nincsen leírva. Tegyük bele, és akkor elhiszem, hogy önnek igaza van, vagy van igazsága is.

De most ezek alapján igen, ha én be tudom csapni úgy nem a hatóságot, hanem akik a bejelentési eljárásomat nézik, illetve utána a használatbavétel esetében az építési hatóságot, hogy elhiggyék nekem, hogy én lakást építék, és ez simán elképzelhető egy

laza alaprajzi elrendezéssel, utána belső átalakítással már másnap iroda lehet belőle.

Erről beszélünk mi, ezt hívjuk úgy, hogy kiskapu, és ezért nem elfogadható így ebben a formában. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Legény Zsolt képviselő úr, MSZP!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tiszteletben tartva államtitkár úr azon állítását, hogy a demagógiával nem kíván foglalkozni, én azt szeretném, ha Hollik képviselő úr megválaszolna nekem egy roppant egyszerű kérdést. Az ellenzék padsoraiából többször hallották már önök azt, hogy szerintünk személyre szabott törvénykezés folyik ebben az országban nagyon sok esetben, és a Fidesz biztosítja ehhez, mondjuk úgy, hogy a törvénygyárban a háttér.

Akár Sallai képviselő úr, de több más eddigi felszólaló is említette már azt, hogy nem túl életszerű az, hogy 300 négyzetméter feletti építkezésbe kezdene a magyar családok nagy része, ezért az a tiszteletteljes kérésem Hollik képviselő úrhoz, hogy mondja már meg nekem konkrétan, hogy kikre vonatkozhat ez a törvény, mert valószínűsítem, hogy vagy „pénztáros” Lőrinc vagy esetleg, nem tudom, Habony Árpád, bár tudjuk, hogy ő kölcsönökből él. Szóval, melyik fideszes potentátra vonatkozik ez a törvényjavaslat? Mert elképzelésünk azért van arról, hogy mire vonatkozhat, de azért én jobban örülnék neki, ha tisztába tennénk. Hollik képviselő úr bármikor képes totális blódségeket mondani papírból felolvasva, remélem, hogy most papír nélkül is meg tudja ezt nekem mondani, mert nem egy hosszú felszólalás. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mielőtt Sallai képviselő úrnak megadnám a szót, tisztelt Országgyűlés, szeretném önöket tájékoztatni, hogy képviselő úr publikációval igazolta, hogy egy nyelvészeti vita egy megközelítésének megfelelő ágát magáénak tartva és vallva formálta mondanivalóját úgy, ahogy ezt megtette, ennek részleteit ebben a törvényvitában nem tudom ismertetni, de a későbbiekben igen, tehát kétségkívül nem a lendület és figyelmetlenség, hanem egy elkötelezettség az, amelyik ezt lehetővé tette számára. Most meg én teszem neki lehetővé, hogy két percen elmondja a véleményét. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Őszintén és tisztelettel köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, arra, hogy a demagógiára nem kíván reagálni: bagoly mondja verébnek. Ha önök ezt nem úgy hozzák ide, hogy a magyar családokért akarnak valamit tenni,

hanem úgy hozzák ide, hogy hát, a fideszes elit megrendelését sajnos teljesítenünk kell, akkor én azt mondom, hogy elfogadom, így mennek a dolgok, így kormányoznak; de ne demagógiával védjék, ha nem akarnak hasonló reakciókat hallani, mert gyakorlatilag nagyon nehéz másképp reagálni erre. Tehát felejtjük el a magyar családoknak, akiknek a túlnyomó többségét szinte kizárólagosan nem fogja érinteni ez a jogszabály.

Viszont egyvalamire szerettem volna érdemben reagálni abból, amit elmondott. Félreértés ne essék, én nem azt mondtam, hogy a tervezőknek ne legyen felelősségük, mindössze azt mondtam, hogy a kormányzatnak, a hatóságnak is legyen felelőssége. Legény Zsolt képviselőtársamnak is mondom, hogy azért érdekes, amiről beszélünk, mert nem pusztán arról van szó, hogy 300 négyzetméter fölött a családok építsenek vagy ne építsenek, hanem arról van szó, hogy az, aki épített 300 négyzetméter fölött, képes-e arra, hogy egy engedélyeztetési eljárást lefolytasson. Most is lehetséges, bármelyik család építhet ekkora ingatlant, ha ennyi pénze van, mindössze arról van szó, hogy egy tisztességes eljárásban - tisztességes? -, már ahogy ezt a Fidesz nemzeti együttműködési rendszere engedi, tehát egy ilyen eljárásban meglegyen ennek a lehetősége.

Összességében azt, hogy kár érje a családot a tervezői hibák kapcsán, teljesen nyilvánvalóan el kell kerülni, a probléma nem ezzel van, hanem azzal, hogy ez után a jogszabály után kár éri-e a közösséget, a várost, a szomszédokat meg úgy általában a magyar társadalmat meg néhány esetben esetleg a jó ízlésű embereket mindösszességében. Nekik nem fogja senki megtéríteni a kárt, amennyiben önök megszavazzák ezt a jogszabályjavaslatot.

Ezért kértem azt, hogy esetleg mégiscsak gondolják meg a sorsukat és bírálják felül a korábbi álláspontjukat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a normál fel-szólalásokhoz térünk vissza. Elsőként Hollik István képviselő úr kap szót, KDNP. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr, és köszönöm az élményszámba menő ülésvezetést. A sok demagóg megjegyzés mellett az ön megszólalásai mégis értelmessé teszik ezt a vitát.

Én azt gondolom, értem azt, hogy az ellenzéknek az a dolga, hogy bármilyen törvényjavaslatról legyen szó, bejönnek, és a demagóg mantráikat ismételtetik (Dr. Józsa István: *Ez a demagógia!*), de azt gondolom, nem ártana elolvasni a törvényt. 57 négyzetméteres lakásban élő, kétgyermekes képviselőként azt gondolom, hogy amit ön most itt művelt, Sallai képviselő úr, illetve Bana képviselő úr (Dr. Staudt Gábor: *Bana nincs itt!* - *Közbeszólás a Jobbik sorai-ban: Tibi itt se volt!*), bekiabálva, az én számomra sértegetés. Éppen ezért azt gondolom, hogy ha önöknek a sértegetés a politikai teljesítménye, akkor ne csodálkozzanak azon, hogy a közvélemény-

kutatásokban fellelhető politikai támogatottságuk ezzel a teljesítménnyel egyenes arányosságban van. (Dr. Staudt Gábor: *Várjunk tavaszig!*)

Akkor térjünk vissza... (Dr. Apáti István: *A KDNP-é mekkora? - Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiban.*) Azt hiszem, hogy mindenkinek lehetősége van gombot nyomni, tegye meg. (Dr. Legény Zsolt: *Ez generálja is a gombnyomást!* - Dr. Apáti István: *A Fidesz lélegeztetőgépe vagytok. Ha elmegy az áram... - Folyamatos közbeszólások. - Az elnök csenget.*) Tehát először arra szeretném kérni képviselőtársaimat, akik most beordibálnak, hogy legyenek szívesek elolvasni a törvényjavaslatot.

Hegedűs Lorántné azt mondta, hogy ez a törvényjavaslat nem szól másról, mint szintiszta üzlet. Szeretném fölhívni a figyelmét, hogy a törvényjavaslat címe a következőképpen szól: „lakóingatlan nem kereskedelmi célú építésére történő kiterjesztéssel összefüggő módosításáról” van szó - nem tudom, hogy szövegértési problémák vannak-e, de ez teljesen nyilvánvaló. Önök, ha jól értem, egyedül abba kapaszkodnak bele, hogy itt 300 négyzetméternél nagyobb ingatlanokról van szó. Azt gondolom, hogy itt is szövegértési, vagy nem hiszem, hogy szövegértési; szerintem az a helyzet, hogy önök nem olvasták a törvényjavaslatot.

A törvényjavaslatban benne van az, hogy egy 300 négyzetméter feletti lakóházban, ahol egyébként lehet több lakás is, tehát adott esetben, az egyszerűség kedvéért, társasházban, ha így már érti, mire gondolok, eddig nem volt végezhető egyszerű bejelentéssel bővítés, akkor sem, ha a bővítést kezdeményező magánszemély tulajdonában lévő lakás 300 négyzetméter alatt van. Nem tudom, hogy az önök számára nyilvánvaló vagy egyértelmű-e, hogy ez mit jelent. Ha van egy társasház, abban valakinek van egy 50 négyzetméteres lakása, mondjuk, a földszinten, a beépíthetőség és egyéb szabályok lehetővé teszik számára, hogy ehhez az 50 négyzetméteres lakáshoz hozzáépítsen még egy szobát, akkor ehhez korábban építési engedélyt kellett kérnie, hiszen az egész társasház, ami a lakóingatlan, 300 négyzetméter fölött volt. Ezek után ezzel a törvényi egyszerűsítéssel, ha valaki ezen a társasházon egy bővítést akar tenni, ehhez nem kell építési engedélyt kérnie, hanem elég csak a bejelentés. Nincs szó 300 négyzetméter feletti építkezésről. Ez igenis egy elég életszerű szabályozás.

Ha az államtitkár úr példájánál maradunk: van egy többgenerációs vidéki ház, ami egyébként, mondjuk, 290 négyzetméter, vagy bocsánat, 310 négyzetméter, de abban egyébként három generáció lakik, és egyébként az egyik generáció, mondjuk, a fiatal családoso, mivel jön a harmadik gyerek, igénybe tudják venni a CSOK-ot; nem életszerűtlen, és én azt gondolom, az, aki lefitymálja azt a társadalmi réteget - Sallai Benedek képviselőtársunkra gondolok, és azokra, akik egyébként azt mondják, hogy nem jelentős azoknak a száma, akik ezzel élni szeretnének -, azt gondolom, több tízezer családot

nem vesz ilyen tekintetben figyelembe. No tehát, ha van egy 300 négyzetmétert nem sokkal meghaladó, többgenerációs ház, amiben már most is benne élnek, és mondjuk, a fiatal családoknak van ebben száz négyzetméteres lakrésze, és ahhoz szeretne hozzáépíteni egy szobát, mivel jön egy új gyermek, ahhoz a bővítéshez - erről szól ez a törvény - ma már nem kell építési engedélyt kérnie, csak egyszerű bejelentést.

Tehát azt szeretném kérni ellenzéki képviselőtársaimtól - Legény Zsolttól is, és talán akkor az ön számára is érthető -, hogy olvassák el a törvényt, ugyanis a törvény erről szól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Legény Zsolt: Kikre vonatkozik, képviselő úr?)* Minden családra, aki ezzel élni szeretne.

ELNÖK: Állj, állj, állj! Az a helyzet, hogy én adom meg a szót, merthogy ez a feladatom. Így aztán most Józsa képviselő úr kapja meg a lehetőséget.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Számomra is érdekes, kellemes kitérő, ahogy elnök úr a magyar nyelv szabályaira is figyelmet ejt, az én fülemet is zavarta, és sajnos én még nem vagyok annak a tudásnak a birtokában, hogy ez miért lehetséges.

Azt viszont szeretném elmondani, hogy az élelátást én hajlamos vagyok értékelni. Tehát, államtitkár úr, ha ön élesen látja ezt a helyzetet, azt nagyon jól teszi, ezt én értékelném is. Csak ebbe az élelátásba az is bele kellene hogy tartozzon, hogy a Lázár János miniszter úr által benyújtott korrekció az eredeti törvény hibáját mutatta bizonyító erővel. Tehát ha ezt ön úgy értékeli, hogy én nem talállok kivétlnivalót az előterjesztésekben, akkor rosszul látja, mert pont azt találtam meg.

(17.00)

Visszatérve itt az építhetőségi kérdésekre, illetve hogy ön úgy látja, hogy helyreállt a fő viszonyítási rendszer a jogkövetéshez, én meg úgy látom, hogy nem állt helyre, továbbra is bizonytalanság van.

Tehát a jelen helyzet szerint egyszerű bejelentési kötelezettséget kell tenni az építésügyi hatóság felé. Az egyszerű bejelentéshez kötött építési tevékenységhez szükséges kivitelezési tervdokumentáció munkarészei az aláírólap tervjegyzékkel, tehát végül is egy tartalomjegyzék, egy helyszínrajz, ami értelemeszerű, egy kitérési helyszínrajz, egy utcakép, ami igazából a tervező, illetve a megrendelő elképzelése, mert semmi más konzultáció nem volt. Az eltérő szinteknek az alaprajzai, metszetek, homlokzatok, tartószerkezeti tervek, az épület műszaki berendezéseinek rendszerterve, a műszaki leírás és egy költségvetési kiírás.

Az ezt a bejelentést követő 16. napon, amit az építésügyi hatósághoz tesz az építető, ha a 16. napon

nem kap visszajelzést, akkor az építési tevékenységet meg lehet kezdeni. Ez az eljárás abból a szempontból aggályos, hogy az építésfelügyelet, amely majd utólag az elkészült épület használatbavételi engedélyét fogja véleményezni, nem fogja, nem is tudhatja ugyanazzal az alapossággal, részletességgel figyelni a helyi építési szabályzat betartását, mint ahogyan azt a helyi építésügyi hatóság teszi, különös tekintettel arra, hogy erre az eljárásra mindössze 55 napja van, és ebben nem szerepel a konzultációs lehetőség. Tehát nagyon jó ez a gyorsítás, de amikor én azt mondom, hogy kiszolgáltató helyzetben vannak az állampolgárok, az építeni vágyók, akkor azon azt gondolom, hogy utólag eldönteni, ön jól mondta, hogy 12 ezren kezdtek meg építkezést, mert elkezdni könnyű egy építkezést, befejezni meg arra a használatbavételi jóváhagyást megkapni, az már nem olyan egyszerű.

Tehát mi nem a gyorsítás ellen vagyunk, nem az ellen vagyunk, hogy önök segíteni akarnak akár az ilyen komolyabb anyagi erővel bíró családokon is, hogy egyszerűen építsenek, pusztán azt a konzisztenciát nem látjuk ebben az előterjesztésben, illetve ennek a jelenlegi állapotában, ami megnyugtató biztonságot adna arra, hogy ha valaki megépít egy lakóingatlant, akkor azt utána használni is tudja, és nem büntetésekkel, átépítésekkel tudja csak használatba venni, illetve hogy a településeknek valami kellemesebb települési öszkép kialakítására lehetősége lenne.

Tehát én az eredeti előterjesztés hibájára mutatam rá, illetve arra, hogy mondjuk, egy konzultációs lehetőség sokat segítene az építetőnek a vagyonvédelme és a befektetésének a biztonsága irányában. A demagógiát emlegető képviselőt már nem látom, úgyhogy neki nem válaszolnék. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(Az ülés vezetését Jakab István, az Országgyűlés alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Nagyon rövid leszek. Államtitkár úr, nagyon sajnálom, hogy elment Hollik István, és ezért most nem tudom neki mondani, ezért kénytelen vagyok önnek címezni azt, amit egyébként az ő felszólalására válaszoltam volna. Ugyanis a probléma alapvetően szerintem a kormány és ellenzék között az, hogy önök nagyon ebbe a 300 négyzetméterbe kapaszkodnak bele, és arról beszélnek, hogy de mi van, hogyha valaki 301-et akarna, és már nem fér bele ebbe a törvénybe. Csak sajnos a probléma az, hogy a törvény maga bedobja a gyeplőt - és a határ a csillagos ég? Tehát hogyha valaki egy településrendezési szerződés kapcsán, mondjuk, meg tudja győzni az egyes önkormányzatokat, hogy egy Hortobágy nagy-

ságú területet is akár beépíthessen, akkor tényleg a határ a csillagos ég. Tehát önök mondhatták volna azt, hogy ha ezt a 300 négyzetmétert nagyon szűkösen érzik, hogy legyen, mondjuk, 400 négyzetméter, de nem ezt csinálták, hanem a 300 alatti új építés, valamint a 300 fölötti új építés. Tehát mondom: a határ a csillagos ég.

Ezért én azt gondolom, hogy egyszerűbb lett volna akkor úgy megfogalmazni, hogy természetes személyek számára az 1., 2., 3. pontot így szépen összevonjuk, mindenki lakás céljából azt épít, amit akar. Zárójelben hozzáteszem, hogy ha Hegedűsnek a szavát elfogadják, még iroda is lehet belőle a végén, hogyha rendeltetismód-változást kérnek. Ennyi.

Szóval én azt gondolom, hogy ez mint törvényalkotás nonszensz, elfogadhatatlan, és végső soron még egyszer azt kérem, hogy vonják vissza, és gondoljuk újra együtt ezt az egész történetet, mert ez így biztos, hogy csak a visszaélésre ad lehetőséget. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Először engedjék meg, hogy egy pozitívummal kezdjem. Több olyan vita is van, ahol államtitkár ül itt az államtitkári székben, és ellentétben a többi államtitkárral, legalább államtitkár úr föláll, hajlandó vitatkozni, és nemcsak a zárszóban mondja el a véleményét. Ez egy pozitívum. Aztán ennyi volt, mert utána megszólalt Hollik István, aki utána gyorsan elment innen a teremből, tehát meg sem várja a válaszokat. Remélem, nem fog az a vád érni - de szóltam neki, hogy ne menjen el -, hogy a távollétében mondom azt, hogy ha már közvélemény-kutatásokról beszélünk, akkor ő pont egy mérhetetlen pártnak a tagja jelen pillanatban, aki bekerült ide a parlamentbe *(Zaj, közbeszólások.)*, átvette rögtön a fideszes arroganciát, gőgöt és nagyképűséget, nála van a bölcsek köve, és azt hiszi, hogy ő mindent jobban tud.

Én kikérem magamnak, hogy ő azt mondja, mondjuk, hogyha összehasonlítom őt Hegedűsével, hogy mi nem olvastuk el és nem értünk ehhez. Hát, hogyha valakinek a szakmaiságát így meg lehet kérdőjelezni vagy ő megkérdőjelezheti, akkor én nem hiszem, hogy Hegedűsnek a szakmaiságát meg lehetne kérdőjelezni, főleg úgy, hogy ő azt mondja, hogy a címében benne van.

Nem tudja, hogy vannak olyan törvények, amelynek a címe és a tartalma nem fedi egymást. Volt már erre példa az elmúlt időszakban. És amit én megkérdőjelezni tőle, csak erre ő már nem fog tudni válaszolni, nekem egyetlen kérdésem lenne csak Hollik úrhoz: mielőtt benyújtotta ezt a törvényjavaslatot, tárgyalt-e, beszélt-e, egyeztetett-e Garancsi

úrral? Garancsi úrnak van-e bármilyen köze ehhez a törvényjavaslatához, amit most jelen pillanatban benyújtottak? Ez az egy kérdésem lenne, hiszen az a személyre szabott törvényalkotás, amiről itt már szó volt, minden valószínűség szerint itt is megjelenhet. Ez egy abszolút egyenes kérdés, ő pedig egyenesen válaszolhatna rá, hogyha nem menekült volna el innen a parlamentből, mint ahogy az egyszeri miniszterelnök is elmenekült tegnap bizonyos kérdések elől. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkárnak, soron kívül. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak két pontban szeretnék reagálni.

Az első, amit Hegedűs Lorántné képviselő asszony felvetett a lakás-iroda kérdésben. Itt konkrét, szövegszerű javaslatot szeretnénk kérni, hogy kizárjuk az ingatlan, pontosabban az irodát, elnézést, nem lakásingatlan, hanem lakás és iroda. *(Hegedűs Lorántné: Csak lakás.)* Tehát az iroda. Tehát csak lakhatási célú ingatlanok építésének a szabályozására, könnyítésére vonatkozik a kormánynak a tervezte. Ezért egy konkrét, szövegszerű javaslatot szeretnénk kérni arra, hogy az irodákat ebből kizárják, és itt konzultációt ígerek a kollégáim és ön között ebben az ügyben.

A másik kérdés, ami itt felmerült bennem, hogy a mostani ellenzéki hozzászólások az egész építési szabályozáshoz úgy nyúlnak vissza, mintha valami kánaáni állapot lett volna itt korábban. Tehát hogyha ez így lenne és igaz lenne, hogy valóban a vizuális szépérzéknek az alapmérceje volt az az építési szabályozás, ami Magyarországon az elmúlt években volt, akkor az a vizuális környezetszennyezés, ami az építészet területén akár Budapesten, akár vidéken megvalósult, akkor azok nem lehetnének.

A kormánynak az az egyszerű és nagyon világos szándéka, hogy legyenek nagyon világosan betartható szabályok, legyen meg az az építésszociális, aki azért, amit vállal megépíteni, felelősséget vállal az építető irányába, hogy ez megfelel minden törvénynek, és kiszolgálja az ő igényeit. Ha nem így történik, akkor pedig vállalja ennek a jogi konzekvenciáit, és hogyha valami nem úgy épül meg, mint ahogy annak meg kellene épülnie, akkor vagy a visszabontás, vagy pedig az átalakítás terhével számolni kell.

Ez három nagyon egyszerű szabály. Ha ez működik, akkor valóban létre tud jönni egy építési ügy Magyarországon, ami a vizuális környezetszennyezés kategóriáján jóval kívül van, és valóban a közízlésnek, az elfogadható szépérzéknek megfelelően olyan funkcionális épületeket hoz létre, ami megfelel többek között azoknak a szempontoknak is, amit Sallai képviselő úr kért számon.

A módosító javaslatokra pedig nyitottak vagyunk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kétperces felszólalásra megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szilágyi György képviselőtársamnak mondanám, hogy én nem vagyok Hollik István fogadatlan prókátora, nem is szeretnék az lenni, ezért amit ő feltett kérdésben, én azt már előtte megfogalmaztam, és ebből a szempontból tökéletesen egyetérték velem. Én próbáltam ezt szépen megfogalmazni, hogy Hollik képviselő úr talán így tudna rá válaszolni, de nem sikerült, inkább elment a teremből. De valóban az a kérdés, hogy vajon a törvényjavaslat benyújtásakor melyik fideszes potentát kereste meg a törvényjavaslat benyújtásának ötletével a benyújtókat, mert valószínűsítem, hogy akár „Pénztáros” Lőrinc, hogyha sorolni kellene a dolgokat, akár Garancsi István, de sajnos tudnánk még sorolni nagyon sok olyan Fideszhez közeli üzletembert, aki lehetséges, hogy 300 négyzetméternél nagyobb ingatlant szeretne most építtetni, engedélyeztetni.

(17.10)

Azt gondolom, hogy ez a személyre szabott törvényhozás, ez az, amit mi mindig szóvá teszünk. Úgyhogy igen-igen érdekes számomra, hogy Hollik képviselő úr miért rohant el ez elől a válasz elől. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Apáti István: Lehet bővíteni a lakást!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Galambos Dénes képviselő urat láttam a képernyőn, de jelezte, hogy visszavonta a felszólalását. *(Dr. Apáti István: Az ellenzéki érvek hatására meghátrált.)* Most kérdezem, képviselő úr, hogy kíván-e szólni. *(Dr. Galambos Dénes: Igen.)* Igen, parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): *(Kezében tartja a mikrofont. A képviselő szavai nem jól hallhatóak.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden fogok szólni. Egy szó lesz a hozzászólásom lényege.

ELNÖK: Megvárjuk, képviselő úr, legyen kedves odatűzni, mert a rádióhallgatók ezt nagyon nehezményezik majd.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm. Tehát rövid hozzászólással szeretnék arra reagálni, hogy miért vállaltam a vezérszónoki felszólalást ebben a törvényjavaslatban.

Fejér megye 4. választókerületének képviselője vagyok, ahol vannak olyan települések, amelyek a

város környezetében alakultak ki, ezek a valamikori város környéki községek, majd önálló nagyközségek. Elmondtam, hogy a lakásállomány szerkezete ott milyen, és azt is elmondtam, hogy 26 évig voltam önkormányzati képviselő és alpolgármester, és mint ilyen ismerem a lakások szerkezetét. Azt gondolom, hogy a lakásszerkezet miatt indokolt a törvénymódosítás, és ez nem személyre szabottan történik, visszautasítom Legény Zsolt és a többiek, például Szilágyi György állítását.

Igenis, azokért a családokért szólok, akiknek a gondját nem tudtuk megoldani. Olyan lakásszerkezetek voltak annak idején, amelyeket ma nem lehet kezelni másként, mint hogy a meglévő nagyobb telekméret esetén hozzá lehet építeni olyan lakrészeket, amelyekkel megoldható több generáció együttélése. A jelenlegi épületekben ugyanis nem oldható meg. De ezekkel megoldjuk a szigetelést, a korszerű építést, és megoldjuk azt is, hogy telekhiányok esetén is, ahol hosszú évekig nem volt telekalakítás, tudjanak lépni a családok, tudjanak lakásokat építeni, és valóban legyen, ahogy jeleztem, az otthontermés egy folyamatos lehetőség. Ezt én a saját választókerületemben tapasztalom, ebben nem tudnak megcáfolni, a településeket járva látom, és azt gondolom, hogy ez egy fontos családpolitikai cél is. Egyetérték államtitkár úrral, azt gondolom, hogy ezt majd a további vitákban, a bizottságokban is meg tudjuk vitatni. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra most lehetőségünk van, mivel ez normál felszólalás volt. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Galambos képviselő úr, most is lehetőség van erre. Mi gátolja meg? Annyi, hogy engedélyeztetni kell. Mennyivel emeli meg a dolgokat? Mondjuk, egy hónappal időintervallumban? Vagy összegben? Akkor ezek szerint azt is megcsinálhatnánk, hogy kedvezzünk még jobban ezeknek az embereknek, hogy ne kelljen tervezni sem. Azt csinálnak, amit akarnak, úgy építenek, ahogy akarnak. Itt az a problémánk, hogy amit önök felhoznak érveként, az nem érv igazából. Hiszen ezek az élethelyzetek, amelyeket önök elmondtak, most is fennállhatnak, és most is meg lehet csinálni, ehhez nem kellene törvényt módosítani. Attól félünk, hogy nem ezért történnek ezek a dolgok. Azok sokkal életszerűbb helyzetek, amiket képviselőtársam, Hegedűsné elmondott, mint az, hogy valaki szeretne bővíteni, mert valóban nagyobb lett a család, hozzá szeretne építeni 50 négyzetmétert, és csak az az egy dolog akadályozza meg jelen pillanatban, hogy ezt neki engedélyeztetni kell. Ez nem életszerű.

Tehát azért mondom, hogy lehet könnyíteni embereknek, lehet könnyíteni a családokon, valóban ezt is lehet támogatni, de ezt az érvet nem tartjuk életszerűnek, és ezért nem hiszünk abban, hogy erről

szólna. Ezért tartjuk inkább azt elfogadhatónak, hogy bizonyos embereknek, mint mondjuk, Garancsi úrnak, aki most szeretne és fog is építkezni majd bizonyos területeken, esetleg neki könnyebb lenne. Ez a problémánk, hogy az, amit most elmondtak, nem életszerű.

Viszont köszönöm szépen még egyszer az államtitkár úrnak, hogy nem a zárszóban szólalt csak meg, hanem lehet vitatkozni; egyszer. Másodszorra pedig azt a nyitottságot is, amit - gondolom - Hegedűsné ki is fog használni, hogy szakmailag jobba tegyék ezt a törvényt. Be fogunk nyújtani hozzá olyan módosító javaslatokat, amivel esetleg legalább kizárhatjuk azt, hogy nem lakhatás célú építkezések is folyanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pont keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Államtitkár urat megkérdezem, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Csepreghy Nándor jelzésére:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Csak annyiban szeretnék mindenképpen reagálni, hogy a kormány felfogása szerint a kormány feladata az építésügy területén is az, hogy szabályokat alkosson, azzal a feltételezéssel, hogy azok, akikre ezek a szabályok vonatkoznak, nem az állam kijátszásában érdekeltek, hanem abban, hogy valóban érvényesüljenek, és előre tudjanak jutni.

A konzultáció kérdése felmerült. A kormány javaslatát megelőzően az építésügyi államtitkárságon a kollégáim értelemszerűen konzultáltak több szervezettel is, többek között a Magyar Mérnöki és a Magyar Építész Kamarával. Jelentős számban zajlanak ilyen típusú konzultációk, az elmúlt években ennek számtalan tanújelét is adtuk. Ezek a konzultációk minden alkalommal nyíltak, minden alkalommal komoly szakmai vitákat követően alakulnak ki ezek az érvek, amiket felsorakoztatunk. Azt gondoljuk, hogy azok a számok, amelyek az építésügyben az elmúlt évben pozitív tendenciát mutattak, nemcsak a családoknak segítenek, remélhetőleg minél több családnak az új otthon teremtésében vagy az otthon bővítésében, hanem valóban ennek egyéb hatásai is lesznek a foglalkoztatásban, az ország gazdasági teljesítményében. Ehhez kérem az országgyűlési képviselők támogatását, és a javaslatokat, amelyeket ha eljuttatnak hozzánk, valóban ígérni merem a kormány nevében, érdemben fogjuk megválaszolni.

Elnök úr, köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13472. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Czerván György úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

CZERVÁN GYÖRGY, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az utóbbi évek időjárás viszonyaira visszatekintve folyamatosan tapasztaljuk, hogy a szélsőséges időjárás események valószínűsége, valamint azok kedvezőtlen gazdasági, környezeti és társadalmi hatása növekszik.

A Magyarországot is sújtó klímaváltozás legérzékenyebb területe vitathatatlanul a mezőgazdaság, amelynek egyik legfontosabb feladata a lakosság biztonságos élelmiszerrel történő ellátása. A mezőgazdaság kockázatainak növekedésével e feladat végrehajtása veszélybe kerülhet. Emiatt egyre nagyobb hangsúly helyeződik a mezőgazdasági kockázat megelőzésére és a kockázatkezelésre, amelyre a kormányzat mindig is kiemelt figyelmet fordított. Ennek szellemében jött létre 2012-ben az öngondoskodás magasabb szintjét szolgáló kétpilléres mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer, amelynek első pillérét a károk legfeljebb 80 százalékát térítő agrárkárenyhítési rendszer, második pillérét pedig a maximum 65 százalékos támogatási intenzitást is elérő mezőgazdasági biztosítási-időjárás-támogatás jelenti.

A tisztán hazai forrásokból működő agrárkárenyhítés a mezőgazdasági kockázatok széles körét fedi le. Aszály, belvíz, fagykár, jégeső, felhőszakadás, vihar és mezőgazdasági árvíz. A rendszerben részt vevő termelők száma jelenleg közel 74 ezer. Ennek megfelelően a kárenyhítésbe bevont területek nagysága is jelentős, 2016-ban 3,7 millió hektár.

A termelőknek fizetendő kárenyhítő juttatás fedezetét biztosító Kárenyhítési Alap jelentős forrásokkal rendelkezik ma már akár egy természeti csapásokkal sújtott rendkívüli év támogatási igényeinek kielégítésére is. Kárenyhítő juttatás jelenleg azon károsultaknak ítéhető oda, akik egyéb feltételek teljesítése mellett 30 százalékot meghaladó termés kieséssel és 15 százalékot meghaladó üzemi szintű termelésiérték-csökkenéssel érintettek.

A mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer második pillérét jelentő, uniós társfinanszírozású mezőgazdasági biztosítási-időjárás-támogatás iránt a termelői érdeklődés folyamatosan nő. Míg a támogatási program 2012. évi indulásakor a mezőgazdasági díjtámogatott biztosítások díjjállománya összesen másfél milliárd forint volt, a támogatást pedig 1600 termelő vette igénybe, addig 2016-ban már 7,8 milliárd forint

díjállományról és 11 200 támogatott termelőről beszélhetünk.

(17.20)

A két pillér szervesen kiegészíti egymást, hiszen a kedvezőtlen időjárási események hasonló kárai után fizetnek ellentételezést, ráadásul a termelő az első pillérben akkor kaphat teljes mértékű, vagyis maximum 80 százalékos kárenyhítő juttatást, ha megfelelő mezőgazdasági biztosítási szerződéssel is rendelkezik, enélkül csupán ennek az összegnek a felére számíthat. Mindazonáltal a mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer társadalmi gazdálkodói elismertségét kizárólag a folyamatos, a termelői igényekkel és az uniós szabályokkal is összhangban lévő fejlesztésekkel lehet fenntartani. Jelen módosítások is e célok mentén születtek.

A javasolt főbb változtatásokat három pontban lehet összefoglalni. Az első javaslat: a rendszert javasoljuk kibővíteni az országos talajgenerátoros jégkármelegítő rendszerrel, amelynek kiépítése a vidékfejlesztési program forrásaiból valósulhat meg. A törvénymódosítás révén kívánjuk megteremteni a már felállt rendszer működésének finanszírozási hátterét, amelyre a Kárenyhítési Alap forrásai tudnak olyan módon fedezetet szolgálni, hogy az nem tesz szükségessé további termelői befizetéseket. Évente az alapból legfeljebb 1,5 milliárd forint összeget tervezünk jégkármelegítésre fordítani. Az így felhasznált összeg a károk megelőzését és nem az utólagos kártalanítást szolgálja, ezért hatékony befektetés, csökkenti a jégesőkár utáni kifizetéseket, és maximálisan összhangban van a kárenyhítési rendszer céljaival. A dél-dunántúli már működő, hasonló rendszer tapasztalatai alapján csak a mezőgazdaságban 1 forint ráfordítással az elmúlt évtizedek átlagában 33 forint 60 filléres termelési értéket lehetett megmenteni.

Fontos azt is látni, hogy a rendszernek nemcsak az ágazat, de a gazdaság egyéb szereplői, a lakosság és általában minden jégesőkárnak kitett vagyonnal rendelkező személy és szervezet a haszonélvezője lesz. Erre való tekintettel lehetővé kell tenni, hogy más ágazatok vállalkozásai is önkéntesen hozzájárulhassanak az alap forrásaihoz. Az önkéntes befizetések ösztönzése érdekében 2017-től a felajánlással élő gazdasági szervezetek társaságiadóalap-kedvezményben is részesülhetnek a hozzájárulásuk 50 százalékának mértékéig.

A második javaslat: a jelenlegi 15 százalékos üzemi szintű termelésiérték-csökkenési limit a folyamatosan fejlődő agrárkárenyhítési rendszerben mára már komoly szűrként funkcionál, így a kifizethető kárenyhítő juttatások esetenként elmaradnak a termelők által tapasztalt károktól, hiszen gyakran az egyik kultúrában keletkezett kárt a másik kultúra jó termése kompenzálja. A Kárenyhítési Alapban 2012-től kezdődően megfelelő pénzüsszeg halmozódott fel, amely viszont nem az állam zsebé-

ben, hanem a károsultaknál van a legjobb helyen, ezért az agrárkormányzat az eddigi üzemi szint helyett a károsult növénykultúra szintjére tervezi levinni a 15 százalékos termelésiérték-csökkenési limitet. Így a károsodott termelők szélesebb köre részesülhet az eddigieknél magasabb összegű kifizetések-ből anélkül, hogy az az alap működőképességét középtávon veszélyeztetné.

A harmadik javaslat: a 2012-ben és 2015-ben bekövetkezett súlyos légköri aszályok tapasztalatai alapján javasoljuk kiegészíteni a jelenlegi aszálydefiniációt, amelynek az a célja, hogy az agrárkárenyhítési rendszer keretében a nyári időszakok hősokkja miatti aszálykárok is kompenzálhatóak legyenek. Előfordulhat ugyanis, és elő is fordult, hogy bár elegendő csapadék jellemzi az adott időszakot, mégis a magas hőmérséklet miatti párolgás következtében a csapadék nem jut el a talajba, így a termelőket a lehullott csapadék ellenére is jelentős károk érik.

A definíció módosítása az Országos Meteorológiai Szolgálat elmúlt nyarak hőmérsékleti és csapadékadatainak és a károk bekövetkezésének együttes elemzésén alapul. Az előbbi három nagy horderejű változtatáson túl kisebb technikai módosításokat is elvégeztünk a törvényen, amelyek a mezőgazdasági kockázatkezelési adatbázissal kapcsolatos rendelkezési jogra, az abból származó adatok kezelésére, továbbá a mezőgazdasági biztosítási díjtámogatás vidékfejlesztési programból történő végrehajtása miatti pontosításokra terjednek ki.

Itt említem meg, hogy a 2016-os kárenyhítési évhez kapcsolódóan a közeli napokban mintegy 3300 károsult termelő részesülhet 5 milliárd forint összegű kárenyhítési juttatásban, túlnyomórészt az elmúlt év tavaszi fagy- és jégesőkárai után, vagyis a rendszer jelenleg is hatékonyan működik, de jelen esetben valljuk, hogy ezen még lehet javítani.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előzőekből bizonyára önök előtt is világossá vált, hogy az agrárkormányzat új megoldásokkal folyamatos erőfeszítéseket tesz a hazai mezőgazdasági kockázatkezelési képesség növelése, sikere és annak társadalmi elismertsége érdekében. A javasolt módosítások bírják a széles szakmai közvélemény támogatását, továbbá 2016 decemberében megszereztük az Európai Bizottság jóváhagyását is, így annak kihirdetése előtt uniós szempontból sincs akadály.

A bemutatott módosítások szükségesek és időszerűek, ezért javaslom, hogy a tervezetet az Országgyűlés fogadja el. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr.

GYÓRFFY BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisz-

telt Ház! A törvényjavaslat a 2012. január 1-jén hatályba lépett mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény, az úgynevezett Mkk.-törvény többrétegű módosítására irányul. Magyarországon egy működő, kétpilléres mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer van, amely európai szinten is most már jó néhány éve jól vizsgázik. Több olyan tagállamról is tudunk, amelyek érdeklődik a magyar modell iránt, adott azonban a lehetőség, hogy mi ezt az egyébként is jól működő modellt továbbfejlesszük. Ennek fejében az előterjesztés egyik célja a mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer kibővítése az országos talajgenerátoros jégeső-elhárítási rendszerrel, amelynek kialakítására a VP-ből 100 százalékos támogatási intenzitású forrás áll rendelkezésre.

Ehhez kapcsolódóan a kormány az 1486/2016. számú határozatában döntött a vidékfejlesztési támogatással létrejövő országos jégeső-elhárítási rendszer hosszú távú működtetésének finanszírozásáról is. A jégesőkárok évente több milliárd forint kárt okoznak a mezőgazdasági termelőknek, veszélyeztetve ezzel a termelésbiztonságot, valamint a mezőgazdaságból élők egzisztenciáját. 2015-ben a Szabolcs-Szatmár-Bereg, Bács-Kiskun és Csongrád megyében a gazdálkodók számára a jégverés okozta mezőgazdasági kár meghaladta a 10 milliárd forintot. A 2016. június-augusztusi időszakban szintén jelentős jégverés és károk voltak például Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, a Balaton északi partján vagy a tokaji borvidéken.

Tévedés ugyanakkor azt gondolni, hogy a jégeső csak és kizárólag a mezőgazdasági termelőket sújtja. A jégeső jelentős kárt okozhat lakossági, önkormányzati épületekben vagy egyéb vagyontárgyakban is. 2015-ben az agrárkárenyhítési rendszerben jégesőkárokra kifizetett kárenyhítő juttatás közel 1 milliárd forint volt, míg a biztosítók által mezőgazdasági jégkárra kifizetett kártérítési összeg megközelítette a 2,5 milliárd forintot. Jól látható tehát, hogy indokolt egy országos kiterjedésű jégeső-elhárító rendszer létrehozása.

Az Európában alkalmazott védekezési módszerek közül Magyarországon az úgynevezett talajgenerátoros jégeső-elhárításnak van a legnagyobb szakmai támogatottsága. Ilyen rendszer egyébként jelenleg is működik az ország egyes területein szigetszerűen, három dél-dunántúli megyében, nevezetesen Baranya, Somogy és Tolna megyében. Az alkalmazott eljárás lényege, hogy a hatóanyagot párologtatással a felhőbe juttatják, ami csökkenti a jégzemcsék méretét. Ez ugyan nem szünteti meg teljes mértékben a jégeső kialakulását, viszont a kialakult kisebb jégzemcsék a föld közelébe érve elolvadnak, illetve a kisebb méretű jégzemek károsító hatása is lényegesen kisebb, tehát ilyen értelemben nem egy jégeső-elhárító, hanem egy jégesőkockázat-csökkentő rendszerről beszélünk.

Fontos elmondani, hogy a korábbi szakhatósági, valamint európai bizottsági állásfoglalás alapján az

alkalmazott ezüst-jodid-kristályok felhőbe juttatása sem egészségügyi, sem környezetvédelmi kockázatot nem jelent.

(17.30)

A három dél-dunántúli megyében működő talajgenerátoros rendszer eddigi működési tapasztalatai abszolút kedvezőek. A rendszert működtető dél-magyarországi jégeső-elhárítási egyesülés, a Nefela számításai szerint 2014-ben a ráfordítás és a megmentett termelési érték 1:33-ként arányult egymáshoz. Az egységes országos rendszer kialakításának beruházási költsége előzetes becslések szerint mintegy 1,5-2 milliárd forintot tesz ki. Az egész országra kiterjedő talajgenerátoros rendszer tervezett éves működtetési költsége a meteorológiai szolgáltatás költségével és az anyagköltséggel együtt bruttó 1,5 milliárd forintban határozható meg. A működtetési költségek forrásául javarészt az Mkk. törvénnyel létrehozott

Kárenyhítési Alap szolgál, azonban arra való tekintettel, hogy egy ilyen rendszer működtetése előnyéből az egész nemzetgazdaság részesül, nem zárható ki, hogy harmadik felek is hozzájáruljanak az országos jégeső-elhárítás működtetéséhez. A jégeső-elhárítás bevezetése után a jégesőkárok jelentős csökkenése várható, melynek következményeként lényegesen kisebb összegű kárenyhítő juttatás kerülhet kifizetésre ezen káresemények után, így a forrás felhasználása a Kárenyhítési Alap szempontjából is logikus döntés. A rendszer elindítása a tervek szerint a 2018-as jégesőszezon kezdetére, azaz 2018 májusára várható.

A tervezet alapján egyébként változik az aszály Mkk. törvény szerinti fogalma is. Ennek célja, hogy a definíció a termelőket a nyári időszakban ért hőség miatti aszálykárokra is kiterjessze. A jelenlegi aszálymeghatározás alapján ugyanis kizárólag a csapadékatatok alapján lehet aszálykárra hivatkozni. A módosítás értelmében azonban, ha 30 egymást követő napon belül kevesebb mint 25 milliméter csapadék hullik, és legalább 15 napon keresztül a mért hőmérsékleti maximumok meghaladják a 31 Celsius-fokot, kárenyhítő juttatásra lennének jogosultak a termelők. A gazdálkodók számára kedvező módosítást jelent, hogy a jelenlegi 15 százalékos üzemi szintű hozamérték-csökkenési limit helyett a tervezet immár csak a károsult növényi kultúra szintjén határozza meg a 15 százalékos hozamérték-csökkenési limitet. Ennek fedezetét a Kárenyhítési Alapban rendelkezésre álló források biztosítják.

Fentiek mellett a törvény egyéb aktuális technikai módosításokat is megfogalmaz, amelyek, úgy gondoljuk, hogy támogathatóak, ezért arra kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvénymódosítás egészét szavazataikkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről. Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A hazai kockázatkezelő rendszer annak idején szerintem az egész parlament támogatását bírta, ennek a létrehozása, és egy olyan kezdeményezés, amely valóban egy fontos kezdeményezés volt abban, hogy a vidéken élő mezőgazdasági termelők jövedelemstabilitását biztosítani tudjuk. Nyilván a jövedelemstabilitásban a legnagyobb kockázat, amit a legkevésbé tudunk befolyásolni, az az időjárás ingadozásaiból eredő kockázat, és ez az alap arra jött létre, hogy ezt a kockázatot valahogy csökkenteni lehessen.

Államtitkár úr azt mondta, hogy a kormányzat célja, hogy új megoldásokkal segítsük az ágazatban rejlő kockázatok mérséklődését és így a jövedelemingadozás mérséklődését is, ami nagyon helyes, ha így van. Itt ebben az esetben azonban azt kell mondjam, hogy némi hiányt kell hogy felfedezzünk ebben az előterjesztésben.

Az, hogy a rendszerben megmaradt, fel nem használt források igen jelentősre duzzadt mennyiségét - hiszen ma már 24 milliárd forintnyi összeg halmozódott fel a kárenyhítési rendszerben - oly módon kívánják felhasználni, hogy tényleg minél több menjen a mezőgazdasági termelőkhez, egy nagyon helyes célkitűzés, és kifejezetten támogatjuk azt is, hogy a jégkárelhárító rendszert terjesszék ki, hiszen a tapasztalatok alapján ez egy jól működő rendszer. Miután az alapon van elég pénz ahhoz, hogy ezt most meg lehessen valósítani, hogy az egész országra kiterjesszük, ezért ez egy támogatandó kezdeményezése a kormánynak.

Természetesen azt is abszolút lehet támogatni, hogy változtassuk meg azokat a szabályokat, amik miatt egyébként pont felhalmozódott ez az igen nagy összeg, merthogy túl szigorúak voltak ezek a szabályok. Sok esetben azért nem lehetett a kárenyhítést kifizetni, mert ha az egyik növényi kultúrát elvitte a jég, a másikban pedig normális eredmény született, akkor ennek az átlaga már a törvényben meghatározott limitet átlépte, és hiába az egyik növényi kultúrában kiesett jelentős termés, mégsem lehetett kifizetni. Ez most javulni fog, és ilyen szempontból ez is egy jó javaslat, ami működőképesebbé teszi ezt a kockázatkezelő rendszert.

Amiben nekem hiányérzetem van, az az, hogy az európai uniós vidékfejlesztési alap szabályozása ennél többet is lehetővé tenne, amivel nyilvánvalóan tisztában van a magyar kormányzat is, hiszen a vidékfejlesztési programban is az Európai Unióval született megállapodás alapján ennél jóval szélesebb eszközt fogalmazott bele, tett lehetővé, hiszen a vidékfejlesztési program intézkedése arról szól, hogy a mezőgazdasági termelő ágazat szereplőinek időjárás

és egyéb piaci, gazdasági, például ár-árfolyam okokból bekövetkezett jövedelemingadozásának mérséklését is meg lehetne finanszírozni az uniós játékszabályok alapján.

Ha figyelembe vesszük azt, hogy jelen esetben 24 milliárd forint áll rendelkezésre, ha figyelembe vesszük azt, ahogy az előterjesztésben, illetve Gyórfy Balázs vezérszónoklatából is kiderült, a jégkárenyhítés országos programmá tétele ebből az alapból csupán 1,5 milliárd forintnyi összeget emészt fel, ha azt is figyelembe vesszük, hogy a könnyebbé tett kifizethetőségi szabályok várhatóan milyen többletkifizetéseket fognak lehetővé tenni és így igényelni, akkor is meg kell lássuk, hogy bőven marad még forrás arra, hogy ne csak az időjárásból eredő kockázatokat kezeljük, illetve enyhítsük ennek az alapnak a felhasználásában, hanem az egyéb jövedelemstabilizálási eszközökre is terjesszük ki ennek az alapnak a fedezeti lehetőségét.

Úgy tudom, hogy erről volt szakmai konzultáció, úgy tudom, hogy erről volt akár kormányzati szándék is, ezért államtitkár urat is szeretném kérdezni, hogy mi annak az oka, hogy ez végül kimaradt az előterjesztésből, hiszen most abszolút időszerű lenne, ha ehhez a törvényhez hozzájárulunk, akkor én szeretném, ha erre az egyébként az Unió által biztosított lehetőségre is kiterjesztenénk a hazai kockázatkezelő rendszer lehetőségeit. Akár magam is fogok ebben módosítással kezdeményezést tenni, de amennyiben nyilvánvalóan erre van olyan magyarázat, ami tudja indokolni, hogy ez miért nem került be, esetleg valamilyen uniós egyeztetési oka van ennek, akkor azt kérem, hogy a Házal is osszák meg, mert ha mégis sikerülne ebben konszenzust teremteni, és ezt az eszközt is a hazai termelők rendelkezésére bocsátani, akkor ezzel még jobba, még hatékonyabbá tudnánk tenni a hazai kockázatkezelő rendszert, és azt hiszem, hogy mindannyiunknak ez a szándéka, ez a feladata.

Egyébként ami az előterjesztésben eddig is szerepel, azt támogatjuk, és szavazatunkkal is támogatni fogjuk. Még egyszer mondom, szeretnénk, ha ezt bővíteni tudnánk a jövedelemingadozásokból eredő kockázatok fedezetére is. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(17.40)

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A globális felmelegedés és a klímaváltozás végképp bizonytalanná tette az időjárásunkat, és a legvárhatóbb pillanatban zúdít a nyakunkba tavaszi fagyot,

nyári őszt, őszi hőséget, téli felhőszakadást. Már mindenki számára világos, hogy a gazdáknak hatékony állami támogatásra van szükségük, hiszen jóformán a felkészülhetetlenre kell felkészülniük. Ezért kiemelten fontos az a törvényjavaslat, amely itt a Ház előtt van, és amely az agrárkárenyhítési rendszer fejlesztését célozza meg.

Kimondva egyszerű a feladat: több károsultnak több célra többször több pénzt kell adnunk, szeretném tehát nyomatékosítani, hogy az új idők gyors változásai megkövetelik a 2012-ben felépített kétpilíres mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer újbóli megreformálását, és ez a törvényjavaslat ezt célozza meg. Az ország élelmiszer-ellátása, az agrárkereskedelem teljesítményének fenntartása s a mezőgazdaságból élők megélhetésének biztosítása érdekében, ha a Ház ezt a törvényjavaslatot elfogadja, ez a rendszer kezelni tudja ezt, és a kedvezőtlen időjárási jelenségek, az aszály, a belvíz, a jégeső, a vihar, a felhőszakadás, valamint a téli, a tavaszi és az őszi fagy, továbbá a természeti csapásnak minősülő mezőgazdasági árvíz által okozott kárhelyzetekben tud segíteni a gazdáknak. Éppen ebből kiindulva a KDNP frakciója támogatja a törvényjavaslatot, és arra kéri a tisztelt Ház képviselőit, hogy ők is támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Előjáróban el tudom mondani, hogy a Jobbik frakciója is tudja támogatni a tervezetet, hiszen ami benne van, az előremutató, és mindenképpen a magyar mezőgazdaságnak a javát fogja szolgálni, de azért egy-két dolgot mégiscsak meg kell itt jegyeznünk.

Örülök, hogy az államtitkár úr a kárenyhítési rendszer mindkét lábát megemlítette, és annak is, hogy azon három fő területen módosul, amelyeket említett, azaz a talajgenerátoros jégvédelmi rendszer, a termelési értékcsökkenés mértékének a változása, ami alapján szélesebb körben lehet majd alkalmazni a kárenyhítést, illetve a hősokkal is módosul az aszály definíciója. Ezek mind előremutató javaslatok, problémám csak azzal van, hogy ezeket mi már korábban, a Kárenyhítési Alap vitájában elmondtuk, némelyiket még konkrét módosító indítvány formájában is megfogalmaztuk - azért jobb lett volna, hogyha ezt már két-három évvel ezelőtt beépítjük a jogszabályba, azt hiszem, sok érintett gazdálkodó sokkal elégedettebb lett volna már akkor a rendszerrel.

Szeretném kiegészíteni egy újabb ponttal, egy újabb lehetőséggel, egy újabb definícióval, méghozzá a népvándorlás okozta mezőgazdasági károk defini-

ciójával. Higgyék el, hogy főleg Csongrád megyéből, de egyébként máshonnan is rengetegen jelezték azt, hogy amikor ez a jelenség a csúcán járt, és itt a tavaszi időszaktól egészen az őszi időszakig komoly gondokat okozott mind a gyümölcs-, mind a zöldségtermelőknél, hogy gyakorlatilag letaposták, illetve elfogyasztották a mezőgazdasági terményeket azok a néptömegek, amelyek átvonultak ezen területeken, és elvárták volna, hogy ha már egyszer nem az ő hibájukból történt ez, az állam ehhez is járuljon hozzá valamilyen formában. Rengeteg ilyen megkeresést kaptam, amelyek egy részét továbbítottam is a szaktárcához, de sajnos ígéreteken kívül nem volt érdemi lépés.

Szintén értetlenül állunk amellett, hogy ha már ez az 1:33 megtérülési aránya van ennek a jéghárítási vagy a veszélyét csökkentő rendszernek, és valóban „csak” 1,5-2 milliárd forintba kerül az országos kiépítése, akkor mégis miért vártunk erre eddig. Én ugyan csak 2010 óta vagyok az Országgyűlésben, de legalább négy-öt olyan mezőgazdasági bizottsági ülésre emlékszem, ahol ez konkrétan téma volt, a miniszteri meghallgatások során évről évre minden alkalommal felmerült a kérdés, nem tudom, hogy miért kellett erre 2017-ig várni, hogy egyáltalán megvalósulhasson vagy elindíthassuk a megvalósítását.

Szintén érzek ellentmondást a között, hogy 24 milliárd forint megmaradt a rendszerben, és közben meg kapjuk a panaszos e-mailek, megkeresések, levelek sokaságát a gazdálkodóktól. Ők valahogy a gyakorlatban mégiscsak úgy érzik, hogy jogos a kárjuk, de mégsem férnek hozzá a rendszerhez, miközben 24 milliárd forint pedig elvileg arra van, hogy ezeket a károkat csökkentjük. Értem én, hogy a mostani módosítások majd némileg javítanak talán ezen az arányon, de azért itt is időben lehetett volna lépni, hiszen sok év telt el, és jó néhány családi gazdálkodó ment tönkre vagy került éppen a tönk szélére azért, mert ez a 24 milliárd forint bennragadt, ami egyébként jogosan járt volna nekik.

Én is roppant kíváncsi lennék arra, hogy mely törvényben láthatjuk majd, hogy az időjárási kockázatokon kívül egyéb kockázatokat is kezel a kormányzat, illetve hogy Brüsszel ezekhez a kérdésekhez hogy áll, mert idehaza gyakran takaróznak azzal, hogy különböző európai uniós irányelvek és döntések okán nem lehet bizonyos kérdésekben előrelépni, miközben amikor kint érdeklődünk vagy a Jobbik is például az európai parlamenti képviselőin keresztül ezen problémákat megkérdezi, akkor pedig Brüsszelből az a válasz érkezik, hogy ez igazából a magyar félen múlik, és az önök tárgyalási hozzáállásán múlik az, hogy mennyire lehet kiszélesíteni ezeket a lehetőségeket. Tehát ha erről kaphatnánk az államtitkár úrtól egy tájékoztatást, azt nagyon megköszönnénk, mert azt hiszem, hogy ez a rendszer akkor lenne egész, akkor lenne jó, hogyha tényleg a gazdálkodók java részét érintené, és nem csak az időjárási kockázatok tekintetében. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt szűk körű érdeklődő szakmai Kör! Beszéljünk egy kicsit erről! Gyakorlatilag ami előnye lehet ennek a jogszabály-módosításnak, ami haszna lehet, azt már mindent elmondtak, gyakorlatilag erről szoltak a kormánypárti hozzászólások, tehát beszéljünk arról, hogy mi lesz akkor, amikor nem lesz támogatási rendszer, beszéljünk arról, mi lesz 2020 után, amikor a közös agrárpolitika esetleg megváltozik, és a támogatási rendszerek alapvetően megváltoznak.

Nem tudom, Czerván államtitkár úr emlékszik-e arra, hogy életünkben mikor találkoztunk először: 2014-nek a legelején Túrkevéen, a Nótás vendéglőbe jött kampányolni Fazekas Sándorral, és ott akkor azt ígérte, hogy azért kell újraválasztani a Fideszt (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), azért kell újraválasztani a Fideszt, mert majd az öntözési rendszerek kiépítésére mennyi borzasztó forrásokat használ fel, és mekkora előrelépéseket csinál, hogy az EU-s átlaghoz közelítsük, mondjuk, a magyarországi öntözhető ültetvényeket. Ez '14 legelején volt, akkor még csak a rémálmaimban szerepelt, hogy egyszer itt fogunk vitázni. Gyakorlatilag mi történt azóta? Azt lehet látni, hogy ugyanaz a folyamat, amit Medgyessyék, Gyurcsányék, Bajnai Gordon elszabotált, azt elszabotálja az Orbán-kormány is, ugyanis az, amiről leginkább beszélünk - és szerintem ez sokkal izgalmasabb, mint maguk a kárenyhítési támogatásokkal kapcsolatos részletszabályok -, hogy a klímaváltozásnak a hatásai és a Kárpát-medencének a földrajzi, klimatikus viszonyai hogyan alakulnak, ez ügyben azt kell megnézni, hogy ezek szolgálják-e bármilyen mértékben a felkészülést ezekre a változásokra - márpedig a legnagyobb probléma az, hogy véleményem szerint nem.

Ez a rendszer, amit most kiépítenek, addig működőképes, ameddig az Európai Unió forrásokkal tudja biztosítani a működőképességét, és magát a kárenyhítési rendszert fenn tudja tartani. De újból kérdezem: mi lesz 2020 után? Önöknek meglenne a lehetősége, gyakorlatilag korlátlan hatalma arra, hogy olyan modelleket és olyan tájgazdálkodási modelleket építsenek ki, amelyeknél az ilyen jellegű kitétségnak a mértéke csökkenthető. Nyilván nem a jégkára gondolok, ami csökkenthető, mert azt nem tudja csökkenteni még a Fidesz sem, de alapvetően azért, mondjuk, a szárazságnak kitétt területek egy része megoldható lenne.

A Tiszán, nem tudom, azt mondják, hogy a 70-es években volt ugyanekkora jégár, mint ami most leúszott, egy hatalmas árvízen vagyunk túl, és gyakorlatilag arról beszélünk, hogy a hatalmas víz levezetésére mennyi energiát használt el Magyaror-

szág, hogy ez a víz mielőbb lemenjen. Nyáron, nem telik el egy pár hónap, arról fogunk beszélni, hogy szerte az Alföldön, a Tisza vízgyűjtő területén milyen aszály van, és mennyire szükség lenne a vízre. A mai napig nem történt semmilyen lépés annak érdekében, olyan vízmegtartó rendszerekre - és nem jobbikos gátakra gondolok keresztbe a folyókon, szó sincs róla (*Derűtség a Jobbik soraiban.*) -, olyan holtági rehabilitációs tájgazdálkodási modellekre gondolok, amelyeknek a kidolgozását a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése kapcsán már a legelső Orbán-kabinet elkezdte, azok hol tartanak? Miért nem történtek meg azok a lépések, hogy akár holtági rehabilitációval, akár vízszabályozási eszközökkel, akár a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztésével megtörténjen annak az infrastruktúrának a kiépítése - és lopni ebből is lehet (*Derűtség a Jobbik soraiban.*), tehát néha a lopás közben lehetne hasznosat is csinálni, ez is ér annyit, tehát itt is jó sok földet kell mozgatni, lehet kiépíteni műtárgyakat -, tehát miért nem történt meg ennek a háttérének a kiépítése? Mikor a szárazsággal és a klímavédelemmel kapcsolatos kitétségről beszélünk, a Duna-Tisza közének a vízellátási problémáit miért nem lehet megoldani?

(17.50)

Mitől van az, hogy azzal a vízzel, amiért a Közel-Keleten minden további nélkül háborút vívnak, a mi gazdálkodási stratégiánk az, hogy napi szinten hogy engedjük ki az országból több vizet, mint amennyi beérkezik. Amikor erről beszélünk, valamint a kárenyhítési rendszerről és a kitétségről, akkor erről kell konkrétan beszélni.

Újból felteszem a kérdést: mi lesz 2020 után? A közös agrárpolitika átalakításáról Czerván államtitkár úr minden bizonnyal többet tud, mint én, arról, hogy hol tartanak jelenleg a folyamatok. Amiket az Európai Unió vagy a Bizottság részéről lehet hallani, azok nem túl szívderítőek, hiszen nem lehet tudni, hogy az agrártámogatási rendszer ebben a formában lesz-e még valaha az Európai Unióban, ami most van. Márpedig az összes olyan mezőgazdasági termelő, aki a támogatási rendszerektől lesz függő, az tönkre fog menni.

Amikor Földi képviselőtársam felszólalását hallgattam, aki elmondta, hogy biztosítani kell a termelőknek a támogatást pont a kitétség miatt, akkor felmerül a kérdés, hogy lesz ez majd fenntartható. Miért jó az, hogy arra ösztönzünk embereket a mai napig, hogy tómedreket szántsanak be, mert megkapják rá a területalapú támogatást? Miért jó az, hogy arra ösztönzünk embereket, hogy 10 aranykorona alatti szántóterületeket tartsanak fenn, és olyan területeket próbáljanak meg szántóföldi művelés alatt tartani, amelyek arra teljesen alkalmatlanok? Megkérdezem, hogy az EU-s forrásokból, ezekből a milliárdokból miért nem történt meg azoknak az öntözőrendszereknek a kiépítése, amiről 2014 elején

Czerván államtitkár úr Túrkevén a Nótás vendéglőben beszélt.

Ha kimegyünk és szerte a világban megnézzük azokat a helyeket, ahol gazdálkodnak a vízzel, mert rá vannak szorítva és kényszerűen gazdálkodniuk kell, Afrikától a Közel-Keletig, most láttam kisfilmet izraeli csepegtetőrendszeres eljárásokról, hogy a párologtató hatást hogy csökkentik, hogy azt a picit vizet hogy lehet még jobban beosztani, Magyarországon meg semmi nem történik. Itt a víz nem kincs.

Mint mondtam, a jogszabályi módosítás előnyeiről sok mindent el lehet mondani, de még egyszer mondom, hogy a gazdák érdekképviselőnek ellátásaként az agrárkamara nyilvánvalóan azt a fideszes zöldbároi rendszert képviseli is, hiszen nekik érdekük az, hogy minél több támogatási rendszer jöjjön létre, mert azért valljuk meg, hogy ezekből az agrártámogatási rendszerekből a 10-20-30-50 hektáros gazdálkodóknak a támogatottsági ellátása nagyon kis mértékben járul hozzá ahhoz, hogy mennyire lesz gazdaságos és nyereséges a gazdálkodásuk.

A védekezés hatékonyságával kapcsolatban itt pár aggály azért felmerül, mert akárhogya is nézzük az ezzel kapcsolatos bekerülési költségeket, az elmúlt tíz évben a biztosítási jelentések alapján összesen annyi jégkár utáni kártérítés nem történt kifizetésre, mint amennyibe ez most bele fog kerülni. Lehet, hogy nagyon jó lesz, és lehet, hogy amíg ez a Jóisten van az égből, addig ellátja ezt a rendszert és biztonságot nyújt, de mindig meg kell nézni, hogy amennyiben a források felhasználásánál elemezzük a bekerülést haszonelemzéssel, hogy mi mennyibe kerül és mennyi hasznot hozhat a magyar termelőknek, akkor bizony maradhatnak aggályaink, hogy vajon ezzel tudjuk-e legjobban szolgálni a klímaváltozással érintett mezőgazdasági termelők kitétségének a csökkentését. S ha az a kérdés, hogy vajon ezek-e azok a rendelkezések, akkor a válaszom az, hogy nem ezek azok a rendelkezések.

A vízellátás biztosítása, a vízmegtartás problémájának a kezelése, az alacsony termelési értékű földek kivonása, esetleg visszagyepesítése, néhány alföldi erdősítés, a magas aranykorona-értékű termőföldeken a szántóföldi művelés hatékonyságának a javítása a talajvédelem megoldásával, a mulcsoló mezőgazdaság technológiai elterjesztése, és lehetne sorolni azoknak az eljárásoknak a sokaságát, amelyekkel lehetne szolgálni azt, hogy a Kárpát-medence mezőgazdasági termelése ne legyen összességében kitétt a klímaváltozás negatív hatásainak.

Összességében ezzel a jogszabállyal a legfőbb gondom nem az, ami segít, mert az most kétségkívül segítséget tud nyújtani. Kétségkívül az agrárkamarának megint lehet adni egy kis megbízást, egy kis pénzt, nyilvánvalóan így működik a rendszer, ezt a jogalkotás alapvetően befolyásolja, de azt gondolom, ha a jogalkotó szándékát, amit az indoklásban megfogalmaztak ennél a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló törvény módosításánál, akkor meglenne a

mozgásteret a kormánynak, hogy érdemi hatásokat tegyen ennek érdekében.

Összességében a célokkal és néhány intézkedéssel a Lehet Más a Politika egyet tud érteni, azt tudja mondani, hogy ez támogatható. Ugyanakkor messzemenőig elégtelennek tartja az intézkedéseket, messzemenőig úgy tartja, hogy fenntartásokat kezelhet az agrárkamara pénzügyi bevonása, hiszen így kívülről nézve mégiscsak egy kádertemető rendszer, ahol gyakorlatilag a pénz elfolytatása zajlik. Emiatt jelen pillanatban azon gondolkozom, hogy a tartózkodás felé lehetne elmozdulni a frakciónknak. S arra kérem tisztelettel a kormány képviselőit, azon gondolkozzanak el, hogy az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapban, illetve mostani nevén a vidékfejlesztési operatív programban rejlő forrásfelhasználási lehetőségeknek ebben a maradék kis időben, ameddig biztos vannak még, nem találnának-e hatékonyabb megoldást, hogy jobban szolgálják Magyarország mezőgazdasága fenntarthatóságának a megteremtését.

Azt gondolom, minden olyan rendszer, ami támogatásoktól, külső forrásoktól függ, minden olyan rendszer, amely az Európai Unió támogatási rendszerével alapvetően kapcsolatban áll, az hosszú távon veszélyeztetni Magyarország mezőgazdaságának a megmaradását. S ha mindezt egyben nézzük a termőföld-privatizációval, azzal, hogy hogyan erősítették meg a nagygazdálkodókat és hogyan próbálják tönkretenni a kicsiket, abban az esetben lehet ez egy út, hogy Csányi Sándorból mintagazdaságot csinálnak, és utána azt mondják, hogy az egész élelmiszerellátást is odaadják neki, s Mészáros Lőrincen meg Csányin kívül Magyarországon csak multik fognak élelmiszert értékesíteni és előállítani.

Nyilván van ez az út, de azt gondolom, hogy nem ez a nemzet érdeke, nem ez Magyarország jövőjének az érdeke, és ennek megfelelően ezen források felhasználásához lényegesen hatékonyabb és jobb eszközök állnának rendelkezésre. Arra kérem a kormány képviselőit, hogy ennek megvizsgálására teremtsenek lehetőséget. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselő nem tartózkodik az ülésteremben, így kettőperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Gyórfy Balázs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Gyors reagálásokat szeretnék tenni. Először is néhány, általam tárgyi tévedésnek gondolt ferdtést szeretnék egyenesbe tenni.

A jövedelemstabilitási program a vidékfejlesztési program részét képezheti, tehát az nem a kárenyhítési rendszerben megvalósítható problémamegoldás, hanem egy olyan program, amit a vidékfejlesztési program keretrendszeréből lehet felhasználni.

Azt gondolom, hogy a rendszer működésének a nem ismerete generálta ezt a felszólalást.

A közös agrárpolitika 2028 utáni létezésével kapcsolatban azt gondolom, hogy ahogy egyre közelebb kerülünk ehhez az időszakhoz, egyre nyugodtabbak lehetünk. Egy ilyen nagy rendszer drasztikus átalakítása és hirtelen kivételése ilyen rövid idő alatt egész egyszerűen kivitelezhetetlen, úgyhogy én a magam részéről kifejezetten optimista vagyok, és úgy gondolom, hogy a 2020-28-as tervezési időszakban is jó eséllyel lesz majd közös agrárpolitika, és a magyar agrár- és feldolgozóipar ennek jó eséllyel továbbra is a haszonélvezője, kedvezményezettje lehet.

Tévedésnek gondolom összehasonlítani a biztosítók által kifizetett kárt a rendszer működtetésének a költségével, ugyanis azt ne felejtjük el, hogy a biztosítók által kifizetett kárenyhítés nem egyezik meg a kárral. A biztosítók soha nem fognak annyi kárt kifizetni, mint amennyi keletkezett, hanem annak csak valamilyen részét fogják kifizetni. Azt gondolom tehát, hogy ez az összehasonlítás az almának a körtével való összehasonlítása.

A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara burkolt finanszírozására való utalást azért tartom furcsának, mert pillanatnyilag erről döntés nincs. A vidékfejlesztési programban lehet pályázatot beadni, ha jól tudom, április 15-ig. Semmilyen korlátozás nincs ebben, bátran biztatok mindenkit erre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gyórfy képviselőtársam, én szerintem elég konstruktív módon álltam hozzá ehhez a kérdéshez, és elég konstruktív módon mondtam el azt, hogy van lehetőség a hazai kockázatkezelési rendszer kiegészítésére valóban új eszközökkel is, ha erre van valódi állami szándék. A jelenlegi kockázatkezelési rendszernek, ahogy államtitkár úr is elmondta, két pillére van. Az európai uniós szabályozás lehetővé teszi, hogy ezt kiegészítsük egy harmadik pillérrel is, ami pedig a jövedelemstabilizációs eszköz megteremtését jelentené. Ennek megvan az uniós szabályozási lehetősége, megvan hozzá a pénz, hiszen ez - mint ahogy kiderült - rendelkezésre áll, ráadásul bekerült a vidékfejlesztési programba is, ami miatt nem kéne egy bonyolult notifikációs rendszeren keresztül mennie, ha mi illet szeretnénk csinálni.

(18.00)

Egyszerűen bele kéne írni ebbe a törvénybe, létre kéne hozni ezt a harmadik pillért, és meg kell hozza az intézményi feltételeket teremteni, hogy ez az új pillér így működni tudjon. Nekem nagyon úgy tűnik,

hogy ez szándék kérdése. És miután volt ebben szakmai konszenzus, hogy egy ilyen pillér jöjjön létre, ezért megkérdeztem, mi annak az oka, hogy ez a harmadik pillér mégsem kerül bevezetésre, mégsem egészítjük ki ezt a törvényt ezzel a lehetőséggel. Hiszen indokolt lenne, még egyszer mondom, mert a lehetőség és pénz megvan rá, egyébként pedig a mezőgazdasági termelés kiszámíthatóságához és jövedelemstabilizálásához jelentősen hozzájárulna. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként az írásban bejelentett képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Kezdjük a jégkárenyhítési rendszerrel! Üdvözlendő, hogy végre eljutottunk odáig, hogy egy országos kiterjesztésű vagy országos lefedettségű talajgenerátoros védelmi rendszer fog kiépülni. Már sokkal hamarabb meg kellett volna ezt csinálni, de ne legyünk elégedetlenek, ez is egy komoly előrelépés. Hiszen elegendő csak a tavaly június 21-i, szőnyegbombázásszerű jégkára gondolni, ami nemcsak Csenger, Rozsály környékén pusztított, hanem az Észak-Alföld, a Dél-Alföld jelentős részét érintette, Pest megyében, Bács-Kiskun megyében és több helyen komoly károkat okozott. Erre egyébként még itt a felszólalásom során vissza fogok térni, hogy milyen gyalázatosan zajlik a Kárenyhítési Alap ügynyevezett kárrendezési hadművelete vagy kárrendezési eljárásai, hogy milyen feltűnő aránytalanságok találhatók, és milyen elképesztően pofátlan és arcátlan döntések születnek.

Ami a jégvédelmi rendszert illeti, ugye, erre több technikát, több módszert is ismerünk. Kétségtől az tűnik a legköltséghatékonyabbnak, és kétségen kívüli, hogy a talajgenerátoros védelmi rendszer az, amit több megyében, de inkább országos méretben érdemes megcsinálni. Ez egy termelő vagy akár nagyobb gazda lehetőségeit bőven meghaladja. Ami talán egy-egy családi gazdaság lehetőségeibe belefér, az jó esetben, ha pályázatot nyernek rá, a jégvédő védelmi rendszer, bár ez még pályázaton is igen nehézkesen megy, hiszen körülbelül 5 millió 700 ezer forint a hektáronkénti bekerülési költsége. Ez talán valamennyire még az UV-sugárzástól is véd, talán a gombásodás veszélyét növeli, de kétségtől sokkal több előnye van, mint hátránya. Mindenesetre nem túl elterjedt védelmi rendszer, pontosan a költségei miatt.

Volt szerencsém a helyszínen, saját szememmel meggyőződni tavaly a katasztrófa után pár órával a csengeri és Csenger környéki ültetvények esetében, ahol jéghegyekkel védekeztek, hogy több helyen azt lehetett látni, hogy olyan mennyiségű jég gyűlt be a

jégháló kapcsolódási, illesztési pontjaiba, hogy csak paraszthajszálon múlt, hogy a jég okozta teher, a nyomás miatt nem váltak szét ezek a kapcsok. Ha ez megtörtént volna, utána ugyanúgy szétveri a fákat, mint ha egyetlen négyzetmétert sem védenének ezzel a rendszerrel. Tehát nagyon jó, nagyon szép, nagyon hatékony, de rendkívül drága, és ha extrém mennyiségű jég esik, akkor pusztán a jég súlya képes ezt tönkretenni. Tehát azért ennek a rendszernek is vannak gyenge pontjai.

Ami egyébként, személyes tapasztalat alapján is azt mondom, hogy viszonylag költséghatékony egy családi gazdaság szintjén, az az úgynevezett jégagyús rendszer. Itt ugye nem vegyi anyagot juttatunk a légtérbe, hanem nagynyomású levegőt - talán most a 2006-os utcai képek jutnak az eszembe furcsa mód -, ami a tömegosztatás elvén némileg arrébb tolja az esőfelhőket, a jégesőfelhőket, egyszerűen, konyhanyelven megfogalmazva, a védendő területről, és ezáltal egy meghatározott rendszer néhány száz méter sugarú körben biztosít védelmet. Megjegyzem, ez ott nálunk, Csenger környékén, a határ mentén kellett némi riadalmat, mert egyes nacionalista románok azt hitték, hogy nehéztüzérségi ütegeket telepítünk az államhatár közvetlen közelébe. Mert valóban, ez 7 másodpercenként nyomja ki a sűrített levegőt, és akkor valóban a nehéztüzérségi tarack hangjával vetekszik, és sok kilométer távolságban is hallható. Mindenesetre szó sem volt arról, hogy a Jobbik valamifajta revizionista törekvések keretében nehéztüzérséget telepít a határra. Tehát ez a jégagyús védelmi rendszer, ami egyébként több mint 40 ezer eurós bekerülési költséggel 5-15 hektárnyi terület védelmét viszonylag magas határfokkal garantálja. De ez sem megy pályázat, pályázati támogatás nélkül, hozzáteszem. De ami tavaly június 21-én történt, és ami korábban is előfordult a környékünkön, és éppen csak az adott termelő szerencséjén múltott, hogy az ő kertje is beleesett vagy éppen megúsza, az a „halál ellen nincs orvosság” tipikus esete. Ott a jéghálós védelmi rendszer is éppen hogy megfelelő volt, a jégagyús védelmi rendszer végképp nem ért semmit, mert a szupercella nevű időjárás jelenséggel szemben egy hagyományos jégagyús védelmi rendszer gyakorlatilag tehetetlen.

Na most, itt szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezért fontos a talajgenerátoros rendszer, mert kétségkívül a legdrágább, de a leghatékonyabb, és nagyon örvendetes az, hogy akkor állami és/vagy esetleg uniós támogatási keretből ez megvalósul. De most szeretném felhívni arra az itt lévők figyelmét, és különösen kérném Tilki Attila képviselőtársamat, hogy járjon közbe mint kormánypárti képviselő abban, hogy végre egy ilyen védelmi rendszer telepítésénél, ha már nem is kezdik el, mert már egy-két megyében megvalósult, akkor azt próbáljuk már meg nem nyugatról keletre, hanem keletről nyugat felé haladva kiépíteni. Ne érezzük már magunkat megint úgy Szatmárban, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében meg északkeleten, hogy a tizenhatodrendű állampol-

gárai meg gazdái vagyunk ennek az országnak. Mi is ugyanúgy befizetjük az adókat, mi is ugyanúgy hozzájárulunk a közterhekhez, akkor a lehetőségekből is szeretnénk egy kicsit ösztértségi szinten jobban kivenni a részünket. Természetesen szüksége van rá a nyugat-magyarországi gazdáknak is vagy közép-magyarországi gazdáknak, minden magyar gazdának, de szeretnénk azt, hogy ha a jelentős nehézségeink figyelembevételével a mi környékünkön kezdődne.

És amire még szintén nyomtatékosan megkérném Tilki Attilát, hogy nagyon oda kell figyelni a határ menti együttműködésre. Mert nem politikai, hanem szakértői vélemények szerint pontosan a mi térségünk, a szatmári térség az, amelyik fokozottan rászorul arra, ahol fokozott, kiemelt jelentősége van annak, hogy a partiumi vagy a kárpátaljai területekkel együttműködjünk, legalább ezen területek 20-30 kilométeres mélységében, hiszen ha oda nem telepítik ezeket a talajgenerátoros rendszereket, akkor ugyanaz a keleti csücsök, ahol mi is elhelyezkedünk, ugyanúgy kárt fog szenvedni, mintha a talajgenerátoros rendszert egyáltalán nem építették volna ki.

Nagyon nyomtatékosan felhívom államtitkár úr figyelmét is, hogy a román féllal, talán ez lesz az egyszerűbb az uniós tagság miatt, és az ukrán féllal is föl kell venni a kapcsolatot, mert ha ezekre a határon túli, de a határ közelségében lévő területekre nem terjed ki a talajgenerátoros védelmi rendszer, akkor hadd ne mondjak csúnyábbakat, adtunk annak a bizonyosnak egy pofont. És több milliárd forint kárba vész, és az ottani gazdák ugyanúgy kárt fognak szenvedni, ugyanúgy szét fogja őket verni a jég, mintha egyáltalán nem lenne semmilyen jégvédelmi rendszer. Tehát enélkül nem fog hatékonyan működni, legalábbis az ország északkeleti vagy keleti csücskében biztosan nem.

Ami pedig itt kicsit szélesebb kiterjesztésben vagy kiterjesztő értelmezéssel a Kárenyhítési Alap működését illeti, hát, kérem szépen, az katasztrófa. Nem tudom, hogy tragikomédiának minősítem, vagy egész egyszerűen csak egy újabb politikai szemfényvesztésnek. De, kezdve a történet végével, arról szól a történet, arról szólnak a mostani szabályok vagy legalábbis a szabályok alkalmazása, hogy ha a gazdát néhány milliós vagy netán több tízmilliós nagyságrendben éri kár, akkor jó esetben néhány tíz- vagy néhány százezer forintot kifizetnek neki, vagy semmit.

Ha államtitkár úr kételkedik szavaimban, és politikai haszonszerzési célú ellenzéki felszólalásnak minősíti, nagyon szívesen hozok önöknek majd határozatot Csengerből, Csenger környékéről, Mátészalka környékéről. Sajnos jó pár ilyen van. Olyan gazdákrol beszéllek, tisztelt képviselőtársaim, akik befizették a Kárenyhítési Alapba a hozzájárulásukat, minden ilyen kötelezettségüknek eleget tettek, és mégis, jó esetben, ha megkapnak egy-kétszázezer forintos nagyságrendű, kárenyhítésnek nehezen, még a legnagyobb jóindulattal sem nevezhető összeget, ami semmire nem elég.

Hangsúlyozni szeretném ezúton is, hogy ezek a gazdák nem A8-as Audit akarnak venni, meg nem magáncélú ingatlanokat akarnak, luxusingatlanokat építeni. Annyi segítségre van szükségük a Kárenyhítési Alapból, amennyi a következő évi rezsi megtermeléséhez, előállításához szükséges. Magyarul a túlélésükhöz. Tehát itt nem luxusberuházásokról meg túligénylésekről, túlzott igényekről van szó, csak a túléléshez szükséges mennyiségű összegről.

E tekintetben nagyon jó lenne szétneézni a mezőgazdasági biztosítások háza tájékán is. Ugyanis, ha megnézzük egy egyszerű mezőgazdasági biztosítási ajánlati lehetőséget, akkor abban, most a teljesség igénye nélkül mondok néhány káreseményt, téli fagy, tavaszi fagy, aszálykár, tűz, viharkár, jégverés szerepelnek biztosítási kockázatként. Érdeemes megnézni egy díjkalkulátort. Ha a viharkárt beleteszi a termelő a káresemények körébe, akkor extrém mértékben megnöveli, döbbenetes mértékben megnöveli a fizetendő biztosítási díjat, ami elvileg 65 százalékos. De valójában a visszaosztás, nem arról a visszaosztásról beszélek, tehát valóban egy sajátos visszszámolási - akkor így mondom - rendszer eredményeként egy, jó esetben 45 százalékos díjtámogatást jelent, ami úgvis kigazdálkodhatatlan számukra, ha a felvásárlási árakat és az értékesítési lehetőségeket, a piaci lehetőségeket nézzük.

(18.10)

Magyarán mondva: azokból a felvásárlási árból, amit akár a gyümölcsceinkkel, akár a zöldségeinkkel kapunk, akár 45, akár 65 százalékos mezőgazdasági díjtámogatási rendszer mellett sem lehet kigazdálkodni a gazdákra eső úgymond önrészbiztosítási önrészt, amelyet nekik kell kifizetni. Mit fog tudni csinálni a termelő? Jellemzően vagy alulbiztosít, vagy esetleg csak egy-két káreseményre szűkíti ezt a lehetőséget.

És hogy milyen gyalázatos módon járnak el a biztosítók, arra hadd mondjak önöknek egy konkrét példát. Ha nagyon megerőltetem magam, még többet is össze tudok szedni, de most egy van, ami konkrét termelői panaszból eljutott hozzánk, mégpedig a tavaszi fagy kapcsán. Azért mondom ezt, mert ha a jégverést ezzel, a határon túli együttműködés figyelembevételével ki tudjuk szűrni, vagy közel nullára redukáljuk az előfordulás valószínűségét, még akkor is ott van az előbb felsoroltak szerint, ugye, a tavaszi fagy, a téli fagy, a vihar, a tűz, az aszály és a többi. Mondjuk, egy megfelelő öntözési rendszerrel még az aszálykár előfordulása, az aszálykár okozta károk mértéke is jelentősen csökkenthető, de még mindig ott van a legnagyobb rém szerintem, a tavaszi fagy. Talán szélgépekkel, egyéb, speciális, Nyugat-Európában már használatos gépekkel olyan mínusz 8 Celsius-fokig ezt is ki lehet szűrni, de ezek egyrészt nagyon drágák, másrészt még itt Magyarországon kevéssé ismertek, és pályázati támogatás

nélkül se egy kis, se egy közepes méretű gazdaság nem tud hozzájutni ilyen tavaszifagykár-csökkentő berendezésekhez.

A következő lépés jó lenne, ha az lenne, mivel a tavaszi fagy a másik legveszedelmesebb ellensége a mezőgazdaságnak és a termelőknek, hogy esetleg e vonatkozásban is egy nagyobb keretösszegű támogatási rendszert kialakítani. Tudom, hogy van rá, tudom, hogy van rá, és tudom, hogy a gazdáknak önök szerint soha semmi nem elég, de ezt, aminek értelme van, érdemes lenne több pénzzel feltölteni.

Hogy a biztosítók hogy bújnak ki? Itt hagytam abba az előbb. Elvileg adott biztosító biztosítási csomagjában az szerepelt, hogy akkor térít tavaszi fagykár, ha a mínusz 2 Celsius-fok alá csökken a hőmérséklet az adott területen. Mínusz 2,6 Celsius-fok volt vagy mínusz 3,5, teljesen mindegy, a gazda szabályszerűen bejelentette. Egy vagy két hónap múlva jött az elutasító, pofátlan válasz, hogy az nem érdekes, hogy az ő kertjében, ahol a tavaszi fagykár bekövetkezett, mennyi volt éppen akkor a hőmérséklet, az az érdekes, hogy egy 15 kilométerrel arrébb lévő meteorológiai hivatalos hőmérsékletmérő ponton vagy hivatalos ellenőrző vagy mérési ponton csak mínusz 0,8 Celsius-fokot mértek, tehát a kárigény nem megalapozott. Hát, ilyen alapon akkor teljesen felesleges biztosítást kötni, meg teljesen felesleges a biztosítóba bizalmat plántálni.

Mit tudunk mi ez ellen tenni? Mert ezek a problémák a többi kártípusnál is közismertek, hogy mindenfajta megerőltetett magyarázattal a gazdákat kijátszva, a szokásos apró betűs szövegrészekre beleszokva a biztosító kihúzza magát az esetek többségében a helytállási kötelezettség alól. Persze, hogy nem fognak az emberek ezek után egy évente több millió forintos nagyságrendű biztosítási díjat megfizetni. Mert itt nem kötelező gépjárműfelelősség-biztosítási vagy casco vagy éppen otthonbiztosítási nagyságrendben kell gondolkodni; itt évente sok millió forint a biztosítási díj, mert körülbelül a várható becsült termésérték 10-13 százalékán biztosítanak a biztosítók. Gondoljunk abba bele, hogy 50 millió forint bevétel egy kis családi gazdaságnál, mondjuk, egy néhány vagy 10-20 hektárnyi gyümölcsültetvény esetén nem egy elképzelhetetlen mértékű bevétel. Számoljuk csak ki ennek a 10-12 százalékát, hogy csak ez mekkora költséget, mekkora elviselhetetlen terhet ró a gazdákra! Főleg, ha még a biztosító mindenféle furfanggal ki is farol majd, amikor fizetni kellene. A biztosítási díjat bezsebeli, de amikor helyt kellene állnia, akkor pedig beint a gazdáknak. Hát, ez ellen meg úgy lehetne védekezni, még ha ez túl is megy a jelen javaslat keretein, hogy szűkíteni azokat a biztosítói kizárási okokat, amelyek a biztosító pofátlan, jogszerűtlen és egyébként teljesen erkölcstelen, etikátlan meg legfőképpen indokolatlan kimentését vagy mentesülését megalapozzák.

Tehát szűkíteni a biztosítóknak ezt a mozgásterét - hát persze, ez egy valódi szabadságharcot jelent a mostani biztosítási piacoknak a biztosítótársaságok

lobbierjét tekintve. De hát maradjunk annyiban, hogy a bank meg a biztosító az utolsó két cégforma, amelyeket sajnálni kell vagy féltetni. Mert ha normálisan odateszik magukat, teljesítik a szerződéses kötelezettségeiket, akkor az történik, hogy rendszerint ezek a külföldi érdekeltségű biztosítótársaságok az év végén nem hét zsák pénzt, hanem csak öt vagy hat zsák pénzt visznek haza a gazdáiknak, a tulajdonosaiknak, miközben egyébként korrektebb módon is el lehetne egyébként látni a gazdák kártalanítását.

A mostani Kárenyhítési Alap szabályai tehát egyébként meg semmilyen segítséget nem jelentenek. Ha azt nézzük, hogy van egy kertészeti ágazatban egy évi 1600-1900 milliárd forintos termelési érték, és egyébként van egy körülbelül 10-20 milliárdos biztosítási alap, meg évente átlagban egy 200-400 milliárd forint értékű hozamérték-kiesés, és megnézem, hogy a 200-400 milliárd forintnyi kiesésből egyébként 10-20 milliárd forint vagy az előbb elmondottak szerint 24 milliárd forintig képes csak segíteni az a Kárenyhítési Alap, akkor még ha azt a legnagyobb jó szándékkal, a leg törvényesebben, a legmegengedőbben a gazdák javára alkalmazzuk, akkor is a károknak jó esetben csak a 2-5 százalékát tudják kifizetni.

Ez semmire nem elég, államtitkár úr, úgyhogy a Kárenyhítési Alappal kapcsolatban, a mezőgazdasági biztosításokkal kapcsolatban, a díjtámogatásokkal kapcsolatban meg a biztosítók teljesen indokolt megszorogatásával kapcsolatban is érdemes lenne további lépéseket tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Győrffy Balázs képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

GYŐRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Harangozó képviselőtársammal egyébként, talán meglepő módon, de egyetértünk. A jövedelemstabilizációs rendszer, én azt gondolom, ha nem is nyakló nélkül támogatható, de mindenképpen egy vitaképes javaslat. Tehát semmiképpen nem söpörném le az asztalról, de képviselőtársammal abban vitában vagyunk, hogy szerintem ez nem ebben a rendszerben kezelendő. Ez egy ettől külön kezelendő megoldás, és abban szerintem érdemes szakmai vitát folytatni, hogy ezt bevezessük, és ha igen, milyen módon.

Apáti képviselő úrnak: a talajgenerátoros rendszer mellett még egy másik vizsgálat történt, ez a rakétás rendszer működése, ami az általam ismert statisztikai adatok alapján meglehetősen pontos és jó védekezést jelenthet, viszont rettenetesen drága. Jellemzően csak olyan nagy-nagy értékű szőlőkultúráknál használják, ahol nem tartják elégségesnek, és dupla biztosítás miatt bevezetik a talajgenerátoros rendszer mellett is. Nyilván ez egy vita, hogy ez így jó vagy nem jó, az általam ismert adatok alapján

egyébként ár-érték arányban a talajgenerátoros rendszer jobb. Kiépítés szempontjából, hogy hol kezdődik, nyugaton vagy keleten - ismerve a pályázat kiírásának és végrehajtásának az ütemezését -, megnyugtatom képviselő urat, hogy teljesen irreleváns, hiszen hogyha a pályázatot most beadják, valaki április 15-én, mire az végigér, várhatóan 2017. év vége, '18. év eleje a kiépítési időszak, ami nem egy jégeső által veszélyeztetett pont; tehát '18. május 1-jére, mire a jégeső realitása megjelenik, arra már az ország teljes területén ennek üzemelni kell. Egyébként pedig a határon túli együttműködésről, amit én ismerek, az osztrákok már érdeklődnek. Tehát a nyugati részen is, a nyugati szélirány miatt talán az az érdekesebb, nem minden esetben, de jellemzően, úgyhogy ott pedig úgy néz ki, hogy lesz szomszédosági viszony.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétpercest nem tudok adni, képviselő úr, csak ha normál felszólalást kér, meg tudom adni a szót, de kétpercesre nem tudok. Igen, megadom a szót Tilki Attila képviselő úrnak. Parancsoljon, normál időkeretben!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Apáti képviselő úr felszólalásra szeretnék reagálni. Tehát nem ördögtől való, amit említett, olyan szinten nem, hogy el is indultunk, sőt kifejezetten a szatmárnémetiek kérésére foglalkozunk azzal a kéréssel, hogy hogy lehet a határon túlra is telepíteni. És ugye, a magyar kormány meghirdette a magyar-ukrán gazdaságfejlesztési programot, amelyiknek szintén van mezőgazdasági lába, és ott is szóba került az, hogy hogyan tudjuk ezt kiterjeszteni.

A jégágyús kérdéssel kapcsolatban pedig csak annyit, hogy nyári, nagyon súlyos jégkárrel kapcsolatban, ami mindkettőnk részét, az ön lakóhelyét, illetve szüleinek a lakóhelyét, az én térségemet is érintette, ott azért a helyiek azt mondják, hogy az utóbbi két év erdőháti jégkárának elsősorban az az oka, hogy a jégágyút folyamatosan használják Csengerben. *(Dr. Apáti István: Megvan a felelős!)* Én nem vagyok mezőgazdasági termelő, mint ön vagy az ön édesapja, de azt lássa be, hogy tényleg közösen próbáljuk megoldani a problémát.

(18.20)

Én annak örülök, hogy viszonylag korrekt hozzászólás volt az MSZP és a Jobbik részéről is, de Sallai R. Benedeknek a szokásos stílusában előadott mondataival kapcsolatban meg a vízvisszatartásról szóló expozéjához kapcsolódva pedig azért azt szeretném elmondani, a szénalapátolós Szabó Rebeka egyik interpellációjára hívnám fel a figyelmet, amikor éppen azzal támadta a közmunkaprogramot, hogy a bölcsőhalak és egyéb élőlények élőhelyeül szolgáló árkok kitakarításával vagy rendbetételével a

közmunkaprogramban miért teszik tönkre az önkormányzatok.

Tehát valójában érezzük, az ott élő települések, hogy igenis, ez fontos dolog, de amivel most támad bennünket az LMP, éppen az ellenkezőjével támadott bennünket az előző ciklusban. Nyilván Sallai R. Benedek nem volt tagja az előző ciklusban a Háznak, de felhívom tisztelt képviselőtársának figyelmét, hogy egy ilyen aspektusból is vizsgálja meg a mondanivalóját. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Apáti István képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Tilki Képviselő Úr! Csak minden szálát el akarok varrni, és mint jó kapus a fociban, zárom a szöveget, nehogy véletlenül alattam, mellettem meg fölöttem elrúgja a labdát, mert akkor nem tudnék aludni sem ezen az éjszakán, sem az ezt követőkön.

Tudom, hogy nem ön mondta, vagy nem az ön gondolata ez az „azért jár úgy az Erdőhát, mert Csengerben van néhány jégagyú” címmel, tehát ezt nem ön találta ki. Nagyon-nagyon rossz szakmai vagy mentális állapotban van az, aki ilyenekkel traktál egy országgyűlési képviselőt és ilyeneket talál ki. Lassan eljutunk odáig, hogy akkor sámántáncokat kell majd lejteni, hogy éppen az esőfelhők hova menjenek, hova kerüljenek.

Vegyük át még egyszer! A jégagyú egy abszolút adott ültetvényre szűkített kicsi, lokális védelmet jelent, néhány száz méter sugarú körben tud egyfajta ilyen tömegoszlató, felhőoszlató vagy eltoló hatást, hogy nagyon egyszerűen fogalmazzak, előidézni. De szó sincs arról, hogy képes lenne Csengerből az Erdőhát felé, ami több kilométeres vagy inkább több tíz kilométeres nagyságrend, az Erdőhátra rátolni a felhőket, a jégesőfelhőket. Ilyenről szó nincs, ez teljes szakmai meg fizikai képtelenség. *(Jelzésre:)* Igen, tudom, fizikai képtelenség. Néhány évvel ezelőtt meg azzal jöttek, hogy azért nincsen eső, meg azért van aszály, mert a jégagyúk ott állnak a területen.

Egyébként jégagyúja a környéken több gazdának is van, a mi kis családi gazdaságunkhoz képest jóval nagyobb méretű családi gazdaságoknak, hogy félreértés ne legyen.

Egyébként a vagyonynyilatkozatomban is látják egy részét, mindössze 32 hektár intenzív alma-telepítésünk van, három ültetvény három különböző területen. Ebből kettőt véd jégagyú, az egyiket a Jóisten. *(Dr. Tilki Attila közbeszólására:)* Jó, tudom, Tilki képviselő úr, én ezt nem vettem támadásnak, meg nem is először hallom ezt, csak annyiban volt új, hogy eddig az aszályért volt felelős a csengeri jégvédelmi rendszer, most meg már a jégesőfelhők mozgásáért.

Azért kellett így elvarrni ezt a szálát, hogy tisztán lássuk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával*

jelzi az idő leteltét.), hogy ilyen összefüggés sem az eső elmaradása, sem a jégesőfelhők mozgása között nincs, nem is volt, és nem is lesz. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendünk keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Czerván György államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon szépen köszönöm mindenkinek az aktív közreműködést. Nem akartam kétpercesekkel megszakítani a vitát, de ahogy azt az agrártémákban megszokhattuk, egy tartalmas, alapvetően szakmai - néhány politikai éllel - vita zajlott, és nagyon szépen köszönöm az észrevételeket, a véleményeket, amelyek itt elhangzottak.

Engedjék meg, hogy megköszönjem azt, hogy alapvetően mindenki támogatja a napirenden levő törvény módosítását. Az egyéb észrevételekre majd próbálok reagálni, de önmagában úgy látom, konszenzus van abban, hogy ami itt előttünk van, a kárenyhítési törvény módosítása alapvetően előremutató és támogatható dolog, de nyilván nem fogom kikerülni majd a kritikai észrevételeket sem.

Gyórfy Balázs képviselőtársam is alapvetően pozitívan szólt. Valóban úgy van, hogy lehet kritizálni a rendszert, és én is mondtam az expozémban, hogy úgy gondolom, alapvetően jól működik, de pont arról szól a történet, hogy még jobbá kívánjuk tenni, és ez ügyben máris mondom, hogy várjuk a konkrét felajánlásokat, észrevételeket a javaslatok tekintetében.

Azt azért el szeretném mondani, hogy Európában, az Európai Unióban nem sok ilyen jellegű rendszer működik. Talán a franciáké hasonlít legjobban, ott van ez a kétpilléres része. Más tagállamokban vagy az egyik, vagy a második pillér működik erőteljesebben, de ilyen komplex rendszer, mint Magyarországon van, mondom, nem nagyon működik az Unióban.

Harangozó Gábor képviselő úr is alapvetően pozitívan nyilatkozott, bár elmondta, hogy hiányérzete van. 24 milliárd forint állt a 2016-os befizetések után rendelkezésre, ezt a számot is többen használták. Ebből körülbelül 5 milliárd lesz az az összeg, ami a '16-os kárenyhítési elszámolás után kifizetésre fog kerülni, tehát 19-cel indulunk a '17-es évben. A kifizetésre mondtam, hogy a napokban, a közeli napokban meg fog történni. Mindig a tárgyévet követő március 31-éig kell ezeket a kifizetéseket eszközölni. Azon vagyunk, azon van most már a Kincstár, hogy ez mielőbb megtörténjen.

Szintén szó volt arról, hogy túl szigorúak voltak a szabályok, és ezért halmozódott föl ez a viszonylag nagy összeg. A „viszonylag” egy fontos szó e tekintetben, mert ha egy extrém időjárási esemény következett volna be az idén, amire nagyon nehéz felkészülni, és egyetlen kárenyhítési rendszer nem fogja az extrém, az igazán extrém körülményeket kezelni, akkor ez a pénz kevés lett volna. Valóban a fékek túl szigorúak voltak, ezért enyhítünk rajta.

Azon lehet vitatkozni, hogy a kárenyhítési törvénybe - amely a természeti, időjárási kockázatok kezeléséről szól - lehet-e harmadik pillért vagy egy jövedelemstabilizációs pillért beletenni, ami alapvetően a piaci kockázatok enyhítését szigorítaná, vagy erre egy másik törvény kell. Nyilván a jogászok ezt így is, úgy is meg tudnák oldani, nem az a lényeg. A jövedelemstabilizációs rendszerre tettünk javaslatot, és a vidékfejlesztési program keretében Brüsszel ezt jóváhagyta. Ez nem olyan régen történt meg, de jóváhagyta Brüsszel.

A Földművelésügyi Minisztérium készen van a koncepcióval arra, hogy ezt hogyan lehet működtetni, egyébként zárójelben jegyzem meg, ez hasonlóan működne, mint a Kárenyhítési Alap, csak jövedelemstabilizációs alap képződne, és hasonló önkéntes meg kötelező befizetések alapján, amihez az állam szintén hozzátenné a forrásokat, mondom, arra nagyon hasonlítana.

Jelenleg a Miniszterelnökségen - az EMVA-dolgok a Miniszterelnökségnél vannak -, ott foglalkoznak a kérdéssel, egyeztetések zajlanak, és ha úgy alakul, akkor mi nagyon szívesen hozzuk, mi vagy a Miniszterelnökség a parlament elé ezt az eszközt. Már csak azért is, mert valamennyien, akik az agráriumban élnek vagy az agráriumért dolgoznak, saját bőrükön éreztük a tejválságot, a tejpiaci válságot vagy a sertésipari válságot, vagy akár a gyümölcsfelvásárlási árak is szóba kerültek, tehát mindenféleképpen úgy gondolom személy szerint is, az FM is, hogy egy ilyen jövedelemstabilizációs rendszerre szükség van, szükség lenne. Már csak azért is, mert az Európai Unió belül van ugyan ilyen rendszer, de nagyon-nagyon nehézkesen működik. Pont a tej a jó példa, hogy már gyakorlatilag a tejárak régen emelkedtek, amikor az uniós döntés megszületett, és viszonylag csekély mértékű támogatást kapott Magyarország is.

Egyébként van még ezenkívül más eszköz is - most én fejből nem tudom, nem hoztam el azt a listát - egyéb eszközök, természeti károkat megelőző eszközök beszerzésére. Az összegre nem emlékszem, mintha 5-6 milliárd forint rémlene. A jéghálótól kezdve... - hogy ez milyen technológia, azon lehet vitatkozni, azt szakmailag meg kell beszélni, nem értek hozzá, hogy milyen technológiát célszerű venni, de lesz ilyen. Ez még az idei évben, valamikor év közepén meg fog jelenni, tehát lesz egyedi támogatás a termelőknek, hogy ne csak az országos megoldásra várjanak, hanem egyedileg is tudjon erőfeszítéseket tenni támogatással annak érdekében,

hogy a megtermelt javait meg tudja védeni a természeti károk ellen.

De köszönöm szépen alapvetően a támogatását az MSZP-nek is, illetve a KDNP-nek is, Földi képviselő úr is pozitívan szolt a rendszerhez.

(18.30)

A Jobbik képviselőjében Magyar Zoltán képviselő úr alapvetően a támogatását fejtette ki. Való igaz, mindent korábban is meg lehetett volna. Annak, hogy most értünk el idáig, alapvetően az az oka, hogy lépésről lépésre haladunk előre. Mióta bevezettük a rendszert, és ahogy mondtam, az Európai Unióban meglehetősen egyedi a magyar modell, minden évben idehoztuk a parlament elé, és minden évben hasonló konszenzussal valamilyen pozitív változtatást eszközöltünk a gyakorlati, a terepről jövő tapasztalatok alapján, mert itt a hozzászólásokból azért érződött, hogy nem bölcsészek tették a javaslatokat - nem megbántva őket -, hanem gyakorlatilag a terephez, a vidékhez, a mezőgazdasághoz közel élők képviselői mondták el a véleményeiket. Ez az egyik dolog.

A másik pedig: ennél nagyobb lépést azért nem tudtunk tenni, például az ágazati szintű szabályozást azért nem lehetett idehozni, mert először azért az alapon föl kellett halmozódnia a pénznek. Tehát ha meg kinyomunk mindent, akkor utána meg az a baj, hogyha egymás után következő három évben vannak extrém károk.

A népvándorlás okozta károkkal kapcsolatosan én úgy emlékszem, hogy történt döntés egy FM-rendelettel, egy de minimis keret terhére történő átalánytámogatást adtunk a termelőknek. Most fejből nem tudom az összes számot elmondani, de nagyon szívesen, hogyha igény van rá, ezt el tudom juttatni. Tehát akik bejelentették az önkormányzatnál vagy ott helyben a falugazdaságnál vagy a kamarán keresztül, tehát ezek a termelők kaptak egy átalánykompenzációt.

Azt is nagyon fontosnak tartom, hogy itt kárenyhítésről beszélünk, kárenyhítési törvényről. Ezt nem szabad összekeverni a kártalanítással. Tehát már a nevében is benne van, és az uniós szabályoknál is eleve 80 százalék a maximum, ami tovább csökken, hogyha nincs biztosítási szerződése, akkor a felére csökken. Tehát vannak sajnos ilyen korlátok, de még egyszer mondom, hogy az Unióban még mindig a miénk az egyik legjobb rendszer.

Itt is elhangzott a jövedelemstabilizációs alap, arról már beszéltem.

Sallai képviselő úr már nincs itt; nem közvetlenül a kárenyhítési törvény módosításával kapcsolatos gondolatokat fejtett ki. Mi lesz majd 2020 után? Az a helyzet, hogy bárki bármit mond, magamat is beleértve, az még csak találgatás. 2017 végén jön elő a Bizottság a javaslattal, '18-ban valamikor év elején tisztázódik majd a költségvetés körvonala. Nyilvánvaló,

hogyan lehet vélelmezni bizonyos dolgokat, hogy mi változik és mi nem változik. Nekem az a véleményem, hogy a közös agrárpolitika - és ez Magyarországnak jó hír, és nemcsak az agrárosoknak, hanem szerintem mindenkinek - fenn fog maradni, de nyilván lesznek változások. Eleve a büdzsénél számolni kell az Egyesült Királyság, a második legnagyobb nettó befizető kilépésével, számolni kell egyéb társadalmi kihívásokkal - most az uniós büdzséről beszélek -, amit valakinek fizetni kell, gondolok itt a migrációra. Mindegy, hogy uniós szinten vagy tagállami szinten, de az pénzbe fog kerülni, és ebből következik, hogyha az uniós büdzsé csökken, erre már voltak igények az előző KAP-reform kapcsán is, nyilván a befizető országok csökkenteni akarják a befizetést, ez az ő szempontjukból érthető is, de Magyarország, mint az egyik legnagyobb nettó haszonélvezője, és főleg a közös agrárpolitikán keresztül jön az uniós támogatási forrásaink közel 40 százaléka, tehát nekünk érdekünk. Nekünk az lenne az érdekünk, ha a status quo fennmaradna. Hogy ennek mennyi a realitása, az egy más dolog, majd a viták során nyilván harcolunk ezért.

Az is biztos - és ez jó hír talán Sallai képviselő úrnak, de talán másoknak is -, hogy annak az ára, hogy a közös agrárpolitika folytatódjon, tehát hogy legyenek, maradjanak valamilyen szinten agrár- és vidékfejlesztési támogatások, ami egyébként, még egyszer mondom, nemcsak az agrárosoknak jó, hanem mindenkinek, minden egyes magyar állampolgárnak, hiszen valamennyien ételkészítő-fogyasztók vagyunk, és ezen támogatások nélkül az ételkészítéskor relatíve még magasabbak lennének, mint most; tehát én úgy gondolom, hogy ennek az ára az lesz, hogy a környezetvédelmi, a fenntarthatósági szempontok tovább fognak erősödni. De majd ezt meglátjuk.

Az öntözéssel kapcsolatosan egy 50 milliárdos EMVA-forrás az, ami rendelkezésre áll. Kétségtelen, hogy a feltételrendszerén célszerű lenne módosítani. Én úgy tudom, hogy van is ilyen jellegű törekvés, hiszen egyelőre az utolsó információ az volt, hogy olyan 15 milliárd forintba jött be igény, nyilván itt ezt meg kell vizsgálni.

Szintén egy olyan téma, amiről már korábban többször volt szó, hogyha egyszer az Unióban belül, a közös agrárpolitikán belül a támogatások, a közvetlen támogatások egy jelentős része területalapon működik, ilyen az alaptámogatás, ilyen a zöldítés például, akkor nyilvánvaló, hogy az határozza meg, hogy ki mennyi támogatást kap, hogy kinek mekkora területe van. És ez a szabályozás az angol királynőtől kezdve az államtitkáron keresztül a szabolcsi gazdáig mindenkire egyformán vonatkozik. Hogy ez jó vagy nem jó, azon lehet vitatkozni. Ott volt a degresszivitás dolga, amit mi egyébként bevezettünk, azért is kaptunk legalább annyi támadást, mint ha az ellenkezőjét tettük volna, de egyelőre ez a rendszer működik, és ezt a terület nagysága, annak a használata határozza meg.

És hogy az LMP tartózkodni fog, már ez is egy jelentős előrelépés, úgy gondolom.

Talán a legkritikusabb Apáti képviselő úr volt, de nagyon sok olyan dolgot mondott, amivel én egyébként egyet tudok érteni. Itt vannak nálam az adatok, nem olvasom fel, tehát minden szempontból - szoktam előadásokat tartani a kárenyhítési dolgokról, illetve a károkról, a tényleges károkról - Szabolcs-Szatmár megyét érte a legnagyobb kár, természeti kár, főleg a jég tekintetében. Ez igaz mind a területre, mind a kárbejelentések számára, az almára, mindenre igaz. Tehát én, ha ez technikailag megvalósítható - én ehhez nem értek -, hogy keletről nyugatra induljon majd ez a beruházás, és itt már a határon túli részét is többen elmondták, tehát véleményem szerint kezelhető, de nyilván a Balaton-felvidékiek is joggal mondják, mert ott is ripityára verte a jég a szőlőt, hogy igen, de nem lenne baj, hogyha a Közép-Dunántúlon is indulna. De Szabolcs ilyen szempontból sajnos mindenféleképpen egy „előkelő” helyen van - ezt most idézőjelben mondtam - a károk tekintetében. Tehát ismerem, voltam én ott a környéken, Csenger környékén, ismerem az ott élőknek a panaszait.

Egyébként a támogatási rendszer az, ami az EMVA-eszközökön kívül még eszközt jelentett, az FM ezzel bír, a termeléshez kötött támogatásoknál egy olyan módosítást vezetünk be az idei évtől a gyümölcsültetvények tekintetében, hogy ösztönözzük a gazdákat, hogy a korszerű ültetvények irányába mozduljanak el. Azt hiszem, ez mindenkinek jó lenne. Az új rendszerben várhatóan dupla akkora területalapú támogatást kapnak - termeléshez kötött jogcímről beszélek -, mint a korszerűtlen ültetvények. Ha jól emlékszem, hektáronként olyan 150 ezer, 70 ezer forint lesz majd ez a támogatási jogcím. Tehát nekünk ilyen eszközeink vannak.

A biztosítók felmerültek. Annak idején a bankokkal ültünk le tárgyalni, aztán volt az a szabadságharcnak nevezett akció. Tehát úgy gondolom, hogy a magunk részéről a biztosítókkal is szívesen le tudunk ülni, kérem az észrevételeket. Esetleg egy mezőgazdasági bizottsági ülésre célszerű lenne a nagy agrárbiztosítók képviselőit meghívni, és akkor ott ezeket az életszerű dolgokat meg konkrét dolgokat oda lehetne nyomni. Én a magam részéről ebben semmilyen problémát nem látok.

A másik, amivel tudunk még segíteni a közvetlen támogatásokon kívül, a marketingjellegű támogatások, amelyek például az almánál... (Dr. Apáti István: *Ahhoz piac kellene!*) Hát, az orosz piac, igen, ebben egyetértünk, sőt.

Az is elhangzott, ezt külön felírtam, hogy azt gondoljuk, mármint a kormány, hogy a magyar gazdának semmi sem elég. Én soha nem gondoltam ilyet, egyébként szerintem a kormány sem. Az viszont szerintem igaz, és nézzünk magunkba, még csak bólogatni sem kell, hogy a magyar gazda soha nem mondja azt, hogy jobban mennek a dolgok, mert hogyha jól mennek, akkor hallgat, vagy ha

jobban mennek, akkor hallgat, ha baj van, akkor jön. *(Dr. Apáti István: Hallgatni arany!)* Nyilván ennek történelmi okai vannak, megvannak a történelmi okai, a török idők óta legalább, de maradjunk ennyiben.

Tehát még egyszer mondom: várjuk a javaslatokat. Az, hogy a termelési értékhez képest a kárenyhítés összege hány százalék, nyilván a forrásokat honnan szerezzük: emeljük a kárenyhítési hozzájárulást? Az állami hozzájárulásnak is vannak korlátai, mert az uniós szabályok azonnal belejönnek.

(18.40)

Tehát miután a hozamértéke egy gyümölcsültetvénynek eleve magasabb, az egész számítási érték, a végeredmény is ilyen értelemben, mondjuk, egy gabonához képest magasabb, nyilván a befektetés is magasabb. Tehát nagyon bonyolult a dolog, de arányos a hozamértékeknek megfelelően. De mondom még egyszer, ha van konkrét javaslat, akkor szívesen vesszük, és én ígérem, hogy a szakértőinkkel meg fogjuk nézni és meg fogjuk vizsgálni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a figyelmüket, és kérem az előterjesztés támogatását, ahogy megígérték. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalás** következik. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP: „Pedagógusok pedagógusfizetés nélkül” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző ciklusban hozta létre a kormány az úgynevezett agorákat. Az agoraprogram beruházásai több mint 20 milliárd forintos támogatásból valósultak meg főleg a megyei jogú városokban. Ezek az új típusú közösségi intézménytípusok sok esetben az évtizedekkel ezelőtt felépített kulturális, művelődési központok átalakítása után jöttek létre, vagy összevonták a korábbi konferencia-központokat, ifjúsági irodákat. Számptalan új szolgáltatást hoztak létre bennük, fejlesztették az eddigieket.

Fogalmazhatunk úgy is, hogy az agorák egyfajta hidat képeznek a tudomány és a fiatalok vagy a tágabb nagyközönség között. Amellett, hogy tanítanak, tudományos ismeretterjesztést végeznek, közösségi élményt is adnak. Közelebb hozzák a kutatás-fejlesztési alap kutatásokat az érdeklődő pályaválasztó diákok számára, felkeltik az érdeklődést a természettudományok iránt, emészthetővé teszik a tudó-

mányt kicsiknek és nagyoknak egyaránt. Nem túlzás valóban hiánypótló intézménynek nevezni őket, ahogyan a kormány is nevezte őket pár éve, amikor létrehozta őket.

A cél fontos és nemes. De ha ilyen fontos intézményekről beszélünk, akkor hogyan feledkezhetett meg a kormány a benne dolgozó, sokszor pedagógus végzettségű munkatársakról? Esetükben ugyanis gyalázatosan alacsony béreket állapítottak meg. Az ő helyzetük újabb példa arra, hogy a kormány béremeléséből rengetegen kimaradnak. A kormány oktatási területet érintő béremelése is féloldalas és hiányos maradt, hiszen kihagyták belőle például az agorákat és az itt dolgozó munkavállalókat is. Így hogyan gondolja a kormány, hogy eredményesen és hatékonyan lehet tudományos ismeretterjesztést végezni, közelebb hozni a természettudományokat, segíteni a pályaválasztást vagy közösségi élményt nyújtani?

Mind a munkatársak megbecsülése, mind pedig a célok megvalósítása sérül ezek miatt a rendkívül alacsony fizetések miatt. Van természetesen kivétel Győrben vagy Debrecenben, ahol külső finanszírozást, külső támogatást kapnak ezek az intézmények, ezeknek örülhetünk, de azt gondolom, hogy olyan esetben, ahol az önkormányzat vagy a kormány támogatására számíthatnak legfeljebb az ott dolgozók, súlyosan alul vannak fizetve.

A számok nyelvén mit is jelent ez? A munkatársak fizetése a legjobb esetben is alig haladja meg a 100-120 ezer forintot. Képzljük el azt a helyzetet, hogy egy pedagógus végzettségű, jelenleg egy agorában kutatóként dolgozó előadást tart a leendő fizikusoknak, mérnököknek vagy orvostanhallgatóknak. Mennyire tudja vonzóvá tenni a természettudományos kutatói pályát ezeknek a fiataloknak, amikor arról kérdezik meg őt, hogy mennyit keres, és mennyire tudja eltartani a családját? Erre azt kell válaszolni, hogy 120 ezer forintot? Hogyan lehet a kultúra és a tudomány felé kaput nyitni a hozzájuk ellátogató fiataloknak, amikor egyből azt fogják érezni a fiatalok, hogy ide biztosan nem megyünk dolgozni, mert a tudományos és kutatói pálya állami vonalon annyira alulfizetett, hogy nem lehet belőle megélni? Ennyire lenézi vajon ezeket az embereket a kormány? A válasz az, hogy sehogyan nem lehet utat mutatni így. Létrehoztak valami olyasmit, ami nem jól működik. A Fidesz-KDNP-kormány lehet, hogy felépítette ezeket az intézményeket rengeteg pénzből, de a hatékony és eredményes munkához nem biztosította a megfelelő forrásokat.

Az agorákban dolgozók siralmas bérhelyzete arra is rávilágít, hogy mennyire féloldalas a kormány oktatási béremelése. Pedagógus végzettségű emberek maradtak ki a pedagógusletpálya-modellből, maradtak ki a béremelésből is. A szakmunkás-minimálbér összege - nettó 107 ezer forint - magasabb lehet annál, amit az agorákban dolgozó munkatársak keresnek. De az is igazságtalan, hogy valaki pedagógusdiplomával a tudomány és ismeretterjesztés szolgálatában jóval kevesebbet keres, mint egy

árufeltöltő-pénztáros egy szupermarketben, természetesen nem lebecsülve őket, de ez elfogadhatatlan helyzetet jelent.

Ki kell mondani, hogy Magyarországon bérváltság van. A kormány béremelési politikája leginkább tűzoltó jellegű a különböző ágazatokban, ide is ad egy kicsit, oda is ad egy kicsit, nehogy nagyobb baj legyen, miközben rettentően igazságtalan helyzeteket teremt azonos helyzetű, azonos végzettségű munkavállalók között, attól függően, hogy milyen intézményben dolgoznak. Erre csak egyetlen példa: egy iskolában természettudományos tárgyat oktató tanár nettó 200-210 ezer forint fizetést visz haza, ha ugyanezzel a végzettséggel egy agorában dolgozik, 100-120 ezer forintot kap.

Kérdés az, hogy mikor kezeli a kormány ezt az igazságtalanságot. Mikor becsüli meg végre az oktatási-tudományos pályán dolgozókat. Várom választukat.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalás végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 18 óra 46 perckor ért véget.)

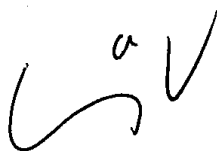
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)